

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
ΘΕΡΟΥΣ 2013
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΔ΄
Δευτέρα 9 Σεπτεμβρίου 2013

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 1173
2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 1173, 1182, 1183, 1197, 1206, 1217, 1218, 1220, 1222

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Κατάθεση Εκθέσεων Διαρκών Επιτροπών:

α) Η Διαρκής Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: "Αναδιάρθρωση της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και λοιπές διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων", σελ. 1173

β) Η Διαρκής Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων καταθέτει τις εκθέσεις της στα σχέδια νόμων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας:

i. "Κύρωση της Συμφωνίας της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας με το Υπουργικό Συμβούλιο της Ουκρανίας για την Αμοιβαία Προστασία Διαβατισμένων Πληροφοριών περί Άμυνας", σελ. 1173

ii. "Κύρωση του Μνημονίου Συμφωνίας μεταξύ του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας και των Σουηδικών Ενόπλων Δυνάμεων, με εξουσιοδότηση της Κυβερνήσεως της Σουηδίας σχετικά με την καθιέρωση διμερών συσκέψεων", σελ. 1173

iii. "Κύρωση της Συμφωνίας Στρατιωτικής Συνεργασίας μεταξύ του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Άμυνας του Κράτους του Κατάρ", σελ. 1173

2. Κατάθεση σχεδίων νόμων:

α. Οι Υπουργοί Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Οικονομικών, Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας και Παιδείας και Θρησκευμάτων κατέθεσαν σχέδιο νόμου: "Κώδικας Δικηγόρων", σελ. 1173

β. Οι Υπουργοί Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Εξωτερικών, Οικονομικών, Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη κατέθεσαν σχέδιο νόμου: "Κύρωση του προαιρετικού Πρωτοκόλλου στη Σύμβαση κατά των Βασανιστηρίων και άλλων μορφών σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας της γενικής συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών", σελ. 1173

γ. Οι Υπουργοί Μεταφορών, Υποδομών και Δικτύων, Οικονομικών, Εσωτερικών, Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Υγείας, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη και Τουρισμού κατέθεσαν σχέδιο νόμου: "Δημόσιες υπεραστικές οδικές μεταφορές επιβατών - Ρυθμιστική Αρχή Επιβατικών Μεταφορών και άλλες διατάξεις", σελ. 1187

3. Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: "Αναδιάρθρωση της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και λοιπές διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων", σελ. 1173

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. , σελ. 1209-1224
ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Γ. , σελ. 1173-1188
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 1188-1209

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. , σελ. 1217, 1218, 1220, 1222
ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Γ. , σελ. 1173, 1182, 1183
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 1197, 1206
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 1183
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ Η. , σελ. 1218

B. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων:

ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 1191, 1210, 1220, 1222
ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Ά. , σελ. 1207
ΒΑΜΒΑΚΑ Ε. , σελ. 1208
ΒΟΥΛΤΕΨΗ Σ. , σελ. 1213
ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 1204
ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ Ό. , σελ. 1201
ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 1215, 1216
ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ Κ. , σελ. 1206
ΔΙΩΤΗ Η. , σελ. 1202
ΔΡΙΤΣΕΛΗ Π. , σελ. 1209
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ Μ. , σελ. 1190
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Χ. , σελ. 1200
ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ Χ. , σελ. 1222, 1223
ΚΟΛΛΙΑΣ Κ. , σελ. 1199
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 1206
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 1176
ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π. , σελ. 1206, 1212, 1213
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Γ. , σελ. 1177
ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ Δ. , σελ. 1214
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 1185
ΜΑΚΡΗ ΘΕΟΔΩΡΟΥ Ε. , σελ. 1205
ΜΑΡΚΟΥ Α. , σελ. 1198
ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 1181, 1182
ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Ι. , σελ. 1223, 1224
ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 1187
ΞΟΥΛΙΔΟΥ Σ. , σελ. 1179
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ Η. , σελ. 1217, 1218
ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ Ι. , σελ. 1174
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 1220, 1222
ΡΕΠΟΥΣΗ Μ. , σελ. 1183
ΣΚΟΝΔΡΑ Α. , σελ. 1189, 1190
ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ Δ. , σελ. 1207
ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ Σ. , σελ. 1200
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν. , σελ. 1218, 1220
ΧΑΤΖΗ ΟΣΜΑΝ Α. , σελ. 1197
ΧΡΙΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Δ. , σελ. 1203
ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ Μ. , σελ. 1197
ΨΥΧΑΡΗΣ Α. , σελ. 1201

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2013

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΔ'

Δευτέρα 9 Σεπτεμβρίου 2013

Αθήνα, σήμερα στις 9 Σεπτεμβρίου 2013, ημέρα Δευτέρα και ώρα 18.12' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Β' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΛΑΝΤΖΗ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 4-9-2013 εξουσιοδότηση του Τμήματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προέδρου τα Πρακτικά της ΙΓ' συνεδριάσεώς του, της Τετάρτης 4 Σεπτεμβρίου 2013, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο των σχεδίων νόμων:

1. «Συμφωνία των Αντιπροσώπων των Κρατών-Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που συνήλθαν στα πλαίσια του Συμβουλίου, σχετικά με την Προστασία Διαβαθμισμένων Πληροφοριών οι οποίες ανταλλάσσονται προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης».

2. «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας σχετικά με Διασυννοριακές Επιχειρήσεις για Εναέρια Αστυνόμευση»).

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Αναδιάρθρωση της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και λοιπές διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε, στη συνεδριάσή της στις 4-9-2013, η συζήτηση του νομοσχεδίου να διεξαχθεί σε δύο συνεδριάσεις.

Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθεί το νομοσχέδιο επί της αρχής και στην αυριανή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα και οι τροπολογίες του νομοσχεδίου σε μία ενότητα.

Προτού δώσω τον λόγο στον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, τον συμπατριώτη μου Βουλευτή κ. Ιωάννη Πασχαλίδη, θα ήθελα να κάνω ορισμένες ανακοινώσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι η Διαρκής Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Αναδιάρθρωση της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και λοιπές διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων».

Επίσης, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα τα εξής:

1. Οι Υπουργοί Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Οικονομικών, Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας και Παιδείας και Θρησκευμάτων κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κώδικας Δικηγόρων».

2. Οι Υπουργοί Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Εξωτερικών, Οικονομικών, Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση του προαιρετικού Πρωτοκόλλου στη Σύμβαση κατά των βασανιστηρίων και άλλων μορφών σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών».

Παραπέμπονται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Διαρκής Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων καταθέτει τις εκθέσεις της στα σχέδια νόμων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας:

1. «Κύρωση της Συμφωνίας της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας με το Υπουργικό Συμβούλιο της Ουκρανίας για την Αμοιβαία Προστασία Διαβαθμισμένων Πληροφοριών περί Άμυνας».

2. «Κύρωση του Μνημονίου Συμφωνίας μεταξύ του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας και των Σουηδικών Ενόπλων Δυνάμεων, με εξουσιοδότηση της Κυβερνήσεως της Σουηδίας σχετικά με την καθιέρωση διμερών συσκέψεων».

3. «Κύρωση της Συμφωνίας Στρατιωτικής Συνεργασίας μεταξύ του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Άμυνας του Κράτους του Κατάρ».

Επίσης έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι ο Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ κ. Παναγιώτης Ρήγας μας γνωστοποιεί ότι στο νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα ειδικός αγορητής για το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα θα είναι ο Βουλευτής κ. Γιάννης Κουτσούκος. Επίσης ο κ. Ρήγας μας γνωστοποιεί ότι για το συζητούμενο νομοσχέδιο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ ορίζεται ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Κρεμαστινός.

Ο Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Παναγιώτης Μελάς ορίζει ως ειδική αγορήτρια τη Βουλευτή κ. Σταυρούλα Ξουλίδου και ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον Βουλευτή κ. Κωνσταντίνο Γιοβανόπουλο.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής κ. Χρήστος Παππάς μας γνωστοποιεί ότι ο Λαϊκός Σύνδεσμος-Χρυσή Αυγή ορίζει ειδικό αγορητή τον Βουλευτή Σερρών κ. Αρτέμιο Ματθαίου και Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον Βουλευτή Β' Αθηνών κ. Ηλία Παναγιώταρο.

Ο Ανεξάρτητος Βουλευτής Β' Αθηνών, εκπρόσωπος των Ανεξάρτητων Βουλευτών στη Διάσκεψη των Προέδρων κ. Οδυσσεάς

Βουδούρης, ορίζει ως εκπρόσωπο και ειδικό αγορητή τον Ανεξάρτητο Βουλευτή Αχαΐας κ. Νικόλαο Νικολόπουλο.

Τέλος, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Θανάσης Παφίλης ορίζει ως ειδικό αγορητή τον Βουλευτή κ. Γεώργιο Λαμπρούλη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ να πάρει τον λόγο ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννης Πασχαλίδης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι σημερινές απαιτήσεις και προσδοκίες του ανεπτυγμένου κόσμου από το εκπαιδευτικό σύστημα, όπως αποκρυσταλλώνονται σε διάφορα κείμενα πολιτικής για την εκπαίδευση, χαρακτηρίζονται ως ιδιαίτερα υψηλές και τούτο, επειδή η εκπαίδευση θεωρείται ως ένα από τα κύρια μέσα για να αποκτήσουν οι πολίτες δεξιότητες, ικανότητες και γνώσεις απαραίτητες για την αντιμετώπιση των νέων προκλήσεων και της αβεβαιότητας που προκαλείται από τις ταχύτατες εξελίξεις, την παγκοσμιοποίηση της οικονομίας, την ανάπτυξη των νέων τεχνολογιών, την ανεργία και τη συνεχή διαφοροποίηση της απασχόλησης, τις δημογραφικές εξελίξεις, τον κοινωνικό αποκλεισμό, τη μετακίνηση πληθυσμών, την ανάπτυξη της επικοινωνίας.

Δυστυχώς, οι μέχρι τώρα πολιτικές επιλογές ακύρωναν το μορφωτικό ρόλο του σχολείου και το μετέτρεπαν σε έναν συνεχή εξεταστικό μαραθώνιο, με σοβαρές συνέπειες τόσο για τη μορφωτική αυτονομία και το μορφωτικό αποτέλεσμα όσο και για τη σωματική και ψυχική υγεία των μαθητών, ενώ ο εξεταστικοκεντρικός χαρακτήρας του λυκείου διατηρήθηκε μέχρι σήμερα, καθώς η παρεχόμενη γνώση περιοριζόταν στην πράξη στα εξεταστικά αναγκία και χρήσιμα.

Το παλαιότερο νομοθετικό πλαίσιο δεν εξυπηρέτησε επαρκώς τους διδακτικούς και επιστημονικούς στόχους ούτε τις ευρωπαϊκές υποχρεώσεις της χώρας ως προς την αναγνώριση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων. Ο φόρτος εργασίας των μαθητών ήταν υπερβολικός και αναποτελεσματικός, καθώς η πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση απαιτούσε την εξέταση περισσότερων γνωστικών αντικειμένων και τον υπολογισμό των βαθμών μόνο της τελευταίας τάξης του λυκείου.

Άλλωστε, με την εκπαιδευτική πολιτική που ασκήθηκε τα τελευταία χρόνια υποβαθμίστηκε ακόμα περισσότερο η τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση, στερώντας από τους μαθητές της μία σύγχρονη παιδεία και μοιράζοντας ανέξοδα υποσχέσεις και φρούδες ελπίδες στους αποφοίτους της για δήθεν κατοχυρωμένα επαγγελματικά δικαιώματα.

Με το παρόν νομοσχέδιο επιδιώκουμε να αποκαταστήσουμε την επαγγελματική εκπαίδευση στη συνείδηση των μαθητών και των γονέων αλλά και να δώσουμε με τις προβλεπόμενες ρυθμίσεις στους μαθητές της επαγγελματικής εκπαίδευσης αποτελεσματική διέξοδο στην αγορά εργασίας και δυνατότητα διαρκούς προσαρμογής στις διαμορφωμένες νέες συνθήκες στο χώρο των επιχειρήσεων και της οικονομίας.

Παράλληλα, παρέχεται η αναγκαία γενική παιδεία που θα συμβάλει στη ανάπτυξη συμμετρικά διαμορφωμένων πολιτών και προσφέρεται όχι μόνο η δυνατότητα μετεγγραφής του προαγόμενου από την Α' τάξη επαγγελματικού λυκείου στη Β' τάξη του γενικού λυκείου, αλλά και μία ολοκληρωμένη δυνατότητα πρόσβασης στα τριτοβάθμια εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Αντιμετωπίζεται, επιτέλους, το τεράστιο πρόβλημα των πολλών συναφών ειδικοτήτων που δεν ανταποκρίνονται στις πραγματικές ανάγκες της αγοράς εργασίας, ενώ η αλληλοεπικάλυψή τους με εκείνες του συστήματος κατάρτισης δημιουργήσαν εντονότατο πρόβλημα για τις δυνατότητες και ευκαιρίες επαγγελματικής απασχόλησης των αποφοίτων τους. Εκατόν δέκα διαφορετικές ειδικότητες εκπαιδευτικών –οι αριθμοί μιλούν από μόνοι τους– τελικά είχαν ως αποτέλεσμα την αύξηση της ανεργίας των αποφοίτων ΕΠΑΛ και ΕΠΑΣ στο απογοητευτικό ποσοστό του 28%.

Αυτό συνέβη διότι ελλείπει ειδικών μελετών και οργανωμένου σχεδιασμού, με μοναδικό σκοπό την εξυπηρέτηση διαφόρων πελατειακών σχέσεων, δημιουργήθηκε ένας άναρχος υπερπληθωρισμός προσφορών ομοειδών ειδικοτήτων σχεδόν σε όλες τις βαθμίδες της τεχνικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης.

Προχωρούμε όχι στην κατάργηση ειδικοτήτων, αλλά στην κατάργηση ενός στρεβλού εκπαιδευτικού συστήματος, ευελπιστώντας η επαγγελματική εκπαίδευση να αποτελέσει πλέον το δεύτερο, ισότιμο μ' αυτό της γενικής, πυλώνα στο επίπεδο της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Αφήνουμε, επιτέλους, πίσω μας την εικόνα της κοινωνικής απαξίωσης της επαγγελματικής εκπαίδευσης, συνέπεια της οποίας ήταν η προσέλευση αισθητά μικρότερου αριθμού μαθητών απ' ό,τι στα γενικά λύκεια, φαινόμενο που έρχεται σε αντίθεση με τα δεδομένα των άλλων ευρωπαϊκών χωρών, αλλά και με τη θέση που διατηρούσαν στο τριτοβάθμιο εκπαιδευτικό σύστημα οι τεχνολογικές σχολές.

Στο σημείο αυτό αξίζει να αναφερθεί ότι σε όλη την προηγμένη εκπαιδευτικά Ευρώπη η επαγγελματική εκπαίδευση είναι σχολείο ισότιμο με το γενικό όχι μόνο στην κοινή συνείδηση αλλά και στην απτή πραγματικότητα, γεγονός που αποδεικνύεται περίτρανα από το τεράστιο ποσοστό των μαθητών που την επιλέγουν.

Χαρακτηριστικά αναφέρουμε ότι το ποσοστό των μαθητών που επιλέγουν την τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση, αναπόσπαστο κομμάτι της οποίας είναι και ο θεσμός της μαθητείας, κυμαίνεται στο 68% για την Ολλανδία, 65% για την πλούσια Ελβετία, 64% για τη Φινλανδία και σχεδόν 60% για τη Γερμανία.

Το νέο ΕΠΑΛ θα παρέχει ουσιαστικά γενική μόρφωση και επαγγελματική εκπαίδευση με εύρος. Θα δίνει βασικές γνώσεις σε έναν ευρύτερο κλάδο οικονομικής δραστηριότητας, επαγγελματική επάρκεια σε ένα συγκεκριμένο επάγγελμα ώστε όλοι οι απόφοιτοί του να έχουν τη δυνατότητα να παρακολουθούν τις εξελίξεις της τεχνολογίας και να προσαρμόζονται στις νέες συνθήκες της αγοράς εργασίας. Έτσι θα αποφεύγεται η ανεργία και ο κοινωνικός αποκλεισμός.

Αξίζει να σημειωθεί ότι το παρόν νομοσχέδιο είναι αποτέλεσμα πενταετούς εθνικού διαλόγου, στον οποίο έλαβαν μέρος εκπρόσωποι τόσο των κομμάτων όσο και των άλλων φορέων που μετέχουν στη εκπαιδευτική διαδικασία. Άλλωστε, το σχέδιο νόμου τέθηκε σε δημόσια διαβούλευση. Διατυπώθηκαν συνολικά τρεις χιλιάδες οκτακόσια είκοσι ένα σχόλια επί των άρθρων του νομοσχεδίου και συνολικά στη δημόσια διαβούλευση μετείχαν ως σχολιαστές δύο χιλιάδες εκατόν τριάντα δύο καθηγητές δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, καθηγητές ΑΕΙ και ΤΕΙ, μαθητές, φοιτητές, ενδιαφερόμενοι πολίτες, φορείς και ενώσεις.

Θα αναφερθώ επιγραμματικά στις καινοτομίες που εισάγονται με το παρόν νομοσχέδιο.

Στην Α' τάξη γενικού λυκείου, επιδιώκοντας τη διεύρυνση της ολοκληρωμένης γενικής παιδείας, θα εφαρμοστεί πρόγραμμα μαθημάτων γενικής παιδείας συνολικά τριάντα πέντε ωρών εβδομαδιαίως, με εννέα κοινά μαθήματα και ένα μάθημα επιλογής.

Στη Β' και στη Γ' τάξη οι μαθητές θα επιλέγουν υποχρεωτικά μια ομάδα μαθημάτων προσανατολισμού, αντικαθιστώντας τις κατευθύνσεις που υπάρχουν σήμερα, που αντιστοιχεί σε συγκεκριμένα επιστημονικά πεδία τμημάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, στα οποία επιθυμούν την εισαγωγή τους.

Ιδιαίτερης αναφοράς αξίζει η καθιέρωση τόσο της πολύωρης παρακολούθησης του μαθήματος της Πολιτικής Παιδείας όσο και της Φιλοσοφίας, ως υποχρεωτικών μαθημάτων.

Εφαρμόζεται νέο σύστημα προαγωγικών-απολυτήριων εξετάσεων. Οι μαθητές της Α' και Β' τάξης λυκείου θα εξετάζονται με ενδοσχολικές εξετάσεις σε όλα τα διδασκόμενα μαθήματα της σχολικής χρονιάς εκτός από Φυσική Αγωγή και Ερευνητική Εργασία. Τα θέματα θα είναι κοινά για όλους τους μαθητές και θα ορίζονται κατά 50% με κλήρωση από την τράπεζα θεμάτων διαβαθμισμένης δυσκολίας και κατά 50% από τους διδασκόντες.

Σ' αυτό το σημείο θα ήθελα να αναφερθώ στη σπουδαιότητα αυτής της καινοτομίας, με την οποία εξασφαλίζεται τόσο η αντικειμενικότητα της αξιολόγησης και η ισότιμη αντιμετώπιση όλων των μαθητών όσο και η εξάντληση της διδακτέας ύλης, η οποία –σημειωτέον– θα μειωθεί.

Στη Γ' λυκείου οι γραπτές απολυτήριες εξετάσεις θα διεξάγονται ενδοσχολικά και θα περιλαμβάνουν τα μαθήματα της Νέας Ελληνικής Γλώσσας και Λογοτεχνίας, της Εισαγωγής στις Αρχές της Επιστήμης των Ηλεκτρονικών Υπολογιστών, των Θρησκευτικών, της Ιστορίας, της Ξένης Γλώσσας και τρία μαθήματα της

επιλεγείσας Ομάδας Προσανατολισμού.

Απαραίτητη προϋπόθεση τόσο για την προαγωγή του μαθητή από την Α' στη Β' τάξη λυκείου όσο και από την Β' στη Γ' τάξη λυκείου είναι η επίτευξη γενικού βαθμού ίσου ή ανωτέρου του «10» και μέσου όρου μεγαλύτερου του «10» στα μαθήματα της Ελληνικής Γλώσσας και των Μαθηματικών.

Μια ακόμη μεταρρύθμιση είναι η καθιέρωση του νέου συστήματος πανελλαδικών εξετάσεων. Αφού ολοκληρώσουν τις ενδοσχολικές απολυτήριες εξετάσεις, οι μαθητές θα μπορούν να συμμετέχουν σε πανελλαδικές εξετάσεις για την εισαγωγή στα ΑΕΙ. Τα μαθήματα στα οποία θα εξετάζονται μειώνονται σε τέσσερα αντί έξι που είναι σήμερα.

Ακόμη, δημιουργούνται επιστημονικά πεδία εξειδίκευσης, με τα ακόλουθα εξεταζόμενα μαθήματα: Νεοελληνική Γλώσσα, Αρχαία Ιστορία και Λατινικά για το πρώτο πεδίο των Ανθρωπιστικών και Νομικών Σπουδών, Νεοελληνική Γλώσσα, Μαθηματικά, Φυσική και Χημεία για το δεύτερο πεδίο Θετικών και Τεχνολογικών Επιστημών, Νεοελληνική Γλώσσα, Φυσική, Χημεία και Βιολογία για το τρίτο πεδίο των Επιστημών Υγείας, Νεοελληνική Γλώσσα, Μαθηματικά και Στοιχεία Στατιστικής, Οικονομία και Διοίκηση, Στοιχεία Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών για το τέταρτο πεδίο των Επιστημών Οικονομίας, Διοίκησης και Πολιτικών Επιστημών, και Νεοελληνική Γλώσσα, Μαθηματικά και Στοιχεία Στατιστικής, Ιστορία και Αρχές Φυσικών Επιστημών για το πέμπτο πεδίο των Παιδαγωγικών Τμημάτων.

Από τις βασικότερες καινοτομίες του παρόντος νομοσχεδίου είναι η προσμέτρηση των βαθμών και των τριών τάξεων του λυκείου. Για τον υπολογισμό του βαθμού πρόσβασης στα ΑΕΙ θα προσμετράται ο γενικός βαθμός όλων των τάξεων του λυκείου, που υπολογίζεται ως εξής: Ο βαθμός προαγωγής της Α' Τάξης πολλαπλασιάζεται με συντελεστή 0,5, της Β' τάξης με συντελεστή 0,7 και της Γ' τάξης με συντελεστή 0,9. Αυτοί οι βαθμοί αθροίζονται και διαιρούνται διά του 3.

Μια ακόμη ριζική αλλαγή αυτού του νομοσχεδίου είναι ο καθορισμός του συντελεστή βαρύτητας σε ένα μάθημα ανά σχολή, τμήμα ή εισαγωγική κατεύθυνση, που θα προσμετράται έπειτα από πρόταση της Γενικής Συνέλευσης του αρμόδιου τμήματος προς τον Υπουργό Παιδείας και η οποία θα πρέπει να κατατίθεται έως την 1^η Μαρτίου. Δηλαδή, το κάθε τμήμα, ανάλογα με το αντικείμενο σπουδών που προσφέρει, θα ορίζει διαφορετικούς συντελεστές στα μαθήματα βαρύτητας, τα οποία είναι προαπαιτούμενα για τη συνέχιση των σπουδών στα ιδρύματα.

Επίσης, με το παρόν νομοσχέδιο ιδρύεται ο Εθνικός Οργανισμός Εξετάσεων που θα είναι ο επιτελικός επιστήμονας-φορέας, αρμόδιος για ζητήματα που αφορούν τις γραπτές προαγωγικές και απολυτήριες εξετάσεις στο γενικό λύκειο και τις εξετάσεις εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Όπως προανέφερα, και στη λειτουργία της επαγγελματικής εκπαίδευσης σημειώνονται βαθιές τομές με στόχο τόσο την απόκτηση ουσιαστικών γνώσεων γενικής παιδείας όσο και τη διαμόρφωση ευέλικτων προγραμμάτων προσαρμοσμένων στις ανάγκες της αγοράς και των επιχειρήσεων.

Το νέο επαγγελματικό λύκειο θα προσφέρει δύο κύκλους σπουδών: το δευτεροβάθμιο κύκλο σπουδών και την προαιρετική τάξη μαθητείας, στο τέταρτο έτος σπουδών, όπου οι μαθητές θα μπορούν επ' αμοιβή να κάνουν πρακτική άσκηση στις επιχειρήσεις.

Οι μαθητές της Α' λυκείου θα παρακολουθήσουν ένα πρόγραμμα σπουδών που αποσκοπεί στην παροχή γενικής παιδείας. Στη Β' τάξη το πρόγραμμα αποσκοπεί στην ολοκλήρωση του επιστημονικού προσανατολισμού και στη Γ' τάξης αποσκοπεί στη παροχή επαγγελματικής ειδίκευσης.

Πολύ σημαντική είναι η διαμόρφωση των προγραμμάτων σπουδών σύμφωνα με τις κατευθύνσεις του ευρωπαϊκού συστήματος πιστωτικών μονάδων για την επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση που πιστοποιούνται από τον ΕΟΠΠΕΠ.

Στους απόφοιτους του δευτεροβάθμιου κύκλου σπουδών θα χορηγείται απολυτήριο ισότιμο του γενικού λυκείου, ενώ οι απόφοιτοι της τάξης μαθητείας θα λαμβάνουν πτυχίο ειδικότητας επιπέδου 4.

Οι απόφοιτοι του δευτεροβάθμιου κύκλου σπουδών έχουν δι-

καίωμα συμμετοχής σε ειδικές πανελλαδικές εξετάσεις για την εισαγωγή τους σε σχολές των ΤΕΙ όπου θα εξετάζονται σε τέσσερα μαθήματα, δύο μαθήματα γενικής παιδείας και δύο ειδικότητας με ανάλογους συντελεστές.

Η καθιέρωση του θεσμού της μαθητείας είναι ίσως η σημαντικότερη καινοτομία που εισάγει αυτό το σχέδιο νόμου. Η μαθητεία είναι ένα πολύπλοκο σύστημα επαγγελματικής εκπαίδευσης με πυρήνα στήριξης τη σχολική μονάδα στην οποία φοιτά ο μαθητής. Στηρίζεται στην προσωπική επαφή και επικοινωνία των διδασκόντων με τους μαθητές, στη γνώση του ατομικού, οικογενειακού και εκπαιδευτικού προφίλ των μαθητών που μέσα σ' αυτά οι εκπαιδευτικοί διδάσκοντες τους τοποθετούν σε θέσεις πρακτικής άσκησης. Στηρίζεται στη σχέση εμπιστοσύνης που οικοδομούν οι εκπαιδευτικοί με τους εργοδότες και τις επιχειρήσεις κατά τη διάρκεια της πρακτικής άσκησης των μαθητών και της εκπαίδευσής τους στο σχολείο. Στηρίζεται επίσης στην ανατροφοδότηση της εκπαιδευτικής διαδικασίας μέσα από την επαφή του μαθητή με τους χώρους εργασίας. Στόχος αυτής της διαδικασίας είναι η κάλυψη των εκπαιδευτικών αναγκών και η διασφάλιση της ισόρροπης σχέσης των εργοδοτών με τη σχολική μονάδα.

Από τα σημαντικότερα εγχειρήματα αυτού του σχεδίου νόμου είναι η κατοχύρωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων της επαγγελματικής εκπαίδευσης, η οποία θα βασίζεται στο εθνικό πλαίσιο προσόντων, που ως γνωστόν, αναμειγνύει τα προσόντα και τις γνώσεις που αποκτώνται από το τυπικό εκπαιδευτικό σύστημα με αυτά που αποκτώνται από σεμινάρια, εργασιακή εμπειρία κ.λπ..

Επίσης θα πρέπει να επισημανθεί ότι για πρώτη φορά εντάσσεται η επαγγελματική κατάρτιση, δομημένη και προγραμματισμένη, στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα καθιερώνοντας φορείς της μη τυπικής εκπαίδευσης που μπορούν να οδηγήσουν στην απόκτηση πιστοποιητικών αναγνωρισμένων σε εθνικό επίπεδο: Πρώτον, τις σχολές επαγγελματικής κατάρτισης ΣΕΚ, δεύτερον, τα ινστιτούτα επαγγελματικής κατάρτισης ΙΕΚ, τρίτον, τα κέντρα διά βίου μάθησης και τέταρτον, τα κολλέγια.

Πολύ σημαντικό βήμα και στον τομέα της Ειδικής Αγωγής είναι το ότι μ' αυτό το σχέδιο νόμου μετατρέπονται πλέον τα ΤΕΕ Ειδικής Αγωγής Α' βαθμίδας σε ειδικά επαγγελματικά γυμνάσια, ενώ τα Β' βαθμίδας σε ειδικά ΕΠΑΛ, και στους απόφοιτους χορηγείται τίτλος απολυτηρίου λυκείου και πτυχίο με επαγγελματικά δικαιώματα επιπέδου 3.

Αξίζει, επίσης, να αναφέρουμε την πρόβλεψη για πρώτη φορά της δημιουργίας πρότυπων πειραματικών εκπαιδευτικών λυκείων μαθητείας για την ίδρυση των οποίων αρμόδιος θα είναι ο ΟΑΕΔ.

Η λειτουργία των πρότυπων πειραματικών σχολείων προάγει την εκπαιδευτική έρευνα στην πράξη και την ενδεδειγμένη λειτουργία κάθε σχολικής τάξης, εφαρμόζοντας διαδραστικά προγράμματα στα εργαστήρια και καινοτόμες μεθόδους διδασκαλίας.

Τέλος, θα πρέπει να σημειωθεί και η ίδρυση για πρώτη φορά αθλητικών ακαδημιών ως περιφερειακές υπηρεσίες, με στόχο την ανάπτυξη και της άθλησης και του αθλητισμού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω σε ένα λεπτό.

Συνοψίζοντας θα έλεγα ότι το νέο σχέδιο νόμου επιφέρει την μείωση στα αντικείμενα διδασκαλίας, εκσυγχρονίζοντας και ανανεώνοντας τα προγράμματα σπουδών, έτσι ώστε τα θέματα και τα αντικείμενα να παραπέμπουν στο σύγχρονο κόσμο, επιτυγχάνει να δημιουργήσει ένα σύγχρονο λύκειο, γενικό και επαγγελματικό, που επικοινωνεί με τα σύγχρονα ρεύματα για τις γνώσεις και τις δεξιότητες. Επικοινωνεί με τις ευρωπαϊκές τάσεις και είναι ανοικτό στην κοινωνία.

Επιδιώκουμε να δημιουργήσουμε μια αυτοτελή εκπαιδευτική βαθμίδα παροχής γενικής παιδείας που συγχρόνως δίνει τη δυνατότητα στο μαθητή επιλογής μαθημάτων και επιπέδου μαθήματος, η οποία ταυτόχρονα συνεργάζεται εποικοδομητικά με θεσμούς ιδιαίτερης σπουδαιότητας, όπως είναι η μαθητεία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Σας ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο εισηγητής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς-Ενωτικού Κοινωνικού Μετώπου κ. Αναστάσιος Κουράκης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πάρα πολύ σημαντικό να απαντήσουμε γιατί αυτό το σχέδιο νόμου έρχεται μέσα στην κρίση, γιατί έρχεται μέσα σ' αυτό το περιβάλλον στο οποίο ζούμε. Νομίζω ότι αν μπορέσουμε και δώσουμε απάντηση σ' αυτό το ερώτημα, θα απαντηθούν και πολλά πολλά άλλα που έχουν σχέση με το χαρακτήρα και την ουσία του σχεδίου νόμου.

Έχουμε μια αλλαγή στο χαρακτήρα του λυκείου, τόσο στο γενικό λύκειο όσο και στην επαγγελματική εκπαίδευση και επιπλέον έχουμε αλλαγή στο σύστημα πρόσβασης.

Κατά την αντίληψη του ΣΥΡΙΖΑ αυτό δεν γίνεται για να εκσυγχρονιστεί το σύστημα και βεβαίως δεν συμφωνούμε ότι όλα τα άρθρα στοχεύουν σε ένα πιασμάρισμα. Κατά τη δική μας αντίληψη θεωρούμε ότι αυτές οι αλλαγές που επιφέρει αυτό το νομοσχέδιο για το νέο λύκειο συνιστούν μια πολύ συγκεκριμένη ιδεολογική επιλογή. Δεν ισχυριζόμαστε καθόλου ότι οι άνθρωποι που είναι στην πολιτική ηγεσία του Υπουργείου είναι κακοί άνθρωποι. Είναι μια επιλογή η οποία στοχεύει σε μια αντιδραστική αναδιάρθρωση, δηλαδή προσπαθεί να προσαρμόσει το εκπαιδευτικό σύστημα στο νέο περιβάλλον, στις νέες απαιτήσεις του νεοφιλελευθερισμού, σε όλους τους κλάδους της ελληνικής οικονομίας και παραγωγής, καθώς εναρμονίζονται αυτές οι αλλαγές με τις κατευθύνσεις των κυρίαρχων κύκλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δηλαδή χρειαζόμαστε ένα νέο σχολείο προσαρμοσμένο στις απαιτήσεις για μεγαλύτερη κερδοφορία του κεφαλαίου.

Τι πετυχαίνετε με όλα αυτά που θα αναπτύξω στη συνέχεια, δηλαδή με τις πολλαπλές προαγωγικές εξετάσεις, με την πρώιμη στροφή στην κατάρτιση και με τον περιορισμό των εισακτέων στα πανεπιστήμια; Έχει προηγηθεί, βέβαια, το σχέδιο «Αθηνά» που έχει μειώσει απελπιστικά τον αριθμό των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Στόχος είναι να διαχωριστούν οι μαθητές σε δύο διακριτές κατηγορίες:

Μία περίπου 30% που από νωρίς θα φιλτράρεται και θα φτάνει να μπαίνει και να τελειώνει το πανεπιστήμιο και τα ΤΕΙ και μια δεύτερη, πολυπληθής κατηγορία γύρω στο 70% που θα παίρνει πολύ φτωχή γενική παιδεία, θα κατευθύνεται πρώιμα από πολύ τρυφερή ηλικία στην κατάρτιση και όχι στην εκπαίδευση και αυτό το δυναμικό θα είναι ένα ευέλικτο εργατικό δυναμικό χωρίς γνωστικά εφόδια, χωρίς καλλιτεχνική παιδεία, χωρίς αισθητική αγωγή, πνευματικά ακαλλιέργητο στην πραγματικότητα, με ανύπαρκτα εργασιακά δικαιώματα.

Πώς τεκμηριώνεται αυτός ο ισχυρισμός; Τεκμηριώνεται από το γεγονός ότι ψαλιδίζονται πάρα πολλά μαθήματα που έχουν σχέση με τη γενική μόρφωση. Δε λέμε ότι ήταν καλή η γενική μόρφωση που παρέχονταν, αλλά καταλαβαίνετε ότι τώρα μειώνεται το εύρος των προσφερομένων γνώσεων και οι ώρες διδασκαλίας μαθημάτων, όπως είπα προηγουμένως, της αισθητικής αγωγής και της καλλιτεχνικής παιδείας, της δεύτερης ξένης γλώσσας, μειώνονται οι ώρες των Αγγλικών, μειώνονται οι ώρες της Φυσικής Αγωγής -λες και τα παιδιά δεν έχουν ανάγκη από το να βελτιώσουν τη σωματική, πνευματική και ψυχική τους υγεία- μειώνονται τα μαθήματα της Πληροφορικής, μειώνονται και εξοβελίζονται τα Ισπανικά και τα Ιταλικά, την ίδια στιγμή που οι γλώσσες αυτές θα έπρεπε να διδάσκονται με έναν ιδιαίτερο τρόπο σε όλα τα παιδιά, καθώς οι απαιτήσεις που υπάρχουν είναι πάρα πολύ μεγάλες.

Και βεβαίως, ενώ το άρθρο 16 του Συντάγματος επιτάσσει τη δωρεάν παιδεία στην τυπική εκπαίδευση, πάρα πολλά αντικείμενα βγαίνουν εκτός τυπικής εκπαίδευσης, πηγαίνουν στη μη τυπική εκπαίδευση που δεν αποτελεί υποχρέωση πλέον της πολιτείας να τα παρέχει δωρεάν.

Τώρα, πέρα από αυτά υπάρχουν και ορισμένοι παράλληλοι και ανομολόγητοι στόχοι των αλλαγών στο νέο λύκειο.

Πρώτα-πρώτα, υπηρετούνται μνημονιακές απαιτήσεις. Θεωρώ

ότι είναι δυστύχημα για τον Υπουργό μας, τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, που δέχθηκε και αυτός από το δικό του το πεδίο να γίνουν μνημονιακές περικοπές. Είναι λάθος -για να μην πω ότι είναι έγκλημα- το ότι τα σχολεία μας θα ανοίξουν με δεκάδες χιλιάδες λιγότερους καθηγητές. Είναι λάθος που απειλείται η λειτουργία των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων -ήδη σήμερα πάρα πολλά ΤΕΙ είναι κλειστά- με το να διώχνονται, να κόβονται και να αποκεφαλίζονται στην πραγματικότητα χίλιοι πεντακόσιοι διοικητικοί υπάλληλοι και να μπαίνει σε πραγματικά πολύ μεγάλη δοκιμασία η λειτουργία των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

Είναι τραγικό να μην έχουν γίνει ακόμα τα ωρολόγια προγράμματα, να μην έχει ψηφιστεί αυτός ο νόμος και δυσόμοι χιλιάδες εκπαιδευτικοί από την τεχνική εκπαίδευση να στέλλονται σε μια κινητικότητα αμφιβόλου αποτελεσματικότητας -όπως θα πω στη συνέχεια- και στην πραγματικότητα ένα μεγάλο μέρος εξ αυτών στην απόλυση.

Το πρώτο, λοιπόν, που επιτυγχάνεται με αυτές τις αλλαγές είναι οι μνημονιακοί στόχοι, όπως ανέφερα λίγο πριν.

Το δεύτερο είναι ότι έχουμε μια πολύ μεγάλη ενίσχυση της ιδιωτικής παραπαιδείας.

Και στην επιτροπή μάς τέθηκε το ερώτημα γιατί είναι αρνητικό γεγονός οι εξετάσεις, που εμείς λέμε ότι είναι πάρα πολλές, στο λύκειο. Δεν υπήρχαν πριν εξετάσεις; Κοιτάξτε ουσιαστικές διαφορές.

Τώρα έχουμε εξετάσεις από την πρώτη λυκείου -προαγωγικές- και οι βαθμοί συνυπολογίζονται στο τέλος με έναν συντελεστή στην εισαγωγή στο πανεπιστήμιο. Αυτό θα υποχρεώσει πάρα πολλές οικογένειες -μπορούν, δεν μπορούν- να στείλουν τα παιδιά τους περισσότερο στα φροντιστήρια απ' ό,τι πριν.

Το δεύτερο είναι ότι τα θέματα θα προέρχονται από μια τράπεζα θεμάτων, δηλαδή ο βαθμός δυσκολίας θα είναι πολύ μεγαλύτερος. Άρα, θα είναι μεγαλύτερη η ανάγκη προσφυγής στα φροντιστήρια.

Το τρίτο είναι ότι πάρα πολλά «φιλέτα» δίνονται στην ιδιωτική εκπαίδευση, όπως θα πω και στη συνέχεια.

Έτσι, λοιπόν, έχουμε τη δυνατότητα πάρα πολλά αντικείμενα, τα οποία φύγουν από τα επαγγελματικά λύκεια, να πηγαίνουν στα ΙΕΚ. Ήδη ακούμε αυτές τις ημέρες -με έναν βομβαρδισμό από την τηλεόραση- όχι αυτά που ακούγαμε τα προηγούμενα χρόνια, δηλαδή διαφημίσεις για τα ΙΕΚ, αλλά ότι τα νέα αντικείμενα τα οποία έχουν φύγει από την τυπική εκπαίδευση, όπως οι τομείς που έχουν σχέση με την υγεία, τις γραφιστικές τέχνες και την κομμωτική, φεύγουν και πηγαίνουν στην ιδιωτική -κατά βάση- παιδεία. «Τρίβουν τα χέρια τους» πρέπει να σας πω.

Άλλος ανομολόγητος στόχος είναι η εισαγωγή του θεσμού της μαθητείας: Μικρά παιδιά θα στέλλονται για δουλειά σε επιχειρήσεις, οι οποίες μάλιστα θα επιδοτούνται, επειδή προσλαμβάνουν αυτά τα παιδιά και αυτούς τους μαθητές για τουλάχιστον δύο χρόνια. Δεν υπάρχει καμμία αναφορά στα δικαιώματα του μαθητευόμενου, ενώ το θέμα της πληρωμής περνάει στα «φιλά».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταλαβαίνετε ότι καθώς οι μαθητές, ιδίως των επαγγελματικών λυκείων, θα είναι υποχρεωμένοι να περνούν και αυτοί αλλεπάλληλες εξετάσεις, αργά ή γρήγορα θα έχουμε αύξηση του φαινομένου της σχολικής διαρροής. Υπολογίζεται ότι η σχολική διαρροή αφορά ένα στα τρία τα παιδιά του γενικού λυκείου και ένα στα δύο τα παιδιά του επαγγελματικού λυκείου.

Ένα άλλο στοιχείο ανέφερε ο Υφυπουργός κ. Κεδίκογλου σε ένα δελτίο τύπου για τους διδάσκοντες ορισμένων από τις ειδικότητες που «κόβονται» από τα ΕΠΑΣ, είτε ασκούσαν παράλληλα ελεύθερο επάγγελμα είτε όχι. Όταν δηλαδή κάποιος είναι καθηγητής κομμωτικής, προφανώς μπορεί να έχει ένα κομμωτήριο. Υπάρχουν ένα σωρό τέτοια παραδείγματα. Ουσιαστικά δηλαδή σε αυτούς τους εκπαιδευτικούς, οι οποίοι στα τριάντα πέντε, σαράντα, πενήντα ή πενήντα πέντε απολύονται, λέει ότι τώρα πια μπορούν να ανοίξουν ένα κομμωτήριο ή ένα άλλο κατάστημα, για να μπορέσουν να ζήσουν. Καταλαβαίνετε ότι πρόκειται για αστείο στην καλύτερη περίπτωση, για να μη χρησιμοποιήσω βαρύτερη έκφραση.

Ένα άλλο σημείο του νομοσχεδίου, το οποίο μας έχει προκα-

λέσει αλγεινή εντύπωση, είναι οι επάλληλες εξετάσεις και η βαθμολογία «10» σε όλα τα μαθήματα –στα Μαθηματικά, στα Ελληνικά- για να περάσεις. Προφανώς καταλαβαίνουμε ότι πολύ λίγα παιδιά θα κατορθώσουν να περάσουν αυτόν το Γολγοθά των εξετάσεων. Όλοι αυτοί οι μαθητές χαρακτηρίζονται με τη λατινική έκφραση «nulla labore», δηλαδή της μικρής, της ήσσονος προσπάθειας. Είναι αυτοί οι μαθητές, που –βρε αδερφέ, τι να κάνουμε;- δεν προσπαθούν, δεν τα καταφέρνουν. Άρα, η θέση τους είναι μέσα από εξετάσεις -και μάλιστα πανελλαδικού χαρακτήρα- να πάνε στο σπίτι τους.

Καταλαβαίνετε ότι εδώ πρόκειται για μια απολύτως ταξική επιλογή, γιατί σκοπός του σχολείου δεν είναι να πριμοδοτεί τους καλούς μαθητές. Δεν το έχουν ανάγκη. Σκοπός του σχολείου είναι να απευθύνεται στα παιδιά των πίσω θρανίων και να μπορέσει να παράσχει ίσες ευκαιρίες. Στην πραγματικότητα δεν είναι ίσες οι ευκαιρίες για όλους τους μαθητές, αφού μερικά παιδιά έχουν άνιση αφετηρία. Το έχω ξαναπεί πάλι απ' αυτό το Βήμα.

Καθώς γεννιούνται τα παιδιά έχουν μέσα τους τρεις ενσωματωμένες ανισότητες: Τον τόπο καταγωγής -είναι άλλο σε ένα χωριό της Ηπείρου ή της Αλεξανδρούπολης κι άλλο στο κέντρο της Αθήνας-, το μορφωτικό επίπεδο των γονιών και το οικονομικό επίπεδο των γονιών. Αυτές τις τρεις ανισότητες ο μόνος παράγοντας που μπορεί να τις αμβλύνει, όχι να τις εξαφανίσει, είναι το σχολείο.

Όταν, λοιπόν, το σχολείο παίρνει παιδιά τα οποία παρουσιάζουν μαθησιακές δυσκολίες εξαιτίας των τριών στοιχείων που προανέφερα, που μπορεί να είναι όλα μαζί ή το καθένα μόνο του ή ακόμα να υπάρχουν κι άλλα προβλήματα δυσκολίας παρακολούθησης, δεν μπορεί να εφαρμόζει ένα εξεταστικό σύστημα και να κόβει, να βάζει στρόφιγγες στην πραγματικότητα, να μην παρακολουθήσουν το λύκειο, να μην μπουν στο πανεπιστήμιο αλλά να πάνε στην τεχνική εκπαίδευση. Καταλαβαίνετε ότι αυτό είναι ένα σχολείο το οποίο δεν έχει καμμία σχέση με την κοινωνία που ζούμε και πολύ περισσότερο με την Αριστερά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο δεν απευθύνεται στα παιδιά των απολυμένων, των ανέργων, των ανθρωπών που από τα μέσα του μήνα γυρνούν τις τσέπες τους ανάποδα μήπως και βρουν κανένα πενηνταράκι, δεν απευθύνεται σ' αυτούς που δουλεύουν απλήρωτοι για μήνες, των ατόμων και των εργαζομένων που βγαίνουν σε διαθεσιμότητα. Απευθύνεται σε μια μικρή κατηγορία ανθρώπων που ακόμα αντέχουν να στηρίζουν τα παιδιά τους οικονομικά και αργότερα, όταν τελειώσουν, να τα στέλνουν για μεταπτυχιακές σπουδές στο εξωτερικό.

Προχθές πήρα ένα μήνυμα μιας μητέρας η οποία μου εξέφραζε την οδύνη της γιατί αναγκάζεται η κόρη της, η οποία τελείωσε με χίλια δύο βάσανα το πανεπιστήμιο ή ΤΕΙ –δεν ξέρω-, να μεταναστεύσει. Εκατόν πενήντα χιλιάδες παιδιά έχουν, ήδη, να μεταναστεύσει. Τώρα καταλαβαίνετε ότι αυτή η κατάσταση θα επιτείνει το πρόβλημα στην Ελλάδα και καθώς –όπως όλοι διατείνονται και διακηρύσσουν σε όλους τους τόνους- η παιδεία είναι ένα από τα στηρίγματα που θα έπρεπε να έχει η πατρίδα μας, στην πραγματικότητα η κατάσταση θα χειροτερεύσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σύμφωνα με τη δική μας αντίληψη στοχεύουμε, όταν με την ψήφο του ελληνικού λαού έρθουμε στην κυβέρνηση, να εφαρμόσουμε ένα τελείως διαφορετικό μοντέλο, ένα μοντέλο που θα έχει σαν πυρήνα του την υποχρεωτική εκπαίδευση μέχρι και το λύκειο. Είμαστε υπέρ της δωδεκάχρονης υποχρεωτικής δωρεάν εκπαίδευσης, συν δύο χρόνια προσχολικής αγωγής, ένα σχολείο το οποίο ονομάζουμε ενιαίο σχολείο θεωρίας και πράξης, όπου όλα τα παιδιά θα παίρνουν και γενικά μαθήματα και βεβαίως θα έχουν την δυνατότητα να πάρουν μέρος σε ένα σωρό άλλα τεχνικά, τα οποία είναι πάρα πολύ σημαντικά.

Μέχρι να το κάνουμε αυτό, θα επαναφέρουμε την κατάσταση όπως είναι τώρα καθώς και όλους τους εκπαιδευτικούς και θα προσπαθήσουμε να κάνουμε όσο γίνεται καλύτερη και την τεχνολογική εκπαίδευση. Θα ανοίξουμε ένα διάλογο με την κοινωνία, ένα διάλογο με τους εκπαιδευτικούς, ένα διάλογο με τις επιστημονικές ενώσεις, έτσι ώστε να μπορέσουν να γίνουν εκείνες οι αλλαγές από την προσχολική αγωγή μέχρι το λύκειο, για να μπο-

ρέσει να υλοποιηθεί το όραμά μας για την ελεύθερη πρόσβαση στο πανεπιστήμιο.

Καταλαβαίνετε ότι αυτό είναι ένα σχέδιο το οποίο προϋποθέτει την αύξηση, πέραν των άλλων, των δαπανών για την παιδεία. Ακόμα προϋποθέτει το σεβασμό στον εκπαιδευτικό! Αυτήν τη στιγμή ο εκπαιδευτικός δεινοπαθεί. Εύχονται οι εκπαιδευτικοί να καταλάβουν μία θέση ωρομισθίου, που στην πραγματικότητα τους καταδικάζει στα στρατιωτικά συσσίτια και στις στρατιωτικές λέσχες.

Εμείς δηλώνουμε πολύ καθαρά κι απ' αυτό το Βήμα ότι δεν αναγνωρίζουμε όλες αυτές τις απομακρύνσεις και τις απολύσεις των εκπαιδευτικών.

Βέβαια, ακούσαμε σε πάρα πολλούς τόνους ότι θα γίνουν μετακινήσεις και ειδικότερα ότι αυτοί οι εκπαιδευτικοί των επαγγελματιών υγείας θα μετακινηθούν στις δομές της υγείας. Στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων σας έκανα μία πρόταση –δεν ξέρω αν την κάνατε δεκτή, κύριε Υπουργέ- που λέει γιατί δεν αξιοποιείτε όλους αυτούς τους εκπαιδευτικούς οι οποίοι έχουν αυξημένα προσόντα, έχουν παιδαγωγική επάρκεια, μερικοί έχουν δύο και τρία πτυχία, στο μάθημα της Αγωγής, της Υγείας. Έχουμε σοβαρά προβλήματα στα παιδιά μας τόσο στο θέμα της διατροφής όσο και στο θέμα της σεξουαλικής αγωγής, δηλαδή αντισύλληψη, σεξουαλικά μεταδιδόμενα νοσήματα κι άλλα τα οποία είναι σε έξαρση. Να αξιοποιηθούν όλοι αυτοί οι εκπαιδευτικοί οι οποίοι πάρα πολλά μπορούν να προσφέρουν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ξέρετε, αυτοί οι εκπαιδευτικοί μπορούν να κάνουν πάρα πολύ καλά τη δουλειά τους εδώ. Αν, όμως, τους τοποθετήσετε στα νοσοκομεία, δεν είναι καθόλου σίγουρο ότι θα κάνουν καλά τη δουλειά τους.

Όταν κάποιος έχει απομακρυνθεί τόσα πολλά χρόνια από το αντικείμενό του και το μόνο που ξέρει να κάνει πάρα πολύ καλά είναι η εκπαίδευση, καταλαβαίνετε ότι αυτός ο άνθρωπος θα τοποθετηθεί σε λάθος εργασιακό τόπο. Να, λοιπόν, μια επικοινωνιακή πρόταση για να αξιοποιηθούν. Αυτό δεν αντιφάσκει με τη βασική μας πεποίθηση ότι αυτές οι απομακρύνσεις θα έπρεπε να ανακληθούν.

Γι' αυτό καταθέτουμε τροπολογία, την οποία θα αναπτύξω στη συνέχεια στη δευτερολογία μου ή αύριο και η οποία μιλάει για κατάργηση του νόμου που απομακρύνει αυτές τις δυόμισι χιλιάδες των εκπαιδευτικών.

Δηλώνουμε, λοιπόν, κατηγορηματικά ότι εμείς δεν αναγνωρίζουμε αυτές τις απομακρύνσεις. Θεωρούμε ότι πάρα πολύ σύντομα θα έχουμε τη δυνατότητα μέσα από αγώνες, μέσα και έξω από τη Βουλή, να αποκαταστήσουμε τα πράγματα. Ήδη σήμερα που μιλάμε οι εκπαιδευτικοί αποφασίζουν για μεγάλες απεργιακές κινητοποιήσεις.

Είμαστε σίγουροι ότι όλοι οι γονείς και οι μαθητές θα αγκαλιάσουν αυτές τις κινητοποιήσεις και όχι μόνο όσοι έχουν σχέση με την εκπαίδευση αλλά και άλλοι κλάδοι εργαζομένων θα σταθούν δίπλα τους, γιατί καταλαβαίνουν ότι αυτή η Κυβέρνηση που ξεθεμελιώνει μέρα με τη μέρα ό,τι έχει μείνει, πρέπει να φύγει μια ώρα αρχύτερα.

Κύριε Πρόεδρε, πρέπει να πω στο σημείο αυτό ότι θα καταθέσουμε ονομαστική ψηφοφορία για το νομοσχέδιο επί της αρχής. Σε λίγο θα σας δώσω και το σχετικό κείμενο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Παρακαλώ να έρθει στο Βήμα ο ειδικός αγορητής του ΠΑΣΟΚ κ. Γιάννης Κουτσούκος.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, σήμερα συζητάμε ένα σοβαρό και κρίσιμο θέμα που αφορά χιλιάδες μαθητές, εκατομμύρια συμπατριωτών μας και για το οποίο, βεβαίως, ο καθένας από εμάς έχει τις δικές του ιδεολογικές και πολιτικές απόψεις αλλά και διαφορετικές προσλαμβάνουσες παραστάσεις: Άλλοι που πήγαμε παλιότερα στο σχολείο με τα καπέλα και τις ποδιές και άλλοι που αποφοίτησαν πιο πρόσφατα, όταν το σχολείο είχε γίνει φιλελεύθερο. Και δεν πρέπει να κατηγορούμε τη

φιλελευθεροποίηση για τα δεινά που αντιμετωπίζει σήμερα το εκπαιδευτικό μας σύστημα και να προβάλλουμε ως πρότυπο την στρατιωτικοποίηση. Από ορισμένες πλευρές ακούγεται και αυτό.

Κύριοι συνάδελφοι, οι βασικές διατάξεις του νομοσχεδίου εξυπηρετούν τρεις αλληλένδετες, αλληλοεπηρεαζόμενες και κρίσιμες επιλογές: Την αυτοτέλεια του γενικού λυκείου, την αναβάθμιση και ενίσχυση της τεχνικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης και συνδέουν αυτές τις αλλαγές με μια προσπάθεια ελάφρυνσης του βάρους των πανελλαδικών εξετάσεων, τόσο με τον όγκο των μαθημάτων όσο και με τον τρόπο συνυπολογισμού των βαθμών των τριών τάξεων του λυκείου.

Βεβαίως, αυτές οι αλλαγές και αυτή η προσπάθεια αφορούν την πλειοψηφία των Ελλήνων, αφορούν αυτούς που έχουν μόνο μία δυνατότητα, δηλαδή, το δημόσιο σχολείο και το δημόσιο πανεπιστήμιο. Για τους άλλους που άκουσα νωρίτερα υπάρχουν άλλες επιλογές: τα ιδιωτικά σχολεία, τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, τα πανεπιστήμια του εξωτερικού. Άρα, να κουβεντιάζουμε έχοντας την αίσθηση ότι αυτό αφορά τους πιο φτωχούς, τους πιο αδύναμους, αυτούς που υποτίθεται πρέπει να εξυπηρετήσουμε μέσα από το δημόσιο σύστημα παιδείας.

Ήθελα, επίσης, να προσθέσω εισαγωγικά ότι αλλαγές σαν αυτή που κουβεντιάζουμε σήμερα έχουν γίνει πάμπολλες, με πιο κρίσιμη και σημαντική αυτή του Γεωργίου Παπανδρέου, ο οποίος άλλαξε το σύστημα εισαγωγής στα πανεπιστήμια και καθιέρωσε τις πανελλαδικές εξετάσεις. Και είναι ένας θεσμός που πέτυχε γιατί δεν αμφισβητήθηκε στην πορεία. Με βάση αυτόν συζητάμε όλα αυτά τα χρόνια και με βάση αυτόν γίνονται όλες οι αλλαγές. Μόνο που γίνονται πολύ γρήγορα, πριν αφομοιωθούν και αποδώσουν. Δηλαδή, σε σχέση με άλλες χώρες -ειπώθηκαν και παραδείγματα- έχουμε μια ταχύτητα αλλαγών τουλάχιστον στα οκτώ χρόνια. Έτσι λειτουργεί, δυστυχώς, το πολιτικό και διοικητικό σύστημα στην Ελλάδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλες αυτές οι αλλαγές και οι θεωρίες που αναπτύχθηκαν τα προηγούμενα χρόνια ένα στόχο προέβλεπε: πώς θα ενισχύσουμε το λύκειο, πώς θα δώσουμε γενική παιδεία στα παιδιά μας και ταυτόχρονα θα βελτιώσουμε την πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Μ' αυτούς τους στόχους δεν είναι εύκολο να διαφωνήσει κανένας, όσο και να προσπαθεί.

Φυσικά αυτοί οι στόχοι δεν εξυπηρετούνται μόνο μέσα από τις νομοθετικές αλλαγές που κάνουμε κάθε φορά, ούτε βεβαίως μέσα από την αντιμετώπιση ζητημάτων που είναι πολύ κρίσιμα όπως οι υποδομές, τα βιβλία, οι ελλείψεις σε εκπαιδευτικούς. Εξαρτώνται από ένα μεγάλο ζήτημα το οποίο απασχολεί αυτή την περίοδο τη δημόσια συζήτηση: πώς θα καθοδηγήσουμε, θα εμπνεύσουμε και θα παροτρύνουμε το έμφυχο δυναμικό. Αυτός είναι ο κρίσιμος παράγοντας της επιτυχίας κάθε μεταρρύθμισης. Είναι οι εσωτερικές δυνάμεις που θα την υποστηρίξουν και θα την πάνε μπροστά. Αν αυτό δεν το εξασφαλίζεις, τότε το αποτέλεσμα, παρά τις καλές προθέσεις και τους καλύτερους νόμους, δεν θα είναι αυτό που χρειάζεται.

Γι' αυτό εγώ θέλω να υποστηρίξω από την αρχή ότι χρειαζόμαστε νηφαλιότητα, ψυχραιμία και διαδικασία συναίνεσης σ' αυτό το διάλογο για την παιδεία. Είναι εθνικό θέμα η παιδεία, όπως λέμε. Δεν μπορεί να εντάσσεται σε μια πολιτική στρατηγική όξυνσης της αντιπαράθεσης και πόλωσης, καθώς μπήκαμε στο φθινόπωρο.

Δυστυχώς με ευθύνη του Υπουργείου αυτό το νομοσχέδιο έρχεται να συζητηθεί την εβδομάδα πριν ανοίξουν τα σχολεία. Αυτή τη συζήτηση βεβαίως θα μπορούσαμε να την έχουμε κάνει νωρίτερα. Έτσι αδικούμε το δημόσιο και το θεσμικό διάλογο που έχει γίνει τα προηγούμενα χρόνια, αγαπητοί συνάδελφοι, από τον κ. Μπαμπινιώτη, από την κ. Διαμαντοπούλου μετά, με τα θεσμικά όργανα της εκπαίδευσης, ο οποίος κατέτεινε στο ότι χρειάζονται σοβαρές αλλαγές. Δεν μπορούμε να συνεχίσουμε έτσι γιατί είναι γνωστές οι παθογένειες. Έτσι, λοιπόν, επιχειρείται να γίνουν αυτές οι αλλαγές, να απαντήσουν στα ζητήματα που έχουν εντοπιστεί.

Για το πόσο κρίσιμο είναι τα θέματα και για το πώς η ελληνική κοινωνία προσλαμβάνει κάθε φορά το ζήτημα των πανελλαδικών εξετάσεων δεν χρειάζεται παρά να ανατρέξουμε στους πη-

χαιούς τίτλους των έντυπων και ηλεκτρονικών μέσων κάθε φορά για το αν τα μαθήματα είναι εύκολα, αν τα μαθήματα ήταν δύσκολα και πώς έπεσαν ή ανέβηκαν οι βάσεις.

Κάνει μια προσπάθεια με το νομοσχέδιο η Κυβέρνηση να μπουκώσει ορισμένες ασφαλιστικές δικλίδες αντισταθμιστικές των παθογενειών που μέχρι σήμερα έχουμε εντοπίσει. Είναι οι παθογένειες που λένε ότι ενώ τα τελευταία χρόνια κάναμε σημαντικές αλλαγές στο λύκειο, το ενισχύσαμε με υποδομές και με προσωπικό, αυξήσαμε τις δαπάνες για την παιδεία, εντούτοις αυξήθηκαν τα φροντιστήρια, η παραπαιδεία, η δαπάνη της μέσης οικογένειας. Δεν το αντιμετωπίσαμε, λοιπόν, με τον παραδοσιακό τρόπο. Άρα, πρέπει να κάνουμε ορισμένες αλλαγές.

Η μια αλλαγή που γίνεται είναι να μπει ο παράγων του 50% στις ενδοσχολικές εξετάσεις στο λύκειο από τράπεζα θεμάτων, για να εξασφαλίσουμε μια ισότητα των μαθητών σε όλη την Ελλάδα. Δηλαδή, να διδάσκεται όλη η διδακτέα ύλη.

Ο δεύτερος παράγοντας είναι να μετρούν οι βαθμοί των τριών τάξεων του λυκείου με ένα συντελεστή ανά τάξη που θα ομαλοποιεί τη διαφορά που μπορεί να προκύψει μεταξύ προφορικών, γραπτών εξετάσεων και πανελλαδικών. Να μην πηγαίνουν δηλαδή -μια και είναι της τρέχουσας πολιτικής συγκυρίας- στον «ξαφνικό θάνατο», όταν ένα παιδί κάτω από το άγχος των εξετάσεων πάθει σοκ και δεν μπορεί να γράψει. Να υπάρχει μια εξομάλυνση. Βεβαίως αυτή είναι στο επίπεδο της μιας μονάδας. Εν πάση περιπτώσει, είναι κάτι σημαντικό.

Η τρίτη παρέμβαση που γίνεται είναι να μειωθούν τα μαθήματα από έξι σε τέσσερα.

Άρα, με αυτές τις τρεις αλλαγές επιχειρείται μια ομαλοποίηση, ένας εξορθολογισμός του συστήματος.

Βεβαίως το γενικό λύκειο για να υπηρετήσει αυτό το στόχο ξεκινάει από τα μαθήματα της γενικής παιδείας από την Α' στη Β' και την Γ' τάξη μειώνονται τα γενικά μαθήματα και πάμε στα μαθήματα των δεσμών ή των ομάδων: δυο στη Β' λυκείου, τρεις στην Γ' λυκείου και οι μαθητές επιλέγουν ανάλογα με την επιστημονική κατεύθυνση που έχουν επιλέξει για να δώσουν πανελλαδικές.

Το ζήτημα, αγαπητές συναδέλφισσες και αγαπητοί συνάδελφοι, που αφορά στην τεχνική εκπαίδευση έχει να κάνει επίσης με παθογένειες που έχουμε εντοπίσει, έχουμε αναλύσει και είναι πολύ εμφανείς την περίοδο της κρίσης.

Ξέρτε πολύ καλά -το γνωρίζουμε όλοι- ότι η τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση παρεχόταν από τα ΕΠΑΛ και από τις ΕΠΑΣ. Έχουμε όλοι επίσημα στοιχεία από την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία, μελέτες του Υπουργείου Παιδείας, που λένε ότι οι μαθητές σε ποσοστό 75% επιλέγουν το γενικό λύκειο, γιατί στο μυαλό τους έχουν ένα πτυχίο. Αυτή είναι η αντίληψη που επικρατεί στη μέση ελληνική οικογένεια, αυτή της κοινωνικής καταξίωσης και της ανόδου, ανεξάρτητα από το εάν αυτό το πτυχίο οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στην ανεργία.

Έχουμε καταδικάσει στη συνείδηση του μέσου Έλληνα και του μαθητή την τεχνική εκπαίδευση, παρ' ότι περνάμε μία κρίση πολύ σημαντική και παρά το γεγονός ότι μεγάλοι οργανισμοί -εγώ σας αναφέρω το «CEDEFOP»- λένε ότι η ζήτηση θέσεων εργασίας τα επόμενα χρόνια θα είναι στα τεχνικά επαγγέλματα.

Βεβαίως δεν είναι άμοιρη ευθυνών και η ίδια η πολιτεία είτε γιατί δεν το υποστήριξε είτε γιατί είχε πάρα πολλές αλλαγές, μεταρρυθμίσεις και δημιουργούσε μία σύγχυση κάθε φορά, είτε γιατί, εν πάση περιπτώσει, ορισμένες επιλογές, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν έδιναν διέξοδο.

Τα ΕΠΑΣ, λοιπόν, δεν έδιναν διέξοδο. Ακόμα κι εκείνοι δηλαδή που επέλεγαν την τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση μόνο κατά ένα μικρό ποσοστό, γύρω στο 15%-17%, πήγαιναν στα ΕΠΑΣ.

Έρχεται, λοιπόν, εδώ το Υπουργείο με αυτήν την πρόταση να δημιουργήσει ένα αυτοτελές λύκειο, το τεχνικό επαγγελματικό λύκειο, να καταργήσει δηλαδή το διαχωρισμό μεταξύ ΕΠΑΛ και ΕΠΑΣ. Αυτό είναι ένα λύκειο το οποίο προσπαθεί να βγάλει παιδιά με επαγγελματικά προσόντα και δικαιώματα, τα οποία, βεβαίως, δεν στερούνται την πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση με τους όρους που γίνεται και για τους μαθητές του γενικού λυκείου. Το αντίθετο, μάλιστα, θα έλεγα. Τα παιδιά έχουν τη δυνατότητα με ειδικό ποσοστό και με ειδικές εξετάσεις να έχουν πρόσβαση και στα ΤΕΙ.

Βεβαίως έχουν ακόμα μία δυνατότητα -πέραν από τις τρεις τάξεις που τους δίνουν επαγγελματικά δικαιώματα επιπέδου 3- με την τάξη μαθητείας που θεσμοθετείται, να έχουν επαγγελματικά δικαιώματα στο επίπεδο 4, το οποίο είναι ένα κίνητρο και μία διέξοδος για τα παιδιά που θα επιλέξουν το ΕΠΑΛ.

Και εδώ με το ίδιο σύστημα των ενδοσχολικών εξετάσεων, με 50% θέματα από τράπεζα και προσμέτρηση με συντελεστές των βαθμών της Α', της Β' και της Γ' λυκείου, για το πανεπιστήμιο και φυσικά με ενδοσχολικές εξετάσεις, γίνεται η διαδικασία των προαγωγικών εξετάσεων.

Πρέπει να σας πω -για να το έχετε υπ' όψιν σας- πως σε ό,τι αφορά τις πανελλαδικές εξετάσεις, οι μαθητές της Γ' λυκείου του ΕΠΑΛ βαθμολογούνται με διαφορετικούς συντελεστές: ενάμιση είναι ο συντελεστής για τα μαθήματα της γενικής παιδείας και τρεισήμισι για τα μαθήματα της ειδικότητας, ώστε να έχει μία διαφορετική αντιμετώπιση η ροπή προς αυτά τα μαθήματα.

Αγαπητές συναδέλφισσες και αγαπητοί συνάδελφοι, το τεχνικό λύκειο όπως το είχε συλλάβει και το είχε προωθήσει το ΠΑΣΟΚ με σχετική πρόταση νόμου που κατέθεσε πέρυσι το Δεκέμβριο, έχει μία σημαντική διαφορά με το νομοσχέδιο που συζητάμε. Η σημαντική αυτή διαφορά έχει να κάνει με το γεγονός ότι η σχολή επαγγελματικής κατάρτισης για μας -όπως την είχαμε τότε προτείνει για νομοθέτηση- εντασσόταν στη λεγόμενη «τυπική εκπαίδευση». Σήμερα, με το νομοσχέδιο αυτό οι σχολές επαγγελματικής κατάρτισης είναι στη μη τυπική εκπαίδευση.

Τα επιχειρήματα που έχουν ακουστεί από τις δύο πλευρές είναι πολύ σημαντικά -ιδίως ο τρόπος της χρηματοδότησης- και οφείλουμε να τα σεβαστούμε. Μέσα στη μη τυπική εκπαίδευση εντάσσονται τα ΙΕΚ, στα οποία έχουν τη δυνατότητα να έχουν πρόσβαση οι απόφοιτοι και του γενικού λυκείου και του επαγγελματικού λυκείου και βέβαια τα Κέντρα «Διά Βίου Μάθησης».

Στο σημείο αυτό θέλω να σας τονίσω κάτι για τις ΣΕΚ, για τις οποίες έχει γίνει πάρα πολλή συζήτηση και παρουσιάζονται με μία μορφή λες κι εκεί θα στείλουμε τα παιδιά που είναι έτοιμα για εξοβελισμό. Μετά από τη μαθητεία έχουν πρόσβαση τα παιδιά αυτά -πέρα από τα επαγγελματικά δικαιώματα που αποκτούν του επιπέδου 3- και στα ΙΕΚ.

Επομένως δεν μπορεί να πει κανένας ότι σταματάει σ' αυτό το επίπεδο η μόρφωση των παιδιών και η επαγγελματική τους διέξοδος.

Είναι φανερό ότι με αυτό το σύστημα υπάρχει ένα επίπεδο επαγγελματικών προσόντων που δεν το είχαμε μέχρι τώρα, το επίπεδο τέσσερα, το οποίο, όπως είπα, είναι ένα κίνητρο. Βεβαίως πιστεύω ότι μία εκατοντάδα ειδικότητες που αφορούν τα ΙΕΚ -ενεργώντας, όπως έχω μετρήσει- έχουν να κάνουν με το να καλύψουν τις ανάγκες της αγοράς σε όλους τους τομείς της παραγωγής και στην πρωτογενή και στη δευτερογενή και στις υπηρεσίες. Βέβαια αυτό πρέπει να προσαρμόζεται κάθε φορά γιατί αλλάζουν τα πράγματα. Γι' αυτό μέσα από τις διατάξεις του νομοσχεδίου οι προσαρμογές αυτές θα γίνονται με τη συμμετοχή των φορέων παραγωγής ανά περιφέρεια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εκείνο που νομίζω ότι αξίζει να σημειώσει κανένας είναι μία άλλη αλλαγή που είχε συζητηθεί στο παρελθόν και ήταν και πρόταση του ΠΑΣΟΚ παλαιότερα για τον Εθνικό Οργανισμό Εξετάσεων, να υπάρχει δηλαδή ένας ανεξάρτητος οργανισμός, ο οποίος θα λειτουργεί συντονιστικά, θα έχει ένα συντονιστικό ρόλο μεταξύ των εμπλεκόμενων υπηρεσιών του Υπουργείου και θα αποφορτίζει κάθε φορά τη συζήτηση γύρω από τις ευθύνες της πολιτικής ηγεσίας, ο οποίος οργανισμός θα έχει και ένα απόθεμα γνώσεων και εμπειρίας κάθε φορά, ανεξάρτητα από τις διοικητικές ή πολιτικές αλλαγές.

Βεβαίως να πω ότι στο νομοσχέδιο έχουν μπει πάρα πολλές διατάξεις που αφορούν την τριτοβάθμια εκπαίδευση, που αφορούν τα ειδικά σχολεία, που αφορούν τη ΣΕΛΕΤΕ, που αφορούν το ΕΑΠ, για το οποίο έχουμε ζητήσει από τον Υπουργό και έχει δεσμευτεί ότι θα υπάρξει τροπολογία για την αυτοτελή λειτουργία τους.

Βεβαίως για να συντονιστεί αυτό το σύστημα της μη τυπικής επαγγελματικής εκπαίδευσης, θεσμοθετούνται τριακόσιες είκοσι

πέντε οργανικές θέσεις σε επίπεδο διευθύνσεων και τμημάτων σε όλες τις περιφερειακές ενότητες της χώρας, δηλαδή δημιουργούμε και μία ακόμα βαθμίδα της διοίκησης, με στόχο να συντονιστεί αυτή η μη τυπική εκπαίδευση.

Κλείνοντας, λοιπόν, αγαπητές συναδέλφισσες και αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήθελα να τονίσω ότι για εμάς οι αλλαγές στο λύκειο είναι αναγκαίες. Ιδεατά συστήματα δωδεκάχρονης υποχρεωτικής παιδείας και επιλογής από το πανεπιστήμιο των εισακτέων, θεωρητικά είναι σωστά, στην πράξη όμως δεν μπορούμε να τα πετύχουμε σήμερα. Οι όροι και οι προϋποθέσεις δεν εξαρτώνται μόνο από το νομοθέτημα -εμείς έχουμε συμβάλει να είναι το καλύτερο νομοθέτημα- αλλά όπως είπα και από την πολιτική υποστήριξη και κυρίως από νοοτροπίες και αντιλήψεις που πρέπει να αλλάξουμε.

Κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι υπάρχουν εκκρεμείες θέματα τα οποία εντάσσω στις πολιτικές προϋποθέσεις επιτυχίας του όλου εγχειρήματος δηλαδή, πώς θα λύσουμε το ζήτημα των δύο χιλιάδων εκπαιδευτικών περίπου που είναι σε διαθεσιμότητα, προγραμματίζοντάς τους για τις εννιάκοσιες είκοσι πέντε θέσεις στα ΙΕΚ και τις τριακόσιες είκοσι πέντε στις διευθύνσεις της «Διά Βίου Μάθησης». Αυτό πρέπει να γίνει με την αξιολόγησή τους, με ένα σύστημα το οποίο θα είναι αντικειμενικό και αδιάβλητο, πώς θα αντιμετωπίσουμε τα κενά που εντοπίζονται ιδιαίτερα στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

Σήμερα που μιλάμε υπάρχουν διαμαρτυρίες. Έχω γίνει εγώ δέκτης από πάρα πολλές περιοχές της χώρας. Δυστυχώς μέχρι προχθές έβγαιναν αναπληρωτές. Με ένα σύστημα που αδικεί και εξοντώνει ανθρώπους μία πατριωτίσά μου από τον Πύργο έχει πάει στα Δωδεκάνησα. Μπορεί να αντεπεξέλθει; Αυτό είναι μία αδυναμία του συστήματος.

Για να κλείσω, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πω ότι εμείς από την πλευρά μας και με τα νομοσχέδια που καταθέσαμε τον Δεκέμβριο για το γενικό λύκειο και το τεχνικό λύκειο και με τις παρατηρήσεις που καταθέσαμε στο νομοσχέδιο, πολλές από τις οποίες έκανε αποδεκτές ο Υπουργός και με αυτές που θα προτείνουμε αύριο, έχουμε στόχο να συμβάλουμε, ώστε να υπάρξει ένα όσο το δυνατόν καλύτερο νομοθέτημα και να είμαστε μία φωνή ψυχραιμίας, νηφαλιότητας και συναίνεσης απέναντι σε ένα κλίμα που οφείλουμε όσο μπορούμε να το διατηρήσουμε ήρεμο μπροστά στην έναρξη της σχολικής χρονιάς.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Παρακαλώ την ειδική αγορήτρια των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Σταυρούλα Ξουλίδου να πάρει τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΞΟΥΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να σας καταθέσω μια προσωπική μου εμπειρία, γιατί ο Σεπτέμβρης για μένα ήταν πάντοτε φορτισμένος συναισθηματικά. Θα σας μιλήσω σαν μητέρα που ετοιμάζεται να στείλει τα παιδιά της στο σχολείο, αλλά κυρίως ως εκπαιδευτικός που έχει την αγωνία της πρώτης γνωριμίας με τους νέους της μαθητές και το άγχος να κερδίσει την εμπιστοσύνη τους και μαζί να πορευτούν το ταξίδι της γνώσης στην αλήθεια.

Όλα αυτά τα χρόνια που υπηρέτησα στο δημόσιο σχολείο, πάντα υπήρχαν ελλείψεις και προβλήματα στην αρχή της σχολικής χρονιάς. Το πιο συχνό πρόβλημα ήταν οι ελλείψεις στα βιβλία. Θα σας θυμίσω ότι ζήσαμε όλοι ανεπανόληπτες στιγμές με φωτοτυπίες αντί για βιβλία.

Φέτος όμως, κύριοι συνάδελφοι, στα σχολεία δεν υπάρχουν δάσκαλοι, δεν υπάρχουν καθηγητές. Και μάθημα χωρίς βιβλία κάνεις, χωρίς δασκάλους όμως δεν κάνεις.

Το χειρότερο όμως είναι ότι του χρόνου, αν ψηφιστεί η περίφημη αναδιάρθρωση που προωθεί το Υπουργείο Παιδείας με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, το μόνο σίγουρο είναι ότι στα δημόσια σχολεία δεν θα υπάρχουν ούτε μαθητές και τότε οι συνέπειες για την ελληνική κοινωνία θα είναι καταστροφικές και μη αναστρέψιμες.

Τις τελευταίες ημέρες γίναμε όλοι μάρτυρες μιας πρωτοφανούς -αν και δεν θα έπρεπε να μας εκπλήξει και τόσο- προσπάθειας απαξίωσης δημοκρατικών θεσμών, υποβάθμισης του

γόνιμου και εποικοδομητικού διαλόγου, υποτίμησης της νοημοσύνης του ελληνικού λαού και επί της ουσίας διάλυσης της δημόσιας παιδείας, του αγαθού που οφείλαμε να διαφυλάξουμε όσο τίποτε άλλο. Το οφείλαμε στη συνείδησή μας, στη μάχη που δίνουμε απέναντι σε όσους επιβουλεύονται την ελληνική ιδιαιτερότητα και κυρίως απέναντι στα παιδιά μας, στο μέλλον αυτού του τόπου, τη μοναδική μας ελπίδα.

Εύγε, κύριοι της συγκυβέρνησης! Σας αξίζουν θερμά συγχαρητήρια για το κατόρθωμά σας. Η επέμβαση που επιχειρήσατε πέτυχε, ο αθηνής όμως απεβίωσε. Δυστυχώς, στην προκειμένη περίπτωση αθηνής ήταν η παιδεία που προσφέρεται στα ελληνικά σχολεία και που εσείς, με τις δήθεν μεταρρυθμιστικές σας διατάξεις, την καταδικάσατε σε θάνατο.

Τέτοια σφοδρή επίθεση στην καρδιά της εκπαίδευσης δεν έχει υπάρξει, κύριε Υπουργέ. Χτυπάτε ταυτόχρονα και τους εκπαιδευτικούς και τους μαθητές. Πρώτα δημιουργείτε δήθεν υπεράριθμους εκπαιδευτικούς, που μπαίνουν στο καθεστώς της κινητικότητας -όπως το λέτε- μετά αποφασίζετε πραξικοπηματικά να καταργήσετε κάποιους από τους πιο δημοφιλείς κλάδους του επαγγελματικού λυκείου με αστειές -επιτρέψτε μου- δικαιολογίες και με αυτό το νομοσχέδιο που εισηγήστε, ουσιαστικά οδηγείτε στην πόρτα της εξόδου από το δημόσιο σχολείο τους μαθητές που ανήκουν στις πιο ευάλωτες κοινωνικά και οικονομικά τάξεις. Τους αφαιρείτε το δικαίωμα στη μόρφωση και στην ελπίδα για ένα καλύτερο αύριο. Οι «παροικούντες εν Ιερουσαλήμ» γνωρίζουν πάρα πολύ καλά τι ακριβώς έχει διαμειφθεί μεταξύ του Υπουργείου Παιδείας και των εμπλεκόμενων στην παιδεία φορέων.

Αρχικά, σκανδαλωδώς καθυστερημένα η ηγεσία του Υπουργείου κατέθεσε το περιβόητο νομοσχέδιο για το νέο λύκειο μέσα στον Δεκαπενταύγουστο. Ακολούθως, επέβαλε με συνοπτικές και λίγο ως πολύ αντιδημοκρατικές, θα έλεγα, διαδικασίες την επεξεργασία του στην αρμόδια Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, όπου στην κυριολεξία φιμώθηκαν οι επικριτικές και δυσάρεστες τοποθετήσεις της Αντιπολίτευσης και των αρμόδιων φορέων.

Τέλος, απαξιώνοντας και τον στοιχειώδη κοινοβουλευτικό έλεγχο, το Υπουργείο προχωρεί σε εβδομήντα τρεις βελτιωτικές προτάσεις στο νομοσχέδιο και το καταθέτει την ίδια ημέρα της κοινοβουλευτικής συζήτησης και δύο μόνο ημέρες πριν την έναρξη της σχολικής χρονιάς.

Θέλετε, μάλιστα, την εφαρμογή του μέσα σε είκοσι τέσσερις ώρες. Έτσι εννοείτε εσείς τη μεταρρύθμιση; Με προχειρότητα; Χωρίς μελέτη; Χωρίς μακροχρόνιο σχεδιασμό; Με τη λογική του «βάλτε-βγάλτε» ώρες και μέτρα; Με γνώμονα το ποιος είναι πιο αναλυσίμος καθηγητής ή μαθητής;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλες αυτές οι πρακτικές δεν αποτελούν στοιχεία ευνομούμενης πολιτείας. Είναι χαρακτηριστικά απαξίωσης του πολιτικού κόσμου, είναι συνώνυμα απαξίωσης και νοοτροπίας σε τελική ανάλυση, είναι η πολιτική που κατευθύνεται από ύποπτα συμφέροντα και δεν καταφέρνει τίποτα άλλο από το να γυρίσει τη χώρα μας δεκαετίες πίσω.

Θέλω να είμαι σαφής και κατηγορηματική. Πιστεύουμε ότι αυτό που δεν κατάφεραν τα ξένα και εγχώρια ιδιωτικά συμφέροντα με τα μνημόνια, την εξαντλητική λιτότητα και την ανηλεή επίθεση στην ελληνική οικογένεια τα τελευταία χρόνια, σκοπεύουν να το καταφέρουν με την σταδιακή, μεθοδευμένη και καλά στοχευμένη απαξίωση του δημόσιου σχολείου, δηλαδή, να πλήξουν τις όποιες δυνατότητες πνευματικής και οικονομικής ανάκαμψης της χώρας.

Είναι φανερό ότι μας θέλουν αμόρφωτους χωρίς ιστορική μνήμη, χωρίς εθνική συνείδηση, χωρίς θρησκευτική ταυτότητα, χωρίς πνευματικά εφόδια.

Ακούσαμε την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας να υπεραμύνεται των δήθεν μεταρρυθμιστικών αντιλήψεών της. Τους ακούσαμε ακόμη να λένε ότι κανείς δεν μπορεί να μονοπωλεί την ευαισθησία στα θέματα παιδείας, να μιλούν για πόνημα πενταετούς διαλόγου, στη διαμόρφωση του οποίου έχουν συμβάλει όλες οι πολιτικές δυνάμεις, για καταπολέμηση της παραπαιδείας και τελικά για προτάσεις που αναβαθμίζουν το πολιτικό σύστημα.

Μα επιτέλους, κύριοι, ζείτε εκτός πραγματικότητας; Το περιβόητο δημιουργημά σας με το οποίο διακυβεύονται οι συστημικές δομές της ελληνικής οικογένειας και το μέλλον των παιδιών της, κάτι που εσείς τόσο αφήφιστα αγνοείτε ή για το οποίο σκόπιμα αδιαφορείτε, δεν είναι καν προσπάθεια μεταρρύθμισης. Είναι απλώς άλλο ένα πείραμα με έντονα αντιεκπαιδευτικές παραμέτρους που επιβάλλεται από την πολιτική των μνημονίων και πραγματοποιείται στις πλάτες της μαθητιάσας και σπουδάζουσας νεολαίας.

Ντροπή σας που για να ευχαριστήσετε τους πιστωτές της Ελλάδας και να ικανοποιήσετε σκοτεινά ιδιωτικά συμφέροντα δεχθήκατε να υποθηκεύσετε το μέλλον των παιδιών μας! Καταστρέψετε τη δημόσια δωρεάν παιδεία. Προωθείτε τη στροφή προς την ιδιωτική εκπαίδευση, τη φροντιστηριοποίηση του σχολείου και την παραπαιδεία αφού μετατρέπετε το σχολείο σε εξεταστικό κέντρο και προθάλαμο για την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Επιφορτίζετε τους μαθητές του λυκείου με ένα μαραθώνιο εξετάσεων με σημαντικές ψυχολογικές και οικονομικές συνέπειες για τους ίδιους και τους γονείς τους και μάλιστα σε μια εποχή δυσβάσταχτων οικονομικών μέτρων. Δημιουργείτε έντονες ανισότητες μεταξύ μαθητών καθώς τους ξεχωρίζετε σε πατρικούς και πληβείους. Διαλύετε ολοκληρωτικά την τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση μετατρέποντας τους μαθητές της σε πολίτες β' κατηγορίας. Γιατί; Πείτε μας.

Τι προοπτικές έχουν τα παιδιά αυτά που θα εξοστρακιστούν πρόωρα από τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση ως αποτυχημένα επειδή δεν θα μπορέσουν να τα βγάλουν πέρα με τις ατελείωτες εξετάσεις πανελλαδικού τύπου και μάλιστα με θέματα από τράπεζα θεμάτων; Είδαμε ποια ήταν τα αποτελέσματα στις τελευταίες πανελλαδικές εξετάσεις στις οποίες σκόπιμα επιλέχθηκαν θέματα εξαιρετικής δυσκολίας για να ανακόψουν την εισροή των νέων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Τι τους χρειάζεται εξάλλου η Ελλάδα τους νέους επιστήμονες; Σκόπιμα πιστεύουμε ότι μεθοδεύεται και η διάλυση του επαγγελματικού λυκείου, για να καταλήξουν οι νέοι και οι νέες στην κατάρτιση και δη στην ιδιωτική κατάρτιση, που σαφέστατα είναι κατώτερη της εκπαίδευσης που παρέχεται στο δημόσιο λύκειο.

Επίσης, από την κατ' ευφημισμό αναδιάρθρωση που εισηγήστε θίγονται κυρίως τα κορίτσια, αφού έχετε φροντίσει να εξαφανιστεί από το νέο ΕΠΑΛ όλες τις ειδικότητες που προτιμώνται από μαθήτριες. Πόσες δεκαετίες πίσω θέλετε να μας γυρίσετε με το να διεκδικούμε ξανά τα αυτονόητα, δηλαδή να έχουν οι γυναίκες ίσα δικαιώματα στην εκμάθηση μιας τέχνης και ταυτόχρονα στην απόκτηση απολυτηρίου λυκείου αλλά και στην ισότιμη εισαγωγή τους σε ΑΕΙ και ΤΕΙ;

Πολύς ντόρος έγινε και για το μάθημα των Θρησκευτικών με τη γνωστή τοποθέτηση τόσο της ΔΗΜΑΡ όσο και του ΣΥΡΙΖΑ περί θρησκευτικής κατάρτισης και θρησκευτολογίας. Θέλω για μια ακόμη φορά να ξεκαθαρίσω ότι τα θρησκευτικά είναι ένα ανθρωπιστικό μάθημα και έχει σαν στόχο την επαφή των παιδιών με τις αρχές και τις αξίες του Χριστιανισμού που είναι ταυτόχρονα και πανανθρώπινες αξίες. Προάγει ήθος, ανθρωπισμό μέσα από το σεβασμό των άλλων, απαραίτητο εφόδιο για τη ζωή και την προσωπική εξέλιξη του καθενός μας. Δεν θεωρώ ότι αυτή η συζήτηση ανοίγει κάθε φορά έτσι χωρίς λόγο.

Χαρακτηριστική είναι, επίσης, η αδιαφορία που επιδεικνύετε στο ζήτημα της αυτοδιοίκησης του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου. Ενώ ο ιδρυτικός νόμος του ΕΑΠ 2552/1997 προέβλεπε την αυτοδιοίκησή του, όταν έχουν διοριστεί τρία τουλάχιστον μέλη ΔΕΠ του ΕΑΠ στη βαθμίδα του καθηγητή, λίγο πριν από την εκπλήρωση αυτού του όρου με την τροποποίηση που επέφερε ο ν. 3027/2002 η αυτοδιοίκηση μετατέθηκε για όταν θα διοριστεί ένα τουλάχιστον μέλος ΔΕΠ για κάθε πρόγραμμα σπουδών.

Σήμερα στο ΕΑΠ υπηρετούν σαράντα δύο μέλη ΔΕΠ, αλλά η άνοιξη κατανόη τους στα τριάντα ένα προγράμματα σπουδών δεν επιτρέπει την αυτοδυναμία του ιδρύματος. Για να γίνει αυτό, θα πρέπει να διοριστούν έντεκα ακόμη μέλη ΔΕΠ, προκειμένου το ΕΑΠ να περάσει σε καθεστώς αυτοδιοίκησης. Και με δεδομένη τη σημερινή δημοσιονομική κατάσταση και τους ρυθμούς διορισμών κάτι τέτοιο είναι σχεδόν αδύνατο να πραγματοποιηθεί στο προσεχές τουλάχιστον μέλλον.

Εμείς πιστεύουμε ξεκάθαρα και δηλώνουμε με παρηρησία ότι το ΕΑΠ μπορεί και πρέπει να γίνει άμεσα αυτοδιοικούμενο, χωρίς άλλη καθυστέρηση. Δεν είναι δυνατόν ως σήμερα να εξακολουθεί να διοικείται από διορισμένη διοικούσα επιτροπή που αποτελείται από καθηγητές άλλων πανεπιστημίων, παρά τη δεδομένη και αδιαμφισβήτητη επιστημονική επάρκεια και την κοινωνική καταξίωση του ρόλου του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως σε κάθε νομοσχέδιο που φέρνει η Κυβέρνηση στη Βουλή, έτσι και στο συγκεκριμένο η ανάγνωσή του πρέπει να είναι πολυεπίπεδη. Δηλαδή, πρέπει να εξεταστεί ως προς την αντισυνταγματικότητα ή την αντίθεσή του ως προς το κράτος δικαίου και να εξεταστεί ως προς την ουσία της μεταρρύθμισης. Η μεταρρύθμιση του λυκείου απαιτείται να είναι ολιστική. Η κατάθεση των σκοπών και της δομής του, όπως το εβδομαδιαίο ωρολόγιο πρόγραμμα μαθημάτων όταν δεν συνοδεύεται από τα αναλυτικά προγράμματα σπουδών, δεν μπορεί να αξιολογηθεί παρά μόνο σε ένα μικρό βαθμό.

Για να το ξεκαθαρίσουμε, η θέση των Ανεξαρτήτων Ελλήνων είναι ότι σήμερα που το έθνος μας δοκιμάζεται από μία σοβαρότατη οικονομική κρίση -πρωτίστως όμως κρίση αξιών και ηθών, που πλήττουν τους θεσμούς και συνταράσσουν τις βάσεις της κοινωνίας μας- αντί να εφευρίσκουμε τρόπους να αδυνατίζουμε τους συνεκτικούς δεσμούς μας ως Έλληνες, πρέπει να ενισχύσουμε τους πυλώνες της ταυτότητάς μας που στηρίζεται στις αρχές του ελληνισμού, της ορθοδοξίας και της δημοκρατίας, αρχές που είναι ακρογωνιαίος λίθος του ελληνικού οικοδομηματος.

Σε αυτούς τους πυλώνες πρέπει να επενδύσουμε και να στηρίξουμε την εκπαίδευση των νέων μας και όχι στις προχειρότητες που ονομάζετε αναδιάρθρωση και που δεν εξυπηρετούν κανέναν άλλον παρά τα συμφέροντα που επενδύουν στην καταστροφή της χώρας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κι εμείς ευχαριστούμε, κυρία Ξουλιδού.

Παρακαλώ τον συνάδελφο Βουλευτή και ειδικό αγορητή της Χρυσής Αυγής κ. Αρτέμη Ματθαίου, να πάρει τον λόγο.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Για πολλοστή φορά το Τμήμα της Βουλής θα σπαταλήσει αμέτρητες ώρες για να συζητήσει ένα σχέδιο νόμου κενού περιεχομένου, άνευ ουσίας, γιατί το ίδιο όπως και τα υπόλοιπα που το διαδέχθηκαν κινούνται μέσα στο σύνηθες πλέον πλαίσιο της έκθεσης ιδεών, των γενικοτήτων και τον κατά κάποιο τρόπο παράθεσης αυτών που θα ήθελε να πράξει η Κυβέρνηση χωρίς ποτέ και πουθενά να αιτιολογεί το πώς και πότε θα τα κάνει.

Το σχέδιο «Αθηνά», λοιπόν, εισήχθη χτυπώντας στην ουσία την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Υπενθυμίζω ότι το σχέδιο «Αθηνά» δεν είχε εγκριθεί από τη Βουλή αλλά εγκρίθηκε με προεδρικό διάταγμα, χωρίς να γίνει η προβλεπόμενη διαδικασία. Επειδή είχε εισαχθεί με τη διαδικασία του κατεπείγοντος, ένα από τα επιχειρήματα που τότε επικαλέστηκε ο Υπουργός Παιδείας ήταν ότι πρέπει άμεσα να ψηφιστεί το μέτρο αυτό για να προλάβουμε να διορθώσουμε κάποια κακώς κείμενα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Στο ίδιο πλαίσιο, λοιπόν, κινείται και το παρόν σχέδιο νόμου, για το οποίο κατ' ουσίαν με τρόπο εκβιαστικό θέλει να μας πείσει το Υπουργείο ότι είναι άμεση η ανάγκη να ψηφίσουμε σήμερα, δύο μέρες πριν ξεκινήσουν τα σχολεία, συζητώντας στο Τμήμα και μία εβδομάδα πριν στην επιτροπή, χωρίς να ξεκαθαριστεί πρώτα το τοπίο για το πότε θα ανοίξουν τα σχολεία, αν θα ανοίξουν τα σχολεία, υπό ποιες προϋποθέσεις θα ανοίξουν τα σχολεία και τι κατάσταση θα αντιμετωπίσουν οι μαθητές.

Εν πάση περιπτώσει, αν και η σημερινή συζήτηση γίνεται επί της αρχής, θα ήθελα να τοποθετηθώ σε κάποια συγκεκριμένα άρθρα του νομοσχεδίου, τα οποία εμείς θεωρούμε ότι είναι πολύ σημαντικά και προδίδουν το πνεύμα πάνω στο οποίο κινείται ο νομοθέτης, χωρίς βέβαια να θεωρούμε ότι όλα τα υπόλοιπα δεν έχουν κάποια σημασία.

Αύριο που θα γίνει η συζήτηση επί όλων των άρθρων θα τα παραθέσουμε ένα προς ένα και σε ό,τι αφορά τις τροπολογίες αρ-

γότερα ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος θα παραθέσει τις απόψεις του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Με συγχωρείτε που σας διακόπτω, οι τροπολογίες θα συζητηθούν αύριο.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Πολύ ωραία.

Σε ό,τι αφορά λοιπόν το άρθρο 1, το οποίο αφορά τους σκοπούς του λυκείου, περιλαμβάνει τετριμμένες τεχνικές διακηρύξεις που ποτέ δεν έχουν υλοποιηθεί, παρά τα συνεχή σχετικά νομοθετήματα για την παιδεία, όπως η παροχή παιδείας υψηλού επιπέδου, η πνευματική και σωματική ανάπτυξη, η προαγωγή της κριτικής σκέψης κ.λπ..

Όλοι μας γνωρίζουμε κατά πόσον οι παραπάνω διαρκείς προθέσεις του νομοθέτη έγιναν πράξη εδώ και τέσσερις δεκαετίες και το ίδιο είμαστε βέβαιοι πως θα συμβεί και σήμερα. Στο εδάφιο δ, μάλιστα, της παραγράφου 2, του συγκεκριμένου άρθρου, αναγράφεται ότι ανάμεσα στους σκοπούς του λυκείου-αναφέρω επί λέξει- είναι: «Ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της διαφορετικότητας, της πολιτισμικής ετερότητας, στο πλαίσιο μίας πολυπολιτισμικής κοινωνίας».

Θα συναντήσουμε τις ίδιες ακριβώς λέξεις και σε επόμενο άρθρο.

Για εμάς η παιδεία οφείλει να έχει σε κάθε βαθμίδα της αμιγώς εθνικό χαρακτήρα και προς αυτήν την κατεύθυνση να διαμορφώνεται και το υφιστάμενο εκπαιδευτικό σύστημα και όχι να εξυπηρετεί τα κελεύσματα της νέας τάξης πραγμάτων, της αποεθνικοποίησης.

Εις ό,τι αφορά το άρθρο 4 για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση των αποφοίτων του γενικού λυκείου, στην παράγραφο 3 καθορίζεται ο αριθμός των τεσσάρων μαθημάτων που εξετάζονται πανελλαδικά. Θεωρούμε ότι έτσι όπως είναι δομημένο το παρόν σύστημα, που αποκλείει αποκλειστικά στην εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και οδηγεί τους μαθητές να ασχολούνται μόνο με τα μαθήματα που είναι απαραίτητα γι' αυτήν, η μόνη συνέπεια θα είναι η ακόμη μεγαλύτερη συρρίκνωση των αποκτούμενων, έστω και με βαθμοθηρικό σκοπό, γνώσεων των μαθητών.

Παρ' ότι για τον υπολογισμό του βαθμού πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση υπολογίζεται και ο βαθμός προαγωγής και απόλυσης, στην πράξη είναι γνωστό πως οι μαθητές ρίχνουν το βάρος μόνο στα μαθήματα που υπολογίζονται κυρίως για την εισαγωγή στα πανεπιστημιακά ιδρύματα.

Εις ό,τι αφορά το άρθρο 6, που αφορά τους σκοπούς του επαγγελματικού λυκείου, είναι μια επανάληψη του πρώτου άρθρου όπου επαναλαμβάνονται τα γνωστά περί πολυπολιτισμού και πολυκοινωνικότητας και όπως αλλιώς εσείς τα χαρακτηρίζετε. Θα απαντήσουμε, όμως, πάνω σε αυτό γιατί το να επαναλαμβάνεται δύο φορές στο νομοσχέδιο η συγκεκριμένη φρασεολογία, σημαίνει ότι κάτι ύποπτο κρύβεται πίσω από αυτό.

Συνεχίζω με το άρθρο 12 με τον τίτλο «τίτλοι σπουδών και επαγγελματικά δικαιώματα». Αναφέρεται το επίπεδο του πτυχίου και τα επαγγελματικά δικαιώματα που σχετίζονται με αυτό. Από τη στιγμή που η ανεργία των νέων έχει ξεπεράσει το 27% και ειδικά για τους νέους κάτω των εικοσιπέντε ετών έχει φτάσει -και ίσως ξεπεράσει- το 63% θεωρούμε εμπαγμό το να μιλάμε για την άμεση σύνδεση των επαγγελματικών λυκείων με την αγορά εργασίας, κάτι που στην πράξη δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα.

Επιπλέον, η μετάθεση στο μέλλον της λεπτομερέστερης ρύθμισης των διαδικασιών πιστοποίησης προσόντων, της οργάνωσης και διεξαγωγής σχετικών εξετάσεων και χορήγησης των αδειών άσκησης επαγγέλματος, αφήνει ένα πολύ σημαντικό κενό στο ζήτημα της σύνδεσης του ΕΠΑΛ με την αγορά εργασίας τη στιγμή που εσείς οι ίδιοι το χαρακτηρίζετε ως βασικό στόχο στην αιτιολογική έκθεση. Επίσης, εντείνει και την αβεβαιότητα των σπουδαστών σχετικά με το επαγγελματικό τους μέλλον.

Συνεχίζω με το άρθρο 13 σχετικά με την πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Είναι κατ' ουσίαν μια επανάληψη του άρθρου 4 και γίνεται μια παράθεση του τρόπου διεξαγωγής των πανελλαδικών εξετάσεων και της εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Δεν έχει καμιά ουσιαστική αλλαγή, απλά γίνεται μια τυπική επανάληψη.

Συνεχίζω εν τάχει με το άρθρο 15 -που θεωρούμε εξαιρετικής σημασίας- που αφορά τις υποτροφίες των μαθητών. Είμαστε υπέρ της ανταμοιβής και ενίσχυσης των ικανότερων σπουδαστών. Ωστόσο, στο παρόν άρθρο δεν αποσαφηνίζονται οι ακριβείς προϋποθέσεις για τη χορήγησή τους όπως θα έπρεπε.

Είς ό,τι αφορά τα άρθρα 19-22 και 23-24 σχετικά με τη σχολή επαγγελματικής κατάρτισης και το ινστιτούτο επαγγελματικής κατάρτισης αντίστοιχα, ΣΕΚ και ΙΕΚ δηλαδή, στην παράγραφο 3 του άρθρου 19 προβλέπεται η δυνατότητα ίδρυσης των σχολών αυτών από ιδιώτες. Στο άρθρο 21, παράγραφος 3 γίνεται αναφορά στη διεξαγωγή της μαθητείας κατόπιν σύμβασης με εργοδότη και ΟΑΕΔ. Δεν λαμβάνεται, όμως, καμμία μέριμνα για την εξασφάλιση ενός ελάχιστου χρηματικού ποσού ως αμοιβή για την απασχόληση του σπουδαστή.

Επανερχομαι στα άρθρα 23, 24 για τη δυνατότητα ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Στην παράγραφο 6 του άρθρου 23 αναφέρεται πως η διασφάλιση της ποιότητας και η αξιολόγηση της πρακτικής άσκησης γίνεται με ευθύνη του διευθυντή του ΙΕΚ. Συνεπώς στην περίπτωση που μιλάμε για ιδιωτικό ΙΕΚ ο ανταγωνισμός μεταξύ ενός σπουδαστή και ενός σπουδαστή δημόσιου ΙΕΚ ασφαλώς δεν γίνεται επί ίσους όρους.

Το άρθρο 24 απλώς παραθέτει τις ομάδες προσανατολισμού, τους τομείς και τις ειδικότητες των ΙΕΚ.

Αυτά και άλλα πολλά περιλαμβάνονται και στα επιμέρους άρθρα που ακολουθούν. Θα καταλήξω διαβάζοντας τις σημειώσεις μας για το άρθρο 35 που αφορά τα θέματα ελληνόγλωσσας εκπαίδευσης στο εξωτερικό. Το μείζον ζήτημα στο άρθρο αυτό είναι η παράταση για έναν χρόνο της λειτουργίας της Ειδικής Παιδαγωγικής Ακαδημίας Θεσσαλονίκης.

Να υπενθυμίσουμε ότι η απόφαση για το κλείσιμο της ΕΠΑΘ την 31η Αυγούστου του τρέχοντος έτους είχε ληφθεί και ενσωματώθηκε ως διάταξη του ν.3966/2011 επί πρωθυπουργίας Παπανδρέου και οι πρώτοι που έσπευσαν να την επικροτήσουν ήταν οι τουρκόφωνοι πράκτορες της Θράκης, με χαρακτηριστικό παράδειγμα τον Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ Χατζή Οσμάν, ο οποίος είχε ζητήσει μάλιστα στο σχεδιασμό της σχολής που θα αντικαταστήσει την ΕΠΑΘ να τοποθετηθούν μέλη της μειονότητας.

Και όπως όλοι ξέρουμε, όταν οι κύριοι αυτοί λένε «μειονότητα» εννοούν ένα και μόνο πράγμα, δηλαδή την τουρκική μειονότητα και όχι τη μουσουλμανική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Δεν υπάρχει στην Ελλάδα τουρκική μειονότητα, κύριε συνάδελφε, και το ξέρετε.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ παραθέτω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Δεν σας διακόπτω γι' αυτό. Απλώς λέω -και ξέρω ότι δεν θα διαφωνήσετε- ότι δεν υπάρχει τουρκική μειονότητα.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Φυσικά και δεν υπάρχει. Αυτή η άποψη προφανώς και δε με βρίσκει σύμφωνο. Άλλοι έχουν εκφράσει τέτοιες απόψεις μέσα στο ελληνικό Κοινοβούλιο αλλά και εκτός, με γνωστές δηλώσεις. Δεν είναι του παρόντος, αλλά μιας και μου δίνεται την ευκαιρία, δηλώνω ότι εμείς φυσικά και δεν αναγνωρίζουμε τουρκική μειονότητα στη Θράκη. Αυτό είναι δεδομένο.

Για να επανέλθω στο θέμα, δεν είναι τυχαίο ότι το κλείσιμο της ΕΠΑΘ υπήρξε μία από τις πάγιες επιδιώξεις της Άγκυρας. Η ΕΠΑΘ, η οποία δημιουργήθηκε επί καθεστώτος της 21^{ης} Απριλίου, επιτελούσε ιδιαίτερα σημαντικό εθνικό έργο καθώς από αυτήν αποφοιτούσαν σπουδαστές και σπουδάστριες οι οποίοι στελέχωναν το διδακτικό προσωπικό των μειονοτικών σχολείων.

Βέβαια η πολιτεία για άλλη μια φορά στάθηκε αδρανής σε αυτό το ζήτημα και δεν μερίμνησε για την ποιοτική αναβάθμιση της σχολής, ρίχνοντας έτσι νερό στο μύλο των Τούρκων.

Τελικά η ΕΠΑΘ αντικαταστάθηκε από τη δημιουργία αντίστοιχου τμήματος στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και μέχρι σήμερα δεν λειτουργεί σε καμμία περίπτωση ικανοποιητικά. Χαρακτηριστικό είναι πως για τη σχολική χρονιά 2012-2013 μόνο ένας μειονοτικός φοιτητής εγγράφηκε εκεί.

Καταψηφίζουμε το άρθρο αυτό και επιθυμούμε την επαναφορά της ΕΠΑΘ με έμπειρο και καταρτισμένο εκπαιδευτικό προσωπικό, σύγχρονα προγράμματα διδασκαλίας και κυρίως

μέριμνα για τόνωση του πατριωτικού φρονήματος των σπουδαστών της.

Εδώ αξίζει να ανοίξουμε μια παρένθεση, αφού είναι επίκαιρο το ζήτημα, μιας διάταξης που έχει υποστηριχθεί από το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων με όλα τα μέσα. Είναι το ζήτημα της διάταξης, της γενικής οριζόμενης ως «κοινωνικό κριτήριο», μέσα στην οποία περιλαμβάνονται οι μουσουλμάνοι μαθητές οι οποίοι έχουν τη δυνατότητα να εισαχθούν σε σχολές, όπως για παράδειγμα της Ιατρικής και της Νομικής, με εφτά χιλιάδες μόρια ή με τρεις χιλιάδες μόρια, όταν ο αντίστοιχος Έλληνας και χριστιανός ορθόδοξος μαθητής για την ίδια ακριβώς σχολή θα πρέπει να επιτύχει βαθμολογία διπλάσια και πάνω. Αυτό, λοιπόν, αποτελεί μια διάκριση εις βάρος των Ελλήνων. Αν εσείς θέλετε να σεβαστείτε την πρώτη παράγραφο του άρθρου 1 όπου λέτε ότι πρέπει να υπάρχει ένας σεβασμός στη διαφορετικότητα, πρέπει αυτό να το σεβαστείτε και να καταλάβετε ότι δεν μπορείτε να αντιμετωπίζετε τους μεν με τέτοιες ευνοϊκές διατάξεις και να αφήνετε απ' έξω τα Ελληνόπουλα, για τα οποία υποτίθεται ότι νομοθετείτε.

Κλείνω την τοποθέτησή μου στην επί των άρθρων συζήτηση. Θα επανέλθουμε αύριο.

Θα πρέπει να αναφέρουμε μερικά στοιχεία τα οποία είχαμε συζητήσει και στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, διότι εδώ γίνεται πλέον ξεκάθαρο -από δύο τρία-άρθρα που διαβάσαμε- ότι για ακόμη μια φορά η παιδεία παραμένει ένα πεδίο συγκρούσεων, συμφορώντων, ένα πεδίο φθηνού συνδικαλισμού και άλλων παρόμοιων γεγονότων τα οποία δεν θέλετε επιτέλους να λήξετε.

Για εμάς πρώτιστο μέλημα της εκάστοτε κυβέρνησης, του εκάστοτε Υπουργείου είναι να γίνει μια επαναδιατύπωση των σκοπών και των στόχων της παιδείας. Αυτό είναι κάτι πάρα πολύ απλό, αν απαντήσουμε είτε σε προσωπικό είτε σε θεσμικό, σε συλλογικό -όπως θέλετε- επίπεδο στο εξής απλό ερώτημα: Τι θέλουμε να πετύχουμε; Θέλουμε να διαμορφώσουμε ένα εκπαιδευτικό σύστημα το οποίο θα είναι μεν ανταγωνιστικό στους σημερινούς πράγματι δύσκολους καιρούς, αλλά αντάξιο του βάρους του ρόλου της παιδείας -διότι, όπως γνωρίζετε πολύ καλά, μέσω της παιδείας διαμορφώνονται οι πολίτες της αυριανής κοινωνίας- ή να συνεχίσουμε να έχουμε φυτώρια αφισκοκλητών, κομματικών σωλήνων όπου κάποιοι θα παραμένουν ψηφοφόροι χωρίς κριτική αντίληψη, χωρίς σκέψη, χωρίς εθνική συνείδηση, που θα απαρτίζουν ένα πολιτικό σύστημα απάνθρωπο το οποίο δεν θα ξέρουν πώς και γιατί ή αν πράγματι θα πρέπει να το ανατρέψουν;

Επομένως, εμείς θεωρούμε ότι πρέπει να γίνει μια πολύ πιο ριζική αλλαγή και όχι να κοιτάμε ξεχωριστά μία-μία τις παθογένειες. Πρέπει να χτυπήσουμε την αιτία που δημιουργεί τις παθογένειες και αυτό είναι κάτι που διαχωρίζει τη Χρυσή Αυγή από όλα τα υπόλοιπα κόμματα και είναι λογικό αυτό. Όσα νομοσχέδια και αν φέρετε σε αυτήν τη Βουλή, όσο καλογραμμένα και αν είναι, ακόμα και αν αύριο-μεθαύριο τηρηθούν γράμμα προς γράμμα, όπως ακριβώς τα έχετε συντάξει, δεν πρόκειται να αλλάξει τίποτα προς το καλύτερο, διότι το γενικότερο σύνολο είναι αυτό που χλωαίνει.

Θα πρέπει, όμως, να κάνουμε μνεία και στα αναλυτικά προγράμματα, στο πρόγραμμα σπουδών, σε αυτό δηλαδή που καλείται ένας μαθητής της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, εν προκειμένω, να παρακολουθήσει, για να ακολουθήσει μετά μια πορεία στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και να γίνει επιστήμονας, όπως τον αποκαλούμε.

Εδώ υπάρχει κάτι που δεν μας προκαλεί καθόλου εντύπωση. Υπάρχει ένα κοινό πνεύμα, ένας κοινός παρανομαστής που διέπει τα αναλυτικά προγράμματα της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, μία και μόνο κυρίαρχη ιδεολογία: Ανοχή στη διαφορετικότητα, καλλιέργεια του ατομισμού και απουσία εθνικής διαπαιδαγώγησης.

Μάλιστα, στο σημείο αυτό θέλω να πω ότι όποιος κάνει μια επιδερμική ανάγνωση των βιβλίων που διδασκούνται τα παιδιά μας σήμερα θα οδηγηθεί στο εξωφρενικό συμπέρασμα ότι έχει καταλήξει ο ανθρωπισμός να εξισώνεται με τον πολυπολιτισμό. Εδώ, λοιπόν, αρνείστε να αντιληφθείτε το πλέον βασικό, ότι εάν θέλετε πράγματι να λέγεστε ανθρωπιστές, θα πρέπει να θεμελιώσετε την αγάπη και το σεβασμό από τον Έλληνα προς τον

Έλληνα, ώστε αυτός πράγματι αργότερα να κατανοήσει και τις διαφορετικές αντιλήψεις των υπόλοιπων λαών. Όταν εσείς δημιουργείτε έναν εθνικό πεσιμισμό, κόμπλεξ στον καθένα για να ντρέπεται για την καταγωγή του, γι' αυτό που είναι και γι' αυτό που πρεσβεύει, όταν πιστεύετε ότι έτσι θα δημιουργήσετε μια ανθρώπινη κοινωνία, είναι σχεδόν βέβαιο ότι θα αποτύχετε. Και ήδη η κοινωνία έχει απορρίψει τα ξένα κοινωνικά πρότυπα που έχετε εισάγει.

Από τη στιγμή που ο χρόνος είναι περιορισμένος, θα κάνω μια πολύ γρήγορη ανάγνωση σε εδάφια που προκαλούν ιδιαίτερο ενδιαφέρον και θα ήθελα, εάν έχετε τη δυνατότητα αργότερα, να απαντήσετε για ποιο λόγο μέχρι σήμερα συναντούμε τέτοια θλιβερά φαινόμενα στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Διαβάζω από το βιβλίο της Γλώσσας και της Γραμματικής αντίστοιχα, από τα αντικείμενα δηλαδή που θα κάνουν το μαθητή να χειρίζεται τη στίξη, να αντιλαμβάνεται τη γραμματική ή το συντακτικό, να αρθρώνει σωστό λόγο, επί λέξει τι μαθαίνουν τα παιδιά μας: «Η νοσηρή αγάπη για την πατρίδα, η προγονολατρεία, ο εθνικισμός, η ξеноφοβία, η εθνική αλαζονεία δεν έχουν θέση στο σύγχρονο ελληνικό σχολείο, γιατί συγκρούονται με τη βαθύτερη ουσία του ελληνισμού και υπονομεύουν την πρόοδο της πατρίδος μας». Δηλαδή, η βαθύτερη ουσία του ελληνισμού είναι πράγματι να αρνηθείς την ίδια σου την ταυτότητα. Αν αγαπάς την πατρίδα σου, είσαι εναντίον της πατρίδας σου. Αυτό μας λέτε.

Επιπλέον, η προγονολατρεία, η εθνική αλαζονεία, είναι κάτι που δεν σας ενοχλεί όταν αφορά άλλους λαούς -και δεν θα αναφερθώ σε συγκεκριμένα παραδείγματα- αλλά σε ό,τι αφορά την εθνική υπερηφάνεια των Ελλήνων γι' αυτό που είναι και γι' αυτό που πρεσβεύουν, για εσάς είναι κάτι στο οποίο επιτέλους πρέπει να βάλετε τέλος και νομοθετικά. Για τους άλλους, οι οποίοι έχουν εθνικές αλαζονείες και προγονολατρείες και μπορούν ανοικτά να εκφράζουν αυτές τις αντιλήψεις τους, δεν υπάρχει απολύτως κανένα πρόβλημα!

Στο κάτω-κάτω, τι εννοείτε «πρόοδο της πατρίδας»; Τα τελευταία σαράντα χρόνια έχουμε δει πού οδεύει η εκπαίδευση και σε τι αποκαρδιωτικό σημείο έχουμε φτάσει.

Θα κλείσω με ένα παράδειγμα, επειδή έχω ίδια αντίληψη για την παιδεία. Είχα την τύχη να διδάσκω παιδιά μικρής αλλά και μεγαλύτερης ηλικίας ως καθηγητής μουσικής σε ωδεία. Η μόνη παρατήρηση που έχω να κάνω -το λέω όχι εκπροσωπώντας τη Χρυσή Αυγή, αλλά ως άνθρωπος που συμμετέχει μαζί με τα παιδιά στην εκπαιδευτική διαδικασία- είναι ότι το επίπεδο μόρφωσης -δεν θα χρησιμοποιήσω βαρύτερη έκφραση, θα είμαι κομψός- είναι το λιγότερο αποκαρδιωτικό. Δεν έχουν λάβει την απαιτούμενη μόρφωση όχι μόνο για να γίνουν επιστήμονες, για να ακολουθήσουν κάποια επιστήμη, αλλά δεν έχουν ακόμη και τα στοιχειώδη εφόδια -γιατί δεν γνωρίζουν Ιστορία και άλλες θετικές επιστήμες- για να γίνουν αυτό που θέλουμε εμείς να φτιάξουμε αύριο ως Χρυσή Αυγή, μια κοινωνία Ελλήνων με εθνική συνείδηση, με εθνική διαπαιδαγώγηση, άτομα τα οποία δεν θα ντρέπονται για την καταγωγή τους, που θα μετέχουν της ελληνικής παιδείας -για να χρησιμοποιήσω μια φράση που τόσο πολύ αρέσκεστε να χρησιμοποιείτε- μέσα από την εκπαιδευτική διαδικασία. Αυτό είναι, για εμάς, το ζητούμενο.

Κλείνω, λέγοντας ότι αυτό το φαινόμενο δεν είναι τωρινό. Η παιδεία πάντοτε υπήρξε ένας χώρος με τα λάθη της, αλλά αυτά τα λάθη δεν διορθώθηκαν ποτέ. Ξαναλέω -γιατί αυτή είναι η ουσία του ζητήματος- ότι εάν θέλετε να φτιάξετε ένα εκπαιδευτικό σύστημα καλύτερο, θα πρέπει να κοιτάξετε στην ουσία του προβλήματος και όχι να «χτυπάτε» μια προς μία τις παθογένειες που θέλετε με αυτό το νομοσχέδιο να λύσετε. Αν λύσετε πρώτα τα ζητήματα που είπαμε προηγουμένως, τότε είμαι βέβαιος ότι η παιδεία θα πάρει καλύτερο δρόμο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Και εμείς ευχαριστούμε.

Πάντως, κύριε Ματθαίουπουλε, η αγάπη δεν ξεχωρίζει και δεν επιλέγει ούτε χρώμα, ούτε έθνος, ούτε κράτος. Η αγάπη είναι προς όλους και απ' όλους.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Έχω και εγώ το δικαίωμα να

αγαπώ ό,τι θέλω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Σαφώς και έχετε το δικαίωμα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Και στον έρωτα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Και στον έρωτα δεν υπάρχει ούτε χρώμα, ούτε κράτος, ούτε φυλή. Και για την αγάπη και για τον έρωτα ισχύει αυτό και πιστεύω να καταλαβαίνετε και τη διαφορά.

Κύριε Κουράκη, στην ομιλία σας αναφερθήκατε στην πρόθεσή σας να καταθέσετε αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας. Μήπως θα θέλατε κάτι να διευκρινίσετε;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, στο κείμενο το οποίο θα καταθέσουμε αιτούμεθα τη διενέργεια ψηφοφορίας με ονομαστική κλήση επί του συνόλου του σχεδίου νόμου.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Ευχαριστώ πολύ.

Κυρία Ρεπούση, έχετε τον λόγο ως ειδική αγορήτρια της Δημοκρατικής Αριστεράς.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Ευχαριστώ πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάθε σχέδιο νόμου που αφορά στην εκπαίδευση οφείλει να απαντά στο ερώτημα του είδους της εκπαίδευσης που θέλουμε και να αντιστοιχεί τις ρυθμίσεις που προωθεί στο ζητούμενο.

Θέλουμε κατ' αρχάς ένα λύκειο για όλα τα παιδιά; Θέλουμε ένα σύγχρονο λύκειο βαθμίδα μιας εκπαίδευσης που δεν υστερεί από τα αντίστοιχα λύκεια των ανεπτυγμένων χωρών; Θέλουμε ένα λύκειο που να διαμορφώνει πολίτες που σκέφτονται, που δρουν, που είναι υπεύθυνοι, που είναι τελικά ανταγωνιστικοί με βάση τις γνώσεις και τις δεξιότητές τους σε ένα αυξανόμενο παγκοσμιοποιημένο και ανταγωνιστικό περιβάλλον εργασίας; Θέλουμε ένα λύκειο που στοχεύει στην ολόπλευρη κοινωνική, συναισθηματική, πνευματική ανάπτυξη του παιδιού;

Το παρόν σχέδιο νόμου, αυτό που σήμερα συζητάμε, ενώ στην εισηγητική του έκθεση προβαίνει σε διακηρύξεις θετικού χαρακτήρα, όπως για παράδειγμα ότι θέλει ένα λύκειο με μορφωτική αυτοτέλεια που αποβλέπει στην καλλιέργεια των νέων, στην αρμονική ανάπτυξη της προσωπικότητάς τους και στην ανάπτυξη της κριτικής τους ικανότητας, ενώ λοιπόν, διακηρυκτικά μας υπόσχεται ένα σύγχρονο λύκειο, στην πραγματικότητα κινείται στην αντίθετη κατεύθυνση.

Κατ' αρχάς, στο επίπεδο της αιτιολογικής έκθεσης, αλλά και στη λογική, θέλει ένα λύκειο αυτόνομο από τις πανελλαδικές εξετάσεις, μια βαθμίδα γενικής παιδείας στραμμένη στην ανάπτυξη των δεξιοτήτων των παιδιών, με μέτωπο στην απομνημόνευση και τον λειτουργικό αναλφαριθμητισμό και στη συνέχεια θεσπίζει ένα λύκειο στον αντίποδα των οποίων καινοτόμων στοιχείων έχει εξαγγείλει στην εισηγητική έκθεση.

Το λύκειο, λοιπόν, που στην πραγματικότητα δημιουργεί, είναι εξαρτημένο από τις πανελλαδικές εξετάσεις, ιδεολογικά συντηρητικό, στραμμένο στο παρελθόν, αποκομμένο από τις διεθνείς και ευρωπαϊκές εξελίξεις και προβληματισμούς.

Θα ξεκινήσω από το πρώτο στοιχείο, την εξαγγελία της αυτόνομης του λύκειου. Το λύκειο στην πραγματικότητα παραμένει εξαρτημένο από την τριτοβάθμια εκπαίδευση και τις πανελλαδικές εξετάσεις γι' αυτήν. Να αναφέρω χαρακτηριστικά για την Γ' λυκείου ότι στις τριάντα τέσσερις ώρες ωρολόγιο πρόγραμμα, οι δεκατέσσερις ώρες είναι μαθήματα γενικής παιδείας, ενώ οι είκοσι ώρες είναι μαθήματα προσανατολισμού.

Η εξάρτηση μάλιστα μεγαλώνει καθώς ο βαθμός όλων των τάξεων συνυπολογίζεται για την εισαγωγή στα ΑΕΙ. Δεν διορθώνει ένα πρόβλημα δημιουργώντας ένα άλλο. Φοβάμαι ότι ενδέχεται να επιβεβαιωθούν οι φόβοι που εκφράστηκαν και στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων ότι τα παιδιά θα τρέχουν στα φροντιστήρια από την Α' λυκείου.

Για να λυρωθεί το λύκειο από τις πανελλαδικές εξετάσεις, να αποκτήσει μορφωτική αυτοτέλεια, σύμφωνα με τους στόχους που θέτει η πολιτεία για αυτήν τη βαθμίδα, χρειάζονται γενναίες αποφάσεις και το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας δεν τις παίρνει αυτές τις γενναίες αποφάσεις.

Η Δημοκρατική Αριστερά προτείνει την κατάργηση των πανελλαδικών εξετάσεων και τη θέσπιση εθνικού απολυτηρίου, όπως

συμβαίνει σε πολλές χώρες του σύγχρονου κόσμου. Το εθνικό απολυτήριο, αποκτημένο με αξιολογικό τρόπο, θα είναι το διαβατήριο των παιδιών για τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, πανεπιστήμια και ΤΕΙ, τη μεταλυκειακή εκπαίδευση ή και την αγορά εργασίας. Στις σχολές χαμηλής ζήτησης αυτό θα είναι αρκετό για την εγγραφή των παιδιών στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Στις σχολές υψηλής ζήτησης, όταν οι υποψηφίοι είναι περισσότερες από τις θέσεις θα μπορεί η σχολή να επιλέγει, θέτοντας ενδεχομένως επιπρόσθετα κριτήρια, όπως είναι για παράδειγμα ο διαφορετικός συντελεστής στο μάθημα το οποίο θεωρείται βασικό για τη συγκεκριμένη σχολή ή ένα δίπλωμα ξένης γλώσσας ή και επιπλέον εξετάσεις.

Η πολιτεία οφείλει να απελευθερώσει το λύκειο από τον βραχά των πανελλαδικών εξετάσεων -μόνο τότε θα αποδώσει μορφωτική αυτοτέλεια σ' αυτό το λύκειο- και να εμπιστευτεί τα πανεπιστήμια της, όπως γίνεται σε όλες τις ανεπτυγμένες χώρες του κόσμου.

Τα νεοεκλεγέντα συμβούλια διοίκησης των πανεπιστημίων, σε συνεργασία με τους κοσμήτορες των σχολών, θα μπορούσαν από τώρα να εποπτεύουν σε μία διαδικασία εκπόνησης επιπρόσθετων κριτηρίων για τις σχολές υψηλής ζήτησης, έτσι ώστε τα κριτήρια αυτά να είναι σαφή εκ των προτέρων, αντικειμενικά και να διασφαλίζουν την εγκυρότητα της εισαγωγής στα πανεπιστήμια.

Όμως, αντί για τις γενναίες αποφάσεις που χρειάζονται για τη λειτουργία του λυκείου και την αναβάθμισή του, το Υπουργείο Παιδείας επιλέγει να κινηθεί σε συντηρητικά σχήματα ακολουθώντας την πεπατημένη και αγνοώντας τις διεθνείς και ευρωπαϊκές εξελίξεις.

Κάποιοι από τους Έλληνες πολίτες -πολύ λίγοι στον αριθμό- έχουν το προνόμιο να στέλνουν τα παιδιά τους σε καλά ιδιωτικά σχολεία που δίνουν διεθνές απολυτήριο, το international baccalaureate. Μπείτε στον κόπο να συγκρίνετε το πρόγραμμα σπουδών αυτού του απολυτηρίου με το δικό μας. Είναι η μέρα με τη νύχτα! Ή μπείτε στον κόπο να δείτε τα εθνικά προγράμματα για το λύκειο σε πολλές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το διεθνές απολυτήριο ή τα άλλα εθνικά προγράμματα λυκείου αναπτύσσοντας τις πνευματικές, προσωπικές, συναισθηματικές και κοινωνικές δεξιότητες των παιδιών τα ετοιμάζουν να ζήσουν, να σπουδάσουν, να εργαστούν και να προκόψουν σε ένα ραγδαία παγκοσμιοποιημένο και ανταγωνιστικό περιβάλλον.

Από την άλλη πλευρά, το δικό μας λύκειο μένει αγκυροβολημένο σε παλιά σχήματα. Θα αναφέρω το παράδειγμα της Γλώσσας. Αναφέρθηκα στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων και στα Λατινικά. Αναρωτήθηκα γιατί να χρειάζονται τα Λατινικά από τη Β' Λυκείου με δίωρο μάθημα εβδομαδιαίως, ενώ υπάρχουν πολύ βασικά μαθήματα που υποβαθμίζονται.

Θα αναφερθώ στο θέμα της Γλώσσας. Η Γλώσσα είναι βασική για τη μόρφωση των παιδιών σε όλα τα προγράμματα λυκειακής εκπαίδευσης. Ποιος είναι ο σκοπός της γλωσσικής εκπαίδευσης; Είναι το να μπορεί το παιδί να κατανοεί αυτό που διαβάζει, να κατανοεί τα διαφορετικά είδη κειμένου που υπάρχουν, να τα συναντά με την εμπρόθετη λειτουργία τους και να ξέρει -για παράδειγμα- ότι ένα κείμενο που γράφεται στην εφημερίδα «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» έχει διαφορετική εμπρόθετη λειτουργία από ένα κείμενο που γράφεται στην εφημερίδα «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ». Το περιεχόμενο του κειμένου -το τι λέει το κείμενο- δεν είναι συνάρτηση κάποιων κανόνων γραμματικής και συντακτικού, αλλά έχει να κάνει με μία γενικότερη μόρφωση και κουλτούρα του παιδιού, ώστε να κατανοήσει το νόημα του κειμένου και να το συναρτήσει με τα συμφραζόμενά του.

Επίσης, η γλωσσική εκπαίδευση έχει ως στόχο να κατανοεί το παιδί, αλλά και να εκφράζει αυτό που σκέφτεται και αυτό που θέλει να επικοινωνήσει με τους ανθρώπους γύρω του. Το κάνει αυτό το σχέδιο νόμου; Δημιουργεί ένα γλωσσικό μάθημα προσανατολισμένο σε αυτό που λέμε «ουσιαστική κατανόηση του κειμένου και έκφραση του παιδιού»; Όχι. Αντιλαμβάνεται τη γλώσσα με τον παλιό τρόπο: Αρχαία Ελληνικά και Λατινικά. Το ίδιο μοντέλο επαναλαμβάνεται και σε αυτό το νέο λύκειο που θα θέλαμε πάρα πολύ να είναι διαφορετικό.

Όσοι και όσες κατευθυνθήκαμε στις ανθρωπιστικές επιστήμες

γνωρίζουμε ότι ελάχιστα μας χρειάστηκαν οι λεγόμενες «νεκρές γλώσσες». Τα σύγχρονα προγράμματα λυκειακών σπουδών -το εξήγησα και στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων- κινούνται γύρω από τους βασικούς γραμματισμούς. Η Γλώσσα, τα Μαθηματικά, οι Φυσικές Επιστήμες, οι επιστήμες της ζωής, η Πληροφορική, η Ιστορία και Πολιτειακή Αγωγή και οι τέχνες, η εκπαίδευση στις τέχνες, αυτός είναι ο κορμός μιας εκπαίδευσης του πολίτη σήμερα, που μπορεί να τον εφοδιάσει με ικανότητες για οποιοδήποτε επάγγελμα θέλει να κάνει.

Συνοπτικά, θα έλεγα ότι οι προτάσεις του Υπουργείου Παιδείας για το νέο λύκειο έχουν έντονο ιδεολογικό, συντηρητικό και αναχρονιστικό στίγμα ως προς το περιεχόμενο των σπουδών και είναι άτολμες, συγκεχυμένες και αντιφατικές ως προς το σκέλος της οργάνωσής τους.

Η ισχνή αναβάθμιση του απολυτηρίου του λυκείου δεν είναι ικανή να μετριάσει τις ακραίες στρεβλώσεις που παρατηρούνται στη λυκειακή εκπαίδευση, με πρώτη και κύρια την εξάρτηση της εκπαίδευσης των μαθητών και των μαθητριών από τα φροντιστήρια. Τα μέτρα που προτείνονται είναι αδύναμα και κατά συνέπεια δεν μπορούν να διασφαλίσουν την αυτοτέλεια του λυκείου, εξαιλείφοντας ή τουλάχιστον μετριάζοντας τις φυγόκεντρες τάσεις.

Επιπλέον, γίνονται εμφανείς συμβιβασμοί με συντηρητικούς κύκλους της ελληνικής κοινωνίας, οι οποίοι επηρεάζουν κυρίως τις ανθρωπιστικές επιστήμες και οι οποίοι εδώ και δεκαετίες επιμένουν να καθηλώσουν την εκπαίδευση σε παρωχημένα πρότυπα, με αποτέλεσμα να λειτουργούν τελικά σαν τροχοπέδη για τον εκσυγχρονισμό των σπουδών.

Κατά τη γνώμη της Δημοκρατικής Αριστεράς -και θα καταθέσω εδώ τις θέσεις του Τομέα Παιδείας και Έρευνας- το λύκειο χρειάζεται ριζικές αλλαγές, προκειμένου να γίνει σύγχρονο.

Πρώτον, πρέπει να μειώσει τα αντικείμενα διδασκαλίας, να τα εκσυγχρονίσει και να ανανεώσει συστηματικά τα προγράμματα σπουδών, έτσι ώστε τα θέματα και τα αντικείμενα να είναι προσαρμοσμένα στις προκλήσεις της σύγχρονης εποχής.

Δεύτερον, πρέπει να είναι αυτοτελές και αυτόνομο -έπαμε ήδη τη θέση μας για την αυτοτέλεια του λυκείου- και να είναι έγκυρο και δίκαιο. Συμφωνούμε με τη ρύθμιση της «τράπεζας θεμάτων» που είναι ένα μέτρο για την εγκυρότητα και τη δικαιοσύνη στην αξιολόγηση των υποψηφίων, καθώς και με άλλες ρυθμίσεις που προτείνονται, όπως ο Εθνικός Οργανισμός Εξετάσεων και η μείωση των μαθημάτων σε τέσσερα.

Το σύγχρονο λύκειο πρέπει να είναι φιλικό προς τον μαθητή και τη μαθήτριά και να δίνει τη δυνατότητα επιλογής μαθημάτων και επιπέδου μαθήματος. Για παράδειγμα, στα περισσότερα ευρωπαϊκά λυκειακά προγράμματα η δυνατότητα επιλογής πηγαίνει ζευγάρι με ένα μάθημα της αντίθετης κατεύθυνσης, έτσι ώστε αυτός που παίρνει τη Φυσική, να διαλέγει υποχρεωτικά το επιλεγόμενο μάθημα από την «οικογένεια» των ανθρωπιστικών σπουδών και τούμπαλιν, έτσι ώστε να διασφαλίζεται το ζητούμενο της γενικής παιδείας.

Επίσης, θέλουμε ένα λύκειο αξιολογούμενο -έχει ήδη ξεκινήσει μια προσπάθεια, θέλουμε να δούμε πώς θα καταλήξει- να είναι δεκτικό και φιλικό προς την αξιολόγηση -τόσο την αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας όσο και την εξωτερική αξιολόγηση- καθώς και στη διαδικασία θέσπισης ενός νέου συστήματος διοίκησης, που εκκρεμεί και αυτό από την προηγούμενη κυβέρνηση και περιμένουμε να το δούμε σε σχέδιο νόμου.

Στη Δημοκρατική Αριστερά πιστεύουμε ότι η Α' λυκείου πρέπει να ενταχθεί στην υποχρεωτική εκπαίδευση. Πρέπει να είναι κοινά τα μαθήματα γενικής παιδείας στο γενικό και στο επαγγελματικό λύκειο και στο τέλος της Α' λυκείου να διενεργούνται εξετάσεις διαγνωστικού χαρακτήρα που θα επιτρέπουν στα παιδιά και στις οικογένειές τους να επιλέξουν τον τύπο του λυκείου που θέλουν, εάν θα συνεχίσουν δηλαδή στο γενικό ή στο επαγγελματικό λύκειο.

Το πρόγραμμα σπουδών στη Β' και Γ' λυκείου θα πρέπει να περιλαμβάνει τα μαθήματα γενικής παιδείας και κάποια μαθήματα θεματικού, ιδιαίτερου χαρακτήρα-προσανατολισμού συνοδευόμενα από το αντίθετό τους, έτσι ώστε να εξισορροπείται η αναγκαιότητα της γενικής παιδείας για όλους τους μαθητές και τις μαθήτριες.

Επίσης θεωρούμε ότι θα πρέπει να δημιουργηθεί ένα νέο σύστημα τεκμηριωμένης και συστηματικής αναθεώρησης των αναλυτικών προγραμμάτων σπουδών -στη βάση της αξιολόγησης με πολλαπλούς τρόπους- και της αποτελεσματικότητάς τους.

Επίσης είναι αναγκαία η εκπόνηση εκπαιδευτικών υλικών σε έντυπη ή ψηφιακή μορφή, έτσι ώστε να καταργηθεί η λογική του ενός εγχειριδίου ανά μάθημα και τάξη.

Η ΔΗΜΑΡ θεωρεί ότι η αναβάθμιση της λειτουργίας του λυκείου δεν μπορεί να γίνει χωρίς την αναμόρφωση των δομών του εκπαιδευτικού συστήματος με στόχο να παρέχουν υψηλής ποιότητας υπηρεσίες.

Η αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού που βρίσκεται στις σχολικές μονάδες, η ανάθεση στα σχολεία περισσότερων ευθυνών με αποκέντρωση αρμοδιοτήτων και παράλληλη εισαγωγή έγκυρου συστήματος αξιολόγησης βάσει στόχων συνιστούν προαπαιτούμενα. Πιστεύουμε στην αυτοτέλεια, στην αυτονομία της σχολικής μονάδας στη βάση κατευθυντήριων γραμμών που θα δίνονται από το Υπουργείο Παιδείας.

Επίσης προτείνουμε την αναμόρφωση των κλάδων και των ειδικοτήτων των εκπαιδευτικών, έτσι ώστε να αντιστοιχούν στα μαθήματα αυτού του σύγχρονου σχολείου που οραματιζόμαστε. Τέλος πιστεύουμε ότι οι εκπαιδευτικοί οφείλουν να παραμένουν στο σχολείο καθ' όλη τη διάρκεια της λειτουργίας του, για να συμβάλλουν έτσι στην εύρυθμη λειτουργία της σχολικής μονάδας, ανεξάρτητα από το διδακτικό τους ωράριο.

Θα ήθελα να πω δυο λόγια για την επαγγελματική εκπαίδευση και ολοκληρώσω. Η Δημοκρατική Αριστερά θεωρεί τη μεταρρύθμιση της δευτεροβάθμιας τεχνολογικής εκπαίδευσης βασικό πυλώνα για τη συνολική μεταρρύθμιση της εκπαίδευσης, ως μοχλό για την έξοδο της χώρας από την κρίση και για την πρόοδο.

Οι μαθητές της τεχνολογικής εκπαίδευσης σε ένα σύγχρονο ευρωπαϊκό κράτος δεν μπορεί να αντιμετωπίζονται ως παιδιά ενός κατώτερου θεού. Η χώρα μας οφείλει να επενδύσει στη δευτεροβάθμια δημόσια τεχνολογική εκπαίδευση, αν θέλει να συνδέσει την εκπαίδευση με την ανάπτυξη.

Η Δημοκρατική Αριστερά θεωρεί ότι η δευτεροβάθμια τεχνολογική εκπαίδευση θα πρέπει να είναι ένας φορέας που αφ' ενός, παρέχει βασικές γνώσεις και διαμορφώνει τον πολίτη και αφ' ετέρου, να είναι ένας χώρος επαγγελματικής εκπαίδευσης που οδηγεί κάτω από προϋποθέσεις στην απόκτηση επαγγελματικών δεξιοτήτων.

Άρα υποστηρίζουμε την εισαγωγή ενός τέταρτου έτους εξειδίκευσης, έτσι ώστε να παρέχονται περαιτέρω γνώσεις. Ωστόσο βλέπουμε αυτήν την εξειδίκευση με έναν κορμό θεωρητικών και πρακτικών γνώσεων και όχι ως μαθητεία, όπως προτείνεται από το Υπουργείο Παιδείας.

Θα ήθελα να πω -για να ολοκληρώσω- μια κουβέντα για το μάθημα των Θρησκευτικών για το οποίο έγινε μεγάλη συζήτηση από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Το Συμβούλιο της Ευρώπης σε ολομέλειά του στις 20 Οκτωβρίου 2005 ψήφισε μια σύσταση, τη με αριθμό 1720, για τη διδασκαλία των θρησκειών στην εκπαίδευση.

Τι λέει αυτή η σύσταση; Προτείνεται η διδασκαλία της ιστορίας και της φιλοσοφίας των κυριότερων θρησκειών με στόχο την καταπολέμηση του φανατισμού. Η γνώση των θρησκειών θεωρείται αναπόσπαστο κομμάτι της γνώσης της ανθρωπίνης ιστορίας και των πολιτισμών. Βασικός κορμός αυτής της εκπαίδευσης πρέπει να είναι η ιστορία των κυριότερων θρησκειών, όπως επίσης και η επιλογή της μη πίστης σε κάποια θρησκεία. Το μάθημα θα πρέπει να γίνεται με πλήρη αμεροληψία, χωρίς να προμοδεύεται καμία θρησκεία απέναντι στις άλλες.

Αυτές είναι οι συστάσεις που έχει κάνει το Συμβούλιο της Ευρώπης και τις οποίες έχει προσυπογράψει στην ολομέλεια αυτή και η χώρα μας.

Αυτά είχα να πω σε ό,τι αφορά τη διδασκαλία του μαθήματος των Θρησκευτικών.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Μαρία Ρεπούση καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στε-

νογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κι εμείς ευχαριστούμε, κυρία Ρεπούση.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Γεώργιος Λαμπρούλης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Οι αναδιρθρώσεις που προωθούνται με το παρόν νομοσχέδιο και αφορούν τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση δεν είναι κεραυνός εν αιθρία ούτε ξεκομμένες από τις αναδιρθρώσεις που σταδιακά προωθούνται συνολικά στο χώρο της εκπαίδευσης εδώ και χρόνια.

Οι αναδιρθρώσεις αυτές αποτελούν συνέχεια του νέου σχολείου που εγκαινιάστηκε τα τελευταία χρόνια και που ήδη έχει φέρει δραματικές αλλαγές στο περιεχόμενο της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Είναι τμήμα της ίδιας στρατηγικής των καπιταλιστικών αναδιρθρώσεων που υλοποιούνται και τσακίζουν εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα, μισθούς και συντάξεις, που διαλύουν τη δημόσια υγεία και προωθούν τις ιδιωτικοποιήσεις με ένα και μοναδικό στόχο: Να διαμορφωθούν οι όροι, προκειμένου η κύρια παραγωγική δύναμη, ο άνθρωπος, να υποτάσσεται απρόσκοπτα και αποδοτικά στο κεφάλαιο, προκειμένου το ίδιο να αναπαράγει την κερδοφορία του.

Σε αυτήν την κατεύθυνση, οι καπιταλιστικές αναδιρθρώσεις επεκτάθηκαν και επεκτείνονται και στην εκπαίδευση με τη στρατηγική της διά βίου μάθησης, δηλαδή ενός συστήματος που θα υποκαθιστά την ανάγκη για ευρύτερη γενική μόρφωση με διαδοχικές καταρτίσεις, ευέλικτα προσαρμοσμένες στις τρέχουσες ανάγκες της αγοράς.

Με τον τρόπο αυτό, οι περισσότεροι μελλοντικοί εργαζόμενοι πρέπει να μαθαίνουν μόνο όσα στη συγκεκριμένη χρονική περίοδο εκτιμούνται ότι είναι αναγκαία στην αγορά. Μόλις αυτά ξεπεραστούν, θα θεωρούνται αμαθείς και θα απολύονται για να ξανακαταρτιστούν. Αυτός εξάλλου είναι ένας εύσχημος τρόπος, για να μην αποκτούν ποτέ δικαιώματα κάθε φορά που θα επαναπροσλαμβάνονται στην ίδια ή άλλη επιχείρηση. Αυτό, όπως με άνεση υπογραμμίζεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση, θα επαναλαμβάνεται αρκετές φορές στη διάρκεια της εργασιακής ζωής, ενδεχομένως έξι και επτά φορές. Αποτέλεσμα αυτού θα είναι να ξεκινούν από το μηδέν οι εργαζόμενοι με μισθό και ανύπαρκτα δικαιώματα ως νεοπροσλαμβανόμενοι.

Ειδικότερα, σε συνθήκες ραγδαίων αλλαγών στην τεχνική βάση της καπιταλιστικής παραγωγής, όπως η περίοδος που βρισκόμαστε, η ανάγκη για ολοένα και πιο στενή σύνδεση της εκπαίδευσης με την παραγωγή αναδεικνύεται απ' όλους τους μηχανισμούς -Ευρωπαϊκή Ένωση, ΟΟΣΑ κ.λπ.- ως επιτακτική ανάγκη. Άλλωστε, όταν οι αστικές κυβερνήσεις, όπως και η σημερινή, μιλάνε για τα προβλήματα της εκπαίδευσης, εννοούν κυρίως τις καθυστερήσεις στην προσαρμογή της εκπαίδευσης στις σύγχρονες κεφαλαιοκρατικές ανάγκες.

Δείτε το Μάαστριχτ. Το ακολούθησε η Λευκή Βίβλος με την αναδιάρθρωση των εργασιακών σχέσεων, η Πράσινη Βίβλος για την αναδιάρθρωση της εκπαίδευσης με οδηγό τη στρατηγική της διά βίου μάθησης και των ελάχιστων δεξιοτήτων, δηλαδή γραφή, γλώσσα, μαθηματικά. Αυτό σημαίνει ελάχιστες γνώσεις και αγωγή υποταγής για ελάχιστα δικαιώματα και ελάχιστες απαιτήσεις.

Έτσι οι ανατροπές στο σχολείο, στο πανεπιστήμιο συνοδεύουν τις ανατροπές στις εργασιακές σχέσεις, την κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων, των ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων, το χτύπημα της τιμής της εργατικής δύναμης ως ανάγκη του κεφαλαίου, για να μπορέσει να αναπαράχθει. Αυτά, βεβαίως, αποτελούν πραγματικότητα εδώ και χρόνια στις μεγάλες καπιταλιστικές οικονομίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και άλλων καπιταλιστικών χωρών.

Αντίστοιχα στη χώρα μας, επιχειρήθηκαν τις προηγούμενες δύο δεκαετίες απανωτές μεταρρυθμίσεις σ' αυτήν την κατεύθυνση. Δεν πέρασαν όμως στο σύνολό τους, κυρίως κάτω από τις μεγάλες λαϊκές κινητοποιήσεις και αντιδράσεις της νεολαίας. Όμως αθόρυβα, σταθερά και κάτω από την αμφίσημη κύρια των νέων βιβλίων -αναλυτικών προγραμμάτων και διαφόρων ευρωπαϊκών προγραμμάτων- αποδομούνταν κάθε περιεχόμενο της

γνώσης και οι δεξιότητες και η περιφέρεια διαθεματικότητα αγκά-
λιαζαν το παιδί από το νηπιαγωγείο.

Η κατώτερη επαγγελματική εκπαίδευση συνειδητά κρατήθηκε
υποβαθμισμένη και γι' αυτό απαξιωμένη. Το σχολείο αποδιοργά-
νωσε συστηματικά τη σκέψη και τη συνείδηση των παιδιών και
συνάμα απαξιωνόταν στη συνείδηση των γονιών. Έτσι οι ταξικές
ανισότητες μεταμφιέζονταν σε ανισότητες ικανοτήτων, που τις
έλυαν οι αστικές κυβερνήσεις με αλλεπάλληλες μεταρρυθμίσεις
και πάντα με την ενίσχυση του φροντιστηρίου. Η λαϊκή οικογέν-
εια πήρε στις πλάτες της την προσπάθεια να στηρίξει τα παιδιά
της πιστεύοντας για πολλά χρόνια ότι η εκπαίδευση είναι ο δρό-
μος για να αλλάξει τη μοίρα των παιδιών της. Οι ανάγκες της τότε
καπιταλιστικής ανάπτυξης υλοποίησαν εν μέρει το όνειρο αυτό
την περίοδο 1970-1990 και είναι οι ίδιες ανάγκες σήμερα, δηλαδή
του κεφαλαίου, που κάνουν το όνειρο εφιάλτη για την εργατική
λαϊκή οικογένεια και τα παιδιά της.

Ακριβώς αυτήν την κατεύθυνση έρχεται να υπηρετήσει το νέο
λύκειο που προωθείται με το παρόν νομοσχέδιο και που έχει τη
σφραγίδα νέων μεγαλύτερων ταξικών φραγμών στη μόρφωση.
Σηματοδοτεί την προσπάθεια του κεφαλαίου να σπρωχθούν τα
παιδιά της λαϊκής οικογένειας από πιο νωρίς στην υποβαθμι-
σμένη ψευδοκατάρτιση για να γίνουν ακόμα πιο φθηνό και ανα-
λώσιμο εργατικό δυναμικό.

Ουσιαστικά με το νομοσχέδιο ορίζεται το ποιος θα μαθαίνει,
τι θα μαθαίνει και πού θα το μαθαίνει, με τα παιδιά της εργατικής
τάξης να είναι εκείνα που θα αποτελέσουν τη μεγάλη μάζα του
70% σύμφωνα με τις προσδοκίες της Κυβέρνησης και της επιθυ-
μίες, κατευθύνσεις και οδηγίες κυρίως Ευρωπαϊκής Ένωσης και
μονοπωλίων που θα σπρωχθούν από τα δεκαπέντε τους στην
επαγγελματική κατάρτιση, η οποία εμπλουτίζεται και με τη μα-
θητεία.

Στην ουσία, η Κυβέρνηση στερεί ακόμα πιο νωρίς από τα παι-
διά της λαϊκής οικογένειας την αναγκαία για τη σημερινή εποχή
γενική μόρφωση, ως υπόβαθρο για κάθε μελλοντική επαγγελμα-
τική επιλογή. Το λύκειο παύει να είναι υποχρεωτική βαθμίδα της
εκπαίδευσης, ανοίγοντας έτσι το δρόμο για τη διαμόρφωση μιας
κατάστασης όπου η εννιάχρονη εκπαίδευση θα θεωρείται υπο-
χρέωση του κράτους και η όποια συνέχεια θα είναι κύρια, ατο-
μική ευθύνη της οικογένειας. Το λύκειο θα αποψιλώνεται στις
λαϊκές γειτονιές, θα κλείνουν λύκεια, ενώ αυτά που θα μένουν θα
διαφοροποιούνται ως προγυμναστήρια πανελλαδικών εξετά-
σεων. Από τη στιγμή που θα λειτουργούν με όρους ανταγωνι-
σμού, είναι λογικό να κατηγοριοποιούνται και τελικά το κράτος
να έχει απλά μια κάποια ευθύνη για τη λειτουργία τους.

Παράλληλα μέσα από ένα πλήθος εξεταστικών φραγμών, από
πολύ νωρίς μετατρέπεται το λύκειο ακόμα πιο έντονα σε εξετα-
στικό κέντρο, που θα είναι πιο στενά προσαρμοσμένο στη διαδι-
κασία πρόσβασης στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα και στα
τεχνολογικά.

Παρά το γεγονός ότι οι πανελλαδικές εξετάσεις τοποθετούνται
μετά το απολυτήριο, το λύκειο δεν αποσυνδέεται, αντίθετα προσ-
δένεται περισσότερο στην πρόσβαση στην ανώτατη εκπαίδευση,
καθώς μετρούν οι επιδόσεις του λυκείου ως πέμπτος βαθμός,
διογκώνοντας έτσι την παραπαιδεία με τα φροντιστήρια, με τις
πιο τυποποιημένες εξετάσεις -το 50% των θεμάτων θα προέρ-
χονται από πανελλαδική τράπεζα θεμάτων- και στις τρεις τάξεις,
βεβαίως, του λυκείου.

Με άλλα λόγια, οι μαθητές του γενικού λυκείου από την πρώτη
μέρα που θα πατούν το πόδι τους εκεί θα στρέφουν το βλέμμα
στην πρόσβαση στην ανώτατη εκπαίδευση και θα πασχίζουν γι'
αυτήν με πολλαπλό κόστος.

Στην πραγματικότητα, όπως ακριβώς έγινε και με τις μεταρ-
ρυθμιστικές προσπάθειες του παρελθόντος, η Κυβέρνηση αλλά-
ζει το σύστημα πρόσβασης και ακολούθως προσαρμόζει το
λύκειο στο νέο σύστημα πρόσβασης. Συνεχίζουν δηλαδή οι πα-
νελλαδικές να δίνουν το ρυθμό και όλα να στρέφονται γύρω από
αυτές. Έτσι οι πανελλαδικές θα συνεχίσουν να είναι μία διαδικα-
σία έντονα ανταγωνιστική και φορτισμένη με πολύ άγχος.

Παράλληλα με τις προωθούμενες αλλαγές στη βαθμίδα του
λυκείου είναι βέβαιο ότι σύντομα μαζί με τη διαφοροποίηση και
κατηγοριοποίησή του θα συμπαρασυρθεί σε μία τέτοια πορεία

το σύνολο της εκπαίδευσης.

Αποτέλεσμα θα είναι η στροφή της πλειοψηφίας των παιδιών
στο νέο επαγγελματικό λύκειο, στο οποίο θα κατασκευάζονται οι
στρατιές των πιο ευέλικτων και μισομορφωμένων εργαζομένων,
που θα μπαίνουν στην παραγωγή από πολύ νωρίς, μέσα από ένα
πρόγραμμα αποσπασματικών γνώσεων σε ευθεία αντιστοιχία με
τις δεξιότητες που θέλει το κεφάλαιο για φθηνή και ευέλικτη ερ-
γατική δύναμη, ικανοποιώντας παράλληλα τη στρατηγική κατεύ-
θυνση Ευρωπαϊκής Ένωσης και κεφαλαίου για αύξηση των
μαθητών στη δευτεροβάθμια επαγγελματική εκπαίδευση, ακρι-
βώς για να εξυπηρετηθούν οι ανωτέρω στόχοι.

Θα αναγκάζονται τα παιδιά να επιλέγουν επαγγελματικό προ-
σανατολισμό από την πρώτη τάξη του επαγγελματικού λυκείου.
Θα «κοσκινίζονται» με πανελλαδικού χαρακτήρα εξετάσεις και
όσα προχωρούν και καταφέρουν να τελειώσουν θα έχουν μεν
διέξοδο στους αντίστοιχους κλάδους των ΤΕΙ με εξετάσεις μέσω
του Οργανισμού Εξετάσεων, όμως το απολυτήριό τους δεν θα
θεμελιώνει κανένα επαγγελματικό δικαίωμα. Γι' αυτό, απαιτείται
τέταρτο έτος, αυτό της δωδεκάμηνης μαθητείας σε επιχειρήσεις
–τζάμπα νεανικό εργατικό δυναμικό, τζάμπα εργασία- και στη συ-
νέχεια εξετάσεις πιστοποίησης στον Οργανισμό Πιστοποίησης
με βάση τα ευρωπαϊκά περιγράμματα, που θα οδηγούν –πού;-
στο πτυχίο επιπέδου 4 και στην άδεια άσκησης επαγγέλματος.

Με βάση τις παραπάνω διαδρομές για το γενικό λύκειο και το
επαγγελματικό λύκειο μία διέξοδος μένει για τα περισσότερα
φτωχόπαιδα: η ψευδοκατάρτιση των σχολών επαγγελματικής κα-
τάρτισης και των ΙΕΚ και η μαθητεία στις επιχειρήσεις.

Έτσι σε μία περίοδο που η ανεργία των νέων καταγράφεται σε
ποσοστό πάνω από 60% και 63% και 64%, η Κυβέρνηση «ρίχνει
το τυρί», ώστε να προσελκύσει τα φτωχόπαιδα και μάλιστα
επιδοτεί τα αφεντικά, αν τα κρατήσουν στη δούλεψή τους για
δύο χρόνια.

Σε ό,τι αφορά τους ισχυρισμούς της Κυβέρνησης για δυνατό-
τητα επαγγελματικής ανέλιξης των αποφοίτων μέσω των δυνα-
τοτήτων που παρέχει η διά βίου μάθηση και οι σπουδές στην
τριτοβάθμια εκπαίδευση, μόνο ως πρόκληση μπορούν να ακου-
στούν στα αυτιά των μαθητών. Η διά βίου μάθηση δεν είναι τί-
ποτα άλλο από τη συνέχιση της ψευδοκατάρτισης για μία ζωή
σύμφωνα με τις ευκαιριακές απαιτήσεις των εργοδοτών, των επι-
χειρήσεων, ενώ οι υποσχέσεις για δυνατότητα πρόσβασης στην
ανώτατη εκπαίδευση είναι το γνωστό παραμύθι της ευκαιρίας και
της ελπίδας στην κοινωνική και επαγγελματική κινητικότητα.

Και αυτό το κρίσιμο στοιχείο είναι αυτό που βάζει στην πράξη
η Κυβέρνηση με τη θεσμοθέτηση των επιπέδων πιστοποίησης με
βάση τα επαγγελματικά περιγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
που συνδέουν στην ουσία την τυπική εκπαίδευση -εννιάχρονη, λύ-
κειο, πανεπιστήμιο- με τη μη τυπική –κατάρτιση ΣΕΚ, ΙΕΚ, ΚΕΚ,
κολλέγια- και την άτυπη –εμπειρία, μαθητεία. Κάνει πράξη δηλαδή
το δρόμο πιστοποίησης των ελαχίστων δεξιοτήτων που σε κάθε
φάση έχει ανάγκη το κεφάλαιο και που διευκολύνει τη λεγόμενη
κινητικότητα και προσαρμοστικότητα του εργατικού δυναμικού
στον ανταγωνισμό και την κερδοφορία των επιχειρήσεων.

Έτσι παρουσιάζεται η διά βίου μάθηση ως φάρμακο ενάντια
στην ανεργία, ως λύση στο πρόβλημα του ολοένα και αυξανόμε-
νου αριθμού νέων, που εγκαταλείπουν τη βασική εκπαίδευση, ως
ορόσημο στην παραπέρα ανάπτυξη της κοινωνίας, όπου ανά-
πτυξη σημαίνει αύξηση της κερδοφορίας του κεφαλαίου, κέρδη
τα οποία φυσικά κανένας κεφαλαιοκράτης δεν πρόκειται να τα
μοιραστεί με τους εργάτες, ακόμα και αν αυτοί είναι για πολλο-
στή φορά επανακαταρτισμένοι, πολύ δε περισσότερο να τα επεν-
δύσει στους εργαζομένους, όπως διετινέτο ο Υπουργός στην
επιτροπή προχθές, μέσω της μαθητείας.

Γίνεται προσπάθεια να δημιουργηθεί μια νέα βάρδια εργαζο-
μένων που όχι μόνο δεν θα γνωρίζει τα δικαιώματά της, αλλά και
που επί της ουσίας, δεν θα έχει δικαιώματα. Θέλετε εργάτες εφή-
μερους, αναλώσιμους, όπως και τα προϊόντα που παράγουν, ερ-
γάτες που θα βρίσκονται σε μία διαρκή εργασιακή περιπλάνηση,
χωρίς πρόσβαση στη γνώση, να μη μορφώνονται και με βάση τις
νέες εξελίξεις, τις νέες απαιτήσεις, τις νέες καινοτομίες που
υπάρχουν σε κάθε κλάδο και τομέα οικονομικής δραστηριότητας.

Στο κάτω-κάτω της γραφής, από τότε οι κατακερματισμένες

γνώσεις, οι δεξιότητες, οι παροδικές γνώσεις που ανά πάσα στιγμή αντικαθίστανται από νέες με βάση τις ανάγκες του κεφαλαίου, των κεφαλαιοκρατών, των επιχειρήσεων μπορούν να θεωρηθούν εφάμιλλες της γνώσης; Για απαντήστε!

Έτσι η Κυβέρνηση με την πολιτική της διά βίου μάθησης δεν ενισχύει μόνο τη διαμορφωμένη πραγματικότητα -όπου ο κανόνας για να προσδοκάς να βρεις μια δουλειά, είναι να μαζεύεις διαφόρων ειδών χαρτιά και πιστοποιητικά- αλλά εξυπηρετεί πλήρως την απαίτηση του κεφαλαίου για κατασκευή εργαζομένων, που μέχρι την τελευταία στιγμή της ζωής τους θα σκέφτονται με ποιο χαρτί θα γίνουν πιο ανταγωνιστικοί ή θα έχουν μια νέα ευκαιρία στην αγορά εργασίας.

Τα περί συνεχούς εξέλιξης των εργαζομένων και πιστοποίησης και αναγνώρισης των προσόντων τους, μαζί με το «περιτύλιγμα» της διαρκούς μόρφωσης, δεν είναι τίποτε άλλο από μία καλοστημένη διαφημιστική καμπάνια, για να χωνευτούν πιο εύκολα οι αναδιαρθρώσεις που οδηγούν στη διάλυση της εκπαίδευσης και στην υποταγή της στις ανάγκες που θα έχουν κάθε χρονική στιγμή οι εργοδότες.

Δεν θέλετε εργάτες μορφωμένους. Ο μορφωμένος εργάτης είναι αγκάθι στο μάτι του συστήματος, του κεφαλαιοκράτη, διότι η γνώση είναι δύναμη που μπορεί να εκφραστεί ταξικά, διεκδικητικά, με αγώνες. Όποιος γνωρίζει τη δύναμή του και αντιλαμβάνεται την αδικία του σημερινού βάρβαρου δρόμου ανάπτυξης και την αναδενκνύει μετατρέποντάς την σε αγώνα ταξικό, είναι εχθρός του συστήματος. Το σύστημα αυτό προσπαθεί να εξοντώσει τους εχθρούς του από τη γέννησή τους.

Η αλήθεια είναι ότι οι βαθιά αντιλαϊκές ανατροπές στο σχολείο και το τσάκισμα των μορφωτικών δικαιωμάτων των παιδιών της λαϊκής εργατικής οικογένειας είναι σήμερα η επιδίωξη του κεφαλαίου και της αστικής πολιτικής. Είναι αυτή που με διάρκεια θα συμπαρασύρει και το τσάκισμα των εργασιακών σχέσεων και τις απολύσεις των εκπαιδευτικών και όχι φυσικά το ανάποδο.

Συνεπώς το δικαίωμα στη γνώση, το δικαίωμα στη μόνιμη και σταθερή δουλειά, η εισαγωγή νέων τεχνολογιών στην παραγωγική διαδικασία για τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας, αναδεικνύουν την αναγκαιότητα του άλλου δρόμου ανάπτυξης, στο επίκεντρο της οποίας βρίσκονται οι πραγματικές ανάγκες των εργαζομένων κόντρα στα συμφέροντα και τα κέρδη των βιομηχάνων, των εφοπλιστών, των τραπεζιτών, αλλά και των όποιων μορφών διαχείρισης του συστήματος προτείνονται, είτε νεοφιλελεύθερων είτε φιλελεύθερων είτε σοσιαλδημοκρατικών είτε κεντροαριστερών είτε κεντροδεξιών και ων ουκ έστιν αριθμός.

Προϋπόθεση γι' αυτόν το δρόμο ανάπτυξης είναι η σύγκρουση με τους σημερινούς σχεδιασμούς και στόχους του κεφαλαίου και των πολιτικών που το υπηρετούν, στην κατεύθυνση συνολικότερων, ριζικών κοινωνικοοικονομικών αλλαγών, που προϋποθέτουν ανατροπή και αλλαγή εξουσίας. Ο λαός -και πρώτα απ' όλους η εργατική τάξη και τα άλλα λαϊκά στρώματα που υποφέρουν- καλείται σήμερα να αποφασίσει αν θα πάρει στα δικά του χέρια την υπόθεση της εκπαίδευσης και της παιδείας του, αν θα συμβιβαστεί με την ταξική πολιτική της αντιδραστικής μεταρρύθμισης ή θα την αντιπαλέψει, αν θα ανοίξει το δρόμο για την αναγκαία ανασυγκρότηση της παιδείας, που είναι αναπόσπαστη από την ανάγκη νέας οργάνωσης ολόκληρης της κοινωνίας για λαϊκή παιδεία, με λαϊκή εξουσία, έτσι ώστε όλα τα κοινωνικά αγαθά, υλικά και πνευματικά, όπως η παιδεία και η επιστημονική έρευνα, που είναι εμπόρευμα, προνόμιο και μονοπώλιο της αστικής τάξης, να περάσουν στον κοινωνικό προγραμματισμό και στον έλεγχο των ιδίων των δημιουργών τους και να γίνουν κτήμα όλης της κοινωνίας.

Απέναντι σε αυτήν την ταξική εμμονή Κυβέρνησης, Ευρωπαϊκής Ένωσης και κεφαλαίου, που βάζει νέους φραγμούς στη μόρφωση, δεν χωρά καμμία αναμονή ή αυταπάτες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, σε δέκα δευτερόλεπτα ολοκληρώνω.

Η εργατική τάξη, τα φτωχά λαϊκά στρώματα, η νεολαία, οι μαθητές, οι εκπαιδευτικοί οφείλουν να βάλουν τη δική τους σφραγίδα στις εξελίξεις, ώστε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο να μείνει στα χαρτιά.

Παράλληλα, να διεκδικήσουν εδώ και τώρα το δωδεκάχρονο, ενιαίο, δημόσιο, δωρεάν και υποχρεωτικό σχολείο και τις δημόσιες δωρεάν επαγγελματικές σχολές μετά από αυτό.

Σε αυτό το πλαίσιο, κανένας εκπαιδευτικός δεν περισσεύει και κανένας μαθητής δεν καταγράφεται ως ανήμπορος μπροστά στη γνώση.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Και εμείς ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προτού δώσω τον λόγο στον αγαπητό συνάδελφο, τον κ. Νικολόπουλο, θα ήθελα να σας ανακοινώσω ότι οι Υπουργοί Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, Οικονομικών, Εσωτερικών, Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Υγείας, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη και Τουρισμού κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Δημόσιες υπεραστικές οδικές μεταφορές επιβατών-Ρυθμιστική Αρχή Επιβατικών Μεταφορών και άλλες διατάξεις».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διарκή Επιτροπή.

Τον λόγο έχει ο κ. Νικολόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα μπορούσε πραγματικά κανένας να περιμένει κάτι λιγότερο από αυτήν την εμμονή της συναδέλφου της Δημοκρατικής Αριστεράς να βάζει πάλιν και πάλιν, ευκαιρώς, ακαίρως το ζήτημα του ξεριζώματος ουσιαστικά των Θρησκευτικών, όπως το γνώρισαν όλες οι Ελληνίδες και όλοι οι Έλληνες σε όλα αυτά τα χρόνια σε αυτόν εδώ τον τόπο, που η ελευθερία του, η ύπαρξή του είναι συνυφασμένα με την πίστη του, την πίστη της συντριπτικής δηλαδή πλειοψηφίας των κατοίκων αυτής της χώρας. Για τούτο άλλωστε προβλέπεται και προστατεύεται από το Σύνταγμα της Ελλάδος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμαστε σήμερα να συζητήσουμε και να αποφασίσουμε για αλλαγές στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, για ένα ζήτημα εξόχως σημαντικό, αφού η παιδεία εξακολουθεί να παραμένει ένας δομικός πυλώνας του κράτους και του ίδιου του Ελληνισμού.

Το Χριστιανοδημοκρατικό Κόμμα Ελλάδος πιστεύει ότι η παιδεία μαζί με την υγεία, μαζί με τις Ένοπλες Δυνάμεις, θα έπρεπε ευθύς εξαρχής να έχουν τεθεί έξω από κάθε μνημονιακή λογική συρρίκνωσης. Αυτό δεν συνέβη όμως και γι' αυτό εξακολουθεί να πληρώνει το μάρμαρο η παιδεία και με το σημερινό νομοσχέδιο που αφορά τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, όπως επιβάλλουν οι αλλαγές που φέρνει στην τεχνική εκπαίδευση, όπως συνέβη άλλωστε και με το σχέδιο «Αθηνά» στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Όλα αυτά τα μπαλώματα αποτελούν μία πρόχειρη και γενική συρραφή κάποιων αλλαγών που διέπονται από τη λογική του «μαχαίριου» της τρόικας. Συρρίκνωση και περιορισμός εκπαιδευτικών, σχολείων, ακόμα και μαθητών εν δυνάτον, προκειμένου να περιοριστούν κάποια έξοδα, παρά το γεγονός ότι είναι αποδεκτό πως κάθε ευρώ που επενδύεται, θα επιστραφεί πολλαπλασιάζοντας στο μέλλον.

Κατά συνέπεια, οι Έλληνες χριστιανοδημοκράτες διαφωνούμε μ' αυτό το μνημονιακό λήψινγκ. Θυμίζω, εξάλλου τόσο στον Υπουργό Παιδείας όσο και στους συναδέλφους μου από τη Νέα Δημοκρατία, ότι το 2006 η κυβέρνηση Καραμανλή, με Υπουργό την κ. Γιαννάκου, εισήχθη μία μεταρρύθμιση στη γενική και επαγγελματική εκπαίδευση. Θυμίζω ότι η δική μας -όχι η μεταλλαγμένη- Νέα Δημοκρατία έλεγε τότε, διά στόματος Κώστα Καραμανλή, πως μία χώρα που επιθυμεί να έχει προοπτική, πρέπει να επενδύει στη γνώση. Προς τούτο, αύξησε τις δαπάνες για την παιδεία.

Λίγο αργότερα, όταν χρειάστηκε, αυτή η παράταξη υπερψήφισε ένα άλλο νομοσχέδιο που έφερε το ΠΑΣΟΚ, το οποίο στην πορεία υπηρέτησαν και άλλοι νεοδημοκράτες Υπουργοί, όπως ο Ευριπίδης Στυλιανίδης και ο Ανδρέας Λυκουρέντζος.

Τώρα; Τώρα έρχεται ο σημερινός Υπουργός της Κυβέρνησης Σαμαρά-Βενιζέλου να εισηγηθεί ένα τελείως διαφορετικό νομοσχέδιο. Και εγώ ρωτώ το εξής: Εσείς -και όσοι ψηφίσαμε, όπως

και εγώ ψήφισα τότε, τη δική μας πρόταση- συμφωνείτε με εκείνο ή με το σημερινό νομοσχέδιο, με το προεκλογικό πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας ή με το σημερινό, το μεταλλαγμένο; Γιατί και με τα δύο δεν μπορεί να συμφωνούμε.

Εν πάση περιπτώσει, σε ποια ευρωπαϊκή χώρα αλλάζει το εκπαιδευτικό σύστημα πριν περάσουν είκοσι χρόνια και πριν αξιολογηθεί το προηγούμενο σύστημα; Αλήθεια, ποιος αξιολόγησε το σημερινό εκπαιδευτικό σύστημα; Ποιος αξιολόγησε το ενιαίο λύκειο και τις επαγγελματικές σχολές; Με ποια κριτήρια έγινε η αξιολόγηση και με ποια κριτήρια κάποιος αποφάσισε να θέσει σε διαθεσιμότητα τον εκπαιδευτικό, καταργώντας το τμήμα του;

Απαντήσεις και μάλιστα πειστικές σε όλα αυτά τα ερωτήματα δεν δόθηκαν, γιατί δεν υπάρχουν. Τις απαντήσεις τις έχει δώσει, όμως, η κοινωνία, η οποία ξέρει πως απλό μέτρημα κεφαλών και κονδυλίων γίνεται για να κοπούν όσα περισσότερα γίνεται. Όλα τα υπόλοιπα είναι προφάσεις εν αμαρτίαις και προπέτασμα καπνού για να κρυφτεί η αλήθεια.

Εγώ όμως ως πολιτικός, που σταθερά υποστηρίζω αυτό που και η Νέα Δημοκρατία υποστήριζε μέχρι τον προπερασμένο Ιούλιο, ότι δηλαδή το μνημόνιο είναι το φάρμακο που σκοτώνει τον ασθενή, αλλά και ως πατέρας τεσσάρων παιδιών και ως πολίτης αυτού του τόπου, δεν μπορώ να κρυφτώ πίσω από προφάσεις και να μιλήσω για δήθεν μεταρρυθμίσεις.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ**)

Ναι, πιστεύω και εγώ πως η παιδεία μας χρειάζεται πολλές τομές και σοβαρές αλλαγές με ρήξεις, όμως, με μέθοδο, με σύστημα, με κοπιαστική επεξεργασία και με συγκεκριμένες στοχεύσεις, όχι με νομοσχέδια του ποδαριού που έρχονται για διαβούλευση μέσα στο δεκαπενταύγουστο, για να ψηφιστούν λάχ-λάχα, παράλληλα με το ξεκίνημα της σχολικής σεζόν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η τριτοκινή λογική τα κατάφερε και διέλυσε και την τεχνική εκπαίδευση. Δεν έγινε καμμία αναμόρφωση των αναλυτικών προγραμμάτων. Αρκετά από τα βιβλία είναι κακή αντιγραφή συγγραμμάτων των ΑΕΙ και τα νέα μαθήματα που προτείνει δεν είναι καθόλου νέα. Διέλυσε ακόμα και αυτόν τον τομέα της υγείας, ο οποίος ήταν πρώτος στις προτιμήσεις των μαθητών με ποσοστό 20,3%. Και το αποτέλεσμα είναι φέτος οι εγγραφές στα επαγγελματικά λύκεια να είναι το 30% των περσινών.

Δεν ερωτώ για το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο τι γνώμη έχει, γιατί το αντικαταστήσατε με το γνωστό επικοινωνιολόγο, που γνωρίζει τα θέματα της παιδείας, όπως ο μπάρμπα-Γιώργος γνωρίζει από πυραύλους. Ποιος θα το πίστευε ότι ενώ τα σχολεία άνοιξαν, η επαγγελματική εκπαίδευση σήμερα δεν λειτουργεί γιατί κανείς δεν γνωρίζει τι ισχύει;

Τα ίδια ζήσαμε και λίγο καιρό πιο πίσω, όταν η μνημονιακή λογική αποσυντόνισε μεγάλο κομμάτι της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Σύρθηκε και τότε ο Υπουργός σε αλλαγές επί αλλαγών, προκειμένου το περίφημο σχέδιο «Αθηνά» να μετατραπεί σε έναν ανεκτό συμβιβασμό με πολλαπλά συμφέροντα, χωρίς όμως να αναστείλει τις μεγάλες ανατροπές που έκανε σε δεκάδες χιλιάδες φοιτητές και στις οικογένειές τους. Τα ίδια και σήμερα για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Μια από τα ίδια.

Διαβάστε, σας παρακαλώ πολύ τι λέει η Ένωση Λειτουργών Φυσικής Αγωγής, που καταθέτω.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Νικολόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Για παράδειγμα επίσης, η Χημεία είναι ένα από τα μαθήματα που εξοβελίζονται ακόμα και στο επίπεδο της Β' λυκείου, όπως τονίζει η Ένωση Ελλήνων Χημικών. Τι κι αν όμως διακόσιοι εξήντα έξι καθηγητές ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, ανωτάτων τεχνολογικών ιδρυμάτων υπογράφουν και εκτέμπουν SOS; Δεν ακούει κανένας στην Κυβέρνηση.

Καταθέτω παρ' όλα αυτά την πρόταση-διαμαρτυρία τους.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Νικολόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τι περισσότερο να προσθέσω σε όσα τονίζει η Ένωση Πληροφορικών Ελλάδος; Για τούτο καταθέτω τις προτάσεις τους. Δεκατέσσερις σελίδες είναι.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Νικολόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Να μιλήσω για το μάθημα των Θρησκευτικών; Φαντάζομαι δεν χρειάζεται. Δημιούργησε ήδη το θόρυβο και τον «μπουχό» η κ. Ρεπούση και εισέπραξαν, όσοι τόλμησαν να θίξουν εκείνα που ενώνουν τους Έλληνες, τα επίχειρα.

Αλλά τι θα μπορούσε κανένας να πει για τους μαθητές με αναπηρίες; Καταθέτω τα υπομνήματα της Ομοσπονδίας Τυφλών, Εθνικής Συνομοσπονδίας Ατόμων με Αναπηρία και της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Νέων Ατόμων με Αναπηρία.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Νικολόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κύριοι Βουλευτές, εκατόν δώδεκα χιλιάδες οικογένειες παιδιών του αυτιστικού φάσματος, ένας εξ αυτών είναι και ο έχων την τιμή να σας ομιλεί, λέμε ότι αποτελούν αναβίωση του Μεσαίωνα και μνημείο ντροπής απόψεως, που προωθούνται εναντίον των παιδιών με αναπηρίες του αυτιστικού φάσματος.

Η βίαιη ιδρυματοποίησή τους, η ασυλοποίηση και η ψυχοκοινωνική εξόντωση των παιδιών μας είναι φαινόμενο που δεν υπάρχει στη νομοθεσία κανενός ευρωπαϊκού, κανενός ευνομούμενου κράτους. Παρατηρήθηκε βέβαια μόνο στο Μεσαίωνα ή και στην εποχή του ναζισμού.

Είναι κάποιος από το Υπουργικό Συμβούλιο ή από το Κοινοβούλιο που δεν έλαβε ένα έως και εκατοντάδες e-mails από την ΕΟΔΑΦ και από τους γονείς των παιδιών με αυτισμό; Δεν νοιάζει τον Υπουργό ότι εγγράφως προειδοποιούν ότι θα τα καταγγείλουν όλα αυτά σε όλους τους Ευρωπαίους πολίτες, τον ΟΗΕ και τους φορείς των ανθρωπίνων δικαιωμάτων;

Καταθέτω για τα Πρακτικά το υπόμνημα της Ομοσπονδίας για τα Δικαιώματα των Παιδιών του Αυτιστικού Φάσματος.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Νικολόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Μετά από αυτά πραγματικά τι να πω για τα παιδιά με μαθησιακές δυσκολίες ή για το «σίριαλ» των μετεγγραφών ειδικά για τους μαθητές και φοιτητές των τρίτεκνων και πολύτεκνων οικογενειών;

Και για να είμαι ξεκάθαρος: Σε μια εποχή που σχεδόν όλοι οι Έλληνες αντιμετωπίζουν τεράστια οικονομικά προβλήματα, θα έπρεπε όσο το δυνατόν περισσότεροι να έχουν το δικαίωμα να μεταφέρουν τα παιδιά τους στον τόπο της κατοικίας τους, ακόμα και καθ' υπέρβαση. Δυστυχώς όμως για μία ακόμα φορά, απουσιάζουν διατάξεις που έπρεπε να υλοποιούν τη συνταγματική επιταγή περί ειδικής φροντίδας του κράτους για τις πολύτεκνες οικογένειες.

Ανταγωνίζεστε, όπως φαίνεται, τον Υπουργό Οικονομικών, τον κ. Στουρνάρα, ο οποίος καταγράφει στο ενεργητικό του σωρεία εκθέσεων της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής περί αντισυνταγματικότητας των διατάξεων που δεν προβλέπουν ειδική μέριμνα για τους πολυτέκνους. Και το μεν Υπουργείο Οικονομικών, ο κ. Στουρνάρας επικαλείται τη δημοσιονομική συγκυρία. Το δικό σας Υπουργείο δεν έχει ούτε αυτό το φύλλο συκής, καθόσον οι ελεύθερες μετεγγραφές των παιδιών των πολυτέκνων επί δεκαετίες και οι διορισμοί των πολύτεκνων εκπαιδευτικών καμμία δημοσιονομική επιβάρυνση δεν προκάλεσαν, όταν πρώτος ο Κώστας Καραμανλής έφερε και ψηφίσαμε και λειτούργησαν ως καθαρά δημογραφικά κίνητρα για τη χώρα, με απτά αποτελέσματα στις γεννήσεις νέων παιδιών τις χρονιές 2004-2008.

Οι δήθεν διατάξεις περί μετεγγραφών μόνο ως κοροϊδία μπορούν να χαρακτηρισθούν. Λίγο πριν μου είπε ο Υπουργός, ο κ. Αρβανιτόπουλος, ότι μετά τη συνάντησή που είχε με τον Πρόεδρο της ΑΣΠΕ, τον κ. Βασίλη Θεοτοκότο, θα δούμε βελτιώσεις στο άρθρο 34. Εύχομαι να συμβεί αυτό και πρώτοι θα είμαστε να

το χαϊρετίσουμε. Όμως, μέχρι να το δούμε τούτο, θα επιμένουμε και από αυτό το βήμα, όπως και στις κατ' ιδίαν συζητήσεις, να σας τονίζουμε το δράμα των παιδιών μας, που δεν μπορούν πλέον καν να σπουδάζουν, παρά μόνο εφόσον βρεθούν κοντά στις πατρικές οικίες με τη διαδικασία της μεταφοράς θέσης φοιτητή.

Για πρώτη φορά αυτό είχε ως αποτέλεσμα, φέτος παιδιά και υπερπολύτεκνων οικογενειών, με επτά και δεκατρία αδέρφια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να μην πάρουν μετεγγραφή, παρ' ότι το εισόδημά τους ήταν χαμηλό!

Ε, λοιπόν, το Χριστιανοδημοκρατικό Κόμμα Ελλάδος ζητά το δικαίωμα μεταφοράς θέσης εισαγωγής σε όλους τους αιτούμενους πολύτεκνους φοιτητές, κατά απόλυτη προτεραιότητα και χωρίς ποσόστωση. Δεν έχει κανένα κόστος. Δεν υπάρχει καμμία δικαιολογία για να μην το δεχτείτε, για να μη θεωπιστεί. Για το σκοπό αυτό, στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 34 του σχεδίου νόμου πρέπει να προστεθεί μια δεύτερη παράγραφος, όπως ζητά η Ανωτάτη Συνομοσπονδία Πολυτέκνων Ελλάδος, την οποία και καταθέτω.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Νικολόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Σίγουρα πάντως, δεν θα έπρεπε να υπάρχει φοιτητής που να έχει αδερφό ή γονιό με αναπηρία άνω του 67%, που να θέλει να σπουδάσει στον τόπο κατοικίας του και να μην του επιτρέπεται. Είναι κοινωνικά άδικο, είναι εγκληματικό, είναι απαράδεκτο οι αναπηρίες με τις μεγαλύτερες ανάγκες να έχουν τα μικρότερα ευεργετήματα. Αυτό δεν αρμόζει σε ευνομούμενη πολιτεία δικαίου και χρειάζεται μια άμεση τροποποίηση της συγκεκριμένης νομοθετικής ρύθμισης από τον Υπουργό Παιδείας. Είναι θέμα ηθικής και ισονομίας. Μιλάμε για ελάχιστα παιδιά που είναι υποψήφια για ΑΕΙ, ΤΕΙ και έχουν αδέρφια, γονείς με αυτισμό, νοητική στέρηση και σύνδρομο Down. Είναι καμμία και κανένας σας που δεν καταλαβαίνει πως η φοίτησή τους σε άλλη πόλη αποδιοργανώνει και διαταράσσει την ισορροπία της ήδη διαταραγμένης οικογένειας, με καταστρεπτικές συνέπειες για όλα τα μέλη της οικογένειας, που χρειάζονται αλληλοβοήθεια, συνοχή και στήριξη μεταξύ τους;

Δυστυχώς, κάθε νέα σχολική χρονιά, ακόμα και στις παρελθούσες εύρωστες περιόδους, οι μαθητές με αναπηρία λάμβαναν και συνεχίζουν να λαμβάνουν χαμηλής ποιότητας εκπαιδευτικές υπηρεσίες, ενώ τα άτομα με βαριές αναπηρίες πολλές φορές μένουν εκτός του εκπαιδευτικού συστήματος εν έτει 2013.

Επίσης τελειώνοντας, σας καταθέτω συμπληρωμένες διατάξεις για τις προσλήψεις αναπληρωτών, ωρομίσθιων εκπαιδευτικών, για τη διαθεσιμότητα πολύτεκνων εκπαιδευτικών, καθώς και για το ειδικό πρόγραμμα παιδαγωγικής κατάρτισης αδιόριστων πολύτεκνων εκπαιδευτικών, με την ελπίδα ότι κάτι επιτέλους θα πράξετε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Νικολόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το κεφάλαιο εκπαίδευση είναι ασφαλώς ατελείωτο. Θα μπορούσα ακόμα να πω πολλά, όπως για τον τρόπο λειτουργίας των ολοήμερων σχολείων, για τις κενές θέσεις των εκπαιδευτικών, καθώς και για τις μετεγγραφές των εκπαιδευτικών που είναι τεράστιο ζήτημα ή ακόμα και γι' αυτήν την εντελώς στρεβλή, κατά τη γνώμη μου, συζήτηση για τη βαρύτητα που δίνεται μεταξύ των μαθημάτων ειδικεύσεως και των μαθημάτων γενικής παιδείας.

Μένω λοιπόν, στις γενικές αρχές και στα ερωτηματικά που διατύπωσα, σε όσα κατά τη γνώμη μου δείχνουν ευθύς αμέσως ότι το νομοσχέδιο δεν πασχίζει για καμμία αναδιάρθρωση ούτε για κάποια βελτίωση της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Κόβει και ράβει ορισμένα νέα μέτρα, έχοντας πάντα στη βάση τη λογική της συρρίκνωσης της δημόσιας εκπαίδευσης και το πως θα υπερτηθεί αυτή η συρρίκνωση.

Μάλλον δεν αξίζει τον κόπο να προσπαθήσει να μπει κάποιος σε πολλές λεπτομέρειες, αναζητώντας τις πολλές εκκρεμότητες

και τα διάφορα θέματα που αφήνει αναπάντητα το νομοσχέδιο και τα οποία θα κληθεί να ρυθμίσει το Υπουργείο με μεταγενέστερες αποφάσεις.

Προσωπικά εκφράζω την πλήρη διαφωνία μου, θεωρώντας πως το συγκεκριμένο νομοσχέδιο είναι ένα ακόμα «πλοκάμι» της τρόικας στην ελληνική εκπαίδευση, την οποία άλλωστε πολλοί και για πολλούς λόγους θα ήθελαν να δουν συντρίμια.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Νικολόπουλε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε ο κατάλογος με τους εισηγητές και τους ειδικούς αγορητές και εισερχόμαστε στον κατάλογο των αγορητών.

Τον λόγο έχει η κ. Ασημίνα Σκόνδρα.

Ορίστε, κυρία συνάδελφε, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

Παρακαλώ και όλους τους συναδέλφους να είναι συνεπείς στο χρόνο, γιατί οι εγγεγραμμένοι είναι πολλοί.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΣΚΟΝΔΡΑ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επεξεργαζόμαστε ένα νομοσχέδιο μείζονος σημασίας για την εκπαίδευση και για την παιδεία. Άκουσα τον εισηγητή της Αντιπολίτευσης να μιλά –ως είθισται να μιλούν, βέβαια, στην Αξιωματική Αντιπολίτευση– για μνημονιακές υποχρεώσεις. Ξεχνά ότι το παρόν νομοσχέδιο είναι απόσταγμα μίας πενταετούς διαβούλευσης. Αυτή η διαβούλευση άρχισε από το 2009 και έλαβαν μέρος όλοι οι εμπλεκόμενοι φορείς.

Επίσης θα ήθελα να απαντήσω και στην κ. Ρεπούση, καθώς χαρακτήρισε τα αρχαία ελληνικά νεκρή γλώσσα. Θεωρώ ότι ο αρχαίος ελληνικός πολιτισμός και τα Αρχαία Ελληνικά σε καμμία περίπτωση δεν μπορούν να χαρακτηριστούν νεκρά. Αντιθέτως, πιστεύω ότι θα πρέπει να δρομολογήσουμε κάποια στιγμή την ίδρυση ενός πρότυπου πανεπιστημιακού ιδρύματος παγκόσμιας εμβέλειας, όπου να διδάσκονται ακριβώς τα Αρχαία Ελληνικά, οι αρχαίοι φιλόσοφοι και ο αρχαίος ελληνικός πολιτισμός γενικότερα.

Θα αναφερθώ τώρα στο παρόν νομοσχέδιο, του οποίου σκοπός είναι να εξορθολογήσει, να αναδιαρθρώσει και να αναβαθμίσει συνολικότερα τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση στο γενικό και επαγγελματικό λύκειο. Τονίζω ότι πρόκειται για μία μεταρρύθμιση που στοχεύει στο να δημιουργήσει τα επόμενα τρία χρόνια ένα εντελώς νέο τοπίο στην εκπαίδευση.

Θεωρώ επίσης ότι αυτή η μεταρρύθμιση αποτελεί και τη βάση μίας ολοκληρωμένης ανατροπής που θα πρέπει να γίνει στην παιδεία της χώρας μας στο μέλλον.

Συμφωνώ με τις στοχεύσεις του Υπουργείου, ώστε το γενικό λύκειο μέσω ενός προγράμματος σπουδών, να δίνει έμφαση στη γενική παιδεία, στην κοινωνικοποίηση του ατόμου και στην ανάπτυξη της κριτικής ικανότητάς του. Αυτό οφείλει πρωτίστως να προσφέρει η δευτεροβάθμια εκπαίδευση στους μαθητές, ένα πλήρες σφαιρικό πεδίο γνώσεων, που θα τους επιτρέψει να αναπτύξουν τις δεξιότητες και τις ικανότητές τους, οι οποίες θα τους χρησιμεύσουν στον επαγγελματικό, αλλά και κοινωνικό τους βίο. Θα τους επιτρέψει επίσης, να προσανατολιστούν σωστά σ' αυτό που τους ταιριάζει, για να καταστούν και επιτυχημένοι επαγγελματικά σε ό,τι αυτοί επιλέξουν.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην πατρίδα μας υπάρχει ένα αρνητικό φαινόμενο που δεν θα το συναντήσει κανείς εύκολα σε άλλες χώρες του κόσμου. Παράλληλα με το σχολείο, έχουμε τα φροντιστήρια, στα οποία συρρέουν οι μαθητές ήδη από το γυμνάσιο, ώστε να καλύψουν τα εκπαιδευτικά κενά, αλλά και να προετοιμαστούν περισσότερο για τις πανελλήνιες εξετάσεις. Αποτέλεσμα αυτού του αρνητικού φαινομένου είναι αφ' ενός, η οικονομική αφαίμαξη των γονέων και αφ' ετέρου, η υπερφόρτωση των μαθητών με διδακτική ύλη και ώρες.

Αυτά τα έζησα ως μητέρα πριν από κάποια χρόνια, τα ζω και σήμερα μέσω των συμπολιτών μου. Σας γνωρίζω ότι στην Καρδίτσα οι γονείς δίνουν ιδιαίτερη έμφαση στη μόρφωση. Άλλωστε αυτό φαίνεται και από τις πρωτιές που έχουν οι νέοι της Καρδίτσας, καθώς πετυχαίνουν παραδοσιακά στις πανελλήνιες εξετάσεις.

Χάνουν όμως τα πολύτιμα παιδικά τους χρόνια, γιατί τα ελλη-

νόπουλα δεν ζουν τα εφηβικά τους χρόνια ως έφηβοι, αλλά ως εκπαιδευόμενοι δέκα και δώδεκα ωρών καθημερινά. Στερούνται τις χαρές από μια σημαντική περίοδο της ζωής τους, που αποτελεί το βασικό θεμέλιο για την κοινωνικοποίησή τους και την ψυχική τους υγεία. Βρίσκονται θαμμένα πίσω από θρανία, από βιβλία και από υπολογιστές με ένα και μόνο στόχο, να πετύχουν στις πανελλήνιες.

Στην Ελλάδα έχει δυστυχώς, παρερμηνευθεί ο ρόλος και ο σκοπός της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Άποψή μου είναι ότι το λύκειο δεν πρέπει σε καμμία περίπτωση να αποτελεί ένα στείο προθάλαμο προετοιμασίας για το σύστημα εισαγωγικών εξετάσεων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Αυτό επικράτησε ως κυρίαρχη άποψη στους γονείς και τους μαθητές τις περασμένες δεκαετίες.

Ας μη ξεχνάμε μια πραγματικότητα, ότι η τριτοβάθμια εκπαίδευση παράγει πρωτίτως, επιστήμονες, οι οποίοι μετά γίνονται επαγγελματίες. Υπάρχουν άλλες δομές, όπως τα επαγγελματικά λύκεια, που αμέσως μετά την αποφοίτησή τους τα άτομα μπορούν να εισέλθουν στην αγορά εργασίας ως αμειγώς επαγγελματίες. Άλλωστε το παρόν νομοσχέδιο αναβαθμίζει ακριβώς αυτές τις επαγγελματικές δομές.

Ας πούμε λοιπόν τα πράγματα με το όνομά τους. Θεωρώ ότι η πραγματική ανατροπή στη δευτεροβάθμια παιδεία θα επέλθει, όταν η πατρίδα μας καταργήσει το θεσμό των πανελληνίων εξετάσεων.

Στο νομοσχέδιο συνδυάζονται τα μαθήματα γενικής γνώσης με μαθήματα προσανατολισμού. Όμως η Β' και η Γ' λυκείου, σαφώς και λόγω νοοτροπίας, εξακολουθούν να αποτελούν έναν προθάλαμο προετοιμασίας για τις πανελλαδικές, διότι παρά τον περιορισμό των μαθημάτων και της διδακτέας ύλης, που αναμφισβήτητα συμβάλλουν θετικά στην εκπαιδευτική διαδικασία, το νέο πρόγραμμα σπουδών συνεχίζει να ρίχνει το βάρος στην εισαγωγή των μαθητών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Αποτελεί θετικό και σημαντικό σημείο το γεγονός της διδασκαλίας τόσο του μαθήματος της Πολιτικής Παιδείας στην Α' και Β' λυκείου όσο και της Φιλοσοφίας, που θα συμβάλλουν ουσιαστικά στη δημιουργία ολοκληρωμένων και ενεργών πολιτών με δημοκρατικές, με κοινωνικές και με ηθικές απόψεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο κινείται αναμφισβήτητα προς τη σωστή κατεύθυνση. Σ' αυτήν τη φάση που βρίσκεται το εκπαιδευτικό μας σύστημα, θα επιφέρει σημαντικές βελτιώσεις.

Οι προϋποθέσεις προαγωγής του μαθητή στις τρεις τάξεις του λυκείου και ο γενικός βαθμός απόλυσης, που θα υπολογίζεται για την εισαγωγή του στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, αποτελούν βελτιώσεις, αφού η προσπάθεια επίτευξης καλών βαθμών θα μοιράζεται πλέον σε όλες τις τάξεις του.

Αντίστοιχα, η σύσταση του Εθνικού Οργανισμού Εξετάσεων αποτελεί βασική καινοτομία για τη διασφάλιση της υψηλής ποιότητας και της διαφάνειας στις εξετάσεις των μαθητών.

Όμως όλα τα παραπάνω διατηρούν εν μέρει την υπάρχουσα δομή, το σύστημα εισαγωγής, που τελικά συντέλεσε στη μείωση της γενικής παιδείας των μαθητών όλα τα περασμένα έτη.

Πιστεύω ότι η πατρίδα μας χρειάζεται όντως μια ριζική αλλαγή, την κατάργηση των πανελληνίων εξετάσεων. Η εισαγωγή στην ανωτάτη παιδεία πρέπει να συνδέεται μόνο με τον γενικό βαθμό απολυτηρίου. Πρέπει να μπει τέλος στην υποβάθμιση της γενικής εκπαίδευσης που δημιουργούσε μεν, εισακτέους στα ΑΕΙ, οι οποίοι δε, στα μαθήματα εκτός δέσμης υστερούσαν σημαντικά.

Αυτή η πρόταση προϋποθέτει, βεβαίως, ότι θα αλλάξει ο τρόπος φοίτησης και στα ΑΕΙ. Σήμερα το δύσκολο είναι να μπει κανείς στη σχολή που επιθυμεί, ενώ είναι σχετικά εύκολο να βγει από αυτήν. Αυτό υποβαθμίζει και την ανωτάτη παιδεία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω σε μισό λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε ένα πανεπιστήμιο δεν μπαίνει κανείς επιστήμονας, αντίθετα βγαίνει επιστήμονας. Δεν συνάδει με τη λογική το να θεωρούμε ότι ένας καλός μαθητής που έμαθε απέξω τη διδακτέα ύλη και πετυχαίνει να μπει στο

ανώτατο ίδρυμα, θα βγει απαραίτητως και καλός επιστήμονας. Αδικοούμε έτσι και τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, αλλά και την τριτοβάθμια. Ας μπαίνουν τα παιδιά μας πιο εύκολα στα πανεπιστήμια, έχοντας αποκτήσει σωστές βάσεις, πολλές γενικές γνώσεις και μια πλήρη σχολική παιδεία.

Μέσα στο πανεπιστήμιο ας υπάρξουν κύκλοι σπουδών και σκληρές εισαγωγικές εξετάσεις, που να διαχωρίζουν την ήρα από το στάρι. Ξαναλέω ότι στο πανεπιστήμιο δεν μπαίνει κανείς γιατρός ή δικηγόρος. Αντίθετα, πρέπει να βγει από εκεί και να αποδεικνύεται ότι εργάστηκε σκληρά για να αποκτήσει τον τίτλο αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία Σκόνδρα. Κλείστε, παρακαλώ.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΣΚΟΝΔΡΑ: Γι' αυτό, κύριε Υπουργέ, μετά τις θετικές αλλαγές που δρομολογήσατε στο χώρο της παιδείας μέχρι σήμερα και σε τόσο δύσκολους καιρούς, νομίζω ότι ήρθε η στιγμή να περάσουμε στο τελικό στάδιο, που δεν είναι άλλο από την κατάργηση των πανελληνίων εξετάσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε πολύ, κυρία συνάδελφε. Κλείστε, σας παρακαλώ.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΣΚΟΝΔΡΑ: Θεωρώ ότι είστε ο πλέον κατάλληλος να επιφέρει αυτήν την αλλαγή ως καταξιωμένος ακαδημαϊκός, αλλά και ως αποτελεσματικός πολιτικός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε πολύ.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΣΚΟΝΔΡΑ: Στηρίζω το παρόν σχέδιο νόμου και κάθε προσπάθεια της Κυβέρνησης για καλύτερη παιδεία.

Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε πολύ.

Τον λόγο έχει η κ. Μαρία Κανελλοπούλου.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριοι Βουλευτές, παρ' όλο που δεν ανήκω στο τρέχον Θερινό Τμήμα και χωρίς να αντιποιηθώ ύλη από τις ομιλίες των συντροφισσών μου και των συντρόφων μου, παίρνω το λόγο επί της αρχής, για να αναφερθώ μόνο σε ένα θέμα ιδιαίτερα σοβαρό για τις φτωχές λαϊκές τάξεις, όπως είναι η κατάργηση ειδικοτήτων υγείας, καθώς και των ειδικοτήτων αισθητικής και κομμωτικής από τη δημόσια τεχνική εκπαίδευση.

Κύριοι συνάδελφοι, στην τεχνική εκπαίδευση σπουδάζουν έφηβοι και έφηβες που στην πλειοψηφία τους προέρχονται από τα χαμηλότερα κοινωνικά και οικονομικά στρώματα. Είναι οι έφηβοι και οι έφηβες που στο άλλο λύκειο –το καλό, το γενικό λύκειο– ένωσαν στην άκρη, ένωσαν αμύχανοι και παραμελημένοι. Είναι οι έφηβοι και οι έφηβες που το εκπαιδευτικό σύστημα στο δημοτικό και το γυμνάσιο τούς έπεισε πως δεν κάνουν για τα γράμματα. Σ' αυτά ακριβώς τα παιδιά οι ειδικότητες υγείας, αισθητικής και κομμωτικής έδιναν διέξοδο, κυρίως σε ένα μεγάλο αριθμό κοριτσιών που φοιτούσαν, αλλά και σε γυναίκες που έγιναν επαγγελματίες και είτε βρήκαν εργασία είτε άνοιξαν τη δική τους μικρή επιχείρηση, ξεφεύγοντας από τις περιορισμένες επιλογές τους ανάμεσα στα οικιακά, στην πωλήτρια, στην καθαρίστρια ή τη σερβιτόρα.

Πρώτα λοιπόν, ήρθατε να απολύσετε εκπαιδευτικούς, ως επί το πλείστον γυναίκες στις ειδικότητες που προανέφερα, της τεχνικής εκπαίδευσης. Για παράδειγμα, στην Περιφέρειά μου, την Αχαΐα, ενενήντα μόνο, ενώ εκατόν εβδομήντα έξι στη δυτική Ελλάδα. Ήρθατε επίσης, να καταργήσετε δύο ειδικότητες στα ΕΠΑΛ του νομού, στις οποίες φοιτά το 23% των ενεργών μαθητών και οκτώ ειδικότητες στις ΕΠΑΣ όπου φοιτά το 60% των μαθητών.

Τώρα με το σχέδιο νόμου που κατατέθηκε στη Βουλή, διαγράφονται επίσης από το χώρο της δημόσιας τεχνικής τυπικής εκπαίδευσης, όλες οι ειδικότητες που επιλέγονται κυρίως από κορίτσια σε ποσοστό μέχρι και 81% και παραχωρούνται πεσκέσι στα ιδιωτικά κέντρα επαγγελματικής κατάρτισης. Παλιά μου τέχνη, δηλαδή. Καμμία έκπληξη!

Το Υπουργείο διατείνεται πως το κενό που δημιουργείται, δίδει θα καλυφθεί από τις δημόσιες ΣΕΚ, τις σχολές επαγγελματικής κατάρτισης. Εύγε! Πρόκειται για ένα νέο επικοινωνιακό

πυροτέχνημα για αφελείς. Γιατί πώς αλλιώς να ονομάσουμε κάτι που την παραμονή της έναρξης του σχολικού έτους υπάρχει μόνο στα χαρτιά και την ίδια ώρα η έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους δεν λέει πόσο θα κοστίσει και δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη για προσωπικό, διευθυντές και αντίστοιχες περιφερειακές δομές; Αντίθετα, όλα παραπέμπονται στις καλές-δες μέσω μελλοντικών υπουργικών αποφάσεων.

Όπως και το σχέδιο «Αθηνά», έτσι και το παρόν σχέδιο νόμου μοιάζει να είναι υπαγορευμένο από επιχειρηματίες. Φυσικά! Είναι εύκολο να πουλήσεις σε ιδιώτες σχολές κομμωτικής και αισθητικής, αφού δεν διαθέτουν βαριά υποδομή και επίσης η συνδικαλιστική προστασία δεν είναι το ίδιο ισχυρή, όπως σε άλλους κλάδους.

Όμως εμείς θεωρούμε ότι πρόκειται για έναν ακόμα κοινωνικό ρατσισμό. Με το σχέδιο νόμου θεμελιώνεται η εξάσκηση και η πάμφθηνη εργασία των έφηβων μαθητριών και μαθητών, σε επιχειρήσεις μέσω των καινοφανών τάξεων μαθητείας, σε μια Ελλάδα με τεράστια ανεργία και ριζικές ανατροπές στον παραγωγικό της ιστό. Όχι;

Μιλάμε δε για το 33% επί του μέχρι πρότινος ενεργού μαθητικού πληθυσμού. Πάνω από είκοσι χιλιάδες, κατά κύριο λόγο μαθήτριες και των τριών τάξεων των ΕΠΑΛ, ΕΠΑΣ παραχωρούνται, ως πελάτισσες στις ιδιωτικές σχολές επαγγελματικής κατάρτισης.

Παράλληλα χαρίζετε εξευτελιστικά αμειβόμενους εργαζομένους στους επιχειρηματίες και προφανώς δεν φαίνεται να σας απασχολεί ότι ο γιος ή η κόρη στην ηλικία των δεκαεπτά, πιθανόν να δουλεύουν –επαναλαμβάνω- με απελπιστικά χαμηλές αμοιβές στην ίδια ενδεχομένης επιχείρηση, που θα έχει απολύσει τον πατέρα και τη μητέρα τους. Ψιλά γράμματα, το αντιλαμβάνομαι!

Φυσικά την ίδια ώρα ο επιχειρηματίας θα καρπώνεται χρήματα από το ΕΣΠΑ, που υποτίθεται ότι είναι μεγάλο εργαλείο για την ανάπτυξη, τη νέα Ελλάδα και το περιβόητο success story. Δεν έχουμε καμμία αμφιβολία για τον απόλυτα ταξικό χαρακτήρα της

πρότασής σας. Δεν έχουμε καμμία αμφιβολία ότι, παρά τις τυμπανοκρουσίες περί καινούργιου, αυτό που προτείνετε είναι πολύ παλιό, πάει τις γυναίκες πενήντα χρόνια πίσω, στην εποχή που δεν μπορούσαν να βγουν από το σπίτι τους, να διεκδικήσουν προσωπικό μεροκάματο, συμμετοχή στην οικονομία και την κοινωνία. Και φυσικά, απαλείφοντας το δικαίωμα πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, τους στερείτε και τη μόρφωση και τη δυνατότητα να έχουν καλύτερη τύχη στην αγορά εργασίας.

Τέλος δεν έχουμε καμμία αμφιβολία ότι μόνο με μια κυβέρνηση της Αριστεράς, μπορεί να εκλείψει επιτέλους η τεράστια κοινωνική αδικία εναντίον των γυναικών, που συνοψίζεται στο «είμαστε όλοι ίσοι, αλλά κάποιοι είναι πιο ίσοι από τους άλλους». Μόνο με μια κυβέρνηση της Αριστεράς, οι γυναίκες θα γίνουν αυτό που λέει ο ποιητής: «Οι γυναίκες που αγαπούμε».

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας ευχαριστούμε, κυρία Κανελλοπούλου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρία Πρόεδρε, θα παρακαλούσα να λάβω τον λόγο για κάποιες νομοτεχνικές βελτιώσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Σε συνέχεια της διαδικασίας στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων όπου δεν ολοκληρώσαμε την κατάθεση των νομοτεχνικών βελτιώσεων, καταθέτω τις υπόλοιπες νομοτεχνικές βελτιώσεις σήμερα, για να διανεμηθούν στο Τμήμα.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Κωνσταντίνος Αρβανιτόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

<<

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ**«Αναδιάρθρωση της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και Λοιπές Διατάξεις αρμοδιότητας
Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων»**9/9/2013


Στο Σχέδιο Νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων «Αναδιάρθρωση της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και Λοιπές Διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων» επέρχονται οι κάτωθι νομοτεχνικές βελτιώσεις :

1. Στο τέλος της παραγράφου 6 του άρθρου 37 προστίθεται εδάφιο ως εξής : «Η περίπτωση IV της παραγράφου 3 του άρθρου 10 του ν. 2552/1997, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 3 παράγραφος 7 περίπτωση ιδ' του ν. 3027/2002, καταργείται.».
2. Στην περίπτωση β) της παραγράφου 15 του άρθρου 27 η φράση «σύμφωνα με τη διαδικασία έγκρισης της Επιτροπής της ΠΥΣ 33/2006, όπως ισχύει» διαγράφεται.
3. Στο τέλος της περίπτωσης δ) της παραγράφου 14 του άρθρου 27 προστίθεται εδάφιο ως εξής : «Το μόνιμο εκπαιδευτικό προσωπικό των ΣΕΚ, ΙΕΚ, ΣΔΕ και ΚΔΒΜ δύναται να αποσπάται, για ένα έτος, με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δια Βίου Μάθησης, η οποία εκδίδεται κατόπιν εισήγησης του αρμόδιου Περιφερειακού Διευθυντή Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, σε σχολικές μονάδες ΕΠΑ.Λ., οι οποίες βρίσκονται εντός της Διεύθυνσης Εκπαίδευσης, που χωρικά ταυτίζεται με τη ΔΔΒΜ στην οποία υπηρετούν, για την κάλυψη εκπαιδευτικών αναγκών.».
4. Μετά την περίπτωση γ) της παραγράφου 4 του άρθρου 34 προστίθεται περίπτωση γ') ως εξής : «γ') ο δικαιούχος να είναι μέλος πολύτεκνης ή τρίτεκνης οικογένειας, κατά τις κείμενες διατάξεις.».
5. Οι παράγραφοι 20 και 21 του άρθρου 39 αντικαθίστανται ως εξής : «20. Οι περιπτώσεις β. και γ. της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του ν. 2530/1997 «Υπηρεσιακή κατάσταση και αναμόρφωση μισθολογίου του διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού και του εκπαιδευτικού προσωπικού των Ιδρυμάτων της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης (Α.Ε.Ι. - Τ.Ε.Ι.) - Μισθολογικές ρυθμίσεις ερευνητών ιδρυμάτων και άλλων συναφών κατηγοριών και άλλες διατάξεις»(Α' 218) αντικαθίστανται αντίστοιχα ως ακολούθως : «β. να παραδίδουν προπτυχιακά και μεταπτυχιακά μαθήματα, καθώς και να διδάσκουν σε φροντιστήρια ή σεμινάρια, σε εργαστήρια ή κλινικές, ενταγμένα στο Πρόγραμμα Σπουδών του Τμήματος, στο οποίο ανήκουν ή σε άλλο Τμήμα ή σε Προγράμματα Σπουδών του οικείου Α.Ε.Ι., κατ' ελάχιστο όριο οχτώ (8) ώρες εβδομαδιαίως, μόνο μετά από σχετικές αποφάσεις των αρμοδίων οργάνων. γ. να παρευρίσκονται στους πανεπιστημιακούς χώρους δώδεκα (12) ώρες εβδομαδιαίως, κατ' ελάχιστο όριο, πέραν των οχτώ (8) ωρών διδασκαλίας και να παρέχουν κάθε μορφής διδακτικό, ερευνητικό - επιστημονικό και διοικητικό έργο. 21. Οι ώρες εβδομαδιαίας διδακτικής απασχόλησης των μελών του Ε.Π., όπως ορίζονται στην παράγραφο 1 της περίπτωσης Β. του άρθρου 20 του ν. 1404/1983 «Δομή και λειτουργία των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων» (Α' 173), δύνανται να αυξάνονται το πολύ κατά δύο (2) ώρες, μετά από σχετικές αποφάσεις των αρμοδίων οργάνων.».
6. Στο τέλος του άρθρου 46 προστίθεται παράγραφος 13 ως εξής : «13. Στους μαθητές των σαράντα εννέα (49) σχολών ΕΠΑΣ βοηθών νοσηλευτών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, που λειτουργούν υπό την εποπτεία του Υπουργείου Υγείας, και οι



οποίοι ήδη έχουν εισαχθεί στις σχολές ΕΠΑΣ για το σχολικό έτος 2013- 2014, χορηγείται, κατά την αποφοίτησή τους, το σχολικό έτος 2014-2015, πτυχίο ΕΠΑΣ βοηθών νοσηλευτών.».

7. Στην παράγραφο 5 του άρθρου 3 η φράση «της Πληροφορικής» διαγράφεται.
8. Στην υποπερίπτωση ζζ) της περίπτωσης Δ. της παραγράφου 2 του άρθρου 90 του ν. 4172/2013 (ΦΕΚ Α' 167) όπως προστέθηκε με το άρθρο 3 της τροπολογίας με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης 802 και Ειδικό Αριθμό Κατάθεσης 171 η φράση «7 του ν. 2244/1994» αντικαθίσταται με τη φράση «της παραγράφου 20 του άρθρου 14 του ν. 2266/1994».
9. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 46 η λέξη «ΓΕ.Λ.» αντικαθίσταται από τη λέξη «ΕΠΑ.Λ.».
10. Η περίπτωση δ) της παραγράφου 1 του άρθρου 43 διαγράφεται.
11. Στην παράγραφο 7 του άρθρου 17 επέρχονται οι κάτωθι τροποποιήσεις :
 1. Μετά τη φράση «ή μέρους αυτού» προστίθεται η φράση «ή ενότητων αυτών».
 2. Στο τέλος της παραγράφου προστίθεται η εξής πρόταση : «Με απόφαση του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων ρυθμίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή και λειτουργία της παροχής προγραμμάτων σπουδών εξ αποστάσεως κατάρτισης.».
12. Στο τέλος της περίπτωσης ε) της παραγράφου 1 του άρθρου 44 προστίθεται εδάφιο ως εξής : «Έως την 31^η Μαΐου 2014 συγκροτούνται και λειτουργούν τα αναγκαία Υπηρεσιακά Συμβούλια Δια Βίου Μάθησης, αντίστοιχα των Υπηρεσιακών Συμβουλίων Εκπαίδευσης, για την επιλογή των θέσεων Διευθυντών και Υποδιευθυντών ΣΕΚ, ΙΕΚ, ΣΔΕ και ΚΔΜ.».
13. Η περίπτωση στ) της παραγράφου 1 του άρθρου 42 αντικαθίσταται ως εξής : «στ) Καθορίζεται ο τρόπος προσαρμογής του Β.Π.Α. σε σχέση με τον μέσο όρο της γραπτής βαθμολογίας των εξεταζομένων πανελληνίως μαθημάτων και επανακαθορίζονται οι συντελεστές βαρύτητας των βαθμών προαγωγής όλων των τάξεων του ΓΕ.Λ. για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.».
14. Στο δεύτερο εδάφιο της πρώτης υποπαραγράφου της παραγράφου 1 του άρθρου 2 η λέξη «τριών» αντικαθίσταται από τη λέξη «τεσσάρων».
15. Στο τέλος της περίπτωσης α) της δεύτερης υποπαραγράφου της παραγράφου 1 του άρθρου 2 και συγκεκριμένα μετά τη λέξη «Λογοτεχνία» προστίθεται φράση ως εξής: «, για τα οποία διατίθενται πέντε (5), δύο (2) και δύο (2) ώρες, αντίστοιχα.».
16. Στο τέλος της περίπτωσης β) της δεύτερης υποπαραγράφου της παραγράφου 1 του άρθρου 2 και συγκεκριμένα μετά τη λέξη «Γεωμετρία» προστίθεται φράση ως εξής: «, για τα οποία διατίθενται τρεις (3) και δύο (2) ώρες, αντίστοιχα.».
17. Στο τέλος της περίπτωσης γ) της δεύτερης υποπαραγράφου της παραγράφου 1 του άρθρου 2 και συγκεκριμένα μετά τη λέξη «Βιολογία» προστίθεται φράση ως εξής: «, για τα οποία διατίθενται ανά αντικείμενο δύο (2) ώρες.».
18. Η τρίτη υποπαραγράφος της παραγράφου 1 του άρθρου 2 αντικαθίσταται ως εξής: «Τα μαθήματα επιλογής του εκπαιδευτικού προγράμματος είναι τα εξής:
 - α) Εφαρμογές Πληροφορικής, δύο (2) ωρών,
 - β) Διαχείριση Φυσικών Πόρων, δύο (2) ωρών,
 - γ) Ελληνικός και Ευρωπαϊκός Πολιτισμός, δύο (2) ωρών και
 - δ) Καλλιτεχνική Παιδεία, δύο (2) ωρών.».
19. Στο τέλος της περίπτωσης α) της δεύτερης υποπαραγράφου της παραγράφου 2 του άρθρου 2 και συγκεκριμένα μετά τη λέξη «Λογοτεχνία» προστίθεται φράση ως εξής: «, για τα οποία διατίθενται ανά αντικείμενο δύο (2) ώρες.».
20. Στο τέλος της περίπτωσης β) της δεύτερης υποπαραγράφου της παραγράφου 2 του άρθρου 2 και συγκεκριμένα μετά τη λέξη «Γεωμετρία» προστίθεται φράση ως εξής: «, για τα οποία διατίθενται τρεις (3) και δύο (2) ώρες, αντίστοιχα.».

21. Στο τέλος της περίπτωσης γ) της δεύτερης υποπαραγράφου της παραγράφου 2 του άρθρου 2 και συγκεκριμένα μετά τη λέξη «Βιολογία» προστίθεται φράση ως εξής: «, για τα οποία διατίθενται ανά αντικείμενο δύο (2) ώρες.».
22. Η τρίτη υποπαραγράφος της παραγράφου 2 του άρθρου 2 αντικαθίσταται ως εξής: «Τα μαθήματα προσανατολισμού των Ανθρωπιστικών και Κοινωνικών Σπουδών είναι τα εξής:
 - α) Αρχαία Ελληνική Γλώσσα και Γραμματεία, τριών (3) ωρών,
 - β) Βασικές Αρχές Κοινωνικών Επιστημών (Κοινωνιολογία, Οικονομική Επιστήμη και Πολιτική Επιστήμη), δύο (2) ωρών.».
23. Οι περιπτώσεις α) και β) της τρίτης υποπαραγράφου της παραγράφου 3 του άρθρου 2 αντικαθίσταται ως εξής:
 - α) Αρχαία Ελληνική Γλώσσα και Γραμματεία, δέκα (10) ωρών.
 - β) Λατινικά, τεσσάρων (4) ωρών.».
24. Η περίπτωση α) του πρώτου εδαφίου της πρώτης υποπαραγράφου της παραγράφου 4 του άρθρου 3 αντικαθίσταται ως εξής: «α) κατά ποσοστό 50% με ηλεκτρονική κλήρωση ανά σχολείο, από τράπεζα θεμάτων διαβαθμισμένης δυσκολίας και».
25. Στην περίπτωση ε) της παραγράφου 3 του άρθρου 4 η φράση «Ε.Π.Ε. – Παιδαγωγικών Τμημάτων» αντικαθίσταται από τη φράση «Ε.Π.Ε. – Παιδαγωγικών Επιστημών».
26. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 9 προστίθεται υποπαραγράφος γ. ως εξής: «γ. Προαχθέντες μαθητές της Α' ΕΠΑΛ που εγγράφονται στη Β' μπορούν να ενταχθούν με αίτησή τους σε ειδικότητα που επιθυμούν ανεξαρτήτως των μαθημάτων προσανατολισμού που παρακολούθησαν στην Α' Τάξη.».
27. Στην περίπτωση β) της παραγράφου 4 του άρθρου 16 η φράση «ο οποίος επικουρεί τον Πρόεδρο στην άσκηση των αρμοδιοτήτων του» απαλείφεται.
28. Στο δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης β) της παραγράφου 3 του άρθρου 7 του ν. 3699/2008 όπως αντικαθίσταται με την παράγραφο 10 του άρθρου 28 του παρόντος η φράση «που χορηγούνται από την Ομοσπονδία Κωφών Ελλάδος και από το Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης Μονάδας Αγωγής Κωφών του Πανεπιστημίου Πατρών,» αντικαθίσταται από την φράση «που χορηγούνται από την Ομοσπονδία Κωφών Ελλάδος και από το Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης Μονάδας Αγωγής Κωφών του Πανεπιστημίου Πατρών, εφόσον εγκρίνονται από την αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων ύστερα από πρόταση του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής,».
29. Στην παράγραφο 5 του άρθρου 14 του ν. 3966/2011 όπως αντικαθίσταται με την παράγραφο 5 του άρθρου 36 του παρόντος η φράση «αυτοτελές Γραφείο», όπου απαντάται, αντικαθίσταται από τη φράση «αυτοτελές Τμήμα» και η φράση «αυτοτελούς Γραφείου», όπου απαντάται, από τη φράση «αυτοτελούς Τμήματος».
30. Στην περίπτωση β) της παραγράφου 7 του άρθρου 14 του ν. 3966/2011 όπως προστίθεται με την παράγραφο 7 του άρθρου 36 του παρόντος η φράση «Στους προϊσταμένους των Τμημάτων καταβάλλεται» αντικαθίσταται από τη φράση «Στους προϊσταμένους των Τμημάτων και των αυτοτελών Τμημάτων καταβάλλεται».
31. Στην περίπτωση β) της παραγράφου 11 του άρθρου 36 η φράση «οι οποίες αφορούν την υλοποίηση συγχρηματοδοτούμενων πράξεων και υποέργων στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση»» αντικαθίσταται από τη φράση «οι οποίες αφορούν την εκτέλεση του τακτικού προϋπολογισμού, την υλοποίηση ευρωπαϊκών προγραμμάτων καθώς και την υλοποίηση συγχρηματοδοτούμενων πράξεων και υποέργων στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση»».

32. Στο τέλος της περίπτωσης β) της παραγράφου 11 του άρθρου 36 προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Τα προηγούμενα εδάφια ισχύουν και για πράξεις ή αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου του Ι.Ε.Π. που εκδόθηκαν έως και την 30.4.2013.».
33. Η παράγραφος 26 του άρθρου 36 αντικαθίσταται ως εξής: «26. Το Ι.Ε.Π. συνεργάζεται με το Τμήμα συγγραφής και εκδόσεων βιβλίων του Ιδρύματος Ευγενίδου στη συγγραφή και εκτύπωση των βιβλίων της επαγγελματικής εκπαίδευσης. Με απόφαση του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων καθορίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής της παρούσης παραγράφου.».
34. Στο άρθρο 36 προστίθεται παράγραφος 29 ως εξής: «29. Στο Ι.Ε.Π. συνιστάται Παρατηρητήριο για τα θέματα καταγραφής και αντιμετώπισης της μαθητικής διαρροής. Το Παρατηρητήριο αποτελεί οργανική Μονάδα του Ι.Ε.Π.. Τα ζητήματα οργάνωσης και λειτουργίας της, οι ειδικότερες αρμοδιότητές της καθώς και η στελέχωση και τα προσόντα και κριτήρια επιλογής Προϊσταμένου καθορίζονται στον Κανονισμό Εσωτερικής Οργάνωσης και Λειτουργίας που προβλέπεται στο άρθρο 19 του ν. 3966/2011.».
35. Στο άρθρο 36 προστίθεται παράγραφος 30 ως εξής: «30. Η παράγραφος 8 του άρθρου 44 του ν. 3966/2011 καταργείται.».
36. Στο άρθρο 42 προστίθεται παράγραφος 1 ως εξής «1. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων, επανακαθορίζονται τα μαθήματα προσανατολισμού της Β' Τάξης του ΓΕ.Λ., τα μαθήματα των Ομάδων προσανατολισμού της Γ' τάξης καθώς και τα ωρολόγια προγράμματα όλων των Τάξεων του ΓΕ.Λ.. Με όμοιο διάταγμα καθορίζονται και τα ωρολόγια προγράμματα όλων των σχολείων της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.», οι υπόλοιπες επόμενες παράγραφοι αναριθμούνται σε 2, 3 και 4 και στην περίπτωση α) της παραγράφου 2, όπως επαναριθμήθηκε, η φράση «και μεταβάλλονται τα ωρολόγια» απαλείφεται.
37. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 43 προστίθεται περίπτωση ε) ως εξής: «ε) οι τομείς και οι ειδικότητες των ΕΠΑ.Λ.», στο τέλος της περίπτωσης γ) ο συμπλεκτικός σύνδεσμος «και» αντικαθίσταται από το σημείο στίξης κόμμα και στο τέλος της περίπτωσης δ) το σημείο στίξης τελεία αντικαθίσταται από τον συμπλεκτικό σύνδεσμο «και».
38. Η περίπτωση α) της παραγράφου 2 του άρθρου 9 αντικαθίσταται ως εξής :
- «α. Τα μαθήματα Γενικής Παιδείας της Β' Τάξης ΕΠΑ.Λ. είναι τα εξής :
1. Ελληνική Γλώσσα (Νέα Ελληνική Γλώσσα 2 ώρες και Λογοτεχνία 1 ώρα),
 2. Μαθηματικά (Άλγεβρα 2 ώρες και Γεωμετρία 1 ώρα),
 3. Θετικές Επιστήμες (Φυσική 1 ώρα και Χημεία 1 ώρα),
 4. Εισαγωγή στις Αρχές της Επιστήμης των Η/Υ (1 ώρα),
 5. Θρησκευτικά (1 ώρα),
 6. Ξένη Γλώσσα (Αγγλικά) (1 ώρα)
 7. Φυσική Αγωγή (1 ώρα).
- Τα μαθήματα Γενικής Παιδείας της Γ' Τάξης ΕΠΑ.Λ. είναι τα εξής :
1. Ελληνική Γλώσσα (Νέα Ελληνική Γλώσσα 2 ώρες και Λογοτεχνία 1 ώρα),
 2. Μαθηματικά (Άλγεβρα 2 ώρες και Γεωμετρία 1 ώρα),
 3. Θετικές Επιστήμες (Φυσική 2 ώρες και Χημεία 1 ώρα),
 4. Εισαγωγή στις Αρχές της Επιστήμης των Η/Υ (1 ώρα),
 5. Ξένη Γλώσσα (Αγγλικά) (1 ώρα)
 6. Φυσική Αγωγή (1 ώρα).»

39. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 34 η φράση «δεκαπέντε χιλιάδες (15.000)» αντικαθίσταται με τη φράση «δεκαοκτώ χιλιάδες (18.000)».
40. Μετά την περίπτωση ε) της παραγράφου 15 του άρθρου 27 προστίθεται περίπτωση στ) ως εξής : «στ) Οι σχετικές αμοιβές των Εκπαιδευτών Ανηλίκων μπορούν να καλύπτονται και από συγχρηματοδοτούμενα προγράμματα ΕΣΠΑ.».
41. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 28 η φράση «με απόφαση συγκρότησης του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων.» διαγράφεται.
42. Στο τέλος των παραγράφων 9, 14 και 15 του άρθρου 39 προστίθεται η φράση «λαμβανομένων υπ' όψιν των μεταβολών λόγω συγχωνεύσεων και καταργήσεων Τμημάτων.».
43. Στο τέλος του άρθρου 47 προστίθεται παράγραφος 7 ως εξής : «7. Πιστοποιημένα προγράμματα σπουδών, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις, που δεν περιλαμβάνονται στις ειδικότητες των ΣΕΚ και ΙΕΚ, παρέχονται από τα ΚΔΒΜ.».
44. Στην περίπτωση δ) της παραγράφου 1 του άρθρου 24 προστίθεται στοιχείο 24 ως εξής : «24. Συντηρητές Έργων Τέχνης & Αρχαιοτήτων».
45. Το στοιχείο «1. Φορτοεκφορτωτές Λιμένος και Ξηράς» της περίπτωσης ε) της παραγράφου 1 του άρθρου 20 διαγράφεται.
46. Στην περίπτωση β) της παραγράφου 1 του άρθρου 20 προστίθεται στοιχείο 19 ως εξής : «19. Τεχνίτης Δομής και Συστημάτων Ισχύος Αεροσκαφών».
47. Η παράγραφος 6 του άρθρου 46 αντικαθίσταται ως εξής : «6. Το εξαιρούμενο της διαθεσιμότητας, κατά τις διατάξεις του άρθρου 82 του ν. 4172/2013, εκπαιδευτικό προσωπικό των εκεί καταργούμενων ειδικοτήτων διατίθεται για παροχή εκπαιδευτικού έργου στα ΕΠΑΛ και ΕΠΑΣ εντός της ίδιας Διεύθυνσης στην οποία έχουν μεταταχθεί, για το σχολικό έτος 2013-2014. Η τοποθέτηση πραγματοποιείται με απόφαση του οικείου Περιφερειακού Διευθυντή.».
48. Η παράγραφος 1 του άρθρου 39 διαγράφεται και οι υπόλοιπες αναριθμούνται αντιστοίχως.
49. Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 18 του άρθρου 28 διαγράφεται η φράση «στο γενικό σχολείο».
50. Στο άρθρο 45 προστίθεται παράγραφος 9 ως εξής : «9. Ο προβλεπόμενος ανώτατος αριθμός μαθητών ανά τμήμα ή τάξη σε όλα τα σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης μπορεί, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, να προσ αυξάνεται κατά ποσοστό 10%.».
51. Στο τέλος της παραγράφου 5 του άρθρου 46 προστίθεται εδάφιο ως εξής : «Οι εκπαιδευτικοί αυτοί λογίζεται ότι τοποθετήθηκαν στο ΕΠΑ.Λ. από την αρχική τους τοποθέτηση στην ΕΠΑΣ.».

Μαρούσι, 9 Σεπτεμβρίου 2013

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ

»»)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Παρακαλώ να διανεμηθούν.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Αχμέτ Χατζή Οσμάν.

ΑΧΜΕΤ ΧΑΤΖΗ ΟΣΜΑΝ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην επιτροπή την προηγούμενη εβδομάδα, είχα πάρει τον λόγο και είχα θέσει ορισμένα ερωτήματα που ανακύπτουν εύλογα, διαβάζοντας το παρόν σχέδιο νόμου, σχετικά με τη μειονοτική εκπαίδευση στη Θράκη. Η μειονοτική εκπαίδευση δεν παύει να είναι κομμάτι της ευρύτερης εκπαίδευσης σε αυτήν τη χώρα και πρέπει, κύριε Υπουργέ, όταν νομοθετούμε, να μην αφήνουμε κανένα στο περιθώριο.

Επίσης πρέπει να αποφασίσουμε ποιος είναι ο στόχος. Θεωρώ αυτονόητο ότι κοινός στόχος όλων είναι η βελτίωση της ποιότητας στην εκπαίδευση και συνεπώς η βελτίωση και στη μειονοτική εκπαίδευση. Δυστυχώς δεν το βλέπω αυτό μέσα στο σχέδιο νόμου.

Αναφέρομαι στη μειονοτική εκπαίδευση, κύριε Υπουργέ. Η παράταση της κατάρτησης της ΕΠΑΘ μας βάζει σε πολλές σκέψεις και δημιουργεί έντονο προβληματισμό. Ανέπτυξα τις σκέψεις μου στην επιτροπή. Σας ρώτησα ξεκάθαρα, κύριε Υπουργέ, και περιμένω σήμερα να τοποθετηθείτε μέσα στο Κοινοβούλιο: Η ίδρυση του τομέα μειονοτικής εκπαίδευσης στο Παιδαγωγικό Τμήμα της Θεσσαλονίκης δεν έπρεπε να προβλέπεται στο παρόν σχέδιο νόμου; Μιλάτε για κάποιους σπουδαστές της ΕΠΑΘ που έχουν εκκρεμότητες προφανώς σε μαθήματα. Πόσοι είναι αυτοί; Πάνω από πέντε άτομα; Τους σπουδαστές του τομέα, που είναι είκοσι ένα άτομα, και την ακαδημαϊκή χρονιά που ξεκινάει παίρνουν πτυχίο, τους σκεφθήκατε, κύριε Υπουργέ; Πόσες φορές σας επισκεφθήκαμε και σας φέραμε επιστολές, πόσες φορές κάναμε σύσκεψη με τους καθηγητές στο γραφείο σας στο Υπουργείο; Τους υπόλοιπους χιλιάδες μαθητές στα μειονοτικά δημοτικά σχολεία τους σκεφθήκατε, κύριε Υπουργέ; Γιατί λειτουργούμε επιλεκτικά; Με ποια κριτήρια αποφασίζουμε για ένα τόσο σημαντικό θέμα;

Κύριε Υπουργέ, τα είπα και στην επιτροπή και θέλω να σας ρωτήσω ξανά, γιατί δεν είχα απαντήσεις σε θέματα ζωτικής σημασίας για τη μειονότητα στη Θράκη.

Πρώτον, σας ρωτώ: Είναι η πρώτη ή η τελευταία και οριστική παράταση στην κατάρτηση της ΕΠΑΘ ή σκέφτεστε κάτι άλλο; Το 2014 τελειώνουμε οριστικά με την ΕΠΑΘ; Μπορείτε να μας διαβεβαιώσετε γι' αυτό; Θέλω να με ακούτε, κύριε Υπουργέ μου, γιατί είναι πολύ σημαντικά θέματα.

Δεύτερον, τι σκέφτεστε για τον τομέα και κυρίως τι θα κάνετε για την επίσημη ίδρυση του και για να λυθεί, επιτέλους, αυτό το πρόβλημα στη μειονοτική εκπαίδευση;

Θέλουμε –ναι ή όχι;– οι δάσκαλοι που διδάσκουν στα μειονοτικά σχολεία να λαμβάνουν ανώτερη εκπαίδευση; Αν στο παρόν σχέδιο νόμου συμπεριληφθεί η επίσημη ίδρυση του τομέα, αυτό θα δείξει τη θετική πολιτική βούληση. Θα δείξει ότι προσεγγίζουμε με διάθεση επίλυσης τα προβλήματα της μειονοτικής εκπαίδευσης. Θα έχει σημαντική απήχηση στον κόσμο της μειονότητας.

Αν δεν συμβεί όμως αυτό, κύριε Υπουργέ, αν το πρόβλημα παραμείνει ως έχει σήμερα, αν δεν συμπεριληφθεί στο σχέδιο νόμου η ίδρυση του τομέα, η εικόνα που θα βγάλετε προς τα έξω θα είναι ιδιαίτερα αρνητική και θα είναι σημάδι ότι δεν έχετε πολιτική βούληση για επίλυση των προβλημάτων της μειονοτικής εκπαίδευσης.

Εσείς επιλέγετε, κύριε Υπουργέ, τι απήχηση θέλετε να έχουν στον κόσμο οι αποφάσεις που λαμβάνετε. Με αυτό το σχέδιο νόμου, με την υπόθεση του τομέα, δίνετε εξετάσεις, κύριε Υπουργέ. Εάν δεν συμπεριλάβετε τροπολογία για τον τομέα στο νομοσχέδιο, όλοι θα σκεφθούν ότι υπάρχει σκοπιμότητα, κάτι που θα στενοχωρήσει όχι μόνο εμένα, αλλά ολόκληρη τη μειονότητα.

Και το άλλο, κύριε Υπουργέ, είναι πως η ίδρυση δίγλωσσων μειονοτικών νηπιαγωγείων είναι επίσης, ένα πολύ σημαντικό ζήτημα για εμάς. Δείτε το. Τέτοια θετικά βήματα περιμένουμε, κύριε Υπουργέ. Είναι δίκαιο και λογικό αίτημα να λυθεί επιτέλους. Χρόνια περιμένουμε. Λύστε τέτοια προβλήματα, για να μάθουν

καλά τα παιδιά της μειονότητας και τη γλώσσα της χώρας τους –της χώρας μας– και τη μητρική τους γλώσσα, ώστε να προετοιμάζονται κατάλληλα για τα μειονοτικά δημοτικά σχολεία.

Αυτά τα βήματα θα συμβάλουν ουσιαστικά στην εξέλιξη και στη βελτίωση της μειονοτικής εκπαίδευσης. Δεν σας το ζητάω μόνο εγώ. Σας το ζητάει όλη η μειονότητα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια – Τσαρουχά): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σας προτείνω –και φαντάζομαι ότι θα συμφωνείτε– σήμερα η συνεδρίαση να κρατηθεί μέχρι τις 0.30', γιατί είναι εγγεγραμμένοι αρκετοί συνάδελφοι και αύριο να ξεκινήσει μια ώρα πιο νωρίς, δηλαδή στις 17.00' αντί στις 18.00'.

Επίσης η ονομαστική ψηφοφορία που θα ζητήσετε, προτείνω να γίνει αύριο αργά το βράδυ, ώστε όσοι συνάδελφοι έχουν υποχρεώσεις και δεν μπορούν να είναι στη συνεδρίαση της Τετάρτης, να ολοκληρώσουν την παρουσία τους αύριο.

Το Τμήμα συμφωνεί;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια – Τσαρουχά): Το Τμήμα συμφώνησε με τις παραπάνω προτάσεις.

Συνεχίζουμε λοιπόν, με τον κατάλογο των ομιλητών.

Τον λόγο έχει η κ. Μαρίνα Χρυσοβελώνη.

ΜΑΡΙΝΑ ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λένε πως η παιδεία κάθε χώρας αποτελεί τον καθεστώς των προβλημάτων της. Λένε επίσης πως η κοινωνία κάθε χώρας είναι προϊόν της παιδείας.

Θα συμφωνήσω σε μεγάλο βαθμό με αυτές τις παραδοχές, διότι δυστυχώς στη χώρα μας βρίσκουν εφαρμογή σε πολλές αρνητικές εκφάνσεις της καθημερινότητάς μας.

Το σημερινό νομοσχέδιο για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση αποτελεί μία ακόμη απόδειξη των προβλημάτων αυτών. Δεν θα μείνω στο σύνθετο ζήτημα των διαφορών μεταξύ παιδείας και μόρφωσης. Θέση των Ανεξάρτητων Ελλήνων είναι ότι η ελληνική εκπαίδευση πρέπει να στοχεύει στην παροχή ελληνικής παιδείας. Ο λόγος είναι απλός.

Εάν ο στόχος μας είναι απλώς η συσσώρευση πληροφοριών και η απόκτηση ικανότητας επεξεργασίας τους, τότε θα αφήσουμε αναγκαστικά λίγο χρόνο σε άλλα θεμελιώδη πράγματα, όπως είναι η προσωπική καλλιέργεια και αυτοβελτίωση, η συνθετική σκέψη, το να μάθουν οι νέοι πως μπορούν να μαθαίνουν καλύτερα, ανακαλύπτοντας δικές τους μεθόδους αξιοποίησης της σύγχρονης κοινωνίας της γνώσης.

Όλα όμως τα παραπάνω δεν μπορούν να επιτευχθούν με το προτεινόμενο λύκειο, ουσιαστικά φροντιστήριο εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Δεν υπάρχει χρόνος για να γίνουν, όταν αναγκάζετε τους μαθητές να εξετάζονται τέσσερις φορές, επί της ουσίας, πανελλαδικά, σε μια μαραθώνια και με άνισους συχνά όρους, προσπάθεια να πετύχουν στο ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα της επιλογής τους.

Γι' αυτό θα μου επιτρέψετε να πω, κύριε Υπουργέ, ότι ηχούν λίγο παράξενα οι μεγαλόστομες διακηρύξεις σας για την αναβάθμιση της γενικής και τεχνικής δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Εδώ, κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να ζητήσω μία διευκρίνιση από τους αρμοδίους για το επαγγελματικό λύκειο, που τόσο έχει κακοπάθει στα χέρια της συγκυβέρνησης. Μεταξύ των σκοπών του –και αναφέρονται στο άρθρο 6- προσθέτετε την καλλιέργεια των βασικών κοινωνικών δεξιοτήτων για την ανάπτυξη της προσωπικότητας και την κοινωνική ένταξη των μαθητών του. Για ποιο λόγο άραγε, δεν συμπεριλαμβάνετε και στους σκοπούς του γενικού λυκείου όλα τα παραπάνω; Η συγκεκριμένη επιλογή προφανώς, σηματοδοτεί μία πολιτική αρνητικών διακρίσεων. Δείχνει τη χαμηλή εκτίμηση που έχετε στα παιδιά των επαγγελματικών λυκείων, σε σχέση με τα παιδιά του γενικού λυκείου.

Αν όντως διατηρήσετε την παραπάνω διατύπωση, τότε απλώς επιβεβαιώνετε ότι η πρόσφατη απόλυση δύομις χιλιάδων καθηγητών της τεχνικής εκπαίδευσης ήταν μια απόλυτα συνειδητή ενέργεια υποτίμησής της, ενταγμένη στην ιδεολογία της ανάγ-

κης γενικότερης υποβάθμισης των επαγγελματικών λυκείων από την πλευρά της συγκυβέρνησης.

Όλοι πρέπει να παραδεχτούμε ότι το εκπαιδευτικό σύστημα κάθε χώρας έχει το δικό του ιδεολογικό περιεχόμενο. Ενσταλάζει στους μαθητές ένα συγκεκριμένο ήθος, δίνει πρότυπα, αξίες, κατευθύνσεις και ταυτόχρονα διαμορφώνει κοινωνικές τάσεις. Εάν δεν θέλουμε να παραδεχτούμε ότι το σχολείο αποτελεί ένα τέτοιο σύστημα διαμόρφωσης συμπεριφορών και ιδεών, τότε νομίζω, κύριοι συνάδελφοι, πως εθελουφλούμε.

Θα φέρω ένα παράδειγμα, ίσως ακραίο, αλλά δυστυχώς πραγματικό, τη μη γνώση της ελληνικής Ιστορίας. Πόσα ρεπορτάζ δεν έχουμε δει τις ημέρες επετειακών εορτασμών, με μαθητές να απαντούν στο ερώτημα «γιατί γιορτάζουμε την 25^η Μαρτίου;» ή «γιατί γιορτάζουμε την 28^η Οκτωβρίου;» κ.λπ.; Οι απαντήσεις τους δείχνουν πολύ απλά ότι οδεύουμε λάθος και δυστυχώς, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, συνεχίζουμε και σήμερα το ίδιο ακριβώς λάθος.

Διαβάζω από το παρόν νομοσχέδιο το άρθρο 1 για τους σκοπούς του γενικού λυκείου. Σκοπός του είναι λοιπόν, όπως αναγράφεται, η καλλιέργεια της εθνικής, θρησκευτικής και πολιτισμικής μας κληρονομιάς. Για κάποιο λόγο ο συντάκτης δεν χρησιμοποίησε τη σωστή λέξη «συνείδηση», αλλά προτίμησε τον όρο «κληρονομιά». Μάλλον σας ενοχλεί η καλλιέργεια της εθνικής συνείδησης. Όμως είπαμε ότι όποιος πιστεύει ότι αποστολή του σχολείου δεν είναι η καλλιέργεια προτύπων, ιδεών και ιδανικών, εθελουφλεί. Θα έλεγα ότι ακολουθεί μια πορεία αυτοκαταστροφής, γιατί κάποια στιγμή, θα πρέπει να αποφασίσουμε εάν το σχολείο θα είναι φορέας εθνικών ιδεών ή όχι, εάν θα είναι η πολυπολιτισμική ποικιλία τού λίγο απ' όλα ή αν θα δίνει πραγματική ελληνική παιδεία στα παιδιά μας.

Κανείς βέβαια, δεν μπορεί να διαφωνήσει με την προέκταση των οριζόντων που προτείνει το νομοσχέδιο, μιλώντας για την προετοιμασία των νέων για την κοινωνία των Ευρωπαίων πολιτών. Ζούμε στην Ελλάδα της Ευρώπης και οφείλουμε να κοιτάμε και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, προς αναζήτηση καλών παραδειγμάτων και πρακτικών, να εξοικειωνόμαστε με άλλους τρόπους ζωής και διαφορετικές κοινωνίες.

Ο κύριος Υπουργός όμως, δεν αρκείται σ' αυτό. Θέλει το λύκειο να ασχολείται ειδικά με το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της διαφορετικότητας και της πολιτισμικής ετερότητας, στο πλαίσιο μιας πολυπολιτισμικής κοινωνίας, όπως λέει, αναφερόμενος στην ελληνική κοινωνία.

Κι εγώ ρωτώ: Καλά όλα αυτά κι αυτόνοτητα για όλα τα έθνη, σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης. Για ποιο λόγο όμως, θέλει η Νέα Δημοκρατία να επιβάλει την πολυπολιτισμική κοινωνία εντός Ελλάδος; Γιατί κάνει αυτήν την ειδική αναφορά στην ανάγκη διδασκαλίας διαφορετικών, αλλά παράλληλα εφαρμοζόμενων πολιτισμικών προτύπων; Και τελικά, μπορούν ή πρέπει οι μαθητές να διδάσκονται ταυτόχρονα, τελειώς διαφορετικά πολιτισμικά πρότυπα;

Η απάντηση των Ανεξάρτητων Ελλήνων είναι ξεκάθαρα όχι. Ούτε μπορούν στον περιορισμένο χρόνο του σχολείου αλλά ούτε και πρέπει.

Ο ρόλος του ελληνικού σχολείου θα πρέπει να είναι ενοποιητικός, όχι διαχωριστικός. Πιστεύουμε πραγματικά ότι θα πρέπει να προβάλλουμε το ελληνικό πολιτισμικό πρότυπο, να προσφέρουμε πραγματική ελληνική παιδεία, να μη διαιωνίζουμε σκόπιμα ξενόφερτες ιδιαιτερότητες στην πατρίδα μας, ούτε γλωσσικές ούτε θρησκευτικές.

Ας μην ξεχνάμε ότι ένας μεγάλος -υπερβολικά μεγάλος για τους Ανεξάρτητους Έλληνες- αριθμός παιδιών από τρίτες χώρες φοιτά στα ελληνικά σχολεία.

Επομένως θα πρέπει κάποτε να αποφασίσουμε τι θέλουμε πραγματικά να πράξουμε. Θα συνεχίσουμε να δίνουμε μία αξιακά αποχρωματισμένη, δήθεν ουδέτερη μόρφωση ή θα ξεκινήσουμε επιτέλους να προσφέρουμε σε όλα τα παιδιά ελληνική παιδεία, αρχές και αξίες;

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας ευχαριστούμε, κυρία Χρυσοβελώνη.

Τον λόγο έχει η κ. Αικατερίνη Μάρκου.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΜΑΡΚΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εδώ και τριάντα περίπου χρόνια, τα σχολεία έχουν συστηματικά παραμεληθεί, με αποτέλεσμα την ανάπτυξη της παραπαιδείας, τον πολλαπλασιασμό των ιδιωτικών σχολείων, τις χαμηλές επιδόσεις των μαθητών, όπως μετριοούνται με το σύστημα της PISA, τις προβληματικές υποδομές.

Πώς αντιστρέφουμε την πορεία αυτή; Ιδού συντόμως μερικοί τρόποι: Η σχολική μονάδα πρέπει να αξιολογείται για τη δουλειά και τα αποτελέσματά της και οι εκπαιδευτικοί να ανανεώνουν τις γνώσεις τους. Οι μέθοδοι υπάρχουν διεθνώς, δεν θα ανακαλύψουμε άλλωστε τον τροχό.

Η σχολική μονάδα πρέπει να χρηματοδοτείται επαρκώς και ο τρόπος είναι τα δημοτικά τέλη, τα οποία με τη σειρά τους μπορούν να χρηματοδοτούνται από το τέλος κατοχής της τοπικής ακίνητης περιουσίας, όπως συμβαίνει διεθνώς.

Η σχολική μονάδα πρέπει να είναι ευέλικτη, αυτόνομη, σχεδόν αυτοδιαχειριζόμενη και να λειτουργεί όχι μόνο η ενισχυτική διδασκαλία – η οποία είναι η μόνη που μπορεί να ενσωματώσει δημιουργικά το ιδιωτικό φροντιστήριο στο δημόσιο σχολείο – αλλά το σχολείο πρέπει να λειτουργεί και το απόγευμα, να είναι κουκούλι δημιουργικότητας της γειτονιάς. Καλώς ή κακώς, διεθνώς το σύστημα είναι τρομερά ανταγωνιστικό. Δεν μπορούμε να ξεφύγουμε από τις εξετάσεις.

Στο διεθνές Baccalaureate, το διετές πρόγραμμα είναι το διαβατήριο για τα μεγάλα πανεπιστήμια του εξωτερικού. Δεν βλέπω όμως μια προσπάθεια να προσεγγίσουμε ένα τέτοιο μοντέλο όπου οι μαθητές εξετάζονται σε τρία βασικά θέματα: Σε μία εκτεταμένη Έκθεση Ιδεών, στη Θεωρία της Γνώσης και –προσέξτε το αυτό– στην εξοικείωση με το δημιουργικό και κριτικό πνεύμα και το πνεύμα έμπρακτης συνεισφοράς και αλληλεγγύης στην κοινότητα που ζουν. Αυτά συμπληρώνονται από έξι θεματικές περιοχές αναλόγως με την κατεύθυνση του μαθητή: Λογοτεχνία, κλασική παιδεία, δηλαδή Ελληνικά και Λατινικά, ανθρωπιστικές και κοινωνικές επιστήμες, δηλαδή Οικονομικά, κοινωνικές σπουδές κ.λπ., πειραματικές επιστήμες, όπως Χημεία, Βιολογία και Φυσική, Τέχνες, Μαθηματικά και Πληροφορική.

Σε αυτό το σημείο θα ήθελα να σταθώ στο γεγονός ότι σε μια περίοδο που διεθνώς τα εκπαιδευτικά συστήματα επενδύουν στην Πληροφορική και αναλαμβάνουν θεωρείται όποιος δεν ξέρει να χειρίζεται υπολογιστή, εμείς για άλλη μια φορά κινούμαστε στην αντίθετη κατεύθυνση, υποβαθμίζοντας το μάθημα σε μη εξεταζόμενο πανελλαδικά, ουσιαστικά σε μία απλή δεξιότητα.

Κύριε Υπουργέ, παραγνωρίζετε το γεγονός ότι οι τεχνολογίες Πληροφορικής και επικοινωνιών ενισχύουν τους μαθητές σε ένα δομημένο τρόπο σκέψης και δουλειάς, τους διδάσκουν λογική. Έστω και την τελευταία στιγμή πρέπει να αλλάξει αυτό, τουλάχιστον για τις σχολές που σχετίζονται με το αντικείμενο.

Εξίσου σημαντικό είναι και το θέμα της τεχνικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης.

Θέλω να πω δυο κουβέντες για την τροπολογία που έχουμε καταθέσει με ειδικό αριθμό 169: Αναφέρεται στους ωρομίσθιους αναπληρωτές εκπαιδευτικούς των ΕΠΑΣ του ΟΑΕΔ, με πολύτιμη εκπαιδευτική προϋπηρεσία, η οποία δεν αναγνωρίζεται όλα αυτά τα χρόνια από το Υπουργείο Παιδείας και θα χαθεί με την κατάργηση των σχολών αυτών. Είναι μια αδικία σε βάρος των ανθρώπων αυτών, γι' αυτό προτείνουμε να ισχύσει ανάλογα, η ρύθμιση που έχετε εισαγάγει στο άρθρο 30 για τους αναπληρωτές από τη Σιβιτανίδιο.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Ελλάδα είναι μια χώρα κοσμική με επικρατούσα θρησκεία την ορθοδοξία. Ορθώς η πολιτεία δίνει το δικαίωμα στις οικογένειες που επιθυμούν να εξαιρέσουν το παιδί τους από το μάθημα των Θρησκευτικών, είτε γιατί δεν θέλουν είτε γιατί είναι καθολικοί, μουσουλμάνοι, αγνωστικιστές, άθεοι κ.ο.κ..

Στην Ελλάδα τα στατιστικά στοιχεία δείχνουν συντριπτικά πως είμαστε ορθόδοξοι. Επίσης σύμφωνα με τις έρευνες, περίπου εννιά στους δέκα δηλώνουν ότι πιστεύουν, ασχέτως αν επισκέπτονται συχνά την εκκλησία.

Όλη η διεθνής πρακτική –και το τονίζω αυτό– η διεθνής βιβλιογραφία από το μεγάλο Λαζ Τέιλορ μέχρι τον Ιωάννη Ζηζιούλα

αναγνωρίζουν ότι τα Θρησκευτικά βιώνονται ως μάθημα και δεν έχει νόημα να διδάσκονται θρησκευολογικά ως ιστορία των θρησκειών.

Ρωτώ και παρακαλώ απαντήστε μου: Μπορεί ένας καθολικός, ένας μουσουλμάνος να διδάξει την ορθόδοξη παράδοση των πατέρων μας; Όχι, φυσικά. Ένας ορθόδοξος μπορεί να διδάξει το Κοράνι; Φυσικά δεν χρειάζεται να είναι καθηγητής, για να απαντήσει κάποιος σε αυτό.

Αφού ο πληθυσμός μας είναι κατά βάση ορθόδοξος, ο ορθόδοξος καθηγητής θα διδάξει την ορθόδοξη εκδοχή. Πολύ σωστά επίσης ο μουσουλμάνος, ο οποίος είναι διορισμένος από το ελληνικό κράτος, θα διδάξει στους μουσουλμάνους Έλληνες πολίτες τη μουσουλμανική θρησκεία.

Η οικογένεια –τονίζω και πάλι– που δεν επιθυμεί το παιδί της να διδαχθεί Θρησκευτικά μπορεί να το κάνει. Ας αφήσουμε με πολιτικά φιλελεύθερο και προοδευτικό πνεύμα την οικογένεια να αποφασίσει. Το κράτος και η πολιτεία πρέπει να εγγυηθούν ότι, όχι τόσο τα εγχειρίδια, όσο το εκπαιδευτικό προσωπικό δεν κάνει κατήχηση.

Οι δάσκαλοί μας με φιλελεύθερο πνεύμα και με αφετηρία τα ανθρωπιστικά, κοινοτιστικά και πολλές φορές πολύ προοδευτικά κείμενα των πατέρων της εκκλησίας μας, επιχειρούν να μυήσουν το μαθητή και τη μαθήτριά στις αξίες της αλληλεγγύης, της συλλογικότητας, της κοινωνικής συνοχής, της αγάπης και του ενδιαφέροντος για το συνάνθρωπο.

Ρωτώ: Είναι κακό αυτό; Όχι, βέβαια, δεν είναι κακό, σήμερα ιδίως που η κοινωνία μας μαστιζείται από την κρίση και διψάει για τυπικούς και άτυπους μηχανισμούς κοινωνικής αλληλεγγύης και συνοχής.

Καταλήγω λοιπόν, πως έχουμε ανάγκη από το μάθημα των Θρησκευτικών, ένα σωστό μάθημα Θρησκευτικών.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια- Τσαρουχά): Σας ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κ. Κόλλιας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΛΛΙΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η επένδυση στην παιδεία και η αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης αποτελεί εθνικό στόχο για κάθε κυβέρνηση.

Με το νομοσχέδιο που συζητούμε η Κυβέρνηση υλοποιεί ένα μεγαλόπνοο μεταρρυθμιστικό σχέδιο με ιδιαίτερη έμφαση στη σημαντικότερη βαθμίδα, αυτή της μέσης εκπαίδευσης, διότι η δευτεροβάθμια εκπαίδευση αποτελεί το κρίσιμο μεταβατικό στάδιο στη ζωή κάθε μαθητή. Καλείται να καλύψει δυο διαφορετικές, πλην όμως εξίσου σημαντικές λειτουργίες. Από τη μια, οφείλει να συνεχίσει να παρέχει γενικές γνώσεις και να εξοπλίσει το μαθητή με όλα τα εργαλεία που θα ολοκληρώσουν, όχι μόνο την παιδεία, αλλά και την προσωπικότητα του. Από την άλλη, αποτελεί ουσιαστικά το εφαλτήριο της ακαδημαϊκής και επαγγελματικής σταδιοδρομίας. Αυτό δεν μπορεί να το παραβλέψει κανένας πολιτικός σχεδιασμός.

Κάθε μεταρρύθμιση στο χώρο της μέσης εκπαίδευσης οφείλει να παρέχει γνώσεις, να καλλιεργεί τις δεξιότητες και να ανοίγει τους ορίζοντες κάθε μαθητή, ώστε με τα κατάλληλα εφόδια να μπορεί να κάνει σωστές επιλογές για το μέλλον του.

Για το λόγο αυτό, σε ό,τι αφορά το γενικό λύκειο, δίνεται μεγαλύτερη βαρύτητα στη γενική παιδεία, καθώς οι επιδόσεις του μαθητή σε όλες τις τάξεις συνδέονται άμεσα με την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Σε ό,τι αφορά την επαγγελματική εκπαίδευση, η παροχή βασικών γνώσεων συνδυάζεται με την απόκτηση γνώσεων προσαρμοσμένων στις ανάγκες της αγοράς εργασίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αντιλαμβανόμενοι την πολιτική βούληση να δοθεί οριστικό τέλος στα πειράματα. Θα ήθελα να εξάρω την απόφαση του Υπουργείου να ανταποκριθεί θετικά στο

αίτημα για επανεξέταση της Πληροφορικής στο πρόγραμμα μαθημάτων στο γενικό λύκειο και τη διατήρηση του τομέα στο επαγγελματικό λύκειο.

Καλώς ή κακώς στη σύγχρονη παιδεία ο πληροφοριακός αναλφαριθμητισμός ακυρώνει ή απομειώνει κάθε άλλη γνώση. Στον πραγματικό κόσμο ακόμα και ο πιο άριστος μαθητής, ακόμα και θεωρητικής κατεύθυνσης, χάνει κάθε ανταγωνιστικό πλεονέκτημα αν δεν έχει βασικές γνώσεις Πληροφορικής. Η Πληροφορική διαπερνά οριζόντια κάθε άλλη επιστήμη, τέχνη ή κάθε επάγγελμα. Οι εφαρμογές είναι αναρίθμητες και πολύτιμες και πιστεύω ότι κάθε μαθητής τελειώνοντας το σχολείο, πρέπει να γνωρίζει όχι μόνο τους βασικούς χειρισμούς αλλά και τις απεριόριστες δυνατότητες των υπολογιστών. Θεωρώ, κύριε Υπουργέ, ότι ήταν μια σωστή, τολμηρή απόφαση να επαναφέρετε το μάθημα.

Θα ήθελα ωστόσο, συμφωνώντας με την προλαλήσασα συνάδελφο, να σας καλέσω και εγώ να επανεξετάσετε την επαναφορά της Πληροφορικής ως πανελλαδικώς εξεταζόμενο μάθημα, τουλάχιστον για σχολές σχετικού ενδιαφέροντος, όπου δηλαδή η γνώση Πληροφορικής είναι προαπαιτούμενο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να θέσω και το θέμα της θεσμοθέτησης ενός ελάχιστου αριθμού μορίων για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Σύμφωνα με το νομοσχέδιο για την εισαγωγή σε ΑΕΙ ή ΤΕΙ προσμετρώνται οι βαθμοί προαγωγής σε όλες τις τάξεις του λυκείου πολλαπλασιαζόμενοι με κάποιους συντελεστές. Αυτό βεβαίως είναι ένα μέσο ενθάρρυνσης, ώστε να δίνουν οι μαθητές βαρύτητα στα μαθήματα γενικής παιδείας. Πλην όμως είναι αδιανόητο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να έχουμε αυτήν τη στιγμή εισακτέους με μέσπονο όρο 4 και 5 και όχι μάλιστα σε ΤΕΙ αλλά σε ανώτατες πανεπιστημιακές σχολές.

Είναι αδιανόητο να έχουμε –όπως συνέβη φέτος– εισακτέους σε Μαθηματική Σχολή με λευκή κόλλα σε όλα τα μαθήματα. Αυτόν το μαθητή, αυτήν την οικογένεια, κύριε Υπουργέ, έχουμε χρέος να τους προστατεύσουμε. Αντιλαμβανόμαστε ότι οι συγκυρίες παίζουν το ρόλο τους: η δυσκολία των θεμάτων στις πανελλήνιες, η οικονομική δυστοκία.

Ωστόσο όποια και αν είναι η συγκυρία, θεωρώ ότι μπορούμε να συμφωνήσουμε σε μια παραδοχή: Μαθητής που δεν πιάνει ούτε την ελάχιστη βάση δεν μπορεί να σταθεί ως φοιτητής, δεν μπορεί να σταθεί ως σπουδαστής. Θα έπρεπε να είναι αυτόνοτο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Εγώ λέω, σ' αυτό το παιδί, σ' αυτόν το μαθητή να σκύψουμε, να τον εκπαιδεύσουμε καλύτερα, να τον παρακινήσουμε για περισσότερα. Αυτό όμως δεν μπορεί να επιτευχθεί στο πλαίσιο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, διότι έτσι υποβαθμίζεται ο θεσμός.

Η εκλεκτή Υπουργός κ. Γιαννάκου είχε επιμείνει το 2006 στην τολμηρή απόφαση να διατηρήσει τη βάση του 10. Το αποτέλεσμα ήταν να ανέβει το επίπεδο σπουδών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Έμειναν βεβαίως κενές, δεκάδες χιλιάδες θέσεις εισαγωγής κυρίως σε ΤΕΙ και αυτό λέει κάτι για την κατάσταση της μέσης και ανώτερης εκπαίδευσης.

Όταν η επόμενη Υπουργός κ. Διαμαντοπούλου κατήργησε τη βάση του 10, πληρώθηκαν μεν οι θέσεις, όμως οι βάσεις εκμηδενίστηκαν. Τι νόημα έχει να κομπάζουμε ότι έχουμε δεκάδες χιλιάδες φοιτητές και σπουδαστές, οι οποίοι όμως δεν μπορούν ούτε να πάρουν πτυχίο ούτε στη συνέχεια να αποκατασταθούν επαγγελματικά; Τι νόημα έχει να δημιουργούνται δυσβάσταχτα οικονομικά βάρη σε χιλιάδες οικογένειες χωρίς αντίκρισμα; Θεωρώ, κύριε Υπουργέ, ότι θα ήταν μια γενναία κίνηση εκ μέρους σας, να επαναφέρετε, αν όχι τη βάση του 10, έναν ελάχιστο μέσο όρο, διότι πιστεύω ότι έτσι θα ανέβει κατακόρυφα και η ποιότητα σπουδών και το επίπεδο των αποφοίτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι μεταρρυθμίσεις που φέρνει το παρόν νομοσχέδιο αναβαθμίζουν το ρόλο του γενικού λυκείου και ενισχύουν τους θεσμούς της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης, παρέχοντας για πρώτη φορά συγκεκριμένα επαγγελματικά δικαιώματα.

Στην ουσία όμως, δίνοντας στα παιδιά μας τα μέσα για να διανύσουν το δύσκολο δρόμο της γνώσης, της μάθησης, της επαγγελματικής και κοινωνικής καταξίωσης υπηρετούν τον εθνικό

στόχο για πρόοδο και ανάπτυξη, τον αγώνα για να κερδίσουμε το μέλλον.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε πολύ.

Ο κ. Σπυρίδων Ταλιαδούρος έχει τον λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αναβάθμιση της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης της χώρας μας είναι απαραίτητη, προκειμένου οι νέοι της πατρίδας μας να λαμβάνουν υψηλής ποιότητας εκπαίδευση, που θα τους εξοπλίζει με τα απαραίτητα προσόντα και εφόδια για τη μετέπειτα ζωή τους.

Το λύκειο πρέπει να αποκτήσει ουσιαστικό παιδευτικό ρόλο και να αποτελέσει μία βαθμίδα απόκτησης στέρεης γενικής παιδείας, που θα υπηρετεί τα ενδιαφέροντα και τις κλίσεις των μαθητών.

Το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα, κινείται προς την κατεύθυνση αυτή. Είναι προϊόν ενός διεξοδικού διαλόγου και διαβούλευσης που είχε ξεκινήσει από το 2009. Συγκεκριμένα με τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου, επιτυγχάνονται οι εξής στόχοι:

Πρώτον, αναδομείται το γενικό λύκειο με στόχο την παιδευτική του αυτονομία, ούτως ώστε ο ρόλος του να μην περιορίζεται στην προετοιμασία των μαθητών για τις πανελλαδικές εξετάσεις. Προς το σκοπό αυτό αναδιατάσσεται ο αριθμός των μαθημάτων, ανακαθορίζεται και το περιεχόμενο και ο τρόπος διδασκαλίας τους, ώστε να αποθαρρύνεται η παθητική απομνημόνευση και να ενισχύεται η εμβάθυνση και η δημιουργική προσέγγιση στη γνώση.

Δεύτερον, εξασφαλίζεται η επαρκής προετοιμασία των μαθητών για τις πανελλαδικές εξετάσεις μέσα στο σχολείο. Αυτό γίνεται μέσω της μείωσης του αριθμού των διδασκόμενων μαθημάτων, της αύξησης των ωρών της εβδομαδιαίας διδασκαλίας από τριάντα μία σε τριάντα τέσσερις και της προσφοράς μαθημάτων προσανατολισμού στα επιθυμητά γνωστικά αντικείμενα.

Τρίτον, αλλάζει ο τρόπος αξιολόγησης των μαθημάτων. Οι προαγωγικές εξετάσεις και οι απολυτήριες για το γενικό λύκειο εξετάσεις θα διεξάγονται ενδοσχολικά. Επίσης καθιερώνεται τράπεζα θεμάτων διαβαθμισμένης δυσκολίας, που θα διασφαλίζει την αντικειμενικότερη αξιολόγηση των μαθητών.

Στο σημείο αυτό θα πρότεινα, κύριε Υπουργέ, να εξεταστεί και η δυνατότητα ένα μέρος των θεμάτων να είναι ερωτήσεις πολλαπλής επιλογής, ώστε η διόρθωση των γραπτών να γίνεται από ηλεκτρονικό υπολογιστή και με τον τρόπο αυτό να εξασφαλίζεται 100% η αντικειμενικότητα της εξέτασης, όπως άλλωστε έχει εφαρμοστεί με επιτυχία εδώ και αρκετά χρόνια στις εξετάσεις για την αναγνώριση πτυχίων ανώτατης εκπαίδευσης από χώρες εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο ΔΟΑΤΑΠ.

Επίσης θα ήθελα να προτείνω αναφορικά με τη διδασκαλία της πολιτικής παιδείας στην Α' τάξη του λυκείου, να εξεταστεί να γίνει η διδασκαλία του αντικείμενου της Οικονομίας και των αντικειμένων των Πολιτικών Θεσμών και Αρχών Δικαίου σε ξεχωριστή ώρα και με διαφορετικά συγγράμματα, γιατί έχουμε μία διαφορετικότητα και αυτονομία του κάθε αντικείμενου. Επιπρόσθετα, θα έλεγα να υπάρξει η δυνατότητα διδασκαλίας της Οργάνωσης Διοίκησης ως μάθημα προσανατολισμού των θετικών σπουδών, για μαθητές που ενδιαφέρονται να ακολουθήσουν οικονομικές σπουδές.

Τέταρτος άξονας του σχεδίου νόμου είναι η διασφάλιση της αντικειμενικότητας και της ομαλής διεξαγωγής των εξετάσεων με τη δημιουργία του Εθνικού Οργανισμού Εξετάσεων. Αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό, διότι δημιουργείται μία συνέχεια στο Υπουργείο Παιδείας. Επιπλέον η μείωση των εξεταζομένων μαθημάτων από έξι σε τέσσερα και το ότι συνυπολογίζεται ο βαθμός προαγωγής και απόλυσης του λυκείου για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση εξασφαλίζει και την εμβάθυνση του υποψηφίου στο γνωστικό αντικείμενο που τον ενδιαφέρει, αλλά και την ουσιαστική γνώση όλων των διδασκόμενων μαθημάτων γενικής παιδείας.

Πέμπτον –και είναι κι εδώ σημαντική η παρέμβαση– μεταρρυθμίζεται η επαγγελματική εκπαίδευση. Το ότι καθιερώνεται ένα τέταρτο έτος μαθητείας και πρακτικής άσκησης καθολικά για

όλους τους αποφοίτους του επαγγελματικού λυκείου βοηθάει στην αναγκαία σύνδεση της οικονομίας με το επάγγελμα και εξοπλίζει τους νέους με τα απαραίτητα προσόντα, για να μπορούν να εισέλθουν εύρριο με επιτυχία στην αγορά εργασίας. Επίσης ιδρύονται δημόσιες σχολές και ινστιτούτα επαγγελματικής κατάρτισης, που θα παρέχουν μη τυπική εκπαίδευση και θα χορηγούν πιστοποιητικά αναγνωρισμένα σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι χρέος όλων μας να στηρίξουμε και να βοηθήσουμε κάθε προσπάθεια που κατατείνει στον εκσυγχρονισμό της δημόσιας δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης της πατρίδας μας, ώστε να προσφέρει στους νέους μας ισχυρή γενική παιδεία –αυτός είναι ο ένας στόχος της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης– αλλά και να ανοίγει το δρόμο για την επιτυχία τους στην επιστήμη και στην επαγγελματική ζωή.

Θα πρέπει προς αυτήν την κατεύθυνση για να επιτύχουμε αυτούς τους στόχους που τίθενται με αυτό το σχέδιο νόμου, σε όλα τα επίπεδα της εκπαίδευσης να εφαρμοστούν και να εισαχθούν διαδικασίες αντικειμενικής αξιολόγησης των εκπαιδευτικών και του παραγόμενου εκπαιδευτικού έργου, για να μπορούμε να διασφαλίσουμε την υψηλή ποιότητα της προσφερόμενης εκπαίδευσης και να πιάσει τόπο η συμβολή των Ελλήνων πολιτών, οι οποίοι μέσω της φορολογίας τους χρηματοδοτούν τη δημόσια εκπαίδευση. Τους σκοπούς αυτούς υπηρετεί το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα, κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση και για αυτόν το λόγο το στηρίζουμε και το υπερψηφίζουμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Ταλιαδούρο.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Χρήστος Καραγιαννίδης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ένα ακόμα νομοσχέδιο για την παιδεία, ένα από τα πολλά νομοσχέδια των τελευταίων είκοσι χρόνων και από την πλευρά της συμπολίτευσης, δεκάδες ίδιες ομιλίες για το πόσο καλό είναι το νομοσχέδιο που έρχεται. Κάποιοι νέοι μαθητευόμενοι μάγοι επιχειρούν να αναβαθμίσουν την παιδεία κόντρα στην εκπαιδευτική κοινότητα, τους μαθητές και τους γονείς. Αυτήν τη φορά στο στόχαστρο της μνημονιακής μεθοδολογίας βρέθηκε η δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Μετά τα εργασιακά γυρνάμε και στην εκπαίδευση στη δεκαετία του '50 και ίσως και λίγο πιο πίσω.

Όπως φαίνεται η δεκαετία του '50, τα πρώην μετεμφυλιακά χρόνια μάλιστα, είναι και η αγαπημένη των στελεχών αυτής της Κυβέρνησης, καθώς και στην περίπτωση της δευτεροβάθμιας προς τα εκεί μας πηγαίνει το νομοσχέδιο που προτείνετε, σε ένα σχολείο που η δομή και η λειτουργία του οποίου έχει ευνοεί όλο και περισσότερο ταξικούς και άλλους αποκλεισμούς.

Δεν χωρά αμφιβολία ότι πίσω από τις λέξεις του νομοσχεδίου κρύβεται το όραμα της Κυβέρνησης για το σχολείο: Επιτήρηση και πειθαρχία, απειλές προς τους δασκάλους, τιμωρίες για τους μαθητές. Τελικά μόνο την επαναφορά της σωματικής τιμωρίας για πειθαρχικά παραπτώματα δεν έχετε φέρει μέχρι τώρα.

Το πόσο παλιά είναι η συνταγή του νομοσχεδίου για το λύκειο γίνεται αντιληπτό από διάφορα χαρακτηριστικά σημεία. Ένα τέτοιο παράδειγμα είναι η υποβάθμιση της διδασκαλίας γνωστικών αντικειμένων και μάλιστα σε κάποιες περιπτώσεις αντίθετα από την παγκόσμια τάση αναβάθμισης του ρόλου τους στο πλαίσιο της εκπαιδευτικής διαδικασίας, όπως γίνεται για παράδειγμα στην περίπτωση του μαθήματος της πληροφορικής.

Ακόμα περισσότερο, ο αναχρονισμός που διέπει το γράμμα και το πνεύμα του νέου νομοσχεδίου είναι η περαιτέρω ενίσχυση και εντατικοποίηση ολόκληρου του πλέγματος των εξετάσεων. Συγκεκριμένα επαναφέρει τη βαθμολογική προσμέτρηση των τριών τάξεων του λυκείου στο σύστημα πρόσβασης, όπως για παράδειγμα συνέβαινε στη δεκαετία του '80, όταν οι βαθμολογικές επιδόσεις των τριών τάξεων συνυπολογίζονταν κατά 25% στη βαθμολογία. Η μεταρρύθμιση που είδατε, δεν μπορώ να καταλάβω.

Η επαναφορά της προσμέτρησης της βαθμολογίας στην Α' και Β' λυκείου στο βαθμό πρόσβασης, θα έχει ως αποτέλεσμα, τη μαζική προσφυγή των μαθητών και μαθητριών στα φροντιστήρια

και με μια τέτοια εξέλιξη σε περίοδο βαθείας και παρατεταμένης οικονομικής κρίσης θα οξύνει τις κοινωνικές ανισότητες περαιτέρω, θέτοντας νέους φραγμούς στη μόρφωση των παιδιών.

Επιπλέον το πρωτοφανές, της απόσπασης της Γ' λυκείου από το λύκειο και του μετασχηματισμού της σε προπαρασκευαστικό έτος για το πανεπιστήμιο, θα έχει ως αποτέλεσμα, τη συγκρότηση μιας δομής με προσανατολισμό στην ακραία εξειδίκευση.

Πρόκειται για ένα μόρφωμα που όμοιό του δεν έχουμε συναντήσει ποτέ. Όπως χαρακτηριστικά αναφέρουν οι εκπαιδευτικοί το νέο λύκειο θα ζει και θα βασιλεύει και θα αναπνέει για τις εισαγωγικές εξετάσεις στο πανεπιστήμιο. Απομακρυνόμαστε λοιπόν κι άλλο από το πρότυπο του γενικού λυκείου, που θα προσφέρει στη συνολική γενική παιδεία, στους μαθητές και ταυτόχρονα, θα δίνει χώρο για την αξιοποίηση των δημιουργικών τους δυνατότητων και κλίσεων.

Με άλλα λόγια το όλο εγχείρημα δεν έχει χαρακτήρα καμίας μορφής εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης και δεν διαμορφώνει καμία ευόμη προοπτική στο εκπαιδευτικό μας σύστημα. Το νομοσχέδιο για το νέο λύκειο είναι ένα ακόμα χτύπημα που φέρνει το μνημόνιο στα κοινωνικά δικαιώματα των πολιτών, είναι ακόμα ένας φραγμός στις προοπτικές της νεολαίας που εδώ και τρία χρόνια, δοκιμάζεται πολλαπλώς εξαιτίας αυτών των πολιτικών.

Στο φάσμα της ανεργίας και της επισφάλειας προστίθεται τώρα και η αμφισβήτηση του δικαιώματος της ισότιμης πρόσβασης στη μόρφωση.

Επιπλέον οι εκπαιδευτικοί λειτουργοί εξαναγκάζονται να υποστούν μια ακόμα υποβάθμιση των εργασιακών τους συνθηκών σε ένα εχθρικό και ασταθές εκπαιδευτικό περιβάλλον και χωρίς υλικοτεχνικές υποδομές καλούνται να ξεκινήσουν τη νέα χρονιά απαρνούμενοι ουσιαστικά, τον πολύπλευρο χαρακτήρα του ρόλου του εκπαιδευτικού.

Είναι τόσο εξόφθαλμα λανθασμένη η προσέγγιση του ζητήματος της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, όπως αποτυπώνεται στο νέο νομοσχέδιο, ώστε οι ίδιοι οι εισηγητές αδυνατούν να κατασκευάσουν έστω και ένα πειστικό επιχείρημα, σχετικά με τη χρησιμότητα της θέσπισής του.

Μάλιστα, για να υποκαταστήσουν το έλλειμμα της επιχειρηματολογίας, στρέφονται σε ένα δημόσιο λόγο γεμάτο απειλές και με απώτερο σκοπό την τρομοκράτηση των καθηγητών, των μαθητών και των γονιών. Τα τελεσίγραφα που δίνει, διά μέσου των τηλεοπτικών δεκτών ο εκπρόσωπος της Κυβέρνησης, αλλά και οι άλλες προληπτικές επιθέσεις στον κλάδο των καθηγητών δεν φαίνεται να μπορούν να σταθούν ικανές να ανακόψουν το κύμα αγώνων των εκπαιδευτικών, οι οποίοι μάλιστα φαίνεται ότι θα έχουν στο πλάι τους και τους γονείς και τους μαθητές.

Με την ακροδεξιά κατηφόρα που έχετε πάρει, αναμειγνύμε να φέρετε επίσης την επαναφορά της ποδιάς, το κούρεμα με την «ψιλή» και το ν. 4000 περί «τεντιμποισμού». Αυτό που σας έχει απομείνει, είναι να γυρίσουμε πραγματικά στη δεκαετία του 1950, όπου τα παιδιά πήγαιναν ξυπόλυτα και πεинаσμένα στο σχολείο, εικόνες που εξάλλου, τις έχουμε ζήσει και στο πολύ κοντινό παρελθόν.

Περιμένουμε λοιπόν, να αναπαράσχετε όλη αυτήν τη δεκαετία του 1950, για να δικαιωθούν τα απολιθωμένα μυαλά των ακροδεξιών συμβούλων του κ. Σαμαρά.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Καραγιαννίδη.

Ο κ. Ανδρέας Ψυχάρης έχει τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΨΥΧΑΡΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κύριε Υπουργέ, συζητάμε σήμερα για ένα νομοσχέδιο, με το οποίο προσπαθούμε να αναβαθμίσουμε την παιδεία. Ενδεχομένως θα μπορούσε να είναι καλύτερο ή χειρότερο, πάντως δεν είναι μνημονιακή υποχρέωση ούτε έχει να κάνει σε οτιδήποτε με το μνημόνιο.

Έχει να κάνει με το να βελτιώσουμε την παιδεία και να δώσουμε καλύτερα όπλα στα παιδιά μας, ώστε να μπορούν να ανταποκριθούν στον ανταγωνισμό του αύριο και σε ένα κόσμο που συνεχώς αλλάζει και που θα είναι μακριά από κομματικά συμφέροντα αλλά κυρίως για να δώσουμε όπλα στα παιδιά μας να έχουν καλύτερες δυνατότητες αύριο.

Αυτήν τη στιγμή όμως οι συνδικαλιστές της ΟΛΜΕ, ορισμένοι από τους οποίους έχουν χρόνια να μπουν σε μαθητικές αίθουσες και δεν διδάσκουν, για να εξυπηρετήσουν τα δικά τους συμφέροντα προσπαθούν να κάνουν τους εκπαιδευτικούς, τους γονείς και τους μαθητές πιόνια στη σκακιέρα δικών τους συμφερόντων.

Έχουμε αυτήν τη στιγμή και το ΣΥΡΙΖΑ που συμπαραστέκεται σε αυτή τη διαδικασία και υποστηρίζει τις απεργίες. Υποστηρίζει μάλιστα μια απεργία που έγινε για δεύτερη φορά μέσα σε λίγους μήνες και λέει πως οι εκπαιδευτικοί, οι γονείς και οι μαθητές θα την αγκαλιάσουν. Σας πληροφορώ πως δεν θα γίνει αυτό, διότι η απεργία στοχεύει στο να κάνει κακό στους μαθητές, τους γονείς και τους εκπαιδευτικούς.

Κάνει κακό στους εκπαιδευτικούς, διότι δεν εξυπηρετούνται έτσι τα συμφέροντά τους, αλλά το αντίθετο. Μάλιστα, οι περισσότεροι εκπαιδευτικοί δεν συμφωνούν με την ΟΛΜΕ. Κάνει κακό στους γονείς, διότι θα αναγκαστούν να δώσουν από το έλλειμμα τους για να εκπαιδεύσουν τα παιδιά τους να αναπληρώσουν αυτήν τη μαθητική, την εκπαιδευτική έλλειψη. Κυρίως, όμως, κάνει κακό στους μαθητές, οι οποίοι θα έχουν κενά και έναν δυσκολότερο ανταγωνισμό αύριο.

Αυτήν τη στιγμή ακούσαμε από εσάς ότι όταν θα γίνετε κυβέρνηση –αν γίνετε κυβέρνηση, αν σας ψηφίσει ο ελληνικός λαός– θα ξαναπροσλάβετε όσους εκπαιδευτικούς έχουν απολυθεί, αν και δεν μας έχετε πει πώς, και ελπίζετε ότι κάπως θα κάνετε ένα καλύτερο σύστημα. Δεν μιλάτε όμως για το σημερινό σύστημα, προκειμένου να συνεισφέρετε και να κάνετε κάποια κριτική, όπως: «Αυτό ας το κάνουμε κάπως καλύτερα».

Πάντως, η απεργία δεν είναι λύση για τους μαθητές. Νομίζετε πως τον δεκαπεντάχρονο μαθητή τον νοιάζει η Νέα Δημοκρατία, ο ΣΥΡΙΖΑ, το ΠΑΣΟΚ, η Χρυσή Αυγή, το ΚΚΕ; Αυτό νομίζετε; Αυτό που τον νοιάζει τον μαθητή είναι να πάρει μια καλύτερη εκπαίδευση και τα καλύτερα δυνατά εφόδια, ώστε να μπορεί να ανταποκριθεί στον ανταγωνισμό που υπάρχει.

Αυτήν τη στιγμή που λέτε ότι προσπαθείτε να προστατεύσετε τις πιο ευαίσθητες οικονομικά τάξεις, το αντίθετο κάνετε. Γιατί οι πλούσιοι θα μπορέσουν να δώσουν μία εναλλακτική παιδεία στα παιδιά τους. Οι φτωχοί δεν μπορούν. Οι χαμηλές οικονομικά τάξεις στηρίζονται στη δημόσια παιδεία.

Αντί, λοιπόν, να συνεισφέρετε με την ευθύνη της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στο να έχουν μία καλύτερη παιδεία, ωθείτε σε απεργία. Είναι λάθος. Χίλιες φορές να ακούγαμε από εσάς: «Ξέρετε, κύριε Υπουργέ, να κάνουμε αυτό ή το άλλο», κάποιου είδους πρόταση. Πρόταση, όμως, για συνεχόμενη απεργία, αυτό που έκανε κακό στις πανελλήνιες εξετάσεις πριν, να κάνουν το ίδιο και τώρα ή να παίξουν με τον πόνο των γονέων αν θα αρχίσει το σχολείο αύριο-μεθαύριο, είναι λάθος.

Να δώσω ένα παράδειγμα, δύο προτάσεις τις οποίες θα μπορούσατε να έχετε θέσει και θα βρίσκατε υποστήριξη απ' όλες τις πτέρυγες της Αίθουσας: Θα μπορούσατε να πείτε ότι στις μετεγγραφές που θα γίνουν για παιδιά που σπουδάζουν σε διαφορετικές πόλεις, αντί να είναι το χαμηλό ποσό που έχετε πει, κύριε Υπουργέ, να ανέβει τουλάχιστον στις 10.000. Πείτε αυτό. Πείτε, επίσης, δύο εκπαιδευτικοί παντρεμένοι, οι οποίοι υπηρετούν σε δύο διαφορετικές πόλεις, να μπορούν να υπηρετήσουν στην ίδια πόλη, για να μπορέσουν να αντεπεξέλθουν καλύτερα οικονομικά. Κάντε δημιουργικές προτάσεις. Προτάσεις, όμως, για απεργία και μη εκπαίδευση, μόνο κακό κάνουν.

Στο εξωτερικό δεν γίνεται τέτοιου είδους αντιπαράθεση. Προσπαθούν να δώσουν τα καλύτερα δυνατά εφόδια στα παιδιά. Αυτό πρέπει να κάνουμε και εμείς. Αν μη τι άλλο, τα ελληνόπουλα στο εξωτερικό προοδεύουν. Οι Έλληνες στο εξωτερικό προοδεύουν. Ας δώσουμε τη δυνατότητα στους Έλληνες που δεν μπορούν να πάνε στο εξωτερικό να προοδεύσουν.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Ψυχάρη.

Τον λόγο έχει η κ. Γεροβασιλή.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρίως της Συμπολίτευσης, κύριε Υπουργέ, στο λίγο χρόνο της κοινοβουλευτικής μου θητείας ήρθαν στα χέρια μου πολλά νομοσχέ-

δια που φέρατε για ψήφιση είτε στις επιτροπές είτε στην Ολομέλεια. Σε όλα, άλλοτε σε μεγαλύτερο και άλλοτε σε μικρότερο βαθμό, διαπίστωνα τον διαφορετικό τρόπο που εμείς και εσείς καταλαβαίνουμε την ελληνική κοινωνία, τις ανάγκες της κοινωνίας, την επιβίωσή της, τη λειτουργία της και την εξέλιξή της: Εμείς μέσα από την πολιτική στόχευση δημιουργίας σοβαρών δημοσίων δομών στήριξης της εκπαίδευσης, της υγείας, της εργασίας, μέσα δηλαδή από την ουσιαστική ενδυνάμωση του κοινωνικού κράτους μια και εμείς το θεωρούμε βαθύ και στέρεο θεμέλιο στην προσπάθεια για ανάπτυξη, στέρεο θεμέλιο για την αξιοπρεπή ζωή όλων των συμπολιτών μας. Εσείς πάλι μέσα από την πολιτική στόχευση της ιδιωτικοποίησης χωρίς κοινωνικές αντιδράσεις με πρώτο βήμα την ενδυνάμωση του κοινωνικού αυτοματισμού και την ένταση της ανασφάλειας και δεύτερο βήμα το κλείσιμο νοσοκομείων, τη διάλυση ταμείων, την εξαφάνιση εργασιακών δικαιωμάτων, τη διάλυση εργασιακών σχέσεων.

Διαπίστωνα, επίσης, μετά από κάθε συζήτηση και στις επιτροπές και στην Ολομέλεια το διαφορετικό τρόπο που αντιλαμβάνομαστε ακόμη και την εθνική μας ανεξαρτησία. Εμείς μέσα από την υποχρέωσή μας να αποφασίζουμε και να νομοθετούμε για τον λαό μας, τις ανάγκες του και τα δικαιώματά του, όπως καθορίζονται και προστατεύονται από το Σύνταγμα. Εσείς μέσα από την υποχρέωση που πρόθυμα αναλάβατε να μεταφράζετε κυρίως από τα γερμανικά στα ελληνικά τις απαιτήσεις των δανειστών, τις πολιτικές επιλογές που διευκολύνουν την επανεκλογή των Χριστιανοδημοκρατών στις 22 Σεπτεμβρίου. Και για να γίνουν όλα αυτά που προανέφερα, απαιτούνταν ασφαλώς από την πλευρά σας να ξεπεραστεί το νομικό φράγμα υποστήριξης των δημοκρατικών κανόνων λειτουργίας της ελληνικής κοινωνίας, δηλαδή το Σύνταγμα, όπερ και γένετο όποτε απαιτούνταν.

Μιας και η σημερινή συζήτηση αφορά την εκπαίδευση, θα ήθελα να μοιραστώ μαζί σας έναν ακόμη προβληματισμό, μια απορία που μου γεννήθηκε από τη μέχρι τώρα άσκηση της πολιτικής σας: Πώς είναι δυνατόν να έχουμε καταλάβει τόσο διαφορετικά την ελληνική ιστορία που διδαχθήκαμε στα ίδια σχολεία; Για παράδειγμα, τη γνώση ότι οι Γερμανοί κατακτητές δεν έκλεισαν το κρατικό ραδιόφωνο όταν μπήκαν στην Αθήνα, ενώ η σημερινή Κυβέρνηση έκλεισε την ΕΡΤ ρίχνοντας το μαύρο, τη γνώση ότι η Πηνελόπη Δέλτα αυτοκτόνησε τη μέρα που τα γερμανικά στρατεύματα κατέλαβαν την Αθήνα, τη γνώση πως από το 1941 μέχρι το 1944 φούντωνε συνεχώς ένα τεράστιο κίνημα εθνικής αντίστασης απέναντι στον κατακτητή, ενώ η σημερινή Κυβέρνηση θεωρεί αυτονόητη και ρεαλιστική την υποτέλεια, την επιτροπεία και την υποταγή στις εντολές της τρόικας και όλα αυτά, στο Κοινοβούλιο ενός λαού που υπερηφανεύεται διαχρονικά πως έχει μεταλαμπαδεύσει παιδεία σε ολόκληρο τον κόσμο και πέρα από κόμματα το υποστηρίζουμε όλοι αυτό.

Αγγίζετε, λοιπόν, σήμερα ένα μείζονος σημασίας κεφάλαιο, την παιδεία, ένα κεφαλαίως θέμα που εξ αντικειμένου απαιτεί ιδιαίτερη προσοχή, βαθιά συνειδητοποίηση των επιπτώσεων της ψήφου σας, του καθενός μας σε αυτήν την Αίθουσα, επειδή πίσω από κάθε λέξη, πίσω από κάθε πρόβλεψη του νομοσχεδίου υπάρχει η καθημερινότητα, η γνώση, η εξέλιξη, η κατεύθυνση, το όνειρο, το μέλλον παιδιών που το μεγαλύτερο από αυτά σήμερα είναι δεκαπέντε χρόνων, επειδή θα καθορίσει σε μεγάλο βαθμό τον τρόπο που θα αναπτυχθούν οι προσωπικότητες των ανθρώπων που θα αναλάβουν το μέλλον αυτής της χώρας.

Δυστυχώς –και εννοώ τη λέξη– με βάση όσα μέχρι τώρα προανέφερα, είχα εκ προοιμίου καταλήξει πως δεν είναι δυνατόν η σημερινή Κυβέρνηση να νομοθετεί για την εκπαίδευση και αυτό να είναι στη σωστή κατεύθυνση. Αυτή μου η άποψη επιβεβαιώθηκε, φυσικά, διαβάζοντας το σχέδιο, ένα νομοσχέδιο χωρίς ευδιάκριτους παιδαγωγικούς στόχους αλλά με ευδιάκριτη κοινωνική στόχευση, με βασικό στόχο τον αποκλεισμό, σε βάθος χρόνου, ενός μεγάλου μέρους του μαθητικού πληθυσμού από την τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Βασικό εργαλείο για την επίτευξη αυτού του στόχου, είναι η μείωση του αριθμού των μαθητών που φοιτούν και ολοκληρώνουν τις σπουδές τους στο γενικό λύκειο. Εισάγεται, λοιπόν, ένας εξεταστικός μαραθώνιος για την αξιολόγηση των μαθητών, που τελικά θα οδηγήσει σε μεγάλη μαθητική διαρροή προς την

πρώιμη επαγγελματική κατάρτιση. Αυτό το επιβεβαιώνει και η αιτιολογική έκθεση που καταθέσατε, έκθεση που αναγάγει την τιμωρία και τον εξοβελισμό σε παιδαγωγική μέθοδο.

Αναβιώνετε ένα θεσμό που έχει απαξιωθεί στην πράξη, το μεταγυμνασιακό ΙΕΚ, το μετονομάζετε σε ΣΕΚ και το προβάλλετε σαν μια πιθανή επιλογή εκπαίδευσης για παιδιά δεκαπέντε ετών. Στην τρίτη δε τάξη του ΣΕΚ, στην τάξη μαθητείας, ο μαθητής θα κάνει πρακτική άσκηση για έναν ολόκληρο χρόνο, πρακτική άσκηση στην Ελλάδα της ύφεσης, της ανεργίας, της ανέχειας και όλοι μας καταλαβαίνουμε τι είναι αυτή η πρακτική άσκηση.

Το νομοσχέδιο, υποχρεώνει τους μαθητές να κάνουν πρώιμες εκπαιδευτικές και επαγγελματικές επιλογές, τους οδηγεί βίαια σε αυτό, ειδικά τους μαθητές που θα οδηγηθούν είτε στην κατάρτιση είτε στην επαγγελματική εκπαίδευση.

Όλες σας οι επιλογές υποστηρίζουν την ιδεολογία σας για εκπαίδευση υποταγμένη μόνο στους κανόνες της αγοράς, αγνοώντας συνειδητά ότι η κύρια αποστολή του εκπαιδευτικού συστήματος είναι πνευματική καλλιέργεια, ολόπλευρη μόρφωση και ενίσχυση της δημοκρατικής συνείδησης.

Στον αντίποδα όλων αυτών βρίσκεται η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ, βασισμένη στις δικές μας αξίες για την παιδεία. Η θεσμοθέτηση ενός ενιαίου λυκείου θεωρίας και πράξης, με κατάργηση της σημερινής διασπασμένης δομής, γενικό λύκειο, επαγγελματικό λύκειο, επαγγελματική σχολή. Αυτό είναι προτεραιότητά μας για την δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Το ενιαίο λύκειο θεωρίας και πράξης συνδυάζει αρμονικά τη θεωρητική μόρφωση με την πρακτική δραστηριότητα και τη σύγχρονη τεχνολογία.

Στοχεύουμε σε ένα επαρκές, σύγχρονο και αξιόπιστο δίκτυο δημοσίων, μεταλυκειακής, τεχνικής, επαγγελματικής εκπαίδευσης.

Για τους εκπαιδευτικούς όλων των βαθμίδων, προβλέπουμε κατάλληλη επιμόρφωση ώστε να μπορούν να αντιμετωπίσουν ακόμα πιο αποτελεσματικά στην τάξη τις δυσκολίες των παιδιών.

Αντίθετα, στο νομοσχέδιο που συζητούμε, δεν υπάρχει καμμία πρόνοια για επιμόρφωση. Οι εκπαιδευτικοί όλων των βαθμίδων, όμως, είναι δημόσιοι λειτουργοί.

Για εμάς απαιτούν σεβασμό και αξιοπρέπεια, δημοκρατικούς νόμους για τη λειτουργία, την κρίση και την εξέλιξή τους.

Εσείς, αντίθετα τους έχετε απαξιώσει και με τα νομοθετήματά σας αλλά και με τις δηλώσεις σας. Σφραγίζετε ειδικότητες, γνωστικά αντικείμενα με μοναδικό γνώμονα την τήρηση των μνημονιακών δεσμεύσεων. Τοποθετείτε σε διαθεσιμότητα ολόκληρους κλάδους εκπαιδευτικών, αλλάζετε βίαια τον χάρτη της εκπαίδευσης, διαλύετε τη δημόσια εκπαίδευση.

Η κυβέρνηση της Αριστεράς θα πάρει άμεσα μέτρα για να μην καταρρεύσει η δημόσια εκπαίδευση. Ο στρατηγικός μας στόχος είναι να ανοίξει η διαδικασία για μια μεγάλη εκπαιδευτική μεταρρύθμιση με την αποκατάσταση της αξιοπρέπειας και των εκπαιδευτικών και των μαθητών και των φοιτητών και των οικογενειών τους.

Η προτεινόμενη σήμερα αναδιάρθρωση, διαλύει τη δημόσια παιδεία. Και δεν πιστεύω ότι κάποιοι από τους συντάκτες του νομοσχεδίου, από όταν ήταν στο πληκτρολόγιο του, φανταζόταν ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα στήριζε το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου. Και αυτό είναι το μεγάλο πρόβλημα και για την ουσία και για τη στόχευση του νομοθετήματος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κ. Γεροβασίλη.

Τον λόγο έχει η κ. Ηρώ Διώτη.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Γιατί, άραγε θέλουμε σχολεία και παιδεία, κυρίες και κύριοι Βουλευτές; Γιατί, θέλουμε δημόσια παιδεία και δημόσια σχολεία; Μήπως, γιατί πρέπει να εξειδικεύσουμε τη νέα γενιά να παράγει οικονομικά μεγέθη; Μήπως, γιατί πρέπει να φροντίσουμε να μορφώνονται οι προνομιούχοι; Μήπως, γιατί θέλουμε να χειραγωγήσουμε τη νεολαία και να την εκπαιδεύσουμε στην πειθαρχηση και την ευρύτερη άγνοια; Μήπως, γιατί βλέπουμε το σχολείο και την εκπαίδευση σαν ιδεολογικό μηχανισμό που μας βοηθά να αναπαράγουμε την κυριαρχία πολιτικών συστημάτων; Μήπως, γιατί μπορούμε να δημιουργήσουμε καλά σχολεία χωρίς τειπέ-

ληδες που θα χρηματοδοτούνται από τον ιδιωτικό τομέα, ώστε να παράγουν εξειδικευμένο προσωπικό για τις επιχειρήσεις μας και τη λεγόμενη πρόοδο και ανάπτυξη;

Εσείς προφανώς, ναι. Νομίζω ότι θέλετε όλα αυτά και πολλά άλλα. Εμείς προφανώς, όχι. Εμείς θέλουμε παιδεία και καλά δημόσια σχολεία γιατί η γνώση είναι όπλο στον αγώνα για την ανθρώπινη χειραφέτηση, όπλο στον αγώνα για ένα καλύτερο κόσμο και μια αξιοπρεπή ζωή. Γιατί, τα σχολεία και τα πανεπιστήμια είναι αυτοί ακριβώς οι θεσμοί που πρέπει να προωθούν τον πολιτισμό και την επικοινωνία μεταξύ παρόντος και παρελθόντος και για αυτόν ακριβώς το ρόλο τους σήμερα στην Ευρώπη της κρίσης και της αγοράς υπονομεύονται οικονομικά και κατεδαφίζονται, όπως είτε πρόσφατα σε μία συνέντευξή του σε γερμανική εφημερίδα ο Ιταλός φιλόσοφος Τζιόρτζιο Αγκαμπέν.

Γι' αυτό εμείς κάνουμε φασαρία, αγωνιζόμαστε δηλαδή, και θέλουμε και στα σχολεία να γίνει όση περισσότερη φασαρία γίνεται για να μπορεί να σωθεί η δημόσια παιδεία, μαζί με τους δασκάλους, μαζί με τους μαθητές, μαζί με τους γονείς. Γιατί, ό,τι καλό συνέβη στην ανθρωπότητα, προέκυψε από ανθρώπους που έκαναν φασαρία, όπως είχε πει κάποτε και ο Αντώνης Σαμαράκης θέλοντας να σχολιάσει τον ερχομό του νέου αιώνα.

Εσείς, κύριοι της Κυβέρνησης, ονειρεύεστε την Μάργκαρετ Θάτσερ και θέλετε να της μοιάσετε. Ονειρεύεστε τα σχολεία της Αγγλίας και όχι μόνο. Καλά σχολεία με επιδόσεις, παίρνουν λεφτά. Σχολεία χωρίς επιδόσεις, με βάση πάντα τα δικά σας κριτήρια, στον Καιόδα.

Και φυσικά αφού έχετε φροντίσει χρόνια τώρα με πολλούς και πολλές Υπουργούς -που φρόντισαν συστηματικά για τη διάλυση της παιδείας- να φτιάξετε εκπαίδευση στα πλαίσια των ιδεολογημάτων σας για την αποδοτικότητα και με κεντρική ιδέα την αγοραία εξειδίκευση και την εμπάθεια ενάντια στους μαθητές και τις μαθήτριες.

Αυτή η εμπάθεια και ο αυταρχισμός έρχεται σήμερα στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου να μας πει για τους τεμπέληδες μαθητές -φοριέται άλλωστε αυτό το ιδεολόγημα από πλευρά σας όχι μόνο για τους μαθητές αλλά για όλους όσους σκοπεύετε να εξολοθρεύσετε- λέγοντας ότι πρέπει να τελειώνουμε με αυτούς.

Αυτοί είναι φυσικά εκείνοι που δεν χωράνε στο στενό κοστούμι μιας ταξικής παιδείας χωρίς ευκαιρίες, μιας παιδείας που δεν θέλει την ευρυμάθεια αλλά επιθυμεί εξεταστικές κρισάρες, όσες περισσότερες γίνεται χωρίς κριτήρια, χωρίς πραγματικό ενδιαφέρον για την εκπαίδευση και τη νεολαία, με πραγματική όμως σπουδή να εκπονηθεί και αυτό το πολύτιμο κομμάτι της ζωής μας και της κοινωνίας, «άρπα κόλλα και όπου να' ναι», για να παράγει εξειδικευμένους χρήσιμους ανόητους.

Λέει η αιτιολογική έκθεση: «Υψηλή ζήτηση για ανώτατες σπουδές στην Ελλάδα είναι ο βασικός λόγος για τη διατήρηση του συστήματος του *numerus clausus*». Μας λέει, δηλαδή, το Υπουργείο σε άψογα λατινικά ότι η ζήτηση για μόρφωση και ακαδημαϊκές σπουδές είναι το πρόβλημα στην Ελλάδα και εμποδίζει αυτή η ζήτηση για μόρφωση την πρόσβαση στην εκπαίδευση.

Εμείς λέμε ότι το δόγμα της Κυβέρνησης και όλων των προηγούμενων κυβερνήσεων, σε μεγάλο βαθμό ήταν ακριβώς να δημιουργήσει εμπόδια στην πρόσβαση και όχι να τα λύσει. Αυτό αποδεικνύεται τρανά και από το παρόν νομοθέτημα.

Είναι σχεδόν αδιανόητο πρόβλημα, κατά την εισηγητική έκθεση, να θέλουν οι νέοι και νέες να μπαίνουν στην ανώτατη εκπαίδευση, η οποία, κατά τη γνώμη του Υπουργείου που λέγεται Παιδείας, είναι έγκλημα καθοσιώσεως και πρέπει να αντιμετωπιστεί. Αφού αραδιάζονται ένα σωρό φληναφήματα ατάκτως ερριμμένα, στη συνέχεια ερχόμαστε και στην κυνική ομολογία -διαβάζω από την αιτιολογική έκθεση- «Δεν είναι παιδαγωγικός και ηθικός αποδεκτό να επιβραβεύεται μέσα στο σχολείο η οκνηρία και σε τελική ανάλυση δεν είναι δίκαιο ορισμένοι μαθητές *nulla labore* να βρίσκονται στην επόμενη τάξη με μαθησιακά κενά. Αυτό δεν ωφελεί τους ίδιους. Με τον τρόπο προαγωγής και απόλυσης θα επιδιωχθεί ώστε οι μαθητές να μεταβαίνουν στην άλλη τάξη έχοντας τις απαραίτητες προϋποθέσεις. Ορισμένοι μαθητές, λόγω του ότι δεν διαθέτουν την προαπαιτούμενη γνωστική επάρκεια, νιώθουν μειονεκτικά, αλλά και εκτός αυτού, πα-

ρακωλύουν την απρόσκοπτη μάθηση των άλλων, φαινόμενο το οποίο στις μέρες μας έχει πάρει διαστάσεις και πρέπει να προβληματίσει».

Αυτό, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έχει πολλές μεταφράσεις, όλες άσχημες και απαράδεκτες με το μέτρο της παιδείας. Δεν μιλάω καν για τα παιδιά των μεταναστών, που είναι λογικό να θέλουν παραπάνω χρόνο προσαρμογής και θα έπρεπε να διευκολύνονται. Λέω για τους υπόλοιπους μαθητές και μαθήτριες, αυτούς, δηλαδή, που φροντίσατε να αντιμετωπίσουν κάθε δυνατή δυσκολία στο δρόμο για τη μόρφωση με ένα ανεπαρκές, απ' όλες τις απόψεις, εκπαιδευτικό σύστημα, στο οποίο γενικά έχετε έναν τιμωρητικό ρόλο ως πολιτεία. Ενισχύσατε την παραπαιδεία για τους έχοντες να την παρακολουθήσουν, κλείσατε τα σχολεία, συγχωνεύσατε σχολεία, απαξιώσατε δασκάλους, απολύετε τους εκπαιδευτικούς κάθε βαθμίδας, χτίζετε επικοινωνιακά απαράδεκτα παιχνίδια με τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης για να περάσετε τις θεάρεστες απόψεις σας. Και έρχεστε μετά απ' όλα αυτά να μας πείτε και τεμπέληδες και μαθητές με μαθησιακά κενά.

Δεν σας περνά βέβαια από το μυαλό ότι η παιδεία φροντίζει παραπάνω τους μαθητές με μαθησιακά προβλήματα ή ότι εσείς τους δημιουργήσατε όλα αυτά τα προβλήματα με τις εκπαιδευτικές σας μεταρρυθμίσεις, διότι απλά είστε νεοφιλελεύθεροι, υποταγμένοι στα μνημόνια και ιδιαίτερα ανεπαρκείς. Έρχεστε τώρα, όχι να φορτωθείτε την αποτυχία σας -αυτό άλλωστε θα ήταν εντιμο- αλλά να τιμωρήσετε τους μαθητές και την παιδεία.

Δεν χρειάζεται να πω ότι όταν εμείς λέμε «γνώση και παιδεία», καθόλου ουδέτερο πράγμα, όταν θέτουμε το ερώτημα «ποια γνώση και ποια παιδεία;», «για ποιους η γνώση και για ποιους η παιδεία, για ποιο σκοπό;» δεν εννοούμε τα ίδια πράγματα με εσάς. Εδώ είναι η μεγάλη συζήτηση που θα έπρεπε να ανοίξει με κάθε ενδιαφερόμενο και με κάθε ενδιαφερόμενη για το ποιο είναι το σχολείο που θέλουμε και ποιος είναι ο ρόλος του στην κοινωνία. Από το τι παιδεία έχουμε προκύπτει και η κοινωνία που θέλουμε και αντίστροφα.

Δεν υπάρχει ο χρόνος αλλά ούτε έχει και κανένα νόημα να ανοίξει εδώ αυτή η συζήτηση, διότι ισχύει η παροιμία με τον κουφό και την πόρτα. Όμως, την έχουμε ανοίξει με την κοινωνία και ελπίζω ότι επειδή πραγματικά δεν διαθέτετε γνωστική επάρκεια, νιώθετε μειονεκτικά και παρακωλύετε τη χειραφέτηση και την πρόοδο της κοινωνίας -φαινόμενο που στις μέρες μας έχει πάρει διαστάσεις- πρέπει να φύγετε το συντομότερο δυνατό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία Διώτη.

Τον λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Χριστογιάννης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παιδεία και η εκπαίδευση είναι άρρηκτα συνδεδεμένες με το ελληνικό έθνος, το ελληνικό κράτος και τον ελληνικό πολιτισμό. Η παιδεία και η εκπαίδευση ήταν, είναι και θα είναι ζωτικής σημασίας τόσο για τη χώρας μας όσο και για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η ελληνική παιδεία αποτελεί γέφυρα μεταξύ της χώρας μας και την Ευρώπης.

Η σημασία της παιδείας και της εκπαίδευσης έχει στρατηγικό χαρακτήρα. Δεν πρέπει ποτέ να λησμονούμε δύο αποφθέγματα των αρχαίων προγόνων μας: «Όσοι μελέτησαν την τέχνη της διοίκησης έχουν πειστεί ότι η τύχη των κρατών εξαρτάται κυρίως από την εκπαίδευση των νέων» κατά Αριστοτέλη και «Η εκπαίδευση με την έννοια της παιδείας είναι ένα θησαυρός» κατά Πλούταρχο.

Μέχρι σήμερα το ελληνικό κράτος δεν έχει αρθρώσει μια ολοκληρωμένη εθνική στρατηγική για την παιδεία, έτσι ώστε να καταστεί ανταγωνιστικό στο νέο παγκοσμιοποιημένο διεθνές περιβάλλον. Η Ελλάδα έχει μείνει, δυστυχώς, πίσω σε σύγκριση με τους εταίρους της. Από τα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με τις δημόσιες δαπάνες για την παιδεία ως ποσοστό του ΑΕΠ προκύπτει ότι η Ελλάδα συνδυάζει συγχρόνως χαμηλό επίπεδο επενδύσεων σε απόλυτες τιμές και πτωτική τάση στις δαπάνες για την παιδεία από το 2008-2009.

Στην έρευνα «The Learning Curve», που δημοσιεύθηκε το Δε-

κέμβριο του 2012, η οποία αφορούσε τις γνωστικές δεξιότητες και το μορφωτικό επίπεδο των μαθητών σε σαράντα χώρες, πρώτη στη λίστα ήταν η Φινλανδία και ακολουθούσε η Νότια Κορέα, ενώ η χώρα μας βρέθηκε στην τελευταία δεκάδα, δηλαδή τριακοστή πρώτη.

Σύμφωνα με την ετήσια έκθεση «Education at a Glance 2013», που καταρτίστηκε από τον Οργανισμό Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης, ΟΟΣΑ, σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, πάνω από το 20% των νέων ηλικίας δεκαπέντε έως είκοσι εννέα ετών στη χώρα μας δεν εκπαιδεύεται και δεν εργάζεται.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, θεωρεί ορατό τον κίνδυνο να υπάρξει «μια χαμένη γενιά» και γι' αυτό προτρέπει τη χώρα μας να εκμεταλλευθεί τα ειδικά προγράμματα εκπαίδευσης και κατάρτισης, καθώς και διάφορα υψηλής ποιότητας προγράμματα μαθητείας ή πρακτικής άσκησης που θα εφαρμοστούν στο πλαίσιο της πρωτοβουλίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης «Εγγύηση για τους νέους».

Δεν φθάνει, όμως, μόνο η βοήθεια των εταίρων μας. Πρέπει και μόνοι μας να δράσουμε γρήγορα και αποτελεσματικά, για να καλύψουμε τα ελλείμματα και τις χρόνιες παθογένειες του εκπαιδευτικού μας συστήματος.

Η διεθνής οικονομική κρίση και το έντονα ανταγωνιστικό διεθνές περιβάλλον καθιστούν επιτακτικότερη και δυσκολότερη την επίτευξη αυτής της αποστολής. Παρά τους οικονομικούς περιορισμούς που αντιμετωπίζει η χώρα μας, πρέπει να καταφέρουμε με λιγότερους πόρους να επιτύχουμε ποιοτικά και βέλτιστα αποτελέσματα. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι για να βγούμε από την κρίση, πρέπει να επενδύσουμε στην εκπαίδευση, την παιδεία, την έρευνα και την τεχνολογία.

Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να συγχαρώ τους Υπουργούς κ.κ. Αρβανιτόπουλο και Μητσοτάκη για τη ρύθμιση του ζητήματος της τοποθέτησης ενός τμήματος των εκλεγμένων καθηγητών των ΑΕΙ και ΤΕΙ, που εκκρεμεί πάνω από τρία χρόνια. Εύχομαι και οι υπόλοιποι να τοποθετηθούν σύντομα.

Επίσης, θεωρώ επιτακτικό η Κυβέρνηση να αποκαταστήσει τις μισθολογικές αδικίες που έφεραν οι οριζόντιες περικοπές στους πανεπιστημιακούς, καθηγητές και δασκάλους, ώστε τα επίπεδα των μισθών να αντικατοπτρίζουν τα προσόντα τους. Μόνο τότε θα μπορούμε, όχι μόνο να μιλούμε για αξιοκρατία αλλά να την εφαρμόζουμε κιόλας.

Το υπό συζήτηση νομοσχέδιο, απόσταγμα πενταετούς εθνικού διαλόγου, συμβάλλει στην πραγματική αναβάθμιση της δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης και διά βίου μάθησης και έχει μόνιμο και όχι προσωρινό χαρακτήρα. Η παιδεία είναι εθνική υπόθεση και πρέπει να υπάρχει στρατηγικός σχεδιασμός και όχι ευκαιριακοί αυτοσχεδιασμοί.

Η Κυβέρνηση με αυτό το νομοσχέδιο δεν ακυρώνει προηγούμενες μεταρρυθμίσεις αλλά επικαιροποιεί, εκσυγχρονίζει και καθιστά αποτελεσματικότερες τις δομές, τις διαδικασίες, το πλαίσιο και το περιεχόμενο της παρεχόμενης εκπαίδευσης. Αποδεικνύει ότι για άλλη μια φορά τολμά να αντιμετωπίσει τα προβλήματα, σε αντίθεση με την Αντιπολίτευση, η οποία συνεχώς ασκεί κριτική χωρίς να προτείνει ή προτείνει ανεφάρμοστες λύσεις.

Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, που δεν αιφνιδιάζει τους μαθητές, αφού η νέα δομή αρχίζει από την Α' λυκείου του 2013-2014, καινοτομεί εισάγοντας τις ακόλουθες σημαντικές αλλαγές:

Αναδιοργανώνει και καθιστά αυτόνομο το γενικό λύκειο, που επιτέλους δεν είναι εξεταστικό κέντρο αλλά σχολείο που παρέχει μόρφωση και καλύπτει πλήρως τις εκπαιδευτικές ανάγκες των μαθητών, καθιστώντας προαιρετική την προσφυγή στη λύση των φροντιστηρίων σε μια περίοδο οικονομικής κρίσης.

Εισάγει ένα νέο, πιο αποτελεσματικό τρόπο αξιολόγησης των μαθητών που βασίζεται στην κατανόηση βασικών ζητημάτων και εννοιών, στην κριτική και συνθετική σκέψη, στην ικανότητα επιχειρηματολογίας υψηλού επιπέδου, στην επίλυση προβλημάτων και στην πρωτοτυπία. Η αξιολόγηση δεν είναι απλή ούτε τιμωρία για διδάσκοντες και διδασκόμενους αλλά μια αναγκαία και απαραίτητη προϋπόθεση, εάν επιθυμούμε να δημιουργήσουμε ένα σύγχρονο και αποτελεσματικό εκπαιδευτικό σύστημα.

Επαναφέρει το σχολείο ως κέντρο της προετοιμασίας για τις πανελλαδικές εξετάσεις. Τα μαθήματα μειώνονται σε τέσσερα και στην τελική βαθμολογία συνυπολογίζεται και ο βαθμός προ-

αγωγής και απόλυσης. Τα θέματα διαμορφώνονται από την κεντρική επιτροπή εξετάσεων κατά 50% και από τη νεοϊδρυθείσα τράπεζα θεμάτων διαβαθμισμένης δυσκολίας κατά 50%, ενώ ιδρύεται Εθνικός Οργανισμός Εξετάσεων.

Αναβαθμίζει και αναμορφώνει το νέο επαγγελματικό λύκειο, ΕΠΑΛ, καθιστώντας το σχολείο πρώτης επιλογής, δίνοντας βαρύτητα στην καθολική εφαρμογή της μαθητείας και συνδέοντάς το επιτέλους με την αγορά εργασίας.

Ενισχύει τη δημόσια, δωρεάν μη τυπική εκπαίδευση, ιδρύοντας σχολές επαγγελματικής κατάρτισης και ινστιτούτα επαγγελματικής κατάρτισης, ενώ αναβαθμίζει τα σχολεία δεύτερης ευκαιρίας.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να ζητήσω από τον κύριο Υπουργό να εξετάσει τα ακόλουθα ζητήματα: Πρώτον, την τοποθέτηση του προσωπικού των νοσηλευτικών ειδικοτήτων που βγήκε σε διαθεσιμότητα, σε κενές οργανικές θέσεις στα νοσοκομεία και στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση και δεύτερον, για τις μετεγγραφές των φοιτητών, τον διπλασιασμό του εισοδηματικού ορίου –στις 18.000 ευρώ κατά κεφαλήν- για τους πάσχοντες γονείς –έναν εκ των δύο ή και οι δύο- από ανίατη ή δυσίατη ασθένεια, εφόσον έχει αποφανθεί η ανώτατη υγειονομική επιτροπή και τους έχει κρίνει ανίκανους για εργασία.

Ένα σχολείο θεωρείται αποτελεσματικό, όταν σ' αυτό συνυπάρχουν τόσο η ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης όσο και οι ίσες ευκαιρίες για όλους. Αυτό είναι το όραμά μας, γι' αυτό παλεύουμε και αυτό ενσαρκώνει το νέο νομοσχέδιο.

Γιατί «η εκπαίδευση είναι ένα θεμελιώδες ανθρώπινο δικαίωμα. Ποτέ δεν θα πρέπει να είναι ένα ατύχημα της περίπτωσης ούτε να είναι ένα προνόμιο που θα διανεμηθεί με βάση τον πλούτο, το φύλο, τη φυλή, την εθνότητα ή τη γλώσσα».

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Χριστογιάννη και εμείς και για τη συνέπεια του χρόνου.

Ο κ. Νικόλαος Βούτσης έχει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, θα αναφερθώ στην αρχή επ' ολίγον, ώστε να μη χαθεί μέσα στη γενικότερη τοποθέτηση και να υποχρεωθείτε κατά κάποιον τρόπο να τοποθετηθείτε, όταν πάρετε το λόγο, συγκεκριμένα στο χώρο των ΙΕΚ –των ιδιωτικών ΙΕΚ εννοώ- που είναι ένας χώρος εκτροφής σκανδάλων και τον οποίο εσείς με πολλαπλούς τρόπους πριμοδοτείτε.

Θα πρέπει να μας πείτε εδώ τι θέση παίρνετε για το ότι δίδεται τελικά άδεια με το τρικ των νέων νομικών προσώπων, ενδεχομένως μετά και από πολιτικές παρεμβάσεις και ενώ υπήρχε αφαίρεση αδειών, τουλάχιστον σε δύο ΙΕΚ που γνωρίζουμε εμείς –από τα πιο γνωστά, «ΞΥΝΗ» και «ΔΟΜΗ»- για τα οποία εκκρεμούν οφειλές εκατομμυρίων σε ΙΚΑ, εφορίες, καταβολή πιστωτών, μέσω μεταβίβασης αδειών σε νέες εταιρείες, με νέα ονομασία κατά το «Νέος Πανιώνιος». Φαίνεται, λοιπόν, ότι μετά από μία φάση που βρισκόταν σε εκκρεμότητα ο ΕΟΠΕΠΠ δίνει άδεια σε νέα νομικά πρόσωπα, με τους ίδιους τίτλους, για να συνεχίσουν και να πριμοδοτηθούν από τη μεταρρύθμιση, την οποία σήμερα βιώνουμε. Κλείνω αυτήν την παρένθεση. Αναφέρθηκα στην αρχή, έτσι ώστε να λάβετε υπ' όψιν σας τα στοιχεία και να υπάρξει μία δημόσια τοποθέτηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μιλώντας για την εκπαίδευση πρέπει να δούμε πώς θα βγούμε από την κρίση και τι θα γίνει μετά από την κρίση. Δηλαδή, ποιο θα είναι αυτό το εκπαιδευτικό σύστημα που σήμερα θα αντιστοιχηθεί μ' αυτό που περνάμε, ως υπέρβαση του και αύριο θα χρειαστεί να μας βοηθήσει πάρα πολύ για να σταθεί στα πόδια της η χώρα μας και ο λαός της. Δυστυχώς, δεν είναι σε μία θετική αντίληψη, είναι στον αντίποδα. Διότι, εμείς παραδείγματος χάριν έχουμε προτείνει –και διεθνώς συζητιέται- οι δαπάνες για την εκπαίδευση να είναι εκτός των ελλειμμάτων, να μη συνυπολογίζονται στα ελλείμματα. Εμείς μάλιστα λέμε και συνολικά οι δημόσιες επενδύσεις στον κοινωνικό τομέα να μην προσμετρώνται, διότι είναι μία μεγάλη επένδυση για τη χώρα. Αντίθετα, από την πλευρά σας μπαίνει στη μυλόπετρα του μνημονίου απολύτως η εκπαιδευτική διαδικασία.

Πρώτον, με ποιους λειτουργούς θα γίνει η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση; Με απαξίωση και υποβάθμιση των καθηγητών; Με

εκμηδένιση των εισοδημάτων τους; Μπορεί κανείς από εμάς να διδάξει με 800 ευρώ; Να πάει να κάνει τι; Με τι κέφι να διδάξει και με τι δυνατότητα επιβίωσης; Με ανασφάλεια ζωής, ανασφάλεια επαγγέλματος, με κινητικότητα, διαθεσιμότητα, με το να αλλάζουν κάθε χρόνο τα δεδομένα κ.λπ.; Με ποιους λειτουργούς, λοιπόν, θα γίνει η όποια μεταρρύθμιση;

Δεύτερον, γιατί υπονομεύεται η δωδεκαετής υποχρεωτική εκπαίδευση και οδηγούνται μέσω μεροληπτικών ταξικών επιλογών στην έξοδο παιδιά; Θυμηθείτε με τη μεταρρύθμιση Αρσένη πόσα παιδιά τότε είχαν βγει από την εκπαίδευση.

Τι σημαίνει περιθωριοποίηση του κακού μαθητή; Τι ανοησίες είναι αυτές εν έτει 2013; Πού τις βρήκατε; Εγώ είχα τελειώσει το Πειραματικό Σχολείο του Πανεπιστημίου Αθηνών, όπου υποτίθεται ότι πριν από πολλές δεκαετίες γίνονταν –και γίνονται– και πειράματα για να βγάλουν συμπεράσματα. Τώρα που συναντιόμαστε σε αυτά τα χρόνια –παππούδες πια και γιαγιάδες– μεταξύ μας, ξέρετε σε σχέση με αυτό που ήμασταν εκεί, με το ποιους θεωρούσαμε «σκραπες», με το ποιοι ήταν έτσι, ποιοι ήταν αλλιώς, με τι βαθμολογίες είχαμε βγει και σε τι σχολές είχαμε περάσει, τελικά ο καθένας μέσα στην κοινωνία τι έκανε; Καμμία σχέση δεν υπάρχει με το τότε και το γνωρίζετε αυτό. Γιατί, λοιπόν, να μπουν αυτοί οι φραγκοί σε αυτά τα παιδιά; Γιατί να οδηγηθούν σε ένα περιθώριο;

Επίσης, η Μεταπολίτευση, όπως και ο συνδικαλισμός, –που αρκετοί εξ υμών έχετε μία αλλεργία για το τι έφερε η Μεταπολίτευση στη χώρα μας– έφερε κάτι πάρα πολύ βασικό. Κληροδότησε τη δημόσια μαζική εκπαιδευτική διαδικασία που οδηγεί σε όλες τις βαθμίδες σε διευρυμένη κοινωνική αναπαραγωγή. Για όποιον δεν καταλαβαίνει ή για όποιον δεν ξέρει –διότι αυτό είναι βασικό ζήτημα– η διευρυμένη κοινωνική αναπαραγωγή είναι η δυνατότητα που δίνουν οι ίδιες οι δομές μέσα σε αυτό το σύστημα, στον καπιταλισμό, μίας κοινωνικής κινητικότητας πλέον, δηλαδή η δυνατότητα στο παιδί πέραν της ταξικής προέλευσής του να μπορεί με μία άνεση να έχει πρόσβαση σε ανώτερη –όπως λέγεται– ή σε άλλη κοινωνική βαθμίδα και τάξη. Αυτή η κινητικότητα μέσω του μαζικού εκπαιδευτικού συστήματος ήταν μία βασική, θεμελιώδης κατάκτηση στη Μεταπολίτευση. Γιατί τώρα έρχεται ο φραγκός, από πολύ νωρίς κιόλας, σε τεχνικό και γενικό λύκειο και οδηγούνται τα παιδιά –με τους κανόνες και τις σημερινές συνθήκες της έλλειψης εγγυήσεων– στην αγορά εργασίας, προκειμένου να συνδεθούν και να σφιχταγκιαστούν οι έννοιες της γενικής μόρφωσης με την αγορά εργασίας;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

Όλα αυτά είναι εντελώς ακατάληπτα. Αντί της κατάργησης των εξετάσεων στα ΑΕΙ που θα ήταν μία ριζοσπαστική παρέμβαση, αντί για έναν πραγματικά αυτόνομο μορφωτικό ρόλο του λυκείου και αποδυνάμωση των φροντιστηρίων, δηλαδή μία νέα εποχή, που θα μας βοηθήσει να βγούμε και από την κρίση με το καλά ψηλά, στην έρευνα, στη μόρφωση, στις καινοτομίες, στο διεθνές περίγυρο, με τα παιδιά να έχουν προσδοκίες μέσα και από τη δυνατότητά τους και από τις προσλαμβανόμενες παραστάσεις από τη μορφωτική διαδικασία, αντί αυτών λοιπόν, επιλέγετε να αντιστοιχηθεί με τη σημερινή Ελλάδα της κρίσης ένα σχολείο που θα οδηγεί έξω από τη διαδικασία του χιλιάδες μαθητές και θα οδηγεί χιλιάδες από τους νέους ανθρώπους, από τα παιδιά μας στο να γίνουν υπάκουοι και φτηνή εργατική δύναμη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

Είναι πραγματικά ένα κατάντημα, στο οποίο θα πρέπει να αντισταθούν όλες οι δυνάμεις από όλους τους χώρους που βλέπουν διαφορετικά την ανάγκη και την πορεία της χώρας μας, καθώς και την εκπαιδευτική διαδικασία, και με αυτήν την έννοια και τους αγώνες των εκπαιδευτικών για τους οποίους μιλάτε με τόσο απαξιωτικό τρόπο, όπως μιλήσατε και για όλους όσοι αγωνίστηκαν αυτά τα τρία χρόνια για να ανατραπεί η πολιτική σας. Αυτοί οι αγώνες, μαζί με τους εργαζόμενους, μαζί με τις οικογένειες, μαζί με τα παιδιά στα σχολεία και έξω από αυτά, θα δώσουν πραγματικά ένα ισχυρό λάκτισμα όχι μόνο αποτροπής και

ανατροπής αυτής της άθλιας πολιτικής αλλά θα ανοίξουν και την πόρτα για ένα διαφορετικό μέλλον και για μία ριζοσπαστική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση υπέρ του λαού μας και υπέρ της χώρας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας ευχαριστούμε και εμείς.

Η κ. Ελένη Μακρή-Θεοδώρου έχει τον λόγο.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ-ΘΕΟΔΩΡΟΥ: Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι λίγο-πολύ όλοι γνωρίζουμε τη σχολική πραγματικότητα. Μαθητική διαρροή ή πρόωρη σχολική εγκατάλειψη –ένα μεγάλο ποσοστό των μαθητών μας εγκαταλείπουν τα σχολεία– καθώς και εξουθένωση των εφήβων. Έρευνες αναφέρουν ότι πάνω από εκατόν είκοσι χιλιάδες παιδιά ηλικίας δώδεκα έως δεκαοκτώ ετών παρουσιάζουν μία μορφή κατάθλιψης ή πολλές φορές έχουμε και αυτοκτονικά σύνδρομα.

Αυτό είναι αποτέλεσμα των εξαντλητικών ωραρίων που αναγκάζονται να βιώσουν μέσα στο σύγχρονο ελληνικό σχολείο. Και για ποιο λόγο; Μόνο και μόνο για να κυνηγήσουν μία θέση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Σχετικά με τις απουσίες, θα ήθελα να σημειώσω ότι τα παιδιά βρίσκονται τυπικά μέσα στο σχολείο αλλά ουσιαστικά απέχουν. Θυμίζω σε όλους αυτό που συμβαίνει ειδικά στην Γ' λυκείου, όπου οι τάξεις είναι άδειες, γιατί τον χρόνο που είναι να αφιερώσουν τα παιδιά στο σχολείο, τον αφιερώνουν στα φροντιστήρια ή σε άλλες δραστηριότητες. Κυρίως όμως τον αφιερώνουν στα φροντιστήρια, γιατί θεωρούν ότι εκεί θα πάρουν τη μόρφωση και τις γνώσεις που χρειάζονται για να ανταπεξέλθουν σε ένα απαιτητικό εξεταστικό σύστημα.

Οι γνώσεις και η γλώσσα των εφήβων μας, αποτελούν συχνά αντικείμενο χλευασμού. Πολλές φορές μάλιστα οι γνώσεις τους είναι προγραμματισμένες να διαρκούν μέχρι το Μάιο, άντε το πολύ τον Ιούνιο. Μετά κάνουν delete όπως λέμε. Δεν θέλουν να θυμούνται τίποτα.

Γονείς, μαθητές και εκπαιδευτικοί εστιάζουν μόνο στην είσοδο στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Αυτό συνεπάγεται ένα τεράστιο ατομικό, οικογενειακό και οικονομικό κόστος, προκειμένου οι μαθητές να ανταπεξέλθουν στα ατελείωτα φροντιστήρια.

Ακόμη και οι εκπαιδευτικοί αισθάνονται ότι χάνουν τους μαθητές τους και ότι δεν έχει κανένα νόημα και καμμία αξία να βρίσκονται στην τάξη, όταν οι μαθητές τους επιζητούν τη γνώση έξω από τη σχολική αίθουσα.

Θα αναφέρω και κάποια άλλα προβλήματα που τα ξέρουμε όλοι. Έγινε πάρα πολλές φορές εδώ λόγος για το θέμα των αποσπάσεων των εκπαιδευτικών. Να θυμίσω ότι караβάνια ολόκληρα αναγκάζονται κάθε Σεπτέμβριο και κάθε Ιούνιο να μετακομίζουν, γιατί πρέπει να εγκαταλείψουν τον τόπο διαμονής τους. Οικογένειες διαλύονται. Και δεν έχουμε βρει ακόμη ένα σύστημα και έναν τρόπο να το αντιμετωπίσουμε αυτό;

Υπάρχουν δομές εκπαίδευσης οι οποίες δεν έχουν το κατάλληλο εκπαιδευτικό προσωπικό. Στην περιοχή μου, στη Φθιώτιδα, όπως και σε πάρα πολλά μέρη σε όλη την Ελλάδα, η ειδική αγωγή στηρίζεται στους αναπληρωτές για να μπορέσουν να στελεχωθούν τα σχολεία. Και στη Φθιώτιδα, λόγω Στερεάς Ελλάδας, όπως και στο νότιο Αιγαίο, επειδή δεν υπάρχει χρηματοδότηση από το ΕΣΠΑ, είναι ακόμη πιο δύσκολη η κατάσταση από ό,τι στις άλλες περιοχές.

Και εσείς για όλα αυτά τα προβλήματα εννοείτε ότι δεν πρέπει να κάνουμε τίποτα; Δεν πρέπει να αλλάξει τίποτα; Να συνεχίσουμε με την ίδια λογική; Σαράντα χρόνια τώρα μιλάμε γι' αυτό το θέμα. Έρχονται οι κυβερνήσεις, έρχονται οι Υπουργοί και στο μόνο που εστιάζουμε κάθε φορά είναι στο πώς θα αλλάξει ένα εξεταστικό σύστημα. Αν τα μαθήματα που θα εξεταστούν θα είναι τέσσερα, αν θα είναι έξι ή αν θα είναι εννιά. Είχαμε και δεκατρία-δεκατέσσερα κάποια στιγμή –να θυμίσω– επί εποχής Αρσένη.

Να πούμε τα πράγματα με το όνομά τους. Όλα είναι θέμα πολιτικού κόστους. Στη μέση εκπαίδευση συγκροούνται πάρα πολλά συμφέροντα. Ο Εθνάρχης Κωνσταντίνος Καραμανλής είχε

πει το εξής: «Η επιτυχία της εκπαιδευτικής προσπάθειας, που είναι αυτόχρονα εθνικό και όχι πολιτικό πρόβλημα, εξαρτάται από την έκταση της συναισθησικής ευθύνης με την οποία θα επιδοθούν στο καθήκον τους η πολιτεία, οι εκπαιδευτικοί και οι εκπαιδευόμενοι».

Η πολιτεία, λοιπόν, έχοντας συναίσθηση αυτής της ευθύνης, αποφασίζει να δημιουργήσει ρήξεις, να κάνει αλλαγές, να συγκρουστεί με νοοτροπίες και να αντιμετωπίσει τα προβλήματα που μας οδήγησαν ως εδώ. Δεν βάζει το πρόβλημα κάτω από το χαλί για άλλη μία φορά αλλά θέλει και να το συζητήσει και να συγκρουστεί και να αποφασίσει.

Ειπώθηκαν πολλά για τον διάλογο. Ειπώθηκε ότι ο διάλογος δεν ήταν διεξοδικός. Πόσο πια να το συζητήσουμε; Σαράντα χρόνια μιλάμε για τα ίδια πράγματα. Ανακυκλώνουμε τα ίδια πράγματα. Έχει καταπτήσει σαν το γεφύρι της Άρτας ο διάλογος. Προφανώς δεν θέλουμε να το χτίσουμε, γιατί ο διάλογος για κάποιους είναι το καλύτερο άλλοθι, είναι το μέσο για την καθυστέρηση και την ακύρωση οποιασδήποτε απόφασης.

Νομίζω ότι πρέπει να είμαστε ειλικρινείς και βλέπω ότι από την πλευρά της Αντιπολίτευσης δεν υπάρχει καμμία ειλικρίνεια. Ο ΣΥΡΙΖΑ είπε διαμέσου του κ. Κουράκη ότι θα επαναφέρει την κατάσταση όπως είναι τώρα -προφανώς είναι τόσο τέλεια που πρέπει να επανέλθουμε στα ίδια!- και ότι θα ξεκινήσει ένα διάλογο για τα τεχνικά λύκεια. Μα, σας δίνεται η ευκαιρία τώρα. Καταθέστε τις προτάσεις σας σε αυτόν το διάλογο και μπορεί να γίνουν αποδεκτές.

Η Χρυσή Αυγή λέει ότι όσα νομοσχέδια και να φέρουμε, δεν θα αλλάξει τίποτα. Προφανώς πιστεύει ότι αν τα διαλύσουμε όλα, τότε θα είναι ακόμη καλύτερα.

Και τέλος, η κ. Ρεπούση μας προτρέπει να δούμε τα προγράμματα των ευρωπαϊκών χωρών -αυτή η αιώνια μίμηση με ό,τι «τέλειο» έχει γίνει στο εξωτερικό- και εμείς δεν είμαστε άξιοι να έχουμε ένα δικό μας σύστημα. Μεταξύ αυτών των προγραμμάτων, όμως, που μας προτρέπει να δούμε, πρέπει να κοιτάξουμε και τα προγράμματα της Αγγλίας, όπου εκεί εισάγεται η διδασκαλία των Αρχαίων Ελληνικών, κάτι με το οποίο διαφωνεί η ίδια, αφού εδώ μας λέει ότι τα Αρχαία Ελληνικά είναι μία «νεκρή γλώσσα» και δεν πρέπει να της δίνουμε καμμία σημασία.

Θεωρώ ότι όσον αφορά τη μέση εκπαίδευση η οποία δεν στοχεύει στον πλούτο των γνώσεων, στην ανάπτυξη της κριτικής σκέψης, στις διαχρονικές αξίες, στα πανανθρώπινα ιδανικά, στη διαμόρφωση ήθους και δημοκρατικής συνείδησης, στην προετοιμασία του νέου ανθρώπου να ζήσει στον εικοστό πρώτο αιώνα αλλά στοχεύει στην παθητική απομνημόνευση, είναι ανεύθυνο και επικίνδυνο να μην κάνουμε καμμία προσπάθεια να την αλλάξουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα ισχυριστώ ότι η αναδιάρθρωση που γίνεται θα λύσει με έναν μαγικό τρόπο όλα τα προβλήματα που υπάρχουν στην εκπαίδευση. Όμως, «νοικοκυρεύει» πάρα πολλά θέματα που παρουσιάζουν παθογένειες και πρέπει να αντιμετωπιστούν και πρέπει να γίνει τώρα, γιατί δεν έχουμε τα περιθώρια για άλλες καθυστερήσεις.

Θα ήθελα να μου δώσετε, κυρία Πρόεδρε, ένα λεπτό για να επισημάνω δύο πράγματα που θέλω.

Το είπα και στην τοποθέτησή μου στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων και θέλω, κύριε Υπουργέ, να το λάβετε σοβαρά υπ' όψιν. Η ομάδα θετικών και τεχνολογικών επιστημών είναι ένα τεράστιο πεδίο. Είναι αδικία για τα άλλα παιδιά που θα επιλέξουν τις άλλες ομάδες να έχουν μικρότερες δυνατότητες επιλογής σχολών. Θεωρώ ότι αυτό πρέπει να «σπάσει» και να είναι δύο οι τομείς. Μία η θετική κατεύθυνση και μία η τεχνολογική.

Επίσης, η ομάδα των παιδαγωγικών τμημάτων θα πρέπει να διευρυνθεί και να συμπεριληφθούν εκεί σχολές που έχουν να κάνουν με την εκπαίδευση, όπως είναι τα Τμήματα Φυσικής Αγωγής και αθλητισμού ή τα Τμήματα Νηπιοβρεφικών.

Πρέπει να δούμε και το θέμα στην ειδική αγωγή που έχει προκύψει. Πρέπει να εξαιρεθούν από τη διαθεσιμότητα οι άνθρωποι οι οποίοι ήταν με την προέκταση πενήντα. Είναι μόνο είκοσι άτομα. Είναι λίγα, βέβαια, αλλά απαραίτητα στις δομές της ειδικής αγωγής.

Τέλος, όσον αφορά στη μεταφορά των θέσεων των πανεπιστημίων πρέπει, επιτέλους, να γίνει και μία εξαίρεση για τους πολύ-

τεχνους. Είναι πάρα πολύ λίγοι. Σε μία χώρα που ο πληθυσμός φθίνει, πρέπει να στηρίξουμε αυτούς τους ανθρώπους.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία Θεοδώρου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα μπορούσα, κυρία Πρόεδρε, να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ναι, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να μη μένουν αναπάντητα ορισμένα ερωτήματα που τίθενται στην Αίθουσα αυτή, από προηγούμενο ομιλητή ακούστηκε κάτι για κάποια ιδιωτικά ΙΕΚ. Δεν κατάλαβα τι εννοούσε αλλά θα ήθελα να ξεκαθαρίσουμε κάποια πράγματα.

Εμείς έχουμε απλοποιήσει τις διαδικασίες, ούτως ώστε να επιταχύνονται όλες αυτές οι υποθέσεις και όποιοι τηρούν τις νόμιμες προϋποθέσεις και τα νόμιμα δικαιολογητικά και θέλουν να δραστηριοποιηθούν στο χώρο αυτό χωρίς ιδεοληψίες μπορούν να το κάνουν. Η Κυβέρνηση, είναι σταθερά προσανατολισμένη στη δημόσια δωρεάν παιδεία -το έχουμε πει, εξάλλου, επανειλημμένως- και με αυτό το νομοσχέδιο κάνουμε ακόμη περισσότερο πράξη όλα αυτά τα οποία αποτελούν για εμάς το γνώμονα, τον κανόνα.

Επαναλαμβάνω ότι όσον αφορά το χώρο των ΙΕΚ και των άλλων δομών, εντελώς δωρεάν από φέτος μπορεί όποιος ενδιαφέρεται να μετέσχει στη διαδικασία αυτή και να πάρει τις γνώσεις που χρειάζεται και τις δεξιότητες.

Επειδή, όμως, ακούστηκαν πράγματα για κάποια ΙΕΚ και κάποιοι άλλοι παλιότερα είχαν κατηγορήσει πάλι την ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας για διάφορα τέτοια θέματα, εγώ θα ήθελα να πω το εξής. Δεν ξέρω τι ακριβώς συμβαίνει. Εάν υπάρχουν στοιχεία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όποιος έχει στοιχεία, βεβαίως να τα προσκομίσει εδώ και θα τα λάβουμε αμέσως υπ' όψιν μας. Εάν δεν έχουν, όμως, κάποιοι στοιχεία, φοβάμαι ότι με αυτήν τη σύγχυση που επικρατεί στο χώρο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για τα ζητήματα αυτά, μάλλον κάποιοι μεταβάλλονται σε «τροχονόμους» ιδιωτικών συμφερόντων, διότι άλλως δεν μπορεί να εξηγηθεί αυτή η στάση.

Ειλικρινά, λυπάμαι γιατί αυτά είναι εντελώς ανεύθυνες καταστάσεις και δεν μπορεί στο Κοινοβούλιο απλώς να λέγονται έτσι, να ρίχνεται κάτι στον «αέρα» και να φεύγουμε. Εάν υπάρχουν στοιχεία, καταθέστε τα. Εάν δεν υπάρχουν στοιχεία, σας παρακαλούμε πάρα πολύ να μη συνεχίσετε αυτήν τη λασπολογία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Δεν ξέρετε την ιστορία των ΙΕΚ «ΕΥΝΗ»;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας παρακαλώ, κύριε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπε. Θα τα πείτε στην τοποθέτησή σας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν ξέρω. Δεν γνωρίζω τα ΙΕΚ... Η αρμόδια...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Δεν τη γνωρίζετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας παρακαλώ, μιλάει ο Υπουργός. Θα τα πείτε όταν θα πάρετε τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Ανέφερα συγκεκριμένα ΙΕΚ. Δεν άφησα υπονοούμενα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ό,τι στοιχεία έχετε, παρακαλώ να τα καταθέσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Μα, αναφέρθηκε και πριν στην Αίθουσα. Άρα, απαντάει ο Υπουργός έτσι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Έχει παρέμβει ο εισαγγελέας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας παρακαλώ, κύριε Κουρουμπλή. Σε λίγο θα τα πείτε.

Πάντως, κύριε Υπουργέ, προφανώς είναι θετικό το μέτρο της μη καταβολής διδάκτρων στα ΙΕΚ. Όμως, το Υπουργείο θα πρέπει να προετοιμαστεί και να κάνει περισσότερα τμήματα εκεί όπου θα υπάρχει ζήτηση, γιατί ακούω ότι πολλά παιδιά θα πάνε

προς τα ΙΕΚ. Άρα, θα πρέπει να προετοιμαστείτε για περισσότερα τμήματα, κατά περίπτωση.

Ο κ. Διονύσιος Σταμενίτης έχει τον λόγο.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα, αφορά την πιο σημαντική πτυχή της δημόσιας ζωής, τη δημόσια παιδεία. Σήμερα μπορούμε να πούμε με βεβαιότητα ότι κάθε προσπάθεια που γίνεται για ανάπτυξη, πρόοδο και εκσυγχρονισμό της χώρας, κάθε προσπάθεια δηλαδή που στοχεύει στο σχεδιασμό ενός καλύτερου αύριο, περνάει μέσα από την παιδεία και το εκπαιδευτικό μας σύστημα, μέσα από ένα άρτια δομημένο εκπαιδευτικό σύστημα που προσφέρει γνώση, καλλιέργει κριτική σκέψη, αξιολογεί με τρόπο δημιουργικό.

Δεν πιστεύω, όμως, ότι υπάρχει κανείς μέσα σε αυτήν την Αίθουσα αλλά και έξω από αυτήν, που μπορεί να ισχυριστεί ότι το εκπαιδευτικό σύστημα όπως υφίσταται σήμερα έχει άμεση σχέση με τις παραγωγικές και αναπτυξιακές ανάγκες και προοπτικές της χώρας μας. Ούτε βέβαια μπορεί κάποιος να ισχυριστεί σοβαρά ότι το εκπαιδευτικό μας σύστημα φροντίζει ώστε τα παιδιά μας να αναπτύξουν την άκρως απαραίτητη –αν θέλουμε να μιλάμε για πρόοδο και εξέλιξη– κριτική σκέψη.

Όσο για την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών –αν τελικά υπάρχει– το πώς αυτή λειτουργεί, το πώς ωφελεί την παιδεία και την κοινωνία, πιστεύω ότι είναι ερωτήματα που δεν απαντώνται εύκολα. Εύκολα, όμως, αντιλαμβάνομαστε ότι αυτές οι τρεις χρόνιες αδυναμίες, συντροφιά με άλλες, έφεραν καταστροφικά αποτελέσματα, μεταξύ των οποίων η συνεχής παραγωγή ανέργων.

Η πλειονότητα από εμάς εδώ πέρα, αλλά και έξω στην κοινωνία γνωρίζει ότι αυτά που ανέφερα δεν μπορούν να συνεχιστούν ούτε είναι δυνατόν το λύκειο να συνεχίζει να αποτελεί μία απλή πύλη εισόδου των παιδιών στα πανεπιστήμια, μία πύλη εισόδου που την περνάς μετά από ώρες αμέτρητες –και ακριβές ώρες– φροντιστηριακής στήριξης.

Η πιο σοβαρή επένδυση που πρέπει να κάνει η χώρα μας ώστε να βγει από την κρίση, είναι η αναδιάρθρωση του εκπαιδευτικού συστήματος.

Βέβαια, η Αντιπολίτευση, όταν βλέπει να γίνονται μεταρρυθμίσεις και αλλαγές, «βγάζει σφυριά», αρχίζει τα «όχι» σε όλα, την καταστροφολογία που την έχει πλέον αναγάγει σε επιστήμη. Όχι, το νομοσχέδιο στοχοποιεί τον αδύναμο μαθητή –το ακούσαμε και πριν από λίγο– όχι, αποκλείει τους μαθητές από τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Μέχρι και ότι υπάρχει απλήρωτη, ανασφάλιστη εργασία ανηλίκων μαθητών στους εργοδότες ακούσαμε! Καταστροφολογία με καλπάζουσα φαντασία είναι η συνταγή που την ακολουθούν κάθε φορά χωρίς να παρεκκλίνουν.

Όσο για τη δήθεν αύξηση του εξεταστικού χαρακτήρα του λυκείου που λένε, είναι βέβαιο ότι δεν υπάρχει τέτοιο θέμα. Οι εξετάσεις και τα μαθήματα μειώνονται, γιατί το Υπουργείο δίνει έμφαση στην κριτική και δημιουργική σκέψη και όχι στην απομνημόνευση.

Θέλουμε και χρειαζόμαστε σκεπτόμενους και ενεργούς πολίτες. Η κριτική σκέψη αποτελεί ζητούμενο, όπως και η καλλιέργεια της δημιουργικότητας αλλά και η ανάπτυξη της ικανότητας για συνεργασία μαζί, φυσικά, με την απόκτηση γνώσεων από όλες τις επιστήμες.

Πρέπει να απαλλαγούμε από τα βαρίδια που μας βύθισαν μέσα στο τέλμα. Και αυτό απαιτεί τομές και ριζικές αλλαγές μέσα από μία εθνική προσπάθεια όπου θα πρωταγωνιστεί η παιδεία, παιδεία ουσίας, αρχών, αξιών και πραγματικής γνώσης.

Το νομοσχέδιο που καλούμαστε αύριο να ψηφίσουμε και σήμερα συζητάμε αφορά χιλιάδες μαθητές και οικογένειες, χιλιάδες εκπαιδευτικούς, όλη την κοινωνία. Εκσυγχρονίζοντας τις υπάρχουσες δομές και προσθέτοντας νέες δομές και διαδικασίες καθορίζει το μέλλον της χώρας μας, δημιουργώντας μία δευτεροβάθμια εκπαίδευση που μπορεί να προσφέρει στους μαθητές πραγματικές επιλογές γνώσης αλλά και επιλογές επαγγελματικής κατάρτισης, οι οποίες ενισχύονται. Και όλα αυτά μέσα στο πλαίσιο μίας εθνικής στρατηγικής αξιοποίησης του ανθρώπινου δυναμικού της νέας γενιάς.

Το νομοσχέδιο αυτό, κυρίες και κύριοι, απαντά στις ανάγκες της ελληνικής οικογένειας. Μόνο το γεγονός ότι στην Γ' λυκείου,

αλλάζει ο συσχετισμός με τα μαθήματα γενικής και ειδικής παιδείας σε ποσοστό 35% με 65% αποδεικνύει πάρα πολλά όσο και αν προσπαθούν κάποιοι να σκεπάσουν την αλήθεια με φωνές και λαϊκίστικα επιχειρήματα. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Το λύκειο ενισχύεται, δυναμώνει και δημιουργούνται για πρώτη φορά προοπτικές για ένα γνωσιακό αυτοτελές λύκειο. Τι να κάνουμε; Αυτή είναι η πραγματικότητα. Αλλάζουν τα πράγματα. Όσο και αν αντιστέκεστε θα προχωρήσει η εξέλιξη. Θα φτιάξουμε κάτι καλύτερο, όσο και αν αυτό δεν σας αρέσει.

Έχουμε ένα καινούργιο λύκειο και μέσα από πραγματική δουλειά που θα γίνεται στις ώρες διδασκαλίας, μέσα από τον προγραμματισμό και τη σύνδεση με τις προοπτικές ανάπτυξης της χώρας, θα μπορούμε επιτέλους να μιλάμε για ένα δημοκρατικό, ανθρώπινο λύκειο στην υπηρεσία των μαθητών, για ένα σχολείο που θα προωθεί την κριτική σκέψη, την πραγματική μόρφωση, που θα τροφοδοτεί την ανάπτυξη της χώρας με επιστήμονες και καταρτισμένους νέους και την κοινωνία μας με ενεργούς πολίτες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Πρωθυπουργός της χώρας, ο Αντώνης Σαμαράς, και η Κυβέρνηση, αποδεικνύουν καθημερινά ότι κάτω από τις πιο δύσκολες συνθήκες τολμούν και προχωρούν αποφασιστικά μπροστά.

Με ριζικές αλλαγές, μεγάλες τομές και μεταρρυθμίσεις, αλλάζουν όσα επί δεκαετίες έχουν μείνει στάσιμα. Και ακριβώς επειδή οι συνθήκες είναι δύσκολες, είμαστε υποχρεωμένοι περισσότερο από κάθε άλλη φορά να αλλάξουμε και να φροντίσουμε το μέλλον της νέας γενιάς.

Το Υπουργείο Παιδείας, η πολιτική ηγεσία, ο Υπουργός, ο κ. Αρβανιτόπουλος, με αυτό το νομοσχέδιο, το σχέδιο «Αθηνά», με δράσεις, ενέργειες εκσυγχρονισμού της παιδείας έρχεται σε ρήξη με το χθες. Τολμά και προχωρά βήμα-βήμα μία συνολική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, επενδύοντας σε μία παιδεία με ανοιχτούς ορίζοντες, που βλέπει μακριά, λαμβάνει τα μηνύματα των καιρών, γνωρίζει τις ανάγκες της ελληνικής οικογένειας, βλέπει το «τέρας» της ανεργίας και το σκληρότατο διεθνές ανταγωνισμό.

Είναι η ώρα της πραγματικής εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης. Η Ελλάδα τη χρειάζεται. Την απαιτεί η νέα γενιά. Είναι η ώρα να επενδύσουμε στην παιδεία, όπως έκαναν όλες οι χώρες και πέτυχαν. Η επένδυση στην παιδεία οδηγεί στην έξοδο από την κρίση, στην ανάπτυξη. Αυτή είναι η επένδυση που εγγυάται σταθερά και αειφόρο ανάπτυξη.

Το νομοσχέδιο αυτό γίνεται βήμα προς αυτήν την κατεύθυνση. Γι' αυτό και σας καλώ να το υπερψηφίσετε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε και εμείς.

Τον λόγο έχει η κ. Άννα-Μισέλ Ασημακοπούλου.

ΑΝΝΑ-ΜΙΣΕΛ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χαίρομαι και εγώ με τη σειρά μου που συζητάμε σήμερα ένα νομοσχέδιο το οποίο δεν αποτελεί μνημονιακή υποχρέωση της χώρας, από το οποίο δεν εξαρτάται η ομαλή χρηματοδότηση ή η κατάρρευση της χώρας, που πηγάζει από εμάς και αποτελεί βεβαίως και μία μεταρρύθμιση.

Συγκεκριμένα, αποτελεί μία μεταρρύθμιση σε έναν πάρα πολύ κρίσιμο τομέα, έναν τομέα, ο οποίος νομίζω ότι θα συμφωνήσουμε όλοι ότι δεν προσφέρεται ούτε για υπερβολές ούτε για πολιτική εκμετάλλευση ούτε θα πρέπει να αποτελεί όπλο στη φάρτρα συνδικαλιστών οι οποίοι τον χρησιμοποιούν για να υπερασπιστούν διάφορα συντεχνιακά συμφέροντα.

Αντιθέτως, το θέμα, επειδή είναι τόσο κρίσιμο και επειδή όλοι μπορούμε να συμφωνήσουμε, προσφέρεται για διάλογο. Εδώ πρέπει να σταθώ και να πω ότι προφανώς έχει γίνει διάλογος, αν δει κανείς το σημαντικό και μεγάλο αριθμό των τροποποιήσεων που έγιναν δεκτές από το Υπουργείο, που προήλθαν από τους Βουλευτές αλλά και από την εκπαιδευτική κοινότητα, που πολύ τεκμηριωμένα τις προέβαλε.

Δεν θα υποστηρίξω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το νομοσχέδιο λύνει όλες τις χρόνιες παθολογίες του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Προφανώς και δεν κάνει αυτό. Είναι όμως μία

μεταρρύθμιση, η οποία κινείται σαφώς στη σωστή κατεύθυνση, η οποία διορθώνει πολλά από τα κακώς κείμενα. Ελπίζω ότι αποτελεί και την απαρχή για ακόμα πιο δυναμικές και βαθιές τομές στον τομέα της εκπαίδευσης και θα αναφερθώ σε μία συγκεκριμένη ιδέα.

Δεν θα σταθώ στα θετικά του νομοσχεδίου, γιατί νομίζω ότι έχουν παρουσιαστεί επαρκώς από τους προλαλήσαντες συναδέλφους που στηρίζουν το νομοσχέδιο. Βεβαίως και θα το στηρίξω, όπως σας είπα, γιατί είναι μία σημαντική μεταρρύθμιση στον τομέα της παιδείας.

Θα ήθελα, όμως, να κάνω τρεις επισημάνσεις:

Η πρώτη, αφορά στον τομέα της Πληροφορικής. Αυξήθηκαν οι ώρες της Πληροφορικής αλλά πιστεύω ότι με βάση την επιχειρηματολογία που έχει παρουσιαστεί, όπως επίσης και με βάση την έρευνα του ίδιου του Υπουργείου, η οποία λέει ότι, όταν ρωτήθηκαν οι μαθητές, κατέταξαν στην τέταρτη σειρά με πλειοψηφία 84% το μάθημα της Πληροφορικής στην προτίμησή τους, είναι δίκαιο και σωστό το αίτημα να εξεταστεί το μάθημα, όχι εναλλακτικά με κάποιο άλλο μάθημα αλλά ως μάθημα επιλογής μεταξύ, παραδείγματος χάριν, της Πληροφορικής και της Χημείας, για τα παιδιά τα οποία θέλουν σε αυτήν τη συγκεκριμένη κατεύθυνση να πάνε σε σχολές πληροφορικής.

Δεύτερον, ακούσαμε για το θέμα της ειδικής αγωγής από τη συνάδελφο την κ. Μακρή. Εγώ θα πω ότι, επειδή αυτός είναι ένας ευαίσθητος τομέας, πιστεύω –έχει υποπέσει τουλάχιστον στην αντίληψή μου– ότι οι άνθρωποι οι οποίοι έχουν φύγει από τα ΕΠΑΛ και έχουν κάποια εξειδίκευση στον τομέα της ειδικής αγωγής θα μπορούσαν και θα έπρεπε να τους επιτραπεί –όχι κατά προτεραιότητα αλλά να τους επιτραπεί– να συμμετέχουν σε διαγωνιστικές διαδικασίες ΑΖΕΠ για να στελεχώσουν τα σχολεία ειδικής αγωγής.

Τρίτον, θα αναφερθώ στο θέμα των αποσπάσεων. Δεν είμαι εκπαιδευτικός και έχω πάρα πολλά ακόμα να μάθω για το πώς λειτουργεί το όλο σύστημα και στην πρωτοβάθμια και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Αυτό το παραδέχομαι.

Παρ' όλα αυτά, θέλω να πω ότι πιστεύω πως ο απώτερος στόχος θα πρέπει να είναι οι αποσπάσεις, οι μεταθέσεις και όλα αυτά να γίνονται με απόλυτα διαφανείς και αδιάβλητες διαδικασίες, χωρίς να υπάρχει κανένα παράθυρο και χωρίς να υπεισέρχεται καμία προσωπική προτίμηση.

Νομίζω ότι θα μπορούσαμε να κάνουμε μια σοβαρή συζήτηση για το ποια είναι τα κριτήρια που πρέπει να βάλει κανείς, ώστε να ληφθούν υπ' όψιν και οι γεωγραφικές προτιμήσεις και οι ειδικές συνθήκες και οι οικονομικές συνθήκες της εποχής.

Όλα αυτά πρέπει να τα βάλουμε σε μια σειρά, ούτως ώστε να μην το Υπουργείο να αποφασίζει για το ποιες είναι οι ανάγκες, από εκεί και πέρα όμως να γίνεται μια κατάταξη εν είδει μοριοδότησης και έτσι να γίνονται οι αποσπάσεις για να λήξει η ταλαιπωρία που προκαλούν οι αποσπάσεις και να μην υπάρχουν πλέον τα πελατειακά συστήματα που αναπτύσσονται γύρω από τις αποσπάσεις.

Σας είπα ότι αυτή είναι μια μεταρρύθμιση. Νομίζω ότι θα μπορούσε να ανοίξει ένας διάλογος και για πιο βαθιές και μεγάλες μεταρρυθμίσεις στον τομέα του συστήματος εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Δεν θα αναφερθώ στην ιστορία του πώς διαμορφώθηκε το σύστημα, θα πω όμως ότι πέτυχε το στόχο του, υπό την έννοια ότι το παρόν σύστημα που έχουμε, αναμφισβήτητο είναι αδιάβλητο. Δεν χωράει μέσο για να μπει στο πανεπιστήμιο. Αυτό το πετύχαμε.

Δυστυχώς –και θα υπερβάλω χάριν συντομίας– σε πολλές περιπτώσεις δημιουργεί πολύ δυστυχημένα παιδιά. Και αυτό το λέω, γιατί στα δεκαεπτά του χρόνια, ένα παιδί καλείται χωρίς να έχει απαραίτητα ούτε την ωριμότητα ούτε τις προσλαμβάνουσες παραστάσεις, να αποφασίσει όχι μόνο τι ακριβώς θέλει να γίνει όταν μεγαλώσει –βλέπε γιατρός– αλλά να αποφασίσει και άλλα δύο, τρία πράγματα που θα ήθελε ενδεχομένως να γίνει και αυτά να τα κατατάξει με κάποια προτεραιότητα.

Έτσι έχουμε ένα 10% με 15% των παιδιών που μπαίνουν στις σχολές που ήταν η πρώτη τους προτίμηση. Γι' αυτό όμως έχουμε και παιδιά που ήθελαν να γίνουν γιατροί και καταλήγουν να γίνουν βιολόγοι. Έχουμε παιδιά που ήθελαν να γίνουν αρχαιολόγοι

και καταλήγουν να γίνουν θεολόγοι.

Η πρότασή μου, κύριοι Υπουργοί, αφορά την καθιέρωση –τουλάχιστον σε πιλοτική βάση– ενός προγράμματος ελευθέρων σπουδών στα ελληνικά πανεπιστήμια. Για όσους γνωρίζουν ξένα εκπαιδευτικά συστήματα, αυτό είναι κάτι παρόμοιο με το Liberal Art Studies που υπάρχει στο εξωτερικό.

Αυτό σημαίνει ότι τα παιδιά μπορούν να σπουδάσουν και να πάρουν ένα πτυχίο που είναι καθ' όλα ισότιμο με οποιοδήποτε πτυχίο ΑΕΙ και να το χρησιμοποιήσουν για παράδειγμα για να μπουν στο δημόσιο ή για να συμμετάσχουν σε οποιαδήποτε άλλη προκήρυξη θα ήθελαν. Είναι ένα πρόγραμμα που δεν διαλέγει κάποιος τι ακριβώς θέλει να γίνει από την πρώτη μέρα που πάει στο πανεπιστήμιο.

Απευθύνεται και σε παιδιά που ακόμα δεν έχουν αποφασίσει τι ακριβώς θέλουν να γίνουν και σε παιδιά που θέλουν να σπουδάσουν και χρειάζονται προπαρασκευή, την οποία δεν χρειάζεται να την έχουν από τα φροντιστήρια, μπορούν να την έχουν σε πανεπιστημιακό χώρο, όπως επίσης απευθύνεται και σε ανθρώπους που θέλουν απλώς να έχουν μια γενική μόρφωση και δεν θέλουν απαραίτητα να είναι επιστήμονες ενός συγκεκριμένου είδους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα έλεγα ότι αυτό το πρόγραμμα θα μπορούσε να εφαρμοστεί με μεγάλη άνεση πιλοτικά. Για να μη μακρηγορώ και να μη λέω ότι αυτήν την ιδέα την εφηύρα μόνη μου, θα καταθέσω στα Πρακτικά –και ελπίζω ότι το Υπουργείο θα εξετάσει αυτό το θέμα– μια πρόταση για τη δημιουργία ενός τμήματος ελευθέρων σπουδών στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων σε πιλοτική μορφή.

Είναι πλήρως ανεπτυγμένο και πλήρως κοστολογημένο και προέρχεται από τον αείμνηστο πατέρα μου καθηγητή του Τμήματος Φυσικής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων Παναγιώτη Ασημακόπουλο. Το καταθέτω στα Πρακτικά, με την ελπίδα ότι κάτι που έλεγε ο ίδιος μπορεί να γίνει πραγματικότητα: Τίποτα δεν είναι πιο δυνατό από μια ιδέα της οποίας η ώρα έχει έρθει.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Άννα-Μισέλ Ασημακοπούλου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Τον λόγο έχει η κ. Βαμβάκα Ευγενία.

ΕΥΓΕΝΙΑ (ΤΖΕΝΗ) ΒΑΜΒΑΚΑ: Κυρία Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούστηκαν ενδιαφέρουσες ομιλίες από πολλούς συναδέλφους και πιστεύω ότι συμφωνούμε –αν όχι όλοι, τουλάχιστον οι περισσότεροι– πάνω σε αυτό, ότι στόχος κάθε εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης είναι η ανύψωση της παιδείας και του μορφωτικού επιπέδου της κοινωνίας.

Δυστυχώς όμως κατά την αντίληψή μας, το συμπέρασμα που συνάγεται από την ανάγνωση του νομοσχεδίου, κύριε Υπουργέ, είναι πως δεν σας ενδιαφέρει οι πολίτες να είναι μορφωμένοι και με κριτική σκέψη αλλά αποτελεσματικοί υπάλληλοι και αυτό γιατί προετοιμάζετε τους πολίτες για την αγορά και όχι για τη ζωή.

Δεν σας ενδιαφέρει τίποτα περισσότερο, από το να τους ταξινομήσετε με διαδικασίες επιλογής και να τους προσφέρετε στην αγορά για να αποδώσουν το μέγιστο κέρδος. Η πολιτική σας σημαίνει ακόμη φτωχότερη παιδεία αλλά περισσότερα χρήματα που θα πληρώνουν οι γονείς για να καλύψουν τις εκπαιδευτικές ανάγκες των παιδιών τους.

Δεν μπορώ να μην αναφέρω πως με το παρόν νομοσχέδιο υποβαθμίζεται δραματικά η τεχνολογική επαγγελματική εκπαίδευση. Στις 9 Ιουλίου, με τα μέτρα με τα οποία θέσατε σε διαθεσιμότητα–απόλυση τις δυσόμισι χιλιάδες εκπαιδευτικούς, αναγκάσατε είκοσι πέντε χιλιάδες μαθητές –εκ των οποίων οι είκοσι χιλιάδες είναι κορίτσια και μάλιστα μέσα σε αυτά είναι και κορίτσια της Ειδικής Αγωγής που δεν είχαν επιλογές να διαλέξουν και κάτι άλλο– να εγκαταλείψουν όλα αυτά τα παιδιά, το τομέα τον οποίο είχαν επιλέξει.

Προτείνουμε να πάρετε πίσω το μέτρο αυτό. Δεν είναι αργά. Αύριο θα ψιφιστεί. Έχετε μία μέρα να παραδεχτείτε το λάθος σας. Και γιατί είναι λάθος; Γιατί η σημερινή κατάσταση στα ΕΠΑΛ

χαρακτηρίζεται από μία φράση. «Κλείνουμε». Αυτό είναι το κλίμα που κυριαρχεί και πολλές φορές αισθάνομαι ότι είστε εκτός κλίματος.

Να σας πληροφορήσω ενδεικτικά ότι το ΕΠΑΛ Ιλίου, πέρυσι είχε εκατόν πενήντα μαθητές και σήμερα με ενημέρωσαν ότι για φέτος έχουν εγγραφεί μόνο τριάντα. Λογικό είναι, αφού δεν υπάρχουν καθηγητές. Αυτό ονομάζεται «μαθητική διαρροή» και τη δημιουργήσατε εσείς.

Εκτός από τις αντιρρήσεις μας στην τεχνολογική εκπαίδευση, αντιλαμβανόμαστε με διαφορετικό τρόπο την Ειδική Αγωγή και Εκπαίδευση. Οι διατάξεις του άρθρου 28, αντί να εισάγουν ρυθμίσεις που θα ευθυγραμμίζουν τη νομοθεσία και τις πρακτικές με το Σύνταγμα, τις διακηρυγμένες αξίες και αρχές αλλά και την υποχρέωση ως συμβαλλόμενο κράτος για την εφαρμογή του άρθρου 24 της Σύμβασης του ΟΗΕ για τα δικαιώματα των αναπήρων, επιδεινώνουν αντί να βελτιώνουν τις διαπιστωμένες στην πράξη δυσλειτουργίες του ισχύοντος κανονιστικού πλαισίου.

Λίγα μόνο λόγια που δεν φτάνουν να καλύψουν το μέγεθος του θέματος. Αυτό που απαιτείται και το επισημαίνουμε και ζητάμε συνεχώς, είναι η ανασχεδίαση της Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης. Είναι ανάγκη να ξεκινήσει εξαρχής και κατά προτεραιότητα, μία ειλικρινής διαβούλευση με τη σχολική κοινότητα, τους θεσμούς και την κοινωνία στην κατεύθυνση της ισότιμης συνεκπαίδευσης των μαθητών με αναπηρία και των μαθητών χωρίς αναπηρία.

Η ειδική εκπαίδευση, πρέπει να αποτελεί ένα σύνολο από δωρεάν δημόσιες υπηρεσίες υποστήριξης των εκπαιδευτικών και των άλλων αναγκών των παιδιών με αναπηρία, που θα ξεκινούν από την έγκαιρη ανίχνευση των εμποδίων μάθησης στην προσχολική ηλικία και θα καταλήγουν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Η σχεδίαση, ο προγραμματισμός, η υλοποίηση και η διαμόρφωση της ειδικής εκπαίδευσης, πρέπει να αποτελεί υπόθεση όλων όσων συμμετέχουν στη λειτουργία του γενικού συστήματος παιδείας, επειδή η ειδική εκπαίδευση είναι τμήμα του.

Στα πλαίσια αυτά, το σχολείο πρέπει να αντιμετωπίσει τη νέα πραγματικότητα με εναλλακτικούς τρόπους διδασκαλίας, ώστε να μπορέσει να προσφέρει κατάλληλη εκπαίδευση για όλα τα παιδιά. Το σχολείο είναι αυτό που πρέπει να προσαρμοστεί στις ανάγκες του μαθητή με αναπηρία και όχι ο μαθητής στο σχολείο.

Για το ΣΥΡΙΖΑ, η κύρια αποστολή του εκπαιδευτικού μας συστήματος είναι η καλλιέργεια γενικής μόρφωσης και παιδείας, γιατί ποτέ ξανά δεν θα δοθεί η δυνατότητα στον άνθρωπο να κατακτήσει αυτό το αγαθό, γιατί η γενική μόρφωση είναι το κοινό ταμείο του πολιτισμού μας, από το οποίο ο οιοσδήποτε πρέπει να έχει τη δυνατότητα να εκταμιεύει τα αγαθά της συσσωρευμένης γνώσης και ευαισθησίας, γιατί μόνο έτσι θα αποκτή τη δυνατότητα προσαρμογής και διαρκούς επιμόρφωσης. Στην αντίθετη περίπτωση η μόρφωση θα περιορίζεται σε μία μικρή ελίτ στην οποία εσείς σκοπεύετε.

Οι κοινωνικές και ανθρωπιστικές επιστήμες ωθούνται προς την περιθωριοποίηση και την υποβάθμιση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ**)

Κυριαρχεί μία τεχνοκρατική αντίληψη που αξιολογεί τη γνώση με κριτήριο τη δυνατότητα να αξιοποιηθεί άμεσα η οικονομική ανταγωνιστικότητα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Εμείς θεωρούμε ότι μετά από κάποια χρόνια που θα φανούν οι επιδράσεις της εκπαιδευτικής πολιτικής σας στην κοινωνία, θα δούμε μία κοινωνία φτωχότερη, σκοτεινότερη, με κλειστά μυαλά και φθηνό εργατικό δυναμικό.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η κ. Παναγιώτα Δριπσέλη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΔΡΙΠΣΕΛΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που εισάγεται σήμερα στη Βουλή, έχει όλα εκείνα τα στοιχεία που χαρακτηρί-

ζουν αυτήν την Κυβέρνηση. Προχειρότητα, διάθεση για διάλυση της δημόσιας παιδείας, εξυπηρέτηση ιδιωτικών συμφερόντων, κατακρεούργηση κοινωνικών κατακτήσεων.

Θα πρέπει να τονιστεί, επίσης, ότι οι μισές διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου δεν αφορούν τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, την οποία κατά τα άλλα υποτίθεται ότι ρυθμίζει. Αφορούν, αφ' ενός χάρες σε ιδιώτες φίλους και αφ' ετέρου, κρυφές μεθοδεύσεις για απολύσεις και για διάλυση δημόσιων δομών σε όλες τις άλλες βαθμίδες της εκπαίδευσης.

Όσο και αν προσπαθείτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Συμπολίτευσης, να μας πείσετε ότι το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου είναι προϊόν διαλόγου και κοινωνικής συναίνεσης, δεν μας πείθετε ούτε εμάς αλλά ούτε την κοινωνία. Είναι ένα σχέδιο νόμου, που τα διαδοχικά Υπουργεία υποτίθεται ότι επεξεργάζονται τα τελευταία πέντε χρόνια αλλά παρ' όλα αυτά, έρχεται προς ψήφιση μία μέρα πριν την έναρξη της σχολικής χρονιάς -αυτό και αν είναι καινοτομία!- και που ακόμη κόβετε και ράβετε, αποδεικνύοντας ότι δεν υπάρχει κανένας εκπαιδευτικός σχεδιασμός.

Σε σχέση με το λύκειο, το νομοσχέδιο δεν είναι τίποτα άλλο παρά η συνέχιση στον ίδιο δρόμο της διαθεσιμότητας, των απολύσεων και της συρρίκνωσης του αγαθού της εκπαίδευσης, που έχουν χαράξει οι διαδοχικές κυβερνήσεις των τελευταίων χρόνων. Τα ωρολόγια προγράμματα και οι ειδικότητες, χρησιμοποιούνται ως φονικά εργαλεία για την εξεύρεση εκπαιδευτικών προς απόλυση. Το σύστημα προαγωγής, απόλυσης και εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση χρησιμοποιείται ως εξολοθρευτής μαθητών, ενώ οι πραγματικές καινοτομίες είναι η δημιουργία δομών κατάρτισης και η αναγκαστική εργασία μέσω της μαθητείας, που ως μόνο στόχο, έχουν την παραγωγή εργαζομένων χωρίς δικαιώματα και καμμία προοπτική.

Με αυτό το σχέδιο νόμου, λοιπόν, το λύκειο μεταβάλλεται σε μία άγρια εξεταστική αρένα, από την οποία για να ξεφύγει ένας μαθητής θα πρέπει να δώσει πανελλαδικές εξετάσεις σε πάνω από σαράντα μαθήματα. Για να εισαχθεί δε στο πανεπιστήμιο, θα πρέπει μετά από όλον αυτόν τον Γολγοθά να ξαναδώσει τις γνωστές σε όλους μας πανελληνίες των τεσσάρων μαθημάτων. Σε αυτό το σχολείο-εξεταστικό κέντρο μάς πληροφορεί το Υπουργείο ότι δεν έχουν θέση όλοι. Το διαβάζουμε και στην αιτιολογική έκθεση. Μας λέτε ότι θα διώξετε αυτούς που αποκαλείτε τεμπέληδες, απαξιώνοντας με μια μονοκοντυλιά νέους ανθρώπους. Βαφτίζετε τις μαθησιακές δυσκολίες σκληριότητα στον καιάδα της κατάρτισης και της μαθητείας, όποιον δεν μπορεί να αντέξει τη διαρκή ποσοτική και στείρα αξιολόγηση που εσείς επιβάλλετε.

Καταφέρνετε, λοιπόν, κάτι πρωτόγνωρο. Να φτιάξετε ένα σύστημα εισαγωγής που συνδυάζει τα δύο χειρότερα εκπαιδευτικά συστήματα που έχει γνωρίσει ποτέ αυτός ο τόπος. Το σύστημά σας, είναι χειρότερο από εκείνο του Αρσένη με τα εικοσιοκτώ πανελλαδικώς εξεταζόμενα μαθήματα και ταυτόχρονα χειρότερο από το κλασικό σύστημα πανελληνίων των τεσσάρων μαθημάτων, με τις ατελείωτες ώρες αποστήθισης και τις εκατοντάδες ώρες φροντιστηρίων.

Στο επαγγελματικό λύκειο η λογική είναι ακριβώς η ίδια. Για να αποφοιτήσει κανείς από το ΕΠΑΛ θα πρέπει να δώσει και εκεί πανελληνίες σε σαράντα και πλέον μαθήματα, ενώ για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση εκ νέου πανελλαδικές εξετάσεις. Με περιορισμένη τη δυνατότητα επανεξέτασης το Σεπτέμβριο, οι προαγωγικές εξετάσεις μεταβάλλονται σε μία διαρκή ρουτίνα ρουλέτα. Όσοι διασχίσουν αυτήν την εξεταστική έρημο, τους περιμένει το δώρο της μαθητείας. Ένας χρόνος τζάμπα δουλειά, με εικοσιοκτώ ώρες εργασίας την εβδομάδα, χωρίς καμμία απολαβή. Μαθαίνουμε, μάλιστα -και το είδαμε τώρα στις νομοτεχνικές βελτιώσεις- ότι το δημόσιο θα επιδοτεί κιόλας αυτούς που θα προσλαμβάνουν τους ανήλικους εργαζόμενους μέσω ΕΣΠΑ για να μην τους κοστίζει η εργασία αυτή κυριολεκτικά τίποτα.

Όσοι πάλι δεν καταφέρνουν να βγουν από αυτό το τούνελ, είτε στο γενικό είτε στο επαγγελματικό λύκειο, θα υποβιβάζονται στις σχολές επαγγελματικής κατάρτισης, από τις οποίες θα αποφοιτούν τεχνίτες, χωρίς καμμία πραγματικά εξειδίκευση. Μάλιστα, για να αποφοιτήσουν τα παιδιά από αυτές τις σχολές, θα πρέπει

στα δεκαεπτά τους χρόνια να εργαστούν για ένα χρόνο δωρεάν στις τάξεις μαθητείας, οι οποίες όμως σε αντίθεση με τις αντίστοιχες του ΕΠΑΛ, δεν είναι προαιρετικές αλλά υποχρεωτικές για την αποφοίτηση. Δημιουργεί έτσι το Υπουργείο μέσω του άμεσου καταναγκασμού, έναν εφεδρικό στρατό ανήλικων εργαζομένων χωρίς κανένα απολύτως δικαίωμα.

Κατά τα άλλα, το νομοσχέδιο ταιριάζει απόλυτα με τη γενική μνημονιακή ατμόσφαιρα. Οι περιβόητες «λοιπές διατάξεις» του, δεν διατάζουν να διαλύσουν τη γονατισμένη Ειδική Αγωγή, προφέροντάς την ως φιλέτο στην ιδιωτική πρωτοβουλία. Δεν διατάζουν ακόμα να στρώσουν το έδαφος για την απόλυση των καθαριστριών των δημόσιων σχολείων, εισάγοντας από το παράθυρο ιδιωτικές εταιρείες με εργαζόμενους κλάδους, όπως αυτοί που καθαρίζουν τα Υπουργεία και τις δημόσιες υπηρεσίες.

Με τις ντροπιαστικές διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου, μέχρι και το ελληνικό γάλα, προσφέρεται βορά στις ξένες πολυεθνικές των μεταλλαγμένων. Αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι το πεφωτισμένο κείμενο που εισάγει προς ψήφιση το Υπουργείο Παιδείας, ένα νομοσχέδιο, που θα βρει απέναντί του όχι μόνο τον κόσμο της εκπαίδευσης αλλά ολόκληρο τον ελληνικό λαό.

Όμως, υπάρχουν και κάποιον που χαίρονται και θριαμβολογούν γι' αυτήν τη μεταρρύθμιση, καθώς νιώθουν τα κέρδη τους να αυξάνονται. Φροντιστηριούχοι και σχολάρχες ευγνωμονούν το Υπουργείο χωρίς σταματημό, καθώς από τη μία πληρώνουν τους καθηγητές με 2,5 ευρώ την ώρα και από την άλλη είναι βέβαιοι ότι μ' αυτό το σύστημα θα γεμίσουν τις τάξεις τους με μαθητές, οι οποίοι θα ρίχνονται στα δίχτυα της παραπαιδείας, χωρίς άλλη επιλογή, ακόμα και από το γυμνάσιο.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, συμπαρατάσσεται με την εκπαιδευτική κοινότητα η οποία απορρίπτει σύσσωμη αυτό το νομοσχέδιο. Δέσμευσή μας, είναι η άμεση ακύρωσή του μαζί με όλα τα μνημονιακά νομοθετήματα που έχετε σκαρώσει όλο αυτό το διάστημα. Λέμε ξεκάθαρα ότι στη δική μας ατζέντα το λύκειο ανήκει στην υποχρεωτική εκπαίδευση. Στο ενιαίο λύκειο θεωρίας και πράξης που επισημώς έχουμε εξαγγείλει χωράνε όλοι.

Λέμε, επίσης, ότι προγραμματική μας δέσμευση είναι η αποδέσμευση του λυκείου από την εισαγωγή στο πανεπιστήμιο. Η εφαρμογή της ελεύθερης πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση είναι θεμελιώδης προγραμματική μας διακήρυξη εδώ και χρόνια. Κανένας μαθητής εκτός του σχολικού συστήματος, κανένας καθηγητής σε διαθεσιμότητα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Σε σχέση με την επαγγελματική εκπαίδευση, ο ΣΥΡΙΖΑ θα αποκαταστήσει το δημόσιο χαρακτήρα της. Η επαγγελματική εξειδίκευση θα προσφέρεται δωρεάν σε όσα παιδιά επιθυμούν να ασχοληθούν με το επάγγελμα και όχι με την επιστήμη. Κανένα δώρο σε ιδιωτικά κολλέγια και ινστιτούτα που οι ηγεσίες του Υπουργείου Παιδείας ενίοτε εγκαινιάζουν.

Δημόσια επαγγελματική εκπαίδευση μετά το λύκειο για όλους όσους το επιθυμούν είναι η δέσμευση του ΣΥΡΙΖΑ προς τη νέα γενιά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-EKM)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που έχει κατατεθεί και συζητείται σήμερα στη Βουλή είναι το απόσταγμα μίας πενταετούς διαδικασίας, θα έλεγα της πιο ενδελεχούς, της πιο βαθιάς διαδικασίας διαλόγου που έγινε ποτέ στην ιστορία του εκπαιδευτικού συστήματος για μία και μόνη βαθμίδα της εκπαίδευσης.

Αυτό το νομοσχέδιο, είναι το απόσταγμα ενός διαλόγου που άρχισε στο Συμβούλιο Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, υπό την προεδρία του καθηγητού κ. Μπαμπινιώτη, που λειτούργησε από το Μάρτιο ως το Σεπτέμβριο του 2009, αφιερώνοντας δεκαέξι ολόκληρες συνεδριάσεις και καλύπτοντας όλα τα υπό συζήτηση ζητήματα.

Βγήκε, λοιπόν, ένα πόρισμα το οποίο παραδόθηκε στην πολιτική ηγεσία του Υπουργείου, η οποία συνέχισε αυτόν το διάλογο μέσα από διαδοχικές αλλαγές και φθάσαμε σήμερα στη συζή-

τηση αυτού του νομοσχεδίου.

Ο βασικός στόχος και ο κοινός τόπος όλων, είναι η αναβάθμιση του λυκείου και τα προβλήματα τα οποία όλοι συζητάμε και για τα οποία όλοι συμφωνούμε, είναι κοινά και για τους δύο τύπους των σχολείων, δηλαδή και για το γενικό λύκειο και για το επαγγελματικό λύκειο. Αυτά είναι το εύρος της διδακτέας ύλης, η διάκρισή της από την εξεταστέα, η αναχρονιστική διδακτική μεθοδολογία η οποία δίνει έμφαση στην απομνημόνευση –στην «παπαγαλία», δηλαδή στη μηχανιστική εφαρμογή διαδικασιών- η αναποτελεσματική αντιμετώπιση των χαμηλών σχολικών επιδόσεων αλλά και του δικαιώματος των ίσων ευκαιριών μάθησης στους μαθητές με μαθησιακές δυσκολίες.

Η υποβάθμιση της εκπαιδευτικής λειτουργίας του λυκείου αλλά και η μετατροπή του, μέσω μίας εξουθενωτικής διαδικασίας απομνημόνευσης της εξεταστέας ύλης, σε ένα σχολείο προπαρασκευής για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, είναι φανερό ότι έκανε επιτακτική την ανάγκη αναθεώρησης όλου του θεσμικού του πλαισίου, για να μπορέσουμε να αντιστρέψουμε την απαξία του δημόσιου σχολείου, της δημόσιας εκπαίδευσης και να σταματήσουμε τη μαζική αναζήτηση της σχολικής γνώσης από τα φροντιστήρια και τα ιδιαίτερα μαθήματα.

Τι χρειαζόμαστε πράγματι; Χρειαζόμαστε μία ανθρωποκεντρική εκπαίδευση, ένα περισσότερο ανθρώπινο σχολείο, που εξασφαλίζει ισόρροπη συναισθηματική, πνευματική και σωματική ανάπτυξη σε όλους τους μαθητές και παράλληλα, διαμορφώνει τον ελεύθερο και δημοκρατικό πολίτη, το συνειδητοποιημένο πολίτη της Ευρώπης, τον πολίτη της κοινωνίας της γνώσης, ενώ, συγχρόνως, διασφαλίζει μαζί με την ανοχή της πολιτισμικής και φυλετικής ιδιαιτερότητας, τη διατήρηση της εθνικής και πολιτισμικής μας ταυτότητας, με δημιουργικό και ανοιχτό τρόπο.

Σ' αυτό, λοιπόν, το νομοσχέδιο που καταθέσαμε και συζητάμε σήμερα, δίνεται έμφαση στην ανθρωπιστική παιδεία, εδραιώνεται ο αυτοτελής μορφωτικός χαρακτήρας του λυκείου, ενώ προωθείται η σταδιακή εμβάθυνση στα γνωστικά αντικείμενα και όχι η κάθητη εξειδίκευση. Ταυτόχρονα, καθιερώνεται και η ταύτιση της διδακτέας με την εξεταστέα ύλη.

Τα μαθήματα διακρίνονται σε υποχρεωτικά και επιλογής, αυξανόμενα αριθμητικά από την Α' προς την Γ' λυκείου, με πολλαπλές δυνατότητες επιλογών. Στην Α' τάξη έχουμε μόνο γενική παιδεία και μαθήματα επιλογής. Στη Β' τάξη έχουμε αυξημένη γενική παιδεία και δύο κύκλους σπουδών, ενώ στην Γ' τάξη έχουμε γενική παιδεία και τρίτους κύκλους σπουδών. Και αυτό σε συνδυασμό με τον περιορισμό της διδασκόμενης και εξεταζόμενης ύλης αλλά και τον περιορισμό του αριθμού των εξεταζόμενων μαθημάτων για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Ο στόχος μας είναι να αποδεσμεύσουμε το λύκειο από τις εισαγωγικές εξετάσεις για την τριτοβάθμια εκπαίδευση και να συνυπολογίσουμε, για την πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, την επίδοση και των άλλων τάξεων του λυκείου. Πώς θα το κάνουμε αυτό; Θα το κάνουμε μέσα από μία έγκυρη και αντικειμενική αξιολόγηση των μαθητών μας από τους διδάσκοντες, με θέματα που προέρχονται κατά 50% από μία τράπεζα θεμάτων και κατά 50% από θέματα που παραδοσιακά θέτουν οι ίδιοι οι δάσκαλοι.

Αυτό σημαίνει δύο πράγματα: Πρώτον, αντικειμενικοποίηση των θεμάτων και δεύτερον, εξάντληση της διδακτέας ύλης από όλους τους διδάσκοντες. Αντιλαμβάνεστε το γιατί. Αυτό είναι προς όφελος των μαθητών.

Οι εξετάσεις δεν εξάνονται. Τις ίδιες προαγωγικές εξετάσεις είχαμε, τις ίδιες έχουμε. Όπως εξεταζόμασταν από την Α' στη Β' λυκείου και από την Β' στην Γ' λυκείου, το ίδιο συνεχίζει να συμβαίνει και σήμερα. Αυτό το οποίο, όμως, κάνουμε με την τράπεζα θεμάτων, είναι να αντικειμενικοποιούμε τα θέματα και να αναγκάζουμε το διδάσκοντα να εξαντλεί όλη την ύλη. Αυτό, λοιπόν, δημιουργεί ένα σχολείο μίας ταχύτητας σ' όλη την επικράτεια.

Επίσης, ο μέσος όρος από την επίδοση στο σχολείο, θα μετράει θετικά ή αρνητικά, δηλαδή, μια μονάδα προς τα πάνω ή μια μονάδα προς τα κάτω, ανάλογα με την επίδοση στις πανελλήνιες εξετάσεις. Αυτή είναι και ασφαλιστική δικλίδα για τον μαθητή αλλά και για την γενικότερη αντικειμενικότητα του συστήματος.

Διότι όλοι γνωρίζουμε τι συνέβαινε μέχρι σήμερα. Οι μαθητές ασχολούνταν μόνο με τα μαθήματα που θα έδιναν στις πανελλαδικές, χωρίς να δίνουν καμμία σημασία στα άλλα μαθήματα της γενικής παιδείας. Αυτό, λοιπόν, πρέπει να αλλάξει.

Η ουσία σ' αυτήν τη ρύθμιση και το όφελος του σχολείου απ' αυτήν είναι ότι κατ' αρχάς, αναβαθμίζεται ο ρόλος του εκπαιδευτικού και μαζί το κύρος και η βαρύτητα της δουλειάς και της επίδοσης των μαθητών μέσα στο λύκειο, που με το ισχύον σύστημα έχουν πλήρως απαξιωθεί προς όφελος του φροντιστηρίου, το αντίθετο, δηλαδή, από αυτό το οποίο λέτε, το οποίο στα μάτια των μαθητών και των γονιών παίρνει έναν αναγκαστικό χαρακτήρα.

Επίσης, όσον αφορά τις εξετάσεις, πέραν από τη μείωση των μαθημάτων, όλος ο συντονισμός των πανελλαδικών εξετάσεων γίνεται από τον οργανισμό μέσα στο Υπουργείο Παιδείας, ο οποίος θα συντονίζει όλες τις υπηρεσίες που έχουν να κάνουν με τις διαδικασίες των πανελλαδικών εξετάσεων για δύο λόγους. Κατ' αρχάς για να υπάρχει και μία θεσμική γνώση, μία θεσμική συνέχεια της διαδικασίας των πανελλαδικών εξετάσεων, δεύτερον, για να υπάρχει μία επιστημονική επεξεργασία όλων των στοιχείων και τρίτον, για να συνεχίσει να υπάρχει αυτό το κεκτημένο του αδιάβλητου των πανελλαδικών εξετάσεων.

Τέλος, οι εξετάσεις για το απολυτήριο διαχωρίζονται από τις εισαγωγικές. Αυτές οι εξετάσεις είναι διαφορετικού περιεχομένου και εξυπηρετούν διαφορετικό σκοπό. Όποιος, δηλαδή, δεν θέλει να ακολουθήσει πανεπιστημιακές σχολές, δεν είναι σωστό να υποβάλλεται σε μία πολύ απαιτητική έως και οδυνηρή διαδικασία άνευ λόγου.

Τέλος, θα ήθελα να πω ότι δίνουμε μεγάλη βαρύτητα στην αναμόρφωση της επαγγελματικής εκπαίδευσης. Είναι γνωστό - και νομίζω ότι συνολολογούμε όλοι - ότι τα τελευταία χρόνια ακολουθήσαμε ένα μοντέλο κατά το οποίο ωθούσαμε τα παιδιά μας στο πανεπιστήμιο και μετά το πανεπιστήμιο βέβαια υπήρχε ο δημόσιος τομέας που θα τα απορροφούσε. Αυτό στέρησε τους πολλούς μας από δεξιότητες. Στέρησε το εργατικό μας δυναμικό από δεξιότητες. Και αυτό έχει και σαν αποτέλεσμα την παραγωγική μειονεξία. Το έλλειμμα στην παραγωγική διαδικασία παρατηρούμε σήμερα και δεν παράγουμε τίποτα.

Αυτό, λοιπόν, το οποίο θέλουμε να κάνουμε και είναι συναφές και σε συνέχεια της μεταρρύθμισης στην τρίτη βαθμίδα της τεχνολογικής εκπαίδευσης με το σχέδιο «Αθηνά» είναι να εξορθολογήσουμε τα αντικείμενα, τις ειδικότητες της τεχνολογικής επαγγελματικής εκπαίδευσης, ώστε αυτές οι ειδικότητες να ανταποκρίνονται σε τομείς οι οποίοι είναι, πράγματι, συνδεδεμένοι με την παραγωγική διαδικασία και οι οποίοι αναπτύσσουν τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της χώρας μας. Και αυτό κάνουμε με το επαγγελματικό λύκειο, προσθέτοντας εννέα νέες ειδικότητες και βάζοντας και το θεσμό της μαθητείας, τον οποίο θεωρούμε πολύ σημαντικό και για τον οποίο έχουμε τις διαφωνίες μας με την Αξιωματική Αντιπολίτευση. Όμως αύριο, στην κατ' άρθρο συζήτηση θα έχουμε την ευκαιρία να αναπτύξουμε περισσότερο αυτό το θέμα.

Ο κύριος στόχος είναι να αποκτήσουν τα παιδιά μας ευρύτητα γνώσης, να αποκτήσουν γενικές γνώσεις μέσα από το λύκειο με αποκλεισμό της πρόωρης εξειδίκευσης αλλά και την ανάπτυξη γνωστικών δεξιοτήτων που θα μπορούσαν να αποδειχτούν καθοριστικές για την οικονομική ανάπτυξη και θα διασφαλίσουν την ποιότητα, τη συνέχεια και τη συνοχή της εκπαίδευσης.

Με άλλα λόγια, σχεδιάζουμε ένα λύκειο που κατοχυρώνει την ισονομία και την ισότητα ευκαιριών, ενισχύει τη δυναμική των ατόμων, των ομάδων και των τοπικών κοινωνιών, ώστε από κοινού με την πολιτεία να συμβάλλουν στη συστημένη ισορροπία της κοινωνίας και στη συνοχή του κοινωνικού ιστού μέσα από το φίλτρο της εκπαίδευσης.

Φυσικά, δεν νοείται κανένας σχεδιασμός χωρίς αξιολόγηση και μάλιστα, όταν στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα δεν υπάρχει ακόμα συνολική διαδικασία αξιολόγησης, ένας θεσμός που να αξιολογεί δηλαδή τις διαδικασίες, το έργο και τα αποτελέσματα που παράγονται.

Γνωρίζουμε όλοι ότι η αξιολόγηση στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα ήταν μέχρι τώρα ευκαιριακή, αποσπασματική, αμφισβητήσιμη και τελικά μη αξιοποιήσιμη προς όφελος της εκπαίδευ-

σης. Σ' αυτό το σύστημα εμείς θέλουμε να αξιολογούνται τα πάντα, όπως η υλικοτεχνική υποδομή, οι πόροι που διατίθενται, τα προγράμματα σπουδών, τα διοικητικά και βοηθητικά μέτρα που λαμβάνονται, όπως και το κατά πόσο και πώς αξιοποιείται το έμφυχο δυναμικό, τα ποιοτικά στοιχεία, όλα!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς θέλουμε να γίνει ξανά το λύκειο ένα σχολείο γενικής παιδείας και δημιουργικότητας με ανασυγκρότηση ολόκληρης της φυσιογνωμίας του, δηλαδή με νέα αναλυτικά προγράμματα, με νέα διδακτικά βιβλία, με νέες μεθόδους για ευέλικτη, ανοιχτή μάθηση, με πρόσβαση στις νέες τεχνολογίες, με καινοτόμες δράσεις, με αξιολόγηση, με αυτοαξιολόγηση, με διαρκή και ουσιαστική επιμόρφωση με βάση την παιδαγωγική επιστήμη και την εκπαιδευτική δράση.

Ακούστηκε ότι αυτό το σχέδιο νόμου είναι συντηρητικό και ότι μας επιστρέφει σε ένα συντηρητισμό.

Θα σας πω τούτο. Εάν πρόοδος ήταν η κατάργηση της αξιολόγησης και εμείς που επαναφέρουμε την αξιολόγηση είμαστε συντηρητικοί, ναι πράγματι, είμαστε συντηρητικοί και το νομοσχέδιο είναι συντηρητικό. Εάν πρόοδος ήταν η κατάργηση των δημόσιων πρότυπων σχολείων και εμείς που τα επαναφέρουμε είμαστε συντηρητικοί, ναι πράγματι, είμαστε συντηρητικοί και αυτό το νομοσχέδιο είναι συντηρητικό. Εάν πρόοδος είναι η κατάργηση της Αρχαίας Ελληνικής γλώσσας και εμείς που επιμένουμε στη διδασκαλία της είμαστε συντηρητικοί, ναι πράγματι, είμαστε συντηρητικοί και το νομοσχέδιο αυτό είναι συντηρητικό. Γιατί πρέπει να γνωρίζουμε ότι η Αρχαία Ελληνική γλώσσα δεν είναι μια νεκρή γλώσσα. Είναι μια γλώσσα η οποία εξελίσσεται πάνω από τρεις χιλιάδες χρόνια. Εκατοντάδες λέξεις της αρχαίας ελληνικής γλώσσας υπάρχουν σήμερα στη γλώσσα μας, λέξεις που μιλάμε βρίσκονται στον Όμηρο και στην Ιλιάδα και η γλώσσα μας είναι η κιβωτός του πολιτισμού μας. Και δεν χρειάζεται να διαβάσει κανείς τον Σεφέρη και τον Ελύτη για να το κατανοήσει αυτό.

Εάν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προοδευτική ήταν η κατάργηση του μαθήματος της Αγωγής του Πολίτη με όλα όσα επέφερε -γιατί η εκπαιδευτική διαδικασία είναι μια βαθιά παιδαγωγική διαδικασία και όταν χάσει τον παιδαγωγικό της ρόλο και στόχο, τότε δεν παράγουμε πολίτες από το εκπαιδευτικό σύστημα αλλά ένα χυλό. Και χαίρομαι που η Αριστερά σήμερα υπερθεματίζει υπέρ της επαναφοράς του μαθήματος αυτού, φοβούμενη και θορυβημένη για την άνοδο των άκρων - εάν αυτή η επαναφορά του μαθήματος της Αγωγής του Πολίτη, της πολιτικής αγωγής, της πολιτειακής αγωγής, συνιστά επιστροφή στο συντηρητισμό, πράγματι είμαστε συντηρητικοί.

Εάν είμαστε συντηρητικοί γιατί προσπαθούμε να διορθώσουμε στρεβλώσεις δεκαετιών, όσον αφορά τις αδιαφανείς διοικητικές λειτουργίες που οδήγησαν σε ένα δαιδαλώδες σύστημα τοποθέτησης εκπαιδευτικών, ναι πράγματι είμαστε συντηρητικοί. Διότι βλέπουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι οι μεταθέσεις, οι αποσπάσεις και οι τοποθετήσεις συνδέονται -όπως το είπε προηγουμένως η συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας- ένα αδιαφανές σύστημα, το οποίο εξυπηρετεί ενδεχομένως τους εκπαιδευτικούς -αν και έχω και γι αυτό τα ερωτήματά μου- αλλά πάντως δεν εξυπηρετεί τα σχολεία, τους μαθητές και την ελληνική οικογένεια.

Και «πριν αλέκτωρ λαλήσει τρις», ακούω τους συνδικαλιστές οι οποίοι σπεύδουν, πριν να ανοίξουν τα σχολεία να ανακαλύψουν χιλιάδες κενών. Πώς τα ανακάλυψαν; Ακόμα δεν έχουν ανοίξει τα σχολεία. Τι αξιοπιστία έχει αυτή η καταγγελία;

Δεκαπέντε χιλιάδες αποσπάσεις κάθε χρόνο εκπαιδευτικών, με εκατόν εξήντα μία χιλιάδες εκπαιδευτικούς και τα κενά είναι εκεί. Δεν σας προβληματίζει ότι αυτό το σύστημα δεν εξυπηρετεί την ελληνική οικογένεια, δεν εξυπηρετεί τους μαθητές, δεν εξυπηρετεί την κοινωνία, είναι κοστοβόρο και πρέπει να αλλάξει; Γιατί δεν το λέμε; Και γιατί όταν το λέμε να αλλάζουμε τα κακώς κείμενα, πρέπει να θεωρούμεθα «συντηρητικοί» ή «προοδευτικοί»;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέσα από τα προγράμματα σπουδών αυτού του νομοσχεδίου το οποίο καταθέτουμε, εμείς επιδιώκουμε ουσιαστικά και με βάση τα προτεινόμενα από τον εθνικό διάλογο αλλά και με βάση τα προτεινόμενα από το Συμ-

βούλιο Παιδείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης να προσδώσουμε, να ενσταλάξουμε οκτώ βασικές ικανότητες, συνδυασμό δηλαδή γνώσεων, ικανοτήτων και δεξιοτήτων, οι οποίες θεωρούνται αναγκαίες για την προσωπική ανάπτυξη του ατόμου, την καλλιέργεια της συνείδησης του ενεργού πολίτη, την κοινωνική ένταξη και την επαγγελματική ενασχόληση.

Ποιες είναι αυτές; Η μητρική γλώσσα, η ικανότητα επικοινωνίας σε ξένες γλώσσες, η μαθηματική ικανότητα, βασικές ικανότητες στην επιστήμη και την τεχνολογία και την ψηφιακή τεχνολογία, η μεθοδολογία της μάθησης, δηλαδή να μάθεις πώς να μαθαίνεις, αξίες, αρχές και ικανότητες που αναπτύσσουν την ιδιότητα του ενεργού και υπεύθυνου πολίτη.

Ανάπτυξη της ικανότητας στο άτομο, στον πολίτη για την ανάληψη πρωτοβουλιών και δράσεων σε όλους τους τομείς. Πολιτισμική συνείδηση και έκφραση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το τελικό ζητούμενο για εμάς είναι ένα δημοκρατικό και ανθρώπινο εκπαιδευτικό σύστημα διασφαλισμένης ποιότητας, που θα δίνει τη συνδυαστική παροχή παιδείας, αγωγής, γνώσεων και δεξιοτήτων, που θα δίνουν στον πολίτη το υπόβαθρο και τις δυνατότητες να αντεπεξέλθει με επιτυχία στο στίβο της ζωής αλλά και στις συνεχείς προκλήσεις που θέτει η ζωή. Μιλάμε δηλαδή για ένα σχολείο ποιότητας, για μια παιδεία ψυχής. Σε αυτό το σχολείο στοχεύει το νομοσχέδιο που καταθέσαμε και είναι σήμερα προς συζήτηση στη Βουλή.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Τον λόγο έχουν ζητήσει οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ – ΕΚΜ κ. Παναγιώτης Κουρουμπλής έχει τον λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα για άλλη μια φορά τα τελευταία χρόνια μια υποτιθέμενη μεταρρύθμιση, που αφορά ίσως τον πιο κρίσιμο τομέα της δημόσιας ζωής, τη δημόσια παιδεία. Πρόκειται για ένα νομοθέτημα που αποπνέει βαθύτατη ταξική και αριστοκρατική λογική. Θα εξηγήσω παραπέρα γιατί το λέω αυτό.

Κύριε Υπουργέ, μας είπατε ότι αυτό το νομοθέτημα είναι προϊόν και απόσταγμα μιας πεντάχρονης προσπάθειας, κόπου και μόχθου φορέων, θεσμών και προσώπων. Αδικείτε, λοιπόν, τον εαυτό σας, αδικείτε και το προϊόν της προσπάθειάς σας, όταν το φέρνετε την δωδεκάτη και πέντε, ενώ αυτό θα έπρεπε να συζητηθεί στην Ολομέλεια.

Είναι αξιοπερίεργο, κύριε Υπουργέ, ότι όλοι οι Υπουργοί που φέρνετε μεταρρυθμίσεις στην παιδεία, τις φέρνετε τον Αύγουστο και το Σεπτέμβριο, δηλαδή στα Θερινά Τμήματα, ενώ μια τέτοια προσπάθεια, θα έπρεπε να είναι προϊόν μιας μεγαλύτερης και συλλογικότερης προσπάθειας των φορέων και των θεσμών, με αποκορύφωμα την Ολομέλεια του Κοινοβουλίου.

Η παιδεία αφορά όλους τους Βουλευτές όλων των πτερύγων, όλες τις παρατάξεις. Μπορεί να διαφωνούμε και να έχουμε διαφορετικές προσεγγίσεις αλλά θεωρώ ότι όλους μας ενδιαφέρει και ότι όλοι αγωνιούμε για ένα τόσο κρίσιμο τομέα, που είναι το αγαθό της παιδείας. Εμείς, πάντα θεωρούμε ότι είναι ένα αγαθό που δεν πρέπει να είναι εμπορεύσιμο και κυρίως, κύριε Υπουργέ, θεωρούμε ότι πρέπει να είναι το πρώτιστο αγαθό στο οποίο πρέπει να εξασφαλίζουμε πραγματικά ίση προσβασιμότητα και προσπελασιμότητα σε όλες τις νέες και τους νέους αυτής της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν το 1962 ευρισκόταν σε εξέλιξη η μεγάλη διαμαρτυρία και διεκδίκηση των φοιτητών της χώρας εκείνης της περιόδου, ο τότε Υπουργός Παιδείας, ο αείμνηστος Θηβαίος, απευθυνόμενος στους φοιτητές –διακατείχετο και εκείνος από αυτήν την αριστοκρατική λογική και θεωρούσε ότι δεν είχαν όλοι το δικαίωμα να σπουδάζουν, γιατί δεν είχαν όλοι την ίδια κοινωνική καταγωγή– τους είπε: «Γιατί διαμαρτυρήσατε; Να διαμαρτυρήσετε και να κλαίτε τη μοίρα σας που γεννηθήκατε φτωχοί.» Αυτή η ρήση του τότε Υπουργού έμεινε μαυμένηωδης!

Από εκείνη την περίοδο μέχρι τη μεταρρύθμιση του '64, αγα-

πητοί πρώην σύντροφοι του ΠΑΣΟΚ, απέχουν πάρα πολλά. Γιατί το '64, με τη μεταρρύθμιση του αείμνηστου Λουκή Ακρίτα –που θα σας συνιστούσα να διαβάσετε εκείνον τον ιστορικό λόγο του στη Βουλή– δόθηκε η δυνατότητα πραγματικής δωρεάν παιδείας σε όλους τους νέους και τις νέες της χώρας.

Μπορεί κανείς να το ισχυριστεί αυτό σήμερα; Μπορείτε να μου πείτε, αν ένα παιδί σήμερα με αυτήν την οικονομική και κοινωνική κρίση περάσει στο πανεπιστήμιο, πώς θα εξασφαλίσει φοιτητική εστία για να μείνει, όταν έχει εισόδημα πάνω από 5.000 ευρώ και δεν μπορεί να μπει στη φοιτητική εστία; Μιλάμε, λοιπόν, για δωρεάν παιδεία;

Όλοι ομολογούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι τα τελευταία χρόνια η μεγάλη γάγγραινα στον τομέα αυτό είναι η παραπαιδεία. Η μεγάλη αιμορραγία που υφίσταται το ελληνικό νοικοκυριό, κύριε Υπουργέ, είναι η γάγγραινα της παραπαιδείας και των φροντιστηρίων. Και δυστυχώς, είναι υπόλογο το πολιτικό σύστημα που κυβέρνησε αυτά τα χρόνια, γιατί δεν βρήκε τον κοινό τόπο να αποκόψει αυτόν τον ομφάλιο λώρο του εθνικού εκπαιδευτικού συστήματος με την παραπαιδεία και τα φροντιστήρια, αυτήν τη μεγάλη αιμορραγία, κύριε Πρόεδρε της Βουλής –που προέρχεστε κι εσείς από μία επαρχιακή οικογένεια– όταν όλοι γνωρίζουμε, πώς και με ποιο κόπο η οικογένεια στην επαρχία εξαντλεί τις δυνατότητες που έχει, το αίμα της ψυχής της, για να μπορέσει να ανταγωνιστεί την πλούσια οικογένεια που έχει τη δυνατότητα να εξασφαλίζει και φροντιστήρια και άλλου είδους δυνατότητες.

Τι επιχειρούμε, λοιπόν, σήμερα με αυτό το νομοσχέδιο; Επιχειρούμε μία μεταρρύθμιση πραγματική; Κύριε Υπουργέ, όταν εφαρμόστηκε ο νόμος Πεπονής, έβαλε το βαθμό στις νοσηλεύτριες για την πρόσληψη στα νοσοκομεία. Ξαφνικά, αντί να μπαίνουν παιδιά που είχαν βγάλει τις δημόσιες σχολές των νοσηλευτριών, έμπαιναν αυτά που είχαν βγάλει τις ιδιωτικές. Και ήρθε το θέμα στη Βουλή. Και ξαφνικά τι είδαμε; Όλοι όσοι τελείωναν τις ιδιωτικές σχολές έπαιρναν εικοσάρια και διοριζόντουσαν κι εκείνοι που είχαν πραγματική εκπαίδευση νοσηλεύτη, έμειναν έξω.

Τι θα γίνει τώρα, κύριε Υπουργέ; Θα δούμε τα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια να πανηγυρίζουν. Διότι δεν μας έφτανε κάποτε ο βαθμός της Γ' Λυκείου. Τώρα θα συνυπολογίζεται ο βαθμός και της Α' και της Β' και της Γ' Λυκείου για τις εισαγωγικές εξετάσεις στο πανεπιστήμιο.

Απ' τη μια μεριά, λοιπόν, τα φροντιστήρια θα ανθούν, θα ακτινοβολούν και θα ευημερούν κι απ' την άλλη μεριά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια θα πανηγυρίζουν, γιατί θα έχουν καλύτερες επιδόσεις από το δημόσιο σχολείο.

Τιμώ και εκτιμώ το δημόσιο σχολείο. Και είμαι υπερήφανος, γιατί κατάγομαι από μία επαρχία και τελείωσα ένα τέτοιο σχολείο. Τιμώ και εκτιμώ και τους εκπαιδευτικούς αυτών των δημοσίων σχολείων, χωρίς να σημαίνει ότι δεν υπάρχουν και οι εξαιρέσεις, εκείνες που πραγματικά δεν πρέπει να λειτουργούν μέσα σ' αυτό το σχολείο.

Μας είπε, λοιπόν, ο κύριος Υπουργός τι είναι συντηρητικό και τι είναι προοδευτικό.

Κύριε Υπουργέ, προοδευτικό, με την καλή και την ευρύτερη έννοια, είναι η καλλιέργεια προσωπικότητας μέσα σε ένα τέτοιο σχολείο, σε ένα κοινωνιοκεντρικό σχολείο, που θα εξασφαλίζει ίσες προϋποθέσεις στο σημείο εκκίνησης όλων των πολιτών, ώστε η εξέλιξή τους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να μην είναι συνάρτηση της οικονομικής και κοινωνικής θέσης της οικογένειας αλλά να είναι συνάρτηση της απόδοσης του μαθητή.

Θέλουμε, λοιπόν, έναν πραγματικό μαθητή, έναν πολίτη κι όχι έναν υπήκοο, παθητικό αποδέκτη ρύθμισης της τύχης του από ένα σύστημα επιβολής!

Τότε θα πρέπει να έχουμε ένα άλλο μοντέλο σχολείου, που δεν θα καλλιεργεί την «παπαγαλία» και δεν θα επιβάλλει ένα απόρρητο άγχος, διότι οι νέοι δεν θα έχουν πλέον ελεύθερο χρόνο, όταν επί τρία χρόνια θα πρέπει να προσπαθούν μέσα από τα φροντιστήρια να αποκτήσουν καλύτερους βαθμούς. Και εκεί μη μου πείτε ότι δεν θα παίζει ρόλο και η οικονομική και η κοινωνική θέση της οικογένειας, σε σχέση με τους διευθυντές και άλλους παράγοντες του σχολείου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν θέλουμε ένα σύγχρονο σχολείο, θα πρέπει αυτό, πραγματικά, να αφορά όλους, και με αξιολογήσεις. Με συστήματα αξιολόγησης, όμως, που δεν θα αμφισβητούνται από κανέναν και όχι με συστήματα που, πραγματικά, υπονομεύουν την έννοια της αξιολόγησης και της αξιοπιστίας.

Υπάρχει, λοιπόν, μια σειρά ερωτημάτων που θα ήθελα να σας θέσω. Με ποιο δικαίωμα ορίζεται και καθορίζεται ότι ένας μαθητής είναι καλός, με την έννοια της απόδοσης, και ότι ένας άλλος μαθητής δεν είναι καλός; Εξαρτάται μόνο από το μαθητή; Δεν εξαρτάται από το εκπαιδευτικό σύστημα, από τη μεταδοτικότητα του εκπαιδευτικού; Δεν είναι συνάρτηση πολλών πραγμάτων; Δεν είναι συνάρτηση και κοινωνικής και ψυχολογικής στήριξης, που δεν υπήρξε ποτέ μέσα στο σχολείο, για να μπορέσει ένας μαθητής να απαλλαγεί από προβλήματα που μπορεί να κουβαλάει από την οικογένειά του και από το περιβάλλον και για να μπορέσουν να απελευθερωθούν από μέσα του οι δυνάμεις και τα δημιουργικά αποθέματα που έχει; Γιατί, δηλαδή, είναι κριτήριο μόνο η συγκεκριμένη απόδοση τη συγκεκριμένη στιγμή και δεν είναι πρωτίστως ο επαγγελματικός προσανατολισμός, που δεν τον άκουσα ποτέ; Δεν το άκουσα καθόλου στην ομιλία σας. Δεν είναι στοιχείο ισορροπίας ψυχολογικής και ψυχικής, το να μπορέσει ένας μαθητής που θα τελειώσει το σχολείο να κατευθυνθεί σε ένα επάγγελμα ή σε μια επιστήμη που, πραγματικά, κύριε Υπουργέ, θα του εξασφαλίσει και μια ψυχική ισορροπία και μια δυνατότητα απόδοσης μεγαλύτερη επειδή θα έχει επιλέξει αυτό που κάνει με βάση τη χαρακτήρα του και τις δυνατότητές του;

Άρα, πού είναι η σοφία που συνδέεται με αυτό το νομοθέτημα και η επιστήμη που το υποστηρίζει; Ο Πλάτων έλεγε: «Πάσα γάρ επιστήμη χωριζομένη αρετής πανουργία και ου σοφία φαίνεται».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσον αφορά τη γλώσσα που μπόρεσε να δώσει υψηλά διανοήματα, που κατέκτησε τις πιο υψηλές φιλοσοφικές συλλήψεις, δεν μπορεί να γίνονται τέτοιου είδους τοποθετήσεις οι οποίες πραγματικά νομίζω ότι αδικούν αυτούς που τοποθετούνται σε αυτήν τη λογική.

Κύριε Υπουργέ, φέρατε αυτό το νομοσχέδιο, τη μεταρρύθμιση, και μας είπατε ότι είναι προϊόν και καταστάλαγμα πέντε ετών. Πού είναι τα βιβλία; Πού είναι τα διορθωμένα βιβλία που συνδέονται με αυτήν τη μεταρρύθμιση; Δεν είναι κεραυνός εν αιθρία. Είναι ένα νομοθέτημα με προεργασία. Πού είναι τα βιβλία; Πού είναι η επιμόρφωση των καθηγητών για να προσαρμοστούν στο σύστημα, για να μπορέσουμε να πούμε ότι αυτά που λέτε έχουν βάση στην πραγματικότητα;

Θα ήθελα να πω και δυο-τρία άλλα πράγματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Προχωρούμε, λοιπόν, σε ένα σύστημα όπου ο καθηγητής θα ορίζει το 50% της ύλης. Μπορείτε να μας πείτε, αν ο καθηγητής ή όλοι αυτοί οι καθηγητές έχουν τη δυνατότητα να δώσουν τα θέματα με σαφήνεια και ακρίβεια; Μπορείτε να μας πείτε, πώς θα εξασφαλιστεί η αντικειμενικότητα της βαθμολόγησης; Μπορείτε να μας πείτε πώς θα εξασφαλιστεί το απόρρητο; Μπορείτε να μας πείτε πώς θα εξασφαλιστεί σε όλα τα σχολεία η ίδια βαρύτητα των θεμάτων;

Είναι πολύ μεγάλα τα ερωτηματικά που τίθενται και πάρα πολλά. Ο χρόνος όμως και η κλεψύδρα από τον κύριο Πρόεδρο είναι πάρα πολύ πιεστική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Εκ του Κανονισμού και με ανοχή του Προεδρείου, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Εντάξει, κύριε Πρόεδρε. Πάντα δείχνετε ανοχή και σας ευχαριστούμε.

Κύριε Υπουργέ θέλω, λοιπόν, να πω ότι δεν είναι τόσο απλά τα πράγματα.

Εμείς είχαμε όλη τη διάθεση να κάνουμε έναν διάλογο δημιουργικό. Έχουμε και εμείς τις δικές μας απόψεις. Μιλούμε για ένα άλλο μοντέλο ενιαίου γενικού σχολείου. Μιλούμε για ένα άλλο μοντέλο που θα εξασφαλίζει δωδεκάχρονη εκπαίδευση.

Θέλουμε, λοιπόν, πραγματικά στα πλαίσια ενός κοινωνιο-κεντρικού σχολείου να μπορεί να συμβάλει η προσπάθεια αυτή στο να έχουμε νέους ανθρώπους ικανούς να διαθέτουν ηθμό διήθησης της κάθε πληροφορίας που κάθε σύστημα μπορεί να θέλει να επιβάλει στην κοινωνία, για να μπορούν πραγματικά να απορ-

ρίπτουν ως προσωπικότητες αυτά που δεν πρέπει να κρατούν και να αξιοποιούν με τον καλύτερο τρόπο τη σωστή και χρήσιμη γνώση.

Θέλουμε, λοιπόν, μια κοινωνία η οποία πραγματικά μέσα από ένα τέτοιο εκπαιδευτικό σύστημα θα ατενίζει το μέλλον με αισιοδοξία.

Αυτό το συγκεκριμένο νομοσχέδιο ειλικρινά δεν νομίζω ότι προσφέρει αυτή τη στιγμή μια τέτοια δυνατότητα στις νέες και νέους ανθρώπους αυτού του τύπου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε τον κύριο Κουρουμπλή.

Τον λόγο έχει η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Σοφία Βούλτεψη, για δώδεκα λεπτά, με τη γνωστή ανοχή του Προεδρείου.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Δε θα τη χρειαστώ, γιατί έτσι κι αλλιώς συζητούμε πάρα πολλή ώρα και θα συζητήσουμε και αύριο.

Αυτό που έχω να παρατηρήσω, παρακολουθώντας όλη τη συνεδρίαση σήμερα, είναι ότι τελικά από την Αντιπολίτευση δεν βρέθηκε ούτε ένα στοιχείο σε αυτό το νομοθέτημα που να είναι θετικό και αυτό πραγματικά προξενεί εντύπωση. Δηλαδή, δεν είναι δυνατόν να έχει ετοιμαστεί ένα νομοθέτημα από οποιονδήποτε και να μην υπάρχει ένα θετικό στοιχείο που να αξίζει εν πάση περιπτώσει να επικυρωθεί από όλο το Σώμα.

Η διαίρεσή μας πάνω στα θέματα της παιδείας δείχνει ότι πραγματικά έχουμε πάρα πολύ σοβαρό πρόβλημα στη χώρα. Δείχνει επίσης για άλλη μια φορά ότι τις περισσότερες φορές έχουμε αντιπολίτευση για την αντιπολίτευση. Βεβαίως, μια εκπαιδευτική μεταρρύθμιση δεν είναι ποτέ τέλεια, γιατί η εκπαίδευση είναι κάτι το εντελώς ζωντανό, το οποίο λειτουργεί και εξελίσσεται. Άρα, δεν μπορείς να πεις ότι έφτιαξα ένα νόμο και αυτό είναι, πάει και τελειώσε. Όταν θα πάει να εφαρμοστεί στα σχολεία μπορεί πράγματι κάποια σημεία να χρειαστούν βελτίωση. Γι' αυτό έχουμε και συχνές εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις.

Αν κάποιος άσχετος με την ελληνική πραγματικότητα πραγματικά παρακολουθούσε σήμερα τη συνεδρίασή μας και παρακολουθούσε τις ομιλίες των συναδέλφων της Αντιπολίτευσης θα κατέληγε χωρίς αμφιβολία –μάλιστα υπήρξαν και μερικές υπερβολές στις τοποθετήσεις- πως έχουμε να κάνουμε με ένα νομοσχέδιο που καταργεί τα σχολεία, τους εκπαιδευτικούς και τους μαθητές και ότι την επομένη της ψήφισής του δεν θα υπάρχει τίποτα απ' όλα αυτά. Δηλαδή, μια καταστροφολογική κατάσταση. Αυτό στο οποίο έχω επανέλθει πολλές φορές μιλώντας για την εκπαίδευση –και το οποίο εδράζεται στη βαθιά πεποίθησή μου ότι η εκπαίδευση δεν είναι θέμα ποσότητας αλλά είναι θέμα ποιότητας- είναι ότι αυτό που προβάλλεται αυτή τη στιγμή είναι η θεωρία της ήσσονος προσπάθειας: Όλοι να έχουν πρόσβαση στα πανεπιστήμια, ακόμη και αυτοί που δεν θέλουν ενδεχομένως και που θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν σε κάποιον άλλο τομέα.

Το σχολείο είναι κατεξοχήν τόπος εκπαίδευσης στην ισότητα και πρέπει να στέλνει το μήνυμα ότι όση περισσότερη προσπάθεια κάνουν οι ίδιοι τόσο κάποιος μπορεί να φτάνει στην αριστεία. Δεν μπορεί να είναι όλα ισοπεδωμένα. Δεν μπορεί, δηλαδή, τα τελευταία θρανία να κυριαρχήσουν στα πρώτα. Τα τελευταία θρανία πρέπει να βοηθηθούν, να. Πρέπει να προχωρήσουν, πρέπει να δοθεί μια κατεύθυνση, ένας προσανατολισμός. Αλλά έτσι όπως το πάμε, στο τέλος θα κάνουν ό,τι θέλουν τα τελευταία θρανία και δεν θα υπάρχει αυτό το οποίο είχε πάντοτε η Ελλάδα. Η Ελλάδα έκανε παραγωγή εγκεφάλων, παραγωγή αριστείας. Έχει στερέψει. Γιατί έχει στερέψει; Αυτό δεν μας κάνει εντύπωση; Άκουσα ότι πρέπει να μείνουν τα πράγματα όπως έχουν και ότι θα επανέλθουν τα πράγματα όπως έχουν σήμερα.

Τότε γιατί σήμερα βρισκόμαστε σε όλα στην τελευταία θέση, ακόμα και στην επαγγελματική κατάρτιση;

Ακούστηκαν και θέματα που σχετίζονται με άμισες αφετηρίες. Διαφωνώ απόλυτα. Η δημοκρατία, η ισότητα, οι ίσες ευκαιρίες, η ίδια η δημόσια εκπαίδευση υπάρχουν για τα μεσαία και τα φτωχά στρώματα. Οι πλούσιοι τη βρίσκουν πάντα την άκρη. Επίσης, δεν είναι καθόλου βέβαιο –και δεν έχει αποδειχθεί καθόλου στην πράξη- ότι τα παιδιά των πλουσίων προοδεύουν ή προ-

οδεύουν –ας πούμε- περισσότερο από τα παιδιά των φτωχών. Άρα, η εκπαίδευση είναι θέμα προσπάθειας.

Θέλω να πω κάτι και για το θέμα της πολιτειακής παιδείας και όχι πολιτικής παιδείας, κατά την άποψή μου. Είναι βέβαια ευχής έργον το γεγονός ότι εντάχθηκε πάλι στην εκπαίδευση το μάθημα το οποίο αποκαλούσαμε «Αγωγή του Πολίτη» -που όμως σε κάποιες εποχές διδασκόταν από όποιον να 'ναι- καθώς επίσης και το ότι είναι πανελλαδικά εξεταζόμενο.

Πιστεύω, όμως, ότι καταβάλλεται μία προσπάθεια να υποβιβαστεί ως προς το περιεχόμενό του, το οποίο είναι κρίσιμο, και αυτό το περιεχόμενο της πολιτειακής παιδείας το γνωρίζουν και μπορούν να το διδάξουν μόνο ειδικοί επιστήμονες. Δεν πρόκειται για ένα μάθημα το οποίο παίρνει ένας καθηγητής από μία παρεμφερή ειδικότητα και μπορεί να το διδάξει. Πρόκειται για κάτι συγκεκριμένο. Διδάσκει θεσμούς δημοκρατίας και ανθρώπινα δικαιώματα.

Ακούσαμε όλοι κάτι «κορώνες» νωρίτερα, σχετικά με το ποιος θα έπρεπε να έχει πρόσβαση στην εκπαίδευση και ποιος όχι. Επειδή, λοιπόν, με αφορμή αυτό το νομοσχέδιο διάφορες κατηγορίες εργαζομένων άσκησαν πιέσεις, θέλω να πω ότι όλες οι ειδικότητες είναι χρήσιμες. Φυσικά και είναι χρήσιμη η Πληροφορική και είναι η επιστήμη του μέλλοντος. Φυσικά και είναι χρήσιμα όλα αυτά τα οποία ακούστηκαν, πλην όμως, όλες οι γνώσεις του κόσμου δεν έχουν καμμία αξία σε μία χώρα και σε έναν πολίτη που δεν έχει πολιτειακή παιδεία. Διότι αυτή τη στιγμή αυτό βλέπουμε. Βλέπουμε ο κόσμος να στρέφει την πλάτη του στο κοινοβουλευτικό πολίτευμα, να τους βάζει όλους «στο ίδιο τσουβάλι», να αδιαφορεί ακόμα και για τους θεσμούς που το δημοκρατικό πολίτευμα διαφυλάττει.

Η πολιτειακή παιδεία, λοιπόν, πρέπει να έχει συγκεκριμένο περιεχόμενο, το οποίο –όπως το βλέπω εγώ- δεν υπάρχει αυτήν τη στιγμή. Υπάρχει σε επίπεδο συμβολισμού, στην ουσία όμως χρειάζεται βελτίωση αυτό το θέμα και νομίζω ότι η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου πρέπει να το δει πάρα πολύ σοβαρά. Όπως έχω γράψει, άλλωστε, τη δημοκρατία, αν δεν τη διδάξει η ίδια η δημοκρατία, θα τη διδάξει ο ναζισμός. Είναι μοιραίο αυτό να συμβεί.

Επομένως, δεν θα έχει καμμία αξία να λέμε πόσες ώρες μάθαμε αυτό και πόσες εκείνο, να λέμε αν ξέρουμε Λατινικά και αν ξέρουμε Πληροφορική και αν ξέρουμε τις θετικές επιστήμες. Δεν φτιάχνουμε πολίτες έτσι. Δεν έχουμε πολίτες αυτή τη στιγμή.

Οι νέοι άνθρωποι παρακολουθούν αυτή τη στιγμή τούς δίκαια οργανισμένους γονείς τους να στρέφονται συλλήβδην κατά της δημοκρατίας και του κοινοβουλευτισμού. Άρα, μέσα στο σπίτι τους αυτήν την παιδεία δεν μπορούν να την πάρουν. Εμείς, ως Κοινοβούλιο, έχουμε υποχρέωση αυτό να το φροντίσουμε πάρα πολύ και γι' αυτό στέκομαι σε όλα αυτά. Καλά είναι και τα εξεταζόμενα μαθήματα και η τράπεζα από όπου θα παίρνεις τα θέματα για τις εξετάσεις και ποιος θα μπαίνει και ποιος θα βγαίνει στις επαγγελματικές σχολές, αλλά τι να το κάνουμε στο τέλος; Τι θα κερδίσουμε;

Άρα, ορθώς ο Υπουργός κατά την ομιλία του από αυτό το βήμα πριν από λίγο έκανε και ειδική μνεία στην πολιτειακή παιδεία για συμβολικούς λόγους. Οφείλουμε, όμως, να μην το περάσουμε έτσι αυτό. Να δούμε ποιο είναι το περιεχόμενο αυτού του μαθήματος και ποιος θα το διδάσκει. Δεν μπορεί να ξεπεταχτεί αυτό το ζήτημα έτσι. Είναι πάρα πολύ σημαντικό.

Τέλος, θέλω να πω το εξής: Βεβαίως, υπάρχει παραπαιδεία στη χώρα μας, υπάρχουν φροντιστήρια κ.λπ. Όμως, με το να το εξορκίζουμε αυτό το θέμα δεν κάνουμε κάτι. Πάντοτε στην ιστορία της ανθρωπότητας και σε όλες τις χώρες του κόσμου υπήρχαν και υπάρχουν φροντιστήρια. Και υπάρχει ένα μάθημα ιδιαίτερο περισσότερο για κάποιον που έχει μία αδυναμία κάπου. Εκεί όπου εργάζονται χιλιάδες εκπαιδευτικοί, οι οποίοι είναι πάρα πολύ καλοί, δεν υπάρχει κανένας λόγος να δημιουργούνται συνθήκες δαιμονοποίησης.

Φυσικά προσπαθούμε να παρέχουμε τα πάντα μέσα από το δημόσιο σχολείο και αυτό είναι το τέλειο, είναι αυτό το οποίο εύχονται όλοι. Πλην όμως, δεν υπάρχει λόγος να υπάρχει τόσο ένταση για χιλιάδες καθηγητές.

Σας θυμίζω ότι πάρα πολλές φορές -και τελειώνω μ' αυτό,

κύριε Πρόεδρε- σε δύσκολες εποχές, όταν για παράδειγμα οι άνθρωποι της Αριστεράς δεν μπορούσαν να διοριστούν, ήταν αυτοί οι οποίοι έγιναν οι καλύτεροι φροντιστές και έκαναν τα καλύτερα φροντιστηριακά μαθήματα.

Έτσι, λοιπόν, υπάρχει μια παράδοση σ' αυτόν τον τομέα και υπάρχει μια τάξη καθηγητών που και οι ίδιοι έχουν επαγγελματική αποκατάσταση, αλλά και τα παιδιά βοηθούν εκεί όπου έχουν αδυναμία και δεν πρέπει να απαξιώνονται με αυτόν τον τρόπο, πιστεύω, από το Κοινοβούλιό μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εμείς ευχαριστούμε την κ. Βούλτεψη και για το σύντομο της παρέμβασης.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, κ. Δημήτριος Κρεμαστίνος, για δώδεκα λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να σας παρακαλέσω, κύριε Υφυπουργέ, να διαβιβάσετε στον Υπουργό αυτά τα οποία θα πούμε εδώ, διότι οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι αντικαθιστούν τον Αρχηγό του κόμματός τους και δεν εκφράζουν προσωπικές σκέψεις. Κατά συνέπεια, ελπίζω να τα διαβιβάσετε, ούτως ώστε να μη χρειαστεί αύριο να επαναλάβουμε τα ίδια πράγματα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Είναι ο σεβασμός του Κοινοβουλίου!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ: Πράγματι, με συναισθήματα απαισιοδοξίας για την παιδεία, άκουσα το φίλο και εξαιρετο συνάδελφο κ. Κουράκη, εκπροσωπώντας ως εισηγητής την Αξιωματική Αντιπολίτευση να λέει ότι εάν γίνει κυβέρνηση το κόμμα του, θα ανατρέψει πλήρως το νομοσχέδιο αυτό. Αναρωτήθηκα: εάν πράγματι συμβεί αυτό, τι θα σκέφτεται ένας μαθητής της Α' λυκείου που ακούει ότι ψηφίζονται αυτοί οι νόμοι σήμερα, που τον αφορούν, που θα δώσει εξετάσεις σε τρία χρόνια για τα πανεπιστήμια, χωρίς να ξέρει τι καθεστώς θα αντιμετωπίσει;

Επιτέλους, κάποια στιγμή πρέπει να σκεφθούμε και τον μαθητή, την ψυχολογία αυτού του νέου παιδιού που χτυπά την πόρτα των πανεπιστημίων. Πριν μερικά χρόνια κλήθηκε να δώσει δώδεκα μαθήματα για να μπει στο πανεπιστήμιο, μετά από λίγο καιρό του είπαν ότι θα δώσει οκτώ μαθήματα, μετά από λίγο έγιναν έξι τα μαθήματα και τώρα τα μαθήματα γίνονται τέσσερα και δεν ξέρει τι θα συμβεί πραγματικά στα δύο επόμενα χρόνια. Το λέω αυτό πραγματικά με συναισθήματα απαισιοδοξίας για την παιδεία, διότι δυστυχώς δεν είναι θέμα της σημερινής Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Είναι δυστυχώς θέμα των εκάστοτε αντιπολιτευσεων.

Το σχέδιο νόμου που καλούμεθα να ψηφίσουμε σήμερα αποτυπώνει μια προσπάθεια ετών, απ' ό,τι είπε ο Υπουργός, και της Κυβέρνησης να αναβαθμίσει το λύκειο, την τεχνική εκπαίδευση, ούτως ώστε να περιορίσει τη δραστηριότητα των φροντιστηρίων και να ανοίξει το δρόμο για τα ανώτατα ιδρύματα. Θα το πετύχει; Οφόμεθα! Πάντως, το ΠΑΣΟΚ το Δεκέμβριο του 2012 κατέθεσε συγκεκριμένη πρόταση νόμου επί του θέματος, πολλές από τις διατάξεις της οποίας έχουν ενσωματωθεί και τις οποίες ανέπτυξε προσφυώς ο εισηγητής μας κ. Κουτσούκος στην ομιλία του.

Όμως, θα ήθελα να τονίσω και να προσθέσω ότι, κατά τη γνώμη μας, θα έπρεπε οι εξετάσεις των ιδιωτικών και των δημοσίων λυκείων να είναι πανελλήνιες, με κοινά θέματα, προκειμένου να αποτραπεί η δημιουργία πιθανών διαφόρων κυκλωμάτων τα οποία θα βλάψουν τον ίδιο το θεσμό. Τα κοινά θέματα θα αποτρέψουν τη βαθμοθηρία, η οποία εξασφαλίζει μόρια για την εισαγωγή των υποψηφίων στα ΑΕΙ.

Το ίδιο επίσης θα υποστηρίξω και για την ενισχυτική διδασκαλία, η οποία πρέπει να περιλαμβάνει και τα τέσσερα μαθήματα που απαιτούνται για τις πανελλήνιες εξετάσεις, προκειμένου να εισαχθεί ο μαθητής στις ανώτατες σχολές, ιδιαίτερα μάλιστα αυτήν την εποχή που λόγω οικονομικής κρίσης οι φτωχότερες οικογένειες δεν μπορούν να επιβαρύνονται με ιδιωτικά φροντιστήρια.

Παρά τις μεμψιμοιρίες μας, όμως, και κυρίως τις μεμψιμοιρίες και τις επικρίσεις της εκάστοτε Αντιπολίτευσης, η ελληνική παιδεία έχει αποδώσει καρπούς. Απόδειξη είναι ότι στα γράμματα, στις επιστήμες και στις τέχνες έχει δώσει εκατοντάδες πνευματικούς ανθρώπους με διεθνή ακτινοβολία. Για μια χώρα των δέκα

εκατομμυρίων που στον πλανήτη δεν ισοδυναμεί ούτε με μια μικρή πόλη -η Κωνσταντινούπολη έχει δεκαεπτά εκατομμύρια κατοίκους παραδείγματος χάριν- είναι ένα επίτευγμα.

Ποιος μπορεί να αμφισβητήσει τα Νόμιελ Λογοτεχνίας των μεγάλων ποιητών μας; Ποιος μπορεί να αμφισβητήσει τους μεγάλους πεζογράφους μας, με επικεφαλής το Νίκο Καζαντζάκη, που τα έργα του έχουν μεταφραστεί σε πάνω από σαράντα γλώσσες; Ποιος μπορεί να αμφισβητήσει τους επιστήμονές μας με διεθνή καριέρα, με κορυφαίο τον Γεώργιο Παπανικολάου; Τέλος, ποιος μπορεί να αμφισβητήσει την τέχνη και τη διεθνή παρουσία ενός Δημήτρη Μητρόπουλου, ακόμα κι ενός Μάνου Χατζηδάκη ή ενός Μίκη Θεοδωράκη στη μουσική ή ενός Κώστα Γαβρά στον κινηματογράφο; Για μια χώρα δέκα εκατομμυρίων αυτό είναι επίτευγμα.

Άρα, οι μεμψιμοιρίες μας είναι μεν θετικές, αλλά πρέπει να σταματούν κάποια στιγμή. Όλα αυτά επιτεύχθηκαν χάρη σε φωτισμένους δασκάλους που έδωσαν την ψυχή τους στην παιδεία, αλλά και χάρη σε βασικές μεταρρυθμίσεις που εν τω μεταξύ συντελέστηκαν κυρίως από τη δημοκρατική Παράταξη, είτε ως Κόμμα Φιλελευθέρων είτε ως Ένωση Κέντρου είτε ως ΠΑΣΟΚ.

Θα σας θυμίσω ότι ο Γεώργιος Παπανδρέου από εποχής Ελευθερίου Βενιζέλου ως Υπουργός Παιδείας επιχείρησε την πρώτη μεταρρύθμιση. Στη συνέχεια, ως Πρωθυπουργός το 1963 ανέλαβε ο ίδιος το Υπουργείο Παιδείας για να σηματοδοτήσει το ιδιαίτερο ενδιαφέρον του για την παιδεία. Τότε, μαζί με τον Ευάγγελο Παπανούτσο συνέχισαν τη μεταρρυθμιστική προσπάθεια με την εισαγωγή της δημοτικής γλώσσας και το Βaccalaureate για την εισαγωγή των μαθητών στα πανεπιστήμιά μας, προσπάθειες που δυστυχώς σταμάτησαν γιατί ακολούθησε η δικτατορία.

Η δωρεάν παιδεία που ο Γεώργιος Παπανδρέου εισήγαγε δεν ήταν απλώς σχήμα λόγου. Τότε, για να αγοράσει ένας φοιτητής -το θυμάμαι από τα φοιτητικά μου χρόνια- ένα πανεπιστημιακό σύγγραμμα δεν του έφταναν ούτε τρεις μισθοί καθηγητών. Τότε, στα προπύλαια ηκούσε το περίφημο «1-1-4» και το σύνθημα «15 προίκα στην παιδεία» -δηλαδή 15% του ΑΕΠ- από φοιτητές επαναστατημένους, που διαδήλωναν παρά την καταδίωξη των αστυνομικών αρχών, καταδίωξη που έφτανε μέχρι τα προπύλαια του πανεπιστημίου, όπου τους προστάτευε τότε το σωστό πανεπιστημιακό άσυλο.

Το αίτημα να σπουδάζουν και οι φτωχοί έγινε τότε πραγματικότητα, γιατί με τη δωρεάν παιδεία μπορούσε πράγματι και ένας φτωχός νέος να σπουδάσει. Έτσι, άλλαξε η δομή της παιδείας μας, με τη δυνατότητα και των φτωχών οικογενειών να σπουδάζουν τα παιδιά τους στα πανεπιστήμια.

Η μεγάλη μεταβολή όμως που υπήρξε τα τελευταία χρόνια -και σας παρακαλώ να το διαβιβάσετε αυτό, κύριε Υφυπουργέ- συντελέστηκε με την κατάργηση του μεσαιωνικού θεσμού της έδρας από τον Ανδρέα Παπανδρέου. Πρόκειται για θεσμό που ήταν συνδεδεμένος με την οικογενειοκρατία, τη συναλλαγή και τη διαφθορά.

Δυστυχώς, όμως, και παρά την προσπάθεια της εποχής εκείνης, η εξάρτηση των καθηγητών από τις μικρότερες βαθμίδες διά των πανεπιστημιακών εκλογών δημιούργησε ομάδες καθηγητών συναλλασσομένων, που υποκατέστησαν την «αμαρτωλή» έδρα. Η εξάρτηση αυτή σε πολλές περιπτώσεις έχει ξεπεράσει κάθε όριο ανοχής.

Κύριε Υφυπουργέ και κύριε Υπουργέ, αυτό είναι το πρώτιστο καθήκον σας: να πατάξετε τη συναλλαγή στα πανεπιστήμια.

Ο νόμος που ψήφισαν πάνω από διακόσιοι εξήντα Βουλευτές στην περασμένη Βουλή απόλαυσε τα πανεπιστήμια από το άσυλο της παρανομίας και από τη συναλλαγή μεταξύ φοιτητών και καθηγητών.

Πρέπει, όμως, να μην μονεύσω ένα άρθρο που δημοσιεύθηκε στην κυριακάτικη «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» από δύο καθηγητές με διεθνή παρουσία, που δεν έχουν κανέναν λόγο να διεκδικήσουν διοικητικές θέσεις στα πανεπιστήμια, αφού είναι ήδη ομότιμοι.

Οι καθηγητές αυτοί σας λένε ότι η συναλλαγή συνεχίζεται στα πανεπιστήμια σήμερα. Και συνεχίζεται γιατί επαναφέρατε τις εκλογές κατά τις οποίες οι μικρότερες βαθμίδες καθηγητών συναλλάσσονται ως ψηφοφόροι με τους καθηγητές που ψηφίζουν για να καταλάβουν διοικητικές θέσεις. Αυτό δηλαδή που σταμά-

τησε με τους φοιτητές συνεχίζεται με τις μικρότερες βαθμίδες. Με αυτόν τον τρόπο παρεμποδίζεται η ανανέωση του πανεπιστημιακού δυναμικού από εξαιρετικούς Έλληνες επιστήμονες που διαπρέπουν στο εξωτερικό. Οι ψηφοφόροι των κατωτέρων βαθμίδων πρώτιστα διασφαλίζουν την προσωπική τους εξέλιξη από βαθμίδα σε βαθμίδα, χωρίς να ζητούν προκήρυξη θέσεων στη βαθμίδα του καθηγητή σε γνωστικά αντικείμενα της σύγχρονης εποχής, γιατί απλούστατα επιθυμούν οι ίδιοι να καταλάβουν τη βαθμίδα.

Το χειρότερο όμως, κύριε Υπουργέ, είναι ότι δεν συμπεριλάβατε στο νόμο τους περιορισμούς που ακόμα και ο προηγούμενος νόμος μέχρι και πέρυσι περιλάμβανε, προκειμένου να περιορίσει τη συναλλαγή. Έτσι π.χ. ένας πρύτανης που είχε υπηρετήσει με τον παλιό νόμο και δεν ειδικαιούτο επανεκλογή, με το νέο νόμο μπορεί να ξαναείναι υποψήφιος και να επανεκλεγεί, ακόμα και όχι ως active καθηγητής, ακόμα και ως ομότιμος. Το ίδιο συμβαίνει και με τις άλλες διοικητικές θέσεις, ωσάν το διοικητικό σύστημα του πανεπιστημίου να προέκυψε τώρα από παρθενογένεση. Αυτό είναι κάτι που πρέπει να διορθωθεί, εάν θέλουμε με πραγματικά η παιδεία να προχωρήσει σωστά.

Η παιδεία, κύριε Υπουργέ, είναι όπως το ανθρώπινο σώμα που διαθέτει άκρα, τα πόδια, που αντιστοιχούν στη βασική παιδεία, που διαθέτει κορμό με ζωτικά όργανα, που αντιστοιχεί στη μέση παιδεία και που διαθέτει εγκέφαλο που αντιστοιχεί στην ανωτάτη παιδεία. Αν ο εγκέφαλος δεν είναι υγιής ούτε τα πόδια μπορούν να κινηθούν ούτε τα χέρια μπορούν να κινηθούν ούτε τα ζωτικά όργανα μπορούν να λειτουργήσουν κανονικά. Πρακτικά, δηλαδή, ο άνθρωπος είναι ημιθανής. Το ίδιο συμβαίνει και με την παιδεία. Εάν η ανωτάτη παιδεία πάσχει, τα στελέχη που παράγει και τροφοδοτούν τη βασική ή τη μέση παιδεία είναι στελέχη δεύτερης και τρίτης ποιότητας και έτσι ολόκληρο το οικοδόμημα καταρρέει.

Τέλος, θα πρέπει να θυμίσω και πάλι τον Γεώργιο Παπανδρέου, ο οποίος μόλις ανέλαβε πρωθυπουργός διπλασίασε τους μισθούς των εκπαιδευτικών και των δικαστικών, προκειμένου να σηματοδοτήσει ότι μια χώρα, για να αναβαθμιστεί θεσμικά, πρέπει να υποστηρίζει και οικονομικά τους θεσμούς της. Η Ιαπωνία μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο ήταν η μόνη χώρα που διέθεσε τα κονδύλια του Σχεδίου Μάρσαλ για την αναβάθμιση της παιδείας της και εκείνη η αναβαθμισμένη παιδεία οδήγησε στο θαύμα της μεταπολεμικής Ιαπωνίας, της οποίας η τεχνολογία και η βιομηχανία ανταγωνίζονται σήμερα αυτή καθ' αυτή την τεχνολογία των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής.

Συμπερασματικά, λοιπόν, προς αυτή την κατεύθυνση σας παροτρύνουμε να κινηθείτε. Να διεκδικήσετε μεγαλύτερο ποσοστό του ΑΕΠ για την παιδεία και παράλληλα να φέρετε πραγματικά εξυγίανση στην ανωτάτη παιδεία, που δυστυχώς εξακολουθεί να είναι και σήμερα ο μεγάλος ασθενής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε τον κ. Κρεμαστινό.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Κωνσταντίνος Γιοβανόπουλος για δώδεκα λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά 82% αυξήθηκε το 2012 ο αριθμός των Ελλήνων οι οποίοι πολιτογραφήθηκαν Γερμανοί σε σχέση με το 2011.

Καταθέτω το έγγραφο στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Γιοβανόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ποιοι είναι αυτοί, κύριε Πρόεδρε; Ποια είναι αυτά τα παιδιά; Ποιοι είναι αυτοί οι Έλληνες που πολιτογραφήθηκαν Γερμανοί και των οποίων ο αριθμός αυξήθηκε κατά 82% μέσα σε ένα χρόνο;

Είναι τα παιδιά που είχαν φοιτήσει στα ελληνικά σχολεία, είναι τα παιδιά που αποφοίτησαν απειλισμένα από τα ελληνικά πανεπιστήμια και στα οποία η παραγωγή της παιδείας, όπως την είχαν τόσα χρόνια, τους οδήγησε σε αυτό το απέραντο αδιέξοδο.

Φοβάμαι ότι παίζουμε με τη λέξη μεταρρύθμιση. Παίζει και αυτός ο Υπουργός με τη λέξη μεταρρύθμιση. Άκουσα τον Κοινο-

βουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ να υπερψηφίζει το νομοσχέδιο, όταν η ίδια παράταξη λίγα χρόνια πριν ψήφισε ότι μπορούσαν να μπαίνουν στο πανεπιστήμιο και παιδιά με βαθμό μικρότερο του δέκα. Να δεχτώ σήμερα ότι αλλάζουν γνώμη. Να δεχτώ, κύριε Κρεμαστινέ, ότι ο Παπανούτσος ήταν μια μορφή. Ήταν μια μορφή και μάλιστα θα καταθέσω για τα Πρακτικά τη συγκεκριμένη φράση τη δική του, που έλεγε: «Γιατί δεν μπορούμε να οδηγήσουμε τα παιδιά μας να αγαπήσουν τους αρχαίους κλασσικούς συγγραφείς, που εμείς τους θεωρούμε εθνική κληρονομιά; Εκτός κι αν δεν τους θεωρούμε εθνική κληρονομιά».

Καταθέτω το έγγραφο στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γιοβανόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Γιατί ακούω από αυτή την Αριστερά του ειδικού σκοπού –μόνο έτσι μπορώ να την ονομάσω, αν και δεν μ' αρέσει ο όρος Αριστερά, αλλά είναι μια Αριστερά ειδικού σκοπού- να λέει ότι είναι νεκρή η αρχαία ελληνική γλώσσα. «Ελληνας καλείσθαι το της παιδείας της ημετέρας μετέχοντες», Ισοκράτης, Πανηγυρικός.

Θα το καταλάβαινε η σύνηγοσάς σας η κ. Ρεπούση; Θα το καταλάβαινε γιατί είναι νεκρές οι ιδέες της, δεν είναι νεκρή η αρχαία ελληνική γλώσσα. Είναι μία ζώσα γλώσσα, είναι μια γλώσσα που τη συναντούμε σε όλες τις επιστήμες, είναι μια γλώσσα την οποία οφείλουμε να καλλιεργούμε και να μεταλαμπαδεύουμε.

Μπορούμε να ακούμε γνώμες, αλλά δεν μπορούμε να ανεχόμαστε μια τέτοια προσβολή, όταν όλος ο πλανήτης, όταν όλη η οικουμένη αναφέρεται στην Ελλάδα, αναφέρεται στην ελληνική γλώσσα, στην ελληνική παιδεία, στον ελληνικό πολιτισμό.

Τι βλέπουμε όμως; Βλέπουμε ότι η ίδια νέκρα έρχεται τώρα και από τα κυβερνητικά έδρανα, με δύο χιλιάδες εκατόν είκοσι δύο εκπαιδευτικούς λειτουργούς της τεχνολογικής εκπαίδευσης να έχουν την ελπίδα τους νεκρή και κοντά σε αυτούς περίπου είκοσι χιλιάδες μαθητές, με τον ίδιο τρόπο, να βιώνουν το θάνατο της ελπίδας τους. Είναι ο καθρεφτισμός αυτής της νέκρας που απλώνεται. Και δεν είμαι υπερβολικός.

Καταθέτω για τα Πρακτικά τα αιτήματα των εκπαιδευτικών που βρίσκονται ξαφνικά σε διαθεσιμότητα, γιατί έτσι αποφάσισε το Υπουργείο σας. Σας περισσεύουν δάσκαλοι. Περισεύουν δάσκαλοι σε αυτή τη χώρα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γιοβανόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τι λύκειο ακριβώς θέλετε να κάνετε; Τι λύκειο ακριβώς θέλετε να ξανακάνετε; Ένα λύκειο άοσμο. Φοβάμαι ένα λύκειο ταξικό. Πλάθετε ένα παιδί, έναν έφηβο, δίχως ιστορικές μνήμες, ένα παιδί που αποφασίζετε να μην κατακτή την ιστορική μνήμη, αλλά να μπαίνει στο λαβύρινθο του άγχους, στο φόβο του βαθμού και της τιμωρίας.

Οι φτωχοί θα έχουν την ίδια ευκαιρία; Δεν θα την έχουν. Ποιος έφηβος από αυτούς θα μπορεί να κοιτά τον ορίζοντα αύριο; Θα κοιτά την αποτυχία. Γιατί; Γιατί ζει σε ένα σπίτι που οι γονείς χάνουν την περιουσία, σε ένα σπίτι που το τηλέφωνο χτυπά και η εισπρακτική εταιρεία ζητάει και την ψυχή τους.

Το γεγονός ότι η μαθητεία, έτσι όπως τώρα ξαφνικά θέλετε να την ορίσετε, οδηγεί στην ανήλικη εργασία είναι ψέμα; Είναι ψέμα; Το ότι τα αγγλικά υποβαθμίζονται ως γλώσσα συμπληρωματική να την μάθουμε να την ξέρουμε είναι ψέμα;. Είχε πει και μια Υπουργός ότι θα πρέπει να είναι η πρώτη γλώσσα στην Ελλάδα, να μιλάμε μόνον αγγλικά, να είναι η μητρική μας γλώσσα. Τα αγγλικά τα ενδυναμώνετε για να μπορούν τα παιδιά να ανοίξουν ένα παράθυρο στον πολιτισμό; Όχι. Θα πρέπει να πάνε στα φροντιστήρια. Να η ταξική παιδεία.

Παρακολουθώ τώρα τα αθηναϊκά κανάλια και βλέπω με προσοχή πόσες πολλές διαφημίσεις φροντιστηριούχων ξαφνικά εμφανίζονται στην καθημερινή προβολή. Είναι τυχαίο; Δεν έχω κανένα παράπονο, κανένα πρόβλημα με την ιδιωτική πρωτοβουλία. Καλώς κάνουν και οι σχολάρχες, καλώς έχουν και τα ιδιωτικά τους σχολεία. Αλλά, μήπως και εδώ είμαστε δικαίως καχύποπτοι; Μήπως και εδώ υπάρχει μια διαπλοκή; Μήπως και εδώ υπάρχει

μια πρώιμη ενημέρωση σε αυτούς τους ανθρώπους; Πώς τα ξέρουν όλα αυτά και πώς τα ξέρουν από τώρα και βγήκαν οι διαφημίσεις για το τάδε ή το άλλο φροντιστήριο;

Δεν ήρθα για να διαφωνήσω. Συμφωνώ μάλιστα με αρκετούς από τους προλαλήσαντες της Συμπολίτευσης. Άκουσα τον κ. Κόλλια που έλεγε ότι η εισαγωγή στο πανεπιστήμιο θα πρέπει να γίνει πιο ανοιχτόκαρδα, να τα καλέσουμε τα παιδιά στο πανεπιστήμιο, όχι να τους βάλουμε εμπόδια επί τρία έτη.

Άκουσα την κ. Ασημακοπούλου. Μιλούσε για την πληροφορική και την αξία της. Ένα σχολείο χωρίς πληροφορική τώρα πια είναι παλαιολιθικό. Καλώς ή κακώς, ο ίδιος που υποστηρίζω την κλασική παιδεία, ο ίδιος πρέπει να βρω το μέτρο, διότι «παν μέτρον άριστον». Το καταλαβαίνει αυτό άραγε η Αριστερά ειδικού σκοπού; Ελληνικά μιλάω, «παν μέτρον άριστον».

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: «Μέτρον άριστον».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Κουρουμπλή.

Το καταλαβαίνετε, φαντάζομαι.

Πρέπει, λοιπόν, να βρούμε τη μέση οδό πλεύσης και χρειαζόμαστε την Πληροφορική. Τη χρειαζόμαστε από την άποψη της αλγοριθμικής της σκέψης, για να πάρουμε το πρόβλημα, να το μερισματοποιήσουμε και μετά, αφού το αναλύσουμε, να ανασυνθέσουμε. Αυτή είναι η αλγοριθμική σκέψη. Αυτό χρειαζόμαστε. Γι' αυτό βοηθάει τα παιδιά η Πληροφορική. Δεν είναι δεξιότητα. Είναι τρόπος ζωής πια.

Όταν βλέπουμε κάποιον να οδηγεί ένα αυτοκίνητο, δεν είναι το τιμόνι που παίρνουμε στα χέρια εμείς που πατάμε τα πλήκτρα. Υπάρχει μια ολόκληρη επιστήμη από πίσω που κατασκεύασε αυτό το όχημα προς την πληροφόρηση και ευτυχώς για κάποιους και προς τη γνώση και προς την παιδεία.

Βέβαια, με το νέο πρόγραμμα σπουδών που βλέπουμε να κυκλοφορεί, η ανισορροπία είναι εξόφθαλμη. Το 45% των υποψηφίων συγκεντρώνεται στις θετικές επιστήμες –γιγάντιο μέγεθος!- όταν το 55% διανέμεται σε άλλους τέσσερις «νάνους». Γιατί, γίνεται αυτό; Γιατί το κάνετε αυτό το πράγμα; Το πεδίο για τις κοινωνικές και πολιτικές επιστήμες αντιστοιχεί στο 5% των μαθητών. Γιατί;

Μη με ακούτε εμένα. Ξεχάστε με. Λέει ο Ιωάννης Τσουκαλάς, ευρωβουλευτής της Νέας Δημοκρατίας: «Το εκπαιδευτικό σύστημα που θέλετε να εισάγετε στο λύκειο στερεί τους μαθητές από πολύτιμες τεχνολογικές δεξιότητες, που θα τους επέτρεπαν να ανταγωνιστούν επί ίσοις όροις τους ομολόγους τους στην παγκόσμια αρένα. Η παραγωγικότητα και η ανταγωνιστικότητα στην κοινωνία της γνώσης και της πληροφορίας δεν εξαρτάται από το πόσο χαμηλός ή υψηλός είναι ο μισθός». Πρέπει να προωθήσουμε τον ψηφιακό εναλλαβητισμό –γιατί κάπου στα Πρακτικά ότι είχε καταχωρηθεί ως αναλφαβητισμός- που είναι το ζητούμενο.

«Οι υπολογιστές είναι πολιτισμικά τεχνουργήματα με υψηλό μετασχηματιστικό δυναμικό εφάμιλλο της ανακάλυψης της γλώσσας και της γραφής».

«Το πιο επικίνδυνο απ' όλα είναι ότι το εκπαιδευτικό σύστημα που σήμερα εισάγεται» –και για το οποίο ακούω ξαφνικά διθυράμβους από τους περισσότερους των ομιλητών της Συμπολίτευσης- «στερεί τους σημερινούς μαθητές και μελλοντικούς πολίτες αυτής της χώρας από ένα ζωτικό φίλτρο ανάγνωσης, αποκωδικοποίησης και ερμηνείας του εξωτερικού αντικειμενικού κόσμου».

Καταθέτω τα έγγραφα στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Γιοβανόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Άκουσε τον κ. Τσουκαλά, προϊστάμενο της Γενικής Γραμματείας Έρευνας και Τεχνολογίας για σειρά ετών. Άραγε και αυτός έχει κάτι με εσάς; Έχει κάτι εναντίον σας; Ήρθε να σας κάνει αντιπολίτευση; Δεν νομίζω.

Σε ποιο κράτος θα μπορούσαμε ακόμα και σήμερα να συζητάμε για την παραπαιδεία; Σε ποιο κράτος θα μπορούσαμε ακόμα και σήμερα να συζητάμε ότι δεν είναι προαπαιτούμενο η δωρεάν παιδεία, τα δωρεάν συγγράμματα; Γιατί δεν παίρνουμε

ένα έτοιμο μοντέλο; Γιατί αναλωνόμαστε; Γιατί φτάνουμε να παθαίνουμε ναυτία με όλη αυτήν την κατάσταση που μπαίνουν τα παιδιά μας τώρα και δεν τους δημιουργείτε ένα ελαφρό πεδίο, ένα κάμπο να αλώσουν τη γνώση, να αλώσουν την παιδεία;

Ήθελα να ήξερα, τι είναι παιδεία; Ποιος θα μας πει τι είναι παιδεία; Ποιος θα μας δώσει τον ορισμό του σχολείου; Άκουσα πολλά από τον κύριο Υπουργό.

Χθες το βράδυ ήμουν σε ένα χωριό, στις παρυφές του Βερμίου, στην Κουμαριά και είχε ένα πανηγύρι. Βλαχοχώρι θα το πουν κάποιοι εδώ, οι πρωτευουσάνοι. Ένα υπέροχο χωριό στο Βέρμιο με 60%-70% Βλάχους και 30%-40% Πόντιους. Χόρευαν τα παιδιά και χόρευαν στον αέρα, έφευγαν οι κάπες και τα τσαρούχια. Λίγο μετά ο κεμεντζές έπαιξε σέρα και δονούνταν ο τόπος με τα παιδιά και τη νεολαία μας αγκαλιασμένη. Αυτό είναι παιδεία, οι κυκλωτικοί χοροί. Αυτό είναι το ενστάλαγμα της γνώσης που πρέπει να παίρνουμε και να μεταλαμπαδεύουμε στα παιδιά μας. Αυτό είναι παιδεία.

Σε ένα άλλο χωριό, στα Μονόσπιτα της Ημαθίας, κύριε Αμανατίδη, πήγα να παρακολουθήσω ένα πανηγύρι και ήρθε ένα χορευτικό από τη Θεσσαλονίκη όπου χορέψανε κωφά παιδιά. Αυτό είναι παιδεία. Αυτό είναι το ζητούμενο. Έτσι πρέπει να κοιτάξουμε τα παιδιά, στα μάτια. Αυτή είναι η αποστολή μας και το καθήκον μας.

Το τηρείτε, κύριε Υπουργέ;

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής κ. Ηλίας Παναγιώταρος για δώδεκα λεπτά.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να ξεκινήσω με τα όσα είπε ο κ. Σαμαράς στην ομιλία του στη ΔΕΘ, σε αυτήν την πολύ επιτυχημένη επίσκεψή του, επίσκεψη εξπρές για δεύτερη χρονιά.

Είπε επακριβώς: «Τέλος η εποχή που κάποιοι προσπαθούσαν να απαλλαγούν από την εθνική μας παράδοση και από την πολιτιστική μας ταυτότητα, για να γίνουν τάχα ψευδοευρωπαίοι. Άλλους τους ενοχλούσε η σχολική ιστορία μας και προσπαθούσαν να την ξαναγράψουν με απίστευτες στρεβλώσεις, άλλους τους ενοχλεί η θρησκευτική παράδοση της ορθοδοξίας. Τέλος όλα αυτά». Ξέχασε να μας πει, όμως, ότι αυτοί στους οποίους αναφερόταν ήταν, μέχρι προχθές, εταίροι στην ίδια κυβέρνηση και η εποχή στην οποία αναφερόταν ήταν η εποχή Νέας Δημοκρατίας πάλι, που επί υπουργίας Μαριέττας Γιαννάκου η ομάδα Ρεπούση, Δραγώνα, Λιάκου, Τσατσόπουλου και λοιπών κατάφερε να συγγράψει και να περάσει ένα εμετικό βιβλίο στα σχολεία. Και πάρα πολλοί άλλοι, οι οποίοι δεν είχαν την προβολή της κ. Ρεπούση και της κ. Δραγώνα, έγιναν και αυτοί συγγραφείς έργων, βιβλίων, που στην καλύτερη των περιπτώσεων δεν κάνουν ούτε για την ανακύκλωση.

Άρα, να μην πουλάτε ψευτομαγκιές, κύριε Πρωθυπουργέ, διότι οι δικές σας κυβερνήσεις, οι δικοί σας άνθρωποι, οι ίδιοι άνθρωποι που είναι και τώρα στα διάφορα Υπουργεία Παιδείας και στα άλλα κάνανε αυτά τα «μεγαλουργήματα».

Αξίζει τον κόπο να αναφερθούμε και σε δυο-τρία άλλα σημεία για τα οποία μίλησε ο κ. Σαμαράς στη ΔΕΘ, όπως ότι η ελληνική οικονομία ξαναγίνεται ανταγωνιστική –ακόμα προσπαθούμε να το καταλάβουμε– ότι δίνουμε ειδική έμφαση προκειμένου να ενισχυθεί η επιχειρηματικότητα της Μακεδονίας μας και της Θράκης. Πώς γίνεται αυτό, όταν η ίδια η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας πρωτοστάτησε στο να μπει η Βουλγαρία και η Ρουμανία στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που ήταν και η ταφόπλακα της οικονομίας της Βορείου Ελλάδος;

Λέτε: «Είμαστε οι πρώτοι που θέλουμε να βοηθήσουμε τους γείτονές μας, αλλά την ιστορική ταυτότητα της ελληνικής Μακεδονίας δεν τη διαπραγματεύομαστε». Διαπραγματεύεστε, όμως, σύνθετη ονομασία.

Είπατε: «Σκεφτείτε πού ήμασταν πέρυσι τέτοιο καιρό και πού είμαστε σήμερα», αναφερόμενος σε οικονομικά μεγέθη. Σήμερα είμαστε σε τρισεξέλιξη κατάσταση απ' ό,τι ήμασταν πέρυσι. Κάνετε ολόκληρη μνεία ότι πιάσαμε φέτος πρωτογενές πλεόνασμα. Αμφισβητείται από παντού. Ενδεχομένως στα χαρτιά και

μόνο σε αυτά.

Είπατε ότι: «θα ξανακάνουμε την Ελλάδα ισχυρή και υπολογίσιμη και ας μη το πίστευαν τότε παρά ελάχιστοι». Έγινε και το λέτε; Θα!

Μιλήσατε για την αξιολόγηση που ολοκληρώνεται τώρα από την εταιρεία «BLACKROCK» και είπατε το ελληνικό τραπεζικό σύστημα θα είναι πλέον από τα πιο θωρακισμένα της Ευρώπης. Αμελήσατε να μας πείτε ότι η θυγατρική της «BLACKROCK», η «BLACKSTONE» πήρε τα στοιχεία της «BLACKROCK», που ξέρει τα πάντα για τις τράπεζες και ως ένα αρπακτικό fund 5 δισεκατομμυρίων δολαρίων έρχεται να αγοράσει τα πάντα στην ελληνική αγορά.

Είπατε ακόμη ότι μέχρι το τέλος του χρόνου θα εκταμειωθεί προς τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και εξαγωγικές εταιρείες 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ, που ήδη εξασφαλίσαμε ως εργαλείο ρευστότητας και εξασφαλίζουμε και άλλα. Προς το παρόν, είμαστε στο Σεπτέμβριο, τελειώνει ο χρόνος και δεν έχει πέσει «σάλιο» στην αγορά.

Είπατε πολλά πράγματα, όπως για τα καρτέλ που σπάνε, για τα κλειστά επαγγέλματα. Τελικά δεν τα ανοίξατε, τα διαλύσατε!

Λέτε: «Πήγαμε ένα βήμα πιο πέρα και για τις άδειες εγκατάστασης και λειτουργίας θεσπίζεται μια απλή υπεύθυνη δήλωση και ο έλεγχος θα γίνεται από ειδικές πιστοποιημένες ιδιωτικές εταιρείες, που εκείνες θα ελέγχονται από το κράτος». Μου θυμίζει την περίπτωση των ΚΤΕΟ, όπου τα διεφθαρμένα δημόσια ΚΤΕΟ έδωσαν ως επί το πλείστον τη θέση τους στα διεφθαρμένα ιδιωτικά ΚΤΕΟ. Το αποτέλεσμα είναι το ίδιο.

Λέτε ότι, πέρα από το ξεμπλοκάρισμα των επενδύσεων, αρχίζει να μπαίνει τάξη στα δημόσια νοσοκομεία, όπου το υλικό το πλήρωνε ο Έλληνας φορολογούμενος τέσσερις, πέντε και έξι φορές περισσότερο απ' όσο πλήρωναν τα ξένα νοσοκομεία. «Βάλαμε τέλος σ' αυτό», λέτε. Ξεχάσατε, όμως, να πείτε για όλους αυτούς τους συγγενείς Υπουργών και Βουλευτών, που ως προμηθευτές των νοσοκομείων και του δημοσίου «τα έπαιρναν» πέντε και έξι φορές παραπάνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Αν δεν έχετε στοιχεία, κύριε Παναγιώταρε, καλό είναι να μην αναφέρεστε γενικά και αόριστα. Εάν έχετε κάποια στοιχεία, μπορείτε να τα καταθέσετε.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Μπορούμε να τα καταθέσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Γιατί έτσι απαξιώνει τα γενικά το πολιτικό σύστημα.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: «Ο νόων νοεΐτω»: Το ξέρετε πολύ καλά και εσείς και όλοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Όχι, δεν υπάρχει ο «νόων νοεΐτω»...

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Το απαράδεκτο φαινόμενο που συγγενείς Υπουργών και Βουλευτών...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Μπορείτε να το καταγγείλετε.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: ...έπαιρναν μέρος σε διαγωνισμούς του δημοσίου και τους κέρδιζαν δεν σημαίνει τίποτα; Γινόταν συνεχώς. Δεν γινόταν μόνο στα νοσοκομεία, γινόταν στις προμήθειες των αυτοκινήτων, γινόταν παντού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Εάν έχετε κάτι το επιλήψιμο, σας λέω να το καταγγείλετε συγκεκριμένα.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Η Χρυσή Αυγή τα έχει καταγγείλει επανύμως πάμπολλες φορές και μπορούμε να επανέλθουμε και να τα ξανακαταγγείλουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Δεν ακούτε αυτό που σας λέω...

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Σας ενοχλεί;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Εμένα καθόλου. Συγκεκριμένα να καταγγείλετε.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Να σας πω ένα παράδειγμα που δείχνει την ηθική των κυβερνήσεών σας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Όχι, δεν θέλω να μου πείτε. Να καταγγείλετε συγκεκριμένα.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Ο σύζυγος της κ. Αποστολάκη που ως αντιπρόσωπος εταιρειών αυτοκινήτου προμήθευσε όλο το ελληνικό δημόσιο με αυτοκίνητα. Αυτά είναι «τα έργα και οι ημέ-

ρες» των κυβερνήσεών σας, αφού θέλετε να λέμε και ονόματα! **ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας):** Να κάνετε τις συγκεκριμένες καταγγελίες.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Έχουν γίνει οι συγκεκριμένες καταγγελίες και μπορούμε να τις ξανακάνουμε. Δεν έχουμε κανένα πρόβλημα.

Συνεχίζουμε. Λέει ο κ. Σαμαράς ότι μπαίνει τάξη στο φορολογικό σύστημα. Ναι, εφαρμόζετε την περίπτωση «πονάει χέρι, κόβει χέρι» και αποτέλεσμα μηδέν!

Λέτε για την πρόθεσή σας να παραμείνει ο νέος συντελεστής φόρου στο 15%. Προθέσεις, προθέσεις, προθέσεις!

Μιλάτε για τη φοροδιαφυγή. Αμελήσατε, όμως, να μας πείτε για την αποδεδειγμένη φοροδιαφυγή δισεκατομμυρίων ευρώ διαφόρων πολυεθνικών εταιρειών, για τις οποίες δεν έχετε κάνει απολύτως τίποτα. Μόνο τον απλό Έλληνα πολίτη έχετε βάλει στον τοίχο και τον χτυπάτε, με όποιον τρόπο και με όποιο μέσο διαθέτετε.

Θα μπορούσαμε να μιλάμε ώρες ατελείωτες για την ομιλία του κ. Σαμαρά στη ΔΕΘ και για τα διάφορα μυθεύματά της. Η ουσία είναι άλλη. Θα δείξω μόνο κάποια δημοσιεύματα των τελευταίων δύο ημερών. Ελληνίδες δουλεύουν για 3 ευρώ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Να μιλήσετε και για το νομοσχέδιο.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα με αφήσετε να μιλήσω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Με συγχωρείτε, κύριε Παναγιώταρε, αλλά είστε αρκετό καιρό εδώ και είστε Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος σε αρκετά θέματα.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Έχουν άμεση σχέση με το νομοσχέδιο αυτά που λέω. Αυτό δεν θέλετε να πείτε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Δεν έχουν καμμία σχέση με το νομοσχέδιο.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Έχουν απόλυτη σχέση. Εάν με αφήσετε για ένα λεπτό, θα σας εξηγήσω. Γιατί δεν με αφήνετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Εγώ σας έκανα την παρατήρηση και παρακαλώ να τη σεβαστείτε.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Εσείς κάνατε την παρατήρηση και αφήστε με και μένα να πω αυτά που έχω να πω.

Διαβάζω: «Ελληνίδες δουλεύουν για 3 ευρώ την ώρα μαζί με Πακιστανούς» -κατά πάσα πιθανότητα λαθραίους, χωρίς χαρτιά- «και με αφεντικά Σύριους». Αυτό είναι το ελληνικό «success story»!

«Η Ελλάδα θα χρειαστεί και νέο δάνειο», είπε ο αντιπρόεδρος της «PARTNERS GROUP». «Πτώση τζίρου έως 40% στην εστίαση το καλοκαίρι», με τα μέτρα που έλεγε ο κ. Σαμαράς, ότι με την πτώση του ΦΠΑ «ανάσανε» η οικονομία. «Το χρέος δεν είναι βιώσιμο» -έλεγε ο κ. Σταϊκούρας- «το χρέος θα μας καταπιεί. Από 23.900 ευρώ το 2008 θα φθάσει στα 26.300 το 2022, παρά τη διάσωση». Και συνεχίζουμε: «Στο κόκκινο εκατόν δέκα χιλιάδες επιχειρήσεις» και πάει λέγοντας.

Θα κάνουμε μνεία για ένα τελευταίο κομμάτι από τα όσα είπε ο κ. Σαμαράς. Είπε: «Ξέρετε πόσο χρέος κόψαμε ήδη; Πάνω από 125 δισεκατομμύρια, που μαζί με την αναστολή πληρωμής τόκων και χρεολυσίων ονομαστικά φθάνει τα 145 δισεκατομμύρια».

Μα πώς είναι δυνατόν; Εσείς λέτε ότι ήταν 299 δισεκατομμύρια το 2009. Αυτή τη στιγμή είναι 321 δισεκατομμύρια. Τι γλυτώσατε; Τι είναι αυτή η αριθμητική την οποία χρησιμοποιείτε; Την καταστροφή του ελληνικού λαού τη χρησιμοποιείτε, όπως σας βολεύει, για να πείτε κάποια νούμερα και να βγάλετε κάποιες ιστορίες. Και φτάνουμε στη σχέση που έχουν τα όσα είπε ο κ. Σαμαράς -αναλήθειες- με τα όσα συμβαίνουν αυτή τη στιγμή.

Κατ' αρχάς στην παιδεία προσπαθείτε, με τα ίδια φθαρμένα ελαττωματικά υλικά, να χτίσετε σπίτι. Με τους ίδιους ανθρώπους, τα ίδια στελέχη, που δεκαετίες τώρα εμπλέκονται στο Υπουργείο Παιδείας και αλλού και που έφτασαν την παιδεία εδώ που την έφτασαν, θέλετε να κάνετε την αναγέννηση της παιδείας. Ε, λοιπόν δεν πρόκειται να κάνετε τίποτα.

Μίλησε η κ. Βούλτεψη με μεγάλη ανησυχία -δεν είναι εδώ- για το ότι πρέπει να υπάρχει πολιτική παιδείας, ότι πρέπει να λάβει μέτρα η πολιτεία, διότι σε λίγο καιρό, οι κακοί, οι φασίστες θα είναι αυτοί που θα διδάσκουν δημοκρατία. Ευχόμαστε η πολιτει-

ακή παιδεία να διδαχθεί όσο το δυνατόν πιο γρήγορα στα σχολεία και οπουδήποτε αλλού, έτσι ώστε περισσότεροι νέοι και νέες να πλαισιώσουν τις τάξεις της Χρυσής Αυγής, για να καταλάβουν τι ακριβώς γίνεται.

Μίλησε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, ο κ. Κρεμαστινός, για το παρελθόν. Μιλήσατε για πολύ μεγάλους άνδρες ως επί το πλείστον, αλλά αυτοί ήταν και σε άλλες εποχές. Στο παρελθόν, όμως, υπήρχαν και φοιτητές, όπου στη δεκαετία του '50, όταν οι Κύπριοι αδελφοί μας αγωνίζονταν μέσω της ΕΟΚΑ για την ένωση με τη μητέρα πατρίδα, έβγαιναν στους δρόμους κατά δεκάδες χιλιάδες και διαδήλωναν για την ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα και θρηνούσαν νεκρούς καθημερινά από το καθεστώς του θείου Καραμανλή, του Κωνσταντίνου Καραμανλή του μεγάλου.

Είπε ο Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ ότι όλοι οι πολίτες θα πρέπει να έχουν ίση αφετηρία, όταν φτάνουν στο τέλος του σχολείου. Πολύ σωστό. Αλλά εμείς θα προσθέσουμε ίση αφετηρία Ελλήνων πολιτών. Μία πολύ μεγάλη και σημαντική διαφορά, γιατί το δημόσιο σχολείο, η δημόσια παιδεία θεσπίστηκε για τους Έλληνες πολίτες και μόνο και δυστυχώς με υπουργικές αποφάσεις, χωρίς να το λέει ο νόμος, μπαίνουν παρατύπως δεκαετίες τώρα και οι πάσης φύσεως αλλοδαποί, οι οποίοι επιβαρύνουν τον προϋπολογισμό σε πολύ μεγάλο βαθμό.

Επίσης, μίλησε για τις φοιτητικές εστίες. Παρέλειψε να πει, όμως, για τους αιώνιους φοιτητές, για τους «συντρόφους», που είχαν καλοβουλευτεί στις φοιτητικές εστίες, που έτρωγαν, έπιναν και κοιμόντουσαν, για τις δεκάδες εκατοντάδες μολότοφ και τα άλλα εργαλεία πολέμου, τα οποία βρίσκονται μέσα στις εστίες και στα πανεπιστήμια και πάει λέγοντας.

Ξεχάσατε να μας πείτε, κύριε Υπουργέ, όπως και όλοι οι υπόλοιποι, τι θα γίνει φέτος το χειμώνα με το πετρέλαιο. Πάλι οι γονείς θα βάζουν ρεφενέ σε πάρα πολλά σχολεία της Ελλάδας; Διότι ο κ. Σαμαράς έλεγε άλλα, ότι η οικονομία «πετάει». Τι θα γίνει με τους απλήρωτους οδηγούς λεωφορείων-ταξί που μεταφέρουν μαθητές σε δύσκολες περιοχές της Ελλάδας; Υπάρχει κάποια μέριμνα; Τι θα γίνει με τις καταλήψεις που γίνονται και τους βανδαλισμούς, πόσο μάλλον τώρα που δεν θα υπάρχουν σχολικοί φύλακες; Θα κάνετε κάτι;

Τι θα γίνει με την παραπαιδεία που, όπως είπα και η κ. Βούλτεψη, άρχισε από τους συντρόφους, γιατί κάποιο κακό καθεστώς δεν τους επέτρεπε να διορίζονται στο δημόσιο, αλλά απ' ό,τι φαίνεται τους καλάρεσε και το συνεχίζουν μέχρι τώρα, διότι τους βοήθησε γενικώς και στην επαγγελματική ανέλιξη, και στην οικονομική και πάει λέγοντας;

Τελειώνοντας θα ήθελα να πω και εγώ για τη ρήση του Ισοκράτη, που πολλοί τη χρησιμοποιούν, αλλά τη χρησιμοποιούν με τον τρόπο που τους βολεύει, ότι στην απλή δημοτική λέει -για να το καταλαβαίνουν και οι σύντροφοι της Αριστεράς που απεχθάνονται τα αρχαία ελληνικά- ότι Έλληνες είναι όσοι από τους Έλληνες μετέχουν της αθηναϊκής παιδείας.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Αριστεράς, κ. Νικόλαος Τσουγκλής για δώδεκα λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΓΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ίσως να έχουμε ξεχάσει ότι αυτό το νομοσχέδιο συζητείται σε μία περίοδο κρίσης, σε μία περίοδο όπου ουσιαστικά η ίδια η κοινωνία καταρρέει και όπου τα αποτελέσματα αυτής της κρίσης είναι ίσως, οι αψευδείς μάρτυρες για την ποιότητα της εκπαίδευσης που παρέχει στους Έλληνες πολίτες η Μεταπολίτευση. Δεν μηδενίζει κανένας τη Μεταπολίτευση, αλλά σε τέτοιες περιόδους ο καθένας αξιολογεί τα εκπαιδευτικά του συστήματα και τα εντάσσει με το σωστό αξιολογικό τρόπο στη γενικότερη παιδεία που του παρέχει.

Κύριε Υπουργέ και κύριες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ξεκινήσω παροτρύνοντας όλους τους συναδέλφους να διαβάσουν αυτό το βιβλιαράκι, το οποίο πριν από λίγο καιρό μας διενεμήθη σε όλους τους Βουλευτές ως δώρο του Προέδρου του Κοινοβουλίου από τη σειρά «Τετράδια Κοινοβουλευτικού Λόγου» και είναι η ομιλία -θα μου επιτρέψετε να πω, η ιστορική ομιλία του Υπουργού Παιδείας της πρώτης φιλελεύθερης Κυβέρνησης

του Ελευθερίου Βενιζέλου, δηλαδή, του Ιωάννη Τσιριμώκου σε σχέση με την πρώτη μεγάλη μεταρρύθμιση που έγινε στη χώρα.

Κύριε Υπουργέ, αν το διαβάσετε –εύχομαι να το έχετε διαβάσει– τότε πολλά απ' αυτά τα οποία είπατε στην εισαγωγή της ομιλίας σας, ίσως να μην τα είχατε πει. Έφυγαν οι εκπρόσωποι της Χρυσής Αυγής, λείπει και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, ο οποίος χαρακτήρισε τη δική μας Αριστερά «ειδικού σκοπού».

Όμως, απευθύνομαι σε όλες τις πτέρυγες της Βουλής και τους θέτω το εξής ερώτημα: Έναν αιώνα μετά να τοποθετηθούν όλοι με ποιους είναι αυτή τη στιγμή και ποιων οι απόψεις έχουν δικαιωθεί. Οι απόψεις των μελών του Εκπαιδευτικού Ομίλου Σβώλου, Δελμούζου και Τριανταφυλλίδη ή της συντηρητικής θέσης και άποψης του Πανεπιστημίου Αθηνών; Γιατί τότε –θα μου επιτρέψετε να σας πω, κύριε Υπουργέ– υπήρχαν αντίστοιχοι σαν και εσάς, οι οποίοι χαρακτηρίζαν κάποιους ως προοδευτικούς ή «γιαλαντζή» προοδευτικούς, κάποιους ως συντηρητικούς, αλλά στην ουσία προοδευτικούς.

Μακριά από εμάς, από το χώρο της Ενωτικής Αριστεράς, οι ταμπέλες. Εμείς δεν είπαμε ότι αυτά τα οποία εσείς εισάγετε είναι συντηρητικά. Εμείς απλώς χαρακτηρίσαμε το νομοσχέδιο και την κοινοβουλευτική σας πρωτοβουλία ως άτολμη. Και έχουμε ένα λόγο περισσότερο εμείς ως Δημοκρατική Αριστερά να τη χαρακτηρίζουμε ως άτολμη, για τον εξής απλό λόγο: Γιατί είμαστε το μόνο κόμμα της Αντιπολίτευσης, που συμμετείχαμε ενεργότατα στις διαβουλεύσεις για τη διαμόρφωση αυτού του περίφημου σχεδίου για το νέο λύκειο, πολύ πριν εσείς γίνετε Υπουργός Παιδείας.

Όταν συμμετέχεις με την καρδιά σου, με την ψυχή σου σε μία τέτοια προσπάθεια, θέλοντας έστω και για την πολιτική μας υστεροφημία να αφήσουμε τη σφραγίδα μας σε μία τέτοια μεταρρύθμιση για το νέο λύκειο και αυτή η μεταρρύθμιση έρχεται με τη μορφή αυτή της κοινοβουλευτικής διαδικασίας, τότε νιώθουμε σαν προδομένοι. Ταιριάζει για εμάς η γνωστή ρήση «ώδινεν όρος και έτεκε μυν». Άλλη διαδικασία περιμέναμε. Περιμέναμε μία διαδικασία ανοιχτή, πανηγυρική, όπου πραγματικά θα αφήσει τη σφραγίδα της σε αυτή τη μεταρρύθμιση.

Δεν είναι μόνο αυτό, κύριε Υπουργέ. Θα έπρεπε να αποδαιμονοποιήσετε και να αποδομήσετε απόψεις και ιδεοληψίες, οι οποίες έχουν κυριαρχήσει στο δημόσιο λόγο το τελευταίο διάστημα. Βεβαίως, συνήθως αυτά συμβαίνουν σε τέτοιου είδους διαδικασίες, γιατί η οποιαδήποτε μεταρρύθμιση στην παιδεία, στην εκπαίδευση έχει εκ των πραγμάτων μία τεράστια ιδεολογική φόρτιση.

Πρέπει λοιπόν να ξεκαθαρίζονται ορισμένα πράγματα. Δεν μπορεί παρωχημένες αντιλήψεις, οι οποίες δεν είναι καν αριστερές, είναι απλές στοιχειώδεις αρχές του φιλελευθερισμού και των αρχών της Γαλλικής Επανάστασης και του Διαφωτισμού, αντιλήψεις που δεν έχουν να κάνουν με ακραίες και επαναστατικές διαδικασίες, έχουν να κάνουν με απλά πράγματα, φιλελεύθερα, τα οποία έχει κατακτήσει το ευρωπαϊκό κεκτημένο, που αποτελούν αυτονόητα πράγματα, που έχουν απασχολήσει το δημόσιο λόγο ιστορικά, να θεωρούνται εδώ ως κουβέντες και αναφορές που δεν έχουν σχέση με την πατρίδα ή θέλουν να θάψουν το αρχαίο ημών πνεύμα κ.λπ..

Ήδη από το 1913 στόχος της μεγάλης μεταρρύθμισης του Ελευθερίου Βενιζέλου –και θα καταλάβατε τι εννοώ– ήταν το χτύπημα της προγονοπληξίας, του ψευτοκλασικισμού και της μονομέρειας της μέσης εκπαίδευσης. Η αγωγή είναι η εισαγωγή των πραγματικών σχολείων, οργάνωση της επαγγελματικής παιδείας, λύση του βασικού προβλήματος. Από τότε έχουμε αυτές τις συζητήσεις. Καλό, λοιπόν, θα ήταν, όταν συζητάμε τόσο σοβαρά ζητήματα, τουλάχιστον να μην εμφανιζόμαστε ως ανιστόρητοι.

Ένα άλλο θέμα το οποίο έχει προκαλέσει εντύπωση, είναι ότι κάθε φορά που λέει κάποιος πολιτικός χώρος ή κάποιος Βουλευτής ότι πρέπει να προσαρμόσουμε την παιδεία μας, την εκπαίδευσή μας στα ευρωπαϊκά πρότυπα, υπάρχουν κάποιοι οι οποίοι ξεσηκώνονται, λες και έχουμε εμείς, με όλα αυτά τα οποία περιγράφονται και μέσα στην εισιγητική έκθεση, πρόβλημα αφομοίωσης. Δηλαδή, η αντίφαση στο μεγαλείο της! Από τη μία μεριά, όλοι περιγράφουν με εγκώμια, με φανατισμό, με ενθουσιασμό

την παράδοσή μας και από την άλλη μεριά εμφανίζονται ξαφνικά ανασφαλείς και φοβικοί ότι κάποιοι θα μας «καταπιούν».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, οι δύο μεγαλύτεροι πυλώνες εθνικισμού στην Ευρώπη είναι ο γαλλικός και ο γερμανικός. Φοβούνται και αυτοί τόσο πολύ, ούτως ώστε να έχουν παραδείγματα χάριν προαιρετικό το μάθημα των Θρησκευτικών; Φοβούνται τόσο πολύ στην μητρόπολη του καθολικισμού, την Ισπανία, ώστε να είναι προαιρετικό το μάθημα των Θρησκευτικών με την εφαρμογή, την ισχύ των εναλλακτικών μαθημάτων; Φοβούνται τόσο πολύ στη Βολιβία ή στο Μεξικό ή στην Παραγουάη, χώρες στις οποίες κυριαρχεί ο καθολικισμός, όπου δεν είναι μάθημα τα Θρησκευτικά; Και είναι δυνατόν εδώ να κατηγορούνται κόμματα και Βουλευτές, οι οποίοι θέτουν αυτό το απλό θέμα προς συζήτηση, ότι πλήττουν τον πυρήνα του ελληνικού πολιτισμού; Συζητήσεις παρωχημένες, οι οποίες είναι αποτελέσματα, δυστυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, της παρακμής.

Εμείς αυτό που είπαμε –και εξακολουθούμε να το θέτουμε, γιατί κάποια στιγμή θα εφαρμοστεί, θα υλοποιηθεί– είναι ότι η αυτοτέλεια του λυκείου, της μέσης εκπαίδευσης, με ένα τρόπο μπορεί να κατακτηθεί: με το εθνικό απολυτήριο και με την απεξάρτηση οποιασδήποτε διαδικασίας εισαγωγής στα πανεπιστήμια από το απολυτήριο αυτό και από τη διαδικασία απόκτησης αυτού του απολυτηρίου. Το θέτουμε και υπάρχουν, ξέρετε, πάρα πολλοί έγκριτοι επιστήμονες οι οποίοι το αποδέχονται.

Ο μόνος τρόπος είναι ένα απολυτήριο, το οποίο θα είναι το πιστοποιητικό, θα έχει το ISO, που λέμε, το ISO, το οποίο θα σου δίνει τη δυνατότητα να κατευθύνεσαι είτε προς την ανώτατη εκπαίδευση, είτε προς την επαγγελματική εκπαίδευση. Βασική προϋπόθεση είναι αυτή η πιστοποίηση, η οποία, δυστυχώς –θα μου επιτρέψετε να σας πω– δεν είναι εμφανής στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Θέλετε να σας το αποδείξω; Κι εσείς οι ίδιοι στην εισιγητική έκθεση, αφού περιγράφετε όλα αυτά τα ωραία και μεγαλεπήβολα, στη σελίδα 2 λέτε: «Μέσα σ' αυτό το παιδευτικό πλαίσιο ευελπιστούμε ότι το σχολείο δεν θα περιορίζεται πλέον στον ρόλο παροχής γνώσεων αποκλειστικά κ.λπ.» Λέτε τα γνωστά. Ευελπιστείτε. Δεν είστε κι εσείς πεπεισμένοι ότι αυτό το σχέδιο μπορεί να οδηγήσει κάπου.

Θα ήθελα να πω κάτι για την τεχνική εκπαίδευση, για την Πληροφορική. Δεν μπορεί να είναι μάθημα –εκτίμησή μου– με την έννοια του μαθήματος. Δεν θα καθοδηγήσει ο πληροφορικός τον τρόπο χειρισμού των γνώσεων. Δεν μπορεί να τον καθοδηγήσει. Με αυτήν την έννοια λέω ότι οι πληροφορικοί έχουν θέση στο γυμνάσιο και στο λύκειο, όχι, όμως, με την έννοια αυτή που κάποιοι υπονοούν. Ο πληροφορικός θα δώσει τα τεχνικά στοιχεία λειτουργίας των συστημάτων αυτών. Αυτοί οι οποίοι θα δώσουν τη δυνατότητα αξιολόγησης στους μαθητές είναι το ίδιο το λύκειο και οι άλλες ειδικότητες.

Θα τελειώσω με μία αναφορά του Ουμπέρτο Έκο σε μία τελευταία του συνέντευξη, προκειμένου να καταστεί κατανοητό τι εννοώ με το τεράστιο ζήτημα των πληροφοριών και γενικότερα της λειτουργίας του λυκείου. Του έγινε μία ερώτηση σχετικά με τον τεράστιο κίνδυνο που υπάρχει διαχείρισης από τα νέα παιδιά των τεράστιων πληροφοριών που υπάρχουν στα web, πώς να διαχειριστούν αυτά τα δισεκατομμύρια πληροφοριών. «Μια ορισμένη εκμάθηση...» –αναφέρει ο Έκο στην απάντησή του– «... της ικανότητας επιλογής θα μπορούσε να αποτελέσει ένα πρώτο στοιχείο απάντησης στο ερώτημα που μου θέτετε».

Αυτός είναι ο ρόλος της μέσης εκπαίδευσης, το να μπορούμε να μετατρέπουμε τα εκατομμύρια των πληροφοριών σε γνώση, γιατί το τεράστιο πρόβλημα των νέων παιδιών είναι αυτό, ότι την πληροφορία δεν τη μετατρέπουν σε γνώση και τη γνώση, βεβαίως, σε συλλογισμό και την κατάσταση συμπερασμάτων.

Θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι αυτό δεν το κάνει το λύκειο μέχρι τώρα και δεν θα το κάνει και με το δικό σας λύκειο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Το λύκειο, η μέση εκπαίδευση μέχρι τώρα δίνει απαντήσεις, αλλά, δυστυχώς, κύριε Υπουργέ, δεν θέτει ερωτήματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Όπως λέει κάποιος άλλος: «Εξυπνάδα είναι το να πιστεύεις το 50% από αυτά που ακούς, ευφυΐα είναι να μπορέσεις να διαλέξεις ποιο από το 50% ισχύει.»

Αυτή είναι η δουλειά μιας μέσης εκπαίδευσης και αυτό θα έπρεπε να είναι το ISO του λυκείου. Αυτή είναι η δική μας αντίληψη για το λύκειο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Η διαχείριση του χρόνου είναι και αυτή σημαντική.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Δύο λεπτά νομίζω ότι κατανάλωσα περισσότερο, κύριε Πρόεδρε.

Αυτός είναι ο λόγος που δεν ψηφίζουμε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, γιατί εμείς θέλαμε το νομοσχέδιο αυτό να είναι πραγματική μεταρρύθμιση, μεταρρύθμιση που να μείνει πραγματικά και να είναι στοιχείο της αναπτυξιακής ανασυγκρότησης του τόπου. Η εκτίμησή μας είναι ότι δεν είναι και ότι πάρα πολύ σύντομα θα έρθει ένα νέο νομοσχέδιο, το οποίο θα προσαρμόσει τις ατέλειες του δικού σας νομοσχεδίου.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Υπουργέ, θέλετε να μιλήσετε για ένα λεπτό; Μένει ακόμα μόνο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΚΚΕ για να μιλήσει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ναι, για ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Παφίλη, θα μιλήσει ο Υπουργός μόνο για ένα λεπτό.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήθελα απλώς να κάνω δύο μικρά σχόλια. Το ένα έχει να κάνει με την αποδοχή του Εκπροσώπου της Χρυσής Αυγής, ο οποίος δήλωσε ότι πιστεύει στη ρήση του Ισοκράτη πως Έλληνες είναι αυτοί οι οποίοι είναι μέτοχοι της ελληνικής παιδείας. Το καλωσορίζουμε αυτό. Δεν είμαι σίγουρος ότι αντιλαμβάνονται τι ακριβώς σημαίνει αυτό. Αν πράγματι το αντιλαμβάνονται, είναι μία πρόοδος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Όχι μόνο το αντιλαμβάνονται, αλλά να το εφαρμόσουν κιόλας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Μακάρι!

Το δεύτερο έχει να κάνει με αυτά τα οποία είπε ο αγαπητός Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Αριστεράς και χαίρομαι που επισήμανε ότι η ΔΗΜΑΡ πράγματι συμμετείχε δημιουργικά στον εθνικό διάλογο και πολλές από τις προτάσεις της υιοθετήθηκαν. Τα ανέφερε και η κ. Ρεπούση.

Όσον αφορά το θέμα της προσπάθειας για την αυτοτέλεια του λυκείου, βεβαίως το ιδεατό σχήμα είναι να πάμε στο εθνικό απολυτήριο και οι εξετάσεις και οι εισακτέοι να καθορίζονται από τα ιδρύματα κ.ο.κ.. Όμως, η πολιτική είναι η τέχνη του εφικτού και γνωρίζετε πολύ καλά ότι αυτό είναι ένα ιδεατό σχήμα, το οποίο δεν μπορεί να εφαρμοστεί σήμερα. Ούτε τα ιδρύματά μας είναι έτοιμα ούτε αυτό μπορεί να εφαρμοστεί σήμερα.

Το νομοσχέδιο με τον τρόπο με τον οποίο θέτει τα ζητήματα της αυτοτέλειας του λυκείου είναι η βέλτιστη εκδοχή για να μπορέσει πράγματι το λύκειο να μην έχει αυτήν τη μορφή την οποία έχει.

Το δεύτερο που αναφέρατε έχει να κάνει με την αρχαιολαγνεία και –αν θέλετε– με την προγονοπληξία. Δεν μιλήσαμε γι' αυτό. Εμείς είπαμε δύο πράγματα, πόσο παρεξηγημένες είναι σήμερα οι έννοιες του προοδευτικού και του συντηρητικού και αναφέραμε γιατί.

Όσον αφορά το θέμα της γλώσσας, θα μου επιτρέψετε να πω ότι αυτό το οποίο λέγω σήμερα είναι πως η αρχαία ελληνική γλώσσα αποτελεί την ετυμολογική και πολιτισμική μήτρα της νεοελληνικής γλώσσας. Η ελληνική γλώσσα είναι η συνέχεια της αρχαίας ελληνικής γλώσσας. Υπ' αυτήν την έννοια δεν τη θεωρώ «νεκρή» γλώσσα. Αυτό είναι το μόνο που είπα.

Και το δεύτερο είναι –χωρίς να διακατέχονστε ούτε από προγονοπληξία ούτε από αρχαιολαγνεία– ότι τα στοιχεία της παι-

δείας, του πλούτου της γνώσης, αλλά και όλων των μηνυμάτων, τα οποία βρίσκουμε στην κλασική παιδεία, πρέπει να είναι θέματα τα οποία μας απασχολούν και να μεταλαμπαδεύονται από γενιά σε γενιά και σε κάθε εκπαιδευτικό σύστημα.

Η γλώσσα μας ξερνάει πολιτισμό. Δεν είναι σύμπτωση το γεγονός –αν δεχθούμε ότι το εκπαιδευτικό μας σύστημα δεν είναι στην κατάσταση στην οποία θα θέλαμε όλοι να είναι– ότι παρ' όλο που δεν είμαστε σε μία περίοδο πολιτισμικής ακμής η ποίησή μας, η λογοτεχνία μας ακμάζει. Υπάρχουν θύλακες ακμής στην ποίηση, στη λογοτεχνία. Και αυτό είναι γιατί, όπως είπε ο Ελύτης: «Η γνώση από μόνη ξερνάει πολιτισμό.»

Όσον αφορά το τι ευελπιστούμε, ευελπιστούμε γιατί οι αλλαγές δεν είναι μόνο θέμα νομοθεσίας. Είναι θέμα και αλλαγής νοοτροπίας. Μπορούμε να νομοθετήσουμε και νομοθετούμε και θέτουμε το πλαίσιο, αλλά πρέπει για όλα αυτά τα οποία ονειρευόμαστε να γίνουν στη δημόσια δωρεάν εκπαίδευση, να αλλάξει σιγά-σιγά και η νοοτροπία. Και αυτό είναι δουλειά όλων μας. Γι' αυτό, δεν είμαστε δογματικοί, δεν λέμε ότι το νομοθέτημα από μόνο του θα αλλάξει τα πράγματα στην παιδεία. Πρέπει σιγά-σιγά να αλλάξουμε και νοοτροπία, να αλλάξουμε τον τρόπο με τον οποίο βλέπουμε τα πράγματα, με τον οποίο λειτουργούμε όλοι, οι πολίτες, οι εκπαιδευτικοί, η πολιτεία. Μόνο έτσι μπορεί να έρθει το επιθυμητό αποτέλεσμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αθανάσιος Παφίλης για δώδεκα λεπτά.

Ορίστε, κύριε Παφίλη, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Λένε, κύριε Υπουργέ, ότι το πιο σύντομο ανέκδοτο είναι ότι έχουμε δημόσια δωρεάν εκπαίδευση. Μάλλον όσοι ζούμε σε αυτήν τη χώρα καταλαβαίνουμε ότι δεν είναι καθόλου ανέκδοτο, αλλά είναι μία πραγματικότητα, ότι δεν υπάρχει δηλαδή. Όποιος μιλάει για δημόσια δωρεάν εκπαίδευση μάλλον ζει κάπου αλλού, σε άλλον πλανήτη και όχι στη χώρα μας και δεν εννοώ σήμερα, εννοώ συνολικά.

Κάνετε μία προσπάθεια –και αυτή η προσπάθεια γίνεται κάθε φορά που έρχονται κάποια σοβαρά νομοσχέδια– να πειστεί ο κόσμος ότι θα έχουμε αντιστροφή της κατάστασης, σταμάτημα των φροντιστηρίων, αναβάθμιση του λυκείου, αποδέσμευση του λυκείου από τις εξετάσεις –σημειώνω μερικά από όσα ειπώθηκαν– μεγάλη βαρύτητα στην επαγγελματική εκπαίδευση, στη μαθητεία και στην ισονομία και ισότητα των ευκαιριών.

Θα μας επιτρέψετε να έχουμε τη γνώμη ότι θα συμβούν εντελώς τα αντίθετα.

Άλλωστε, κάθε φορά που έρχεται ένας νόμος σοβαρός, που αφορά την εκπαίδευση, με οποιαδήποτε κυβέρνηση είτε αυτήν είτε τις προηγούμενες, ακριβώς την ίδια επιχειρηματολογία είχαμε. Η πραγματικότητα διαψεύδει οικτρά και πιστεύουμε ότι η κατάσταση θα χειροτερέψει πολύ περισσότερο, ιδιαίτερα για τα παιδιά των λαϊκών οικογενειών.

Εμείς δεν πιστεύουμε ότι είναι αποσπασματικό αυτό το νομοσχέδιο ούτε ότι ήρθε ξαφνικά. Είναι συνέχεια όλων των αλλαγών που προωθούνται σταδιακά εδώ και πολλά χρόνια, το περιβόητο «νέο σχολείο» –η κ. Διαμαντοπούλου ήταν αυτή που σήκωνε εδώ τη σημαία του «νέου σχολείου»– και εντάσσονται στη γενικότερη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κυβερνήσεων, όχι του νεοφιλελευθερισμού, αλλά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γιατί η Ευρωπαϊκή Ένωση από την αρχή τέτοια γραμμή είχε. Ένωση του κεφαλαίου είναι και τέτοια πολιτική προωθούσε.

Ουσιαστικά –αυτό το λέτε βέβαια– τι κάνει; Προσαρμόζει την εκπαίδευση στις ανάγκες του κεφαλαίου και μάλιστα σε περίοδο οικονομικής κρίσης. Η εποχή δηλαδή –για να ξεκινήσουμε από τα πανεπιστήμια– που υπήρξε ανάγκη, λόγω της ανάπτυξης του καπιταλισμού, λόγω διαφόρων συγκυριών να υπάρξει μαζική είσοδος στα πανεπιστήμια παιδιών και της εργατικής τάξης, γιατί δεν έφταναν τα υπόλοιπα, έχει τελειώσει.

Σήμερα γίνεται ακριβώς το ανάποδο. Τι θέλει, δηλαδή, σήμερα το σύστημα σε περίοδο κρίσης; Θέλει μεν ένα κομμάτι επισημώνων, αλλά θέλει κυρίως ένα φτηνό, ευέλικτο, αλλά και υποταγμένο εργατικό δυναμικό. Γι' αυτό λέμε ότι είναι σε αντιδραστική κατεύθυνση και θα μπορούσαμε να αναλύσουμε τι είναι αντιδραστικό και τι είναι προοδευτικό.

Επομένως, τι κάνει γενικά το νομοσχέδιο, ώστε να καταλαβαίνει και ο κόσμος, γιατί πολλές φορές μέσα στα πολλά χάνεται; Προσπαθεί να στερήσει αυτό -το στόχο έχει- τη γενική, τη βασική μόρφωση, που είναι η βάση για οποιαδήποτε επαγγελματική επιλογή, αλλά και βάση για την ολόπλευρη ανάπτυξη του ανθρώπου, από την πλειοψηφία των μαθητών και κυρίως από τα παιδιά που προέρχονται από την εργατική τάξη και τα φτωχά λαϊκά στρώματα. Όταν τους βάζεις στα δεκαπέντε να επιλέξουν ή τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση ή γενικό λύκειο, αυτό δεν κάνεις στην πραγματικότητα; Το 70-30 που υπάρχει σήμερα -70% δηλαδή στη γενική και 30% στην επαγγελματική- θέλετε να το αντιστρέψετε. Αυτό έχει γίνει σε πολλές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συζητώντας προηγουμένως με το σύντροφο Λαμπρούλη, σχολιάζαμε ότι σήμερα στη Γερμανία, στην Αγγλία και σε μία σειρά άλλων χωρών λείπουν γιατροί, παραδείγματος χάριν, και τους συμφέρει να παίρνουν γιατρούς από το εξωτερικό, γιατί και λιγότερο τους πληρώνουν και δεν έχουν ξοδέψει και τίποτα για να τους σπουδάσουν. Αυτή είναι η τάση και η κατεύθυνση.

Πώς λειτουργεί στην πραγματικότητα και πώς θα λειτουργήσει, παίρνοντας υπόψη και τη γενικότερη κατάσταση; Τι λέτε στους μαθητές; «Μη χάνεις χρόνο. Άσε το γενικό λύκειο και τα πανεπιστήμια. Δεν μπορείς κίολας. Δεν κάνετε όλοι». Επομένως, «πηγαίνετε στην επαγγελματική εκπαίδευση». Η γενική είναι για λίγους. Αυτή είναι η λογική της ελίτ. Τις διαχωρίζετε. Υπάρχει αυτή η αντίληψη και ακούστηκε κι η φράση «πρώτα και τελευταία θρανία».

Είναι τραγικό και απαράδεκτο -και έχει ειπωθεί επανειλημμένα σε αυτήν την Αίθουσα- να λέμε ότι έχουν τις ίδιες δυνατότητες πρόσβασης στην εκπαίδευση τα παιδιά της εργατικής τάξης, των φτωχών λαϊκών στρωμάτων με τα παιδιά των πλούσιων και μεσαίων στρωμάτων. Τα λέει και η κ. Βούλτεψη αυτά συνέχεια εδώ. Πού νομίζει ότι είμαστε; Στο '50 και στο '60; Επειδή δηλαδή σε κάποιες εποχές παιδιά από φτωχά λαϊκά στρώματα, πολλά και ως εξαιρέσεις, μπήκαν στα πανεπιστήμια και έγιναν μεγάλοι επιπλέον, αυτό συμβαίνει και σήμερα; Για φανταστείτε δύο ανθρώπους που δουλεύουν σε εργοστάσιο και σε διαφορετικές βάρδιες και έχουν δύο παιδιά. Πείτε μας τι δυνατότητες έχουν αυτά τα παιδιά. Για φανταστείτε ανέργους, που δεν έχουν να φάνε. Έχουν ίδιες δυνατότητες πρόσβασης στην παιδεία;

Πού τα λέτε αυτά, αλήθεια; Σε ποιον τα λέτε; Δεν μιλάω για τα παιδιά της πλουτοκρατίας, γιατί αυτά έχουν τα πάντα λυμένα, από τη στιγμή που γεννιούνται. Δεν χρειάζεται να κάνουν τίποτα, τα έχουν όλα έτοιμα.

Πόσο θέλει να πληρώσει κάποιος για φροντιστήρια, για αγγλικά, γαλλικά; Τι παρέχετε σ' αυτό τον λαό που έχτισε την Ελλάδα και πληρώνει; Τι του παρέχετε σαν κράτος; Πείτε μας. Μαθαίνει στο σχολείο γλώσσες το παιδί; Αν δεν πληρώσει, δεν μαθαίνει καμμία γλώσσα. Μπορεί να πάει σε ένα άθλημα, είτε αυτό λέγεται ποδόσφαιρο, μπάσκετ, κολύμβηση ή οτιδήποτε άλλο; Δεν μπορεί να πάει σε κανένα, αν δεν πάει σε ιδιωτικό σχολείο όπου θα πληρώσει.

Τίποτε δεν παρέχεται στα παιδιά των λαϊκών στρωμάτων. Πρέπει με το αίμα τους να πληρώνουν και να κερδίζουν ποιοι; Γιατί εκείνοι που πληρώνουν είναι εκείνοι που έχουν το πολύ χρήμα. Και δεν μιλάω για τα φροντιστήρια που είναι ένα ξεχωριστό θέμα. Αυτή είναι η κατάσταση.

Όπως διαμορφώνεται η κατάσταση με τον καινούργιο νόμο, τι θα συμβεί στην πραγματικότητα; Το μεγαλύτερο κομμάτι των παιδιών των φτωχών λαϊκών στρωμάτων θα επιλέξει την επαγγελματική εκπαίδευση. Αυτό θα κάνει. Θα υπάρξουν βέβαια και οι εξαιρέσεις.

Θα το κάνει αυτό και για να μπορέσει να βρει κάποια δουλειά, έστω ένα ξεροκόμματο -γιατί εκεί φτάσαμε- αλλά κυρίως θα το κάνει γιατί δεν θα μπορεί να ανταποκριθεί σ' αυτά που θα συμβαίνουν στο λύκειο. Με τις εξετάσεις κάθε χρόνο, τα φροντιστήρια όχι μόνο δεν θα μειωθούν, αλλά θα αυξηθούν.

Δεν ξέρω, κυριολεκτικά, πού ζείτε. Έχουμε φτάσει να κάνουν φροντιστήριο από το δημοτικό. Αν δεν ασχοληθεί στο δημοτικό ο γονιός, τα παιδιά δεν μπορούν να μάθουν γράμματα, στην πλειοψηφία τους. Όσοι έχουν παιδιά και μας ακούν και μας βλέπουν -αν υπάρχουν κάποιοι- καταλαβαίνουν πολύ καλά.

Πώς ζουν αυτές οι λαϊκές οικογένειες; Πώς τα βγάζουν πέρα; Τρέχουν να πάνε τα παιδιά στο φροντιστήριο, στα αγγλικά, στο γυμναστήριο κ.λπ. Μιλάω κυρίως για τα παιδιά της πόλης. Έτσι δεν είναι η κατάσταση; Τι αλλάζετε απ' όλα αυτά; Τίποτε δεν αλλάζετε. Δεν παρέχετε τίποτα. Αν δεν πληρώσουν, δεν γίνεται τίποτα. Αυτή είναι η ουσία και μετά μιλάμε για δημόσια δωρεάν παιδεία!

Το νομοσχέδιο είναι βαθιά ταξικό. Θέλει να βγάλει γρήγορα φτηνό, ευέλικτο εργατικό δυναμικό και μάλιστα υποταγμένο. Σπάει επίσης το ενιαίο δωδεκάχρονο σχολείο. Υποτίθεται ότι για εννιά χρόνια πληρώνει το κράτος και για τα τρία χρόνια του λυκείου θα πληρώνουν οι γονείς ουσιαστικά. Ποιος θα πληρώνει; Θα κάνουν ακόμα περισσότερα φροντιστήρια για να μπορέσουν να ανταποκριθούν, να έχουν κάποια πρόσβαση στο πανεπιστήμιο. Τα υπόλοιπα θα πηγαίνουν από τα δεκαπέντε στη δουλειά.

Θα μας πείτε, δεν θέλετε επαγγελματική εκπαίδευση; Φυσικά και θέλουμε και μάλιστα αναβαθμισμένη, όχι σαν κι αυτή που υπάρχει σήμερα. Θα μας πείτε: δεν θέλετε σύνδεση με την αγορά εργασίας; Μας κατηγορείτε πολλές φορές γι' αυτό. Βεβαίως και θέλουμε σύνδεση με την αγορά εργασίας, αλλά η αγορά ποια είναι σήμερα; Το εμπόριο, η αγορά δηλαδή της εργατικής δύναμης.

Αυτό που προωθείτε από τα νομοσχέδια είναι πως, με τους όρους της αγοράς, δηλαδή χωρίς συλλογικές συμβάσεις, χωρίς κοινωνική ασφάλιση, θα ενταχθεί γρήγορα ένα νέο φτηνό εργατικό δυναμικό, που είναι και πάρα πολύ παραγωγικό.

Εμείς λέμε, ναι, βεβαίως, πρέπει να αναβαθμιστεί η επαγγελματική εκπαίδευση, αλλά μετά τα δεκαοκτώ. Τα παιδιά πρέπει να πάρουν γενικότερες γνώσεις σήμερα. Δεν μπορεί ένας τεχνικός να μην έχει γενικότερες γνώσεις και να πηγαίνει με «κονσέρβες» και όλα αυτά που διδάσκονται.

Συμφωνούμε με αυτό. Για να έχει, όμως, γενικότερες γνώσεις, πρέπει να κάνει και γενικότερα μαθήματα, όπως η ιστορία, εκτός από τα ειδικά μαθήματα, όπως τα μαθηματικά και η φυσική. Πρέπει να έχει ισχυρές βάσεις για να πάει στην επαγγελματική εκπαίδευση. Πρέπει να κάνει και γενικά μαθήματα για να αποκτήσει ισχυρή προσωπικότητα και να μπει στην παραγωγή. Δεν νοείται επαγγελματίας τεχνικός χωρίς τις βασικές γνώσεις της θεωρίας. Εμείς έτσι φανταζόμαστε την παιδεία και αυτήν δεν μπορεί να την προσφέρει το σύστημά σας, δεν μπορεί αντικειμενικά και μπαίνει εμπόδιο.

Τέλος υπάρχει και το θέμα της μαθητείας. Εμείς είμαστε ριζικά αντίθετοι με το θεσμό της μαθητείας. Ο θεσμός αυτός είναι τσάμπα δουλειά στους εργοδότες. Αυτή είναι η ουσία, έτσι όπως το προωθείτε. Εμείς τι λέμε; Βεβαίως πρέπει να υπάρξει πρακτική άσκηση, αλλά θα πληρώνονται με τον κατώτατο βασικό μισθό, το κατώτατο βασικό μεροκάματο. Δεν θα είναι μαθητεία, που είναι κάτι διαφορετικό.

Τέλος, έγινε πολλή συζήτηση για το ιδεολογικό περιεχόμενο του σχολείου.

Κοιτάξτε, αφελείς δεν είμαστε. Το σχολείο αναπαράγει την αστική ιδεολογία, παρά τις προσπάθειες και τις παρεμβάσεις του λαϊκού κινήματος. Στο σύνολό της παράγει την αστική ιδεολογία, παρά το γεγονός ότι μπορεί κάποιοι καθηγητές να αντιστέκονται ή στο σύνολο το ίδιο το κίνημα να έχει επιβάλει να υπάρξει και κάποια άλλη πλευρά. Όμως, ουσιαστικά αυτό αναπαράγει και στην ιστορία.

Τι διδάσκεται στα παιδιά στο δημοτικό; Είναι εκπληκτικό: Επιχειρηματικότητα, ανταγωνιστικότητα και τέτοιες αξίες. Η ανταγωνιστικότητα είναι βασικό. Τι σημαίνει ανταγωνιστικότητα; «Ο θάνατος σου, η ζωή μου» στην πράξη. Τι δεν διδάσκεται; Η κοινωνική αλληλεγγύη, το μίσος, θα έλεγα, στην εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Τι πάει να πει «εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο»; Να, ποιος είναι ο ανθρωπισμός σας, να, ποιο θεωρείτε φιλοσοφικό: Οι επιχειρήσεις, ανώνυμες εταιρείες -ό,τι θέλετε- και ο ίδιος ο καπιταλιστικός τρόπος παραγωγής, ένα άδικο εκμεταλλευτικό σύστημα διδάσκεται για να γίνει αποδεκτό. Διδάσκεται υποταγή σε αυτό το σύστημα για να μπορέσεις να προκόψεις.

Και σε ό,τι αφορά την Αγωγή του Πολίτη εμείς δεν κοπτόμαστε. Ξέρουμε τι θα γίνει με την Αγωγή του Πολίτη. Ακόμα δεν βιαζόμαστε, αλλά γνωρίζουμε γενικά τι θα γίνει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Θα τελειώσω με αυτό: Υπονοείται -και κάποιοι μίλησαν και ανοιχτά- ότι πρέπει να βάλουμε ως μάθημα την Αγωγή του Πολίτη για να χτυπηθούν και οι φασιστικές ιδέες. Τι υποκρισία είναι αυτή, όταν η Ευρωπαϊκή Ένωση εξισώνει τον φασισμό με τον κομμουνισμό; Τι είναι η 9^η Μάη; Είναι η μέρα της αντιφασιστικής νίκης, ναι ή όχι, όταν τσακίστηκε ο φασισμός; Τι λέει η Ευρωπαϊκή Ένωση; Λέει ότι είναι η μέρα της Ευρώπης. Το κατήγγειλε σε μία νύχτα.

Ποιος υποθάλλει τον φασισμό όταν στις βαλτικές χώρες και στη Γερμανία οι ναζί παίρνουν συντάξεις και η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν κάνει κουβέντα ή όταν υπάρχουν φασίστες Υπουργοί «πατενταρισμένοι» στην Ευρωπαϊκή Ένωση και δεν μιλά καθόλου ή όταν δικάζεται αντιστασιακός άνθρωπος επειδή ήταν σε μία αντάρτικη ομάδα και χτύπησε μία διμοιρία των Waffen SS; Πώς δηλαδή νομιμοποιείται ο φασισμός; Η ίδια η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν τον έχει νομιμοποιήσει όλα αυτά τα χρόνια με αυτή τη διαστρέβλωση της ιστορίας; Γιατί «δρυός πεσούσης, πας ανήρ ξυλεύεται». Δεν είναι όμως έτσι, γιατί η δρυς μπορεί να έπεσε, αλλά βγαίνουν και θα βγουν πιο δυνατά κλωνάρια.

Όλο, λοιπόν, το περιεχόμενο συνολικά -και αυτό θα πρέπει να μπει στη συζήτηση- της εκπαίδευσης αυτό που προσπαθεί να κάνει είναι να αναπαράγει την αστική ιδεολογία και σε αυτές τις συνθήκες κρίσης, όσο μπορεί πιο γρήγορα, να εξασφαλίσει ένα φθινό και ευέλικτο εργατικό δυναμικό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Όσο για τη συζήτηση για το λύκειο, θα τα πούμε και αύριο. Θα πούμε και αύριο για τον ελιτισμό του λυκείου, που διαφαίνεται. Θα πούμε ποια είναι και η δική μας γνώμη και θα απαντήσετε και στα επιχειρήματά μας αύριο στην κατ' άρθρον συζήτηση. Θέλετε να απαντήσετε και τώρα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώσαμε με τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ένα σχόλιο θα ήθελα να κάνω, κύριε Πρόεδρε. Μπορώ να έχω τον λόγο παρακαλώ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Εντάξει, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό, γιατί έχουμε και άλλους δύο συναδέλφους που θέλουν να μιλήσουν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ζητώ συγγνώμη από το Τμήμα, αλλά απλώς κάνουμε έναν διάλογο και νομίζω λίαν αξία αυτός έχει.

Ξεκινάμε από διαφορετικές ιδεολογίες και αφετηρίες με το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Αυτό είναι γνωστό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Η δική μας φιλοσοφία όμως, για διαφορετικούς λόγους, είναι η αναβάθμιση της δημόσιας παιδείας. Σε αυτή την κατεύθυνση έχουμε δώσει χειροπιαστά παραδείγματα. Δεν είναι μόνο το νομοσχέδιο αυτό, που θα εξηγήσω με δύο λόγια γιατί προασίζει τη δημόσια παιδεία και βοηθά την ελληνική οικογένεια να φύγει από τον «βραχνά» των φροντιστηρίων και της παραπαιδείας, αλλά θα μιλήσω και για ένα άλλο παράδειγμα, τα δημόσια πρότυπα σχολεία, που λέγαμε στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων -για να χειριστώ τη μαρξιστική ορολογία- ότι αυτά είναι τα κατ' εξοχήν αταξικά σχολεία, υπό την έννοια ότι στα σχολεία αυτά το μόνο κριτήριο είναι η αξιοσύνη.

Εγώ θα περίμενα από την Αριστερά να είναι υπέρμαχος αυτού του θεσμού. Είναι ένας θεσμός που γνωρίζουμε όλοι όσοι πήγαμε σε πρότυπα δημόσια σχολεία, παιδιά από όλες τις κοινωνικές ομάδες, από όλες τις κοινωνικές προελεύσεις, με μοναδικό γνώμονα και κριτήριο την αξιοσύνη, τη βούληση και το μεράκι για μάθηση. Αυτά είναι τα πρότυπα σχολεία. Αυτά είναι σχολεία που δίνουν ευκαιρίες. Δίνουν ίσες ευκαιρίες και στα παιδιά της «πλουτοκρατίας», που είπε ο κ. Παφίλης, αλλά και στα παιδιά της εργατικής τάξης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ίσες ευκαιρίες δεν δίνουν. Μην το λέτε αυτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δίνουν.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Αποδείξτε το.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δίνουν ίσες ευκαιρίες.

Πάμε στο νομοσχέδιο για το λύκειο.

Όταν, αγαπητέ συνάδελφε, το νομοσχέδιο αυτό μειώνει τα μαθήματα των εισαγωγικών εξετάσεων από έξι σε τέσσερα και παράλληλα, αυξάνει στην Γ' λυκείου -πέρα από τη γενική παιδεία που δίνει στις δυο πρώτες τάξεις- τις ώρες διδασκαλίας αυτών των μαθημάτων, ούτως ώστε ο μαθητής να προετοιμάζεται μέσα στο σχολείο, να μη χρειάζεται να καταφεύγει σε φροντιστήρια, να μη χρειάζεται να καταφεύγει σε παραπαιδεία, αυτό δεν βοηθά την ελληνική οικογένεια; Όταν η τράπεζα θεμάτων έρχεται και αναγκάζει τους εκπαιδευτικούς να εξαντλήσουν την ύλη μέσα στο σχολείο και δημιουργούμε σχολεία μιας ταχύτητας, αυτό δεν είναι ένα παράδειγμα ίσων ευκαιριών;

Εγώ θεωρώ ότι, πέρα από όλες τις ιδεολογικές διαφορές, αυτή η πρωτοβουλία, αυτό το λύκειο που ονειρευόμαστε και το λύκειο στο οποίο προσανατολιζόμαστε αυξάνει τις δυνατότητες, δίνει ίσες ευκαιρίες και στο βαθμό του εφικτού, με παράλληλη αλλαγή νοοτροπίας -γιατί θα πρέπει η νοοτροπία να αλλάξει- χτυπά όλο αυτό το σύστημα της παραπαιδείας και μπορεί τα παιδιά να μαθαίνουν και να ετοιμάζονται μέσα σε αυτό το λύκειο.

Όσον αφορά τη μαθητεία, στο θέμα αυτό προφανώς δεν θα συμφωνήσουμε, γιατί εμείς αντιλαμβανόμεθα και δρούμε σε έναν διαφορετικό τρόπο οικονομικής παραγωγής, με τον οποίο εσείς διαφωνείτε κάθετα. Όμως, η μαθητεία δεν είναι πρακτική άσκηση. Είναι κάτι πολύ πιο ουσιαστικό. Είναι συνέργεια ανάμεσα στις επιχειρήσεις, στους κοινωνικούς φορείς, στους εργαζομένους, με εισόδημα, με ασφάλιση και με επένδυση από την πλευρά των επιχειρήσεων σε μια μακροχρόνια σχέση εργασίας. Υπ' αυτήν την έννοια, είναι κάτι πολύ πιο ουσιαστικό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Θα μιλήσουν δύο ακόμη συνάδελφοι και θα κλείσουμε τη συνεδρίασή μας.

Θα ήθελα να ενημερώσω το Τμήμα ότι αύριο θα αρχίσουμε στις 17.00' το απόγευμα.

Θα δώσω αμέσως τον λόγο στη συνάδελφο κ. Χαρά Καφαντάρη για επτά λεπτά.

ΧΑΡΟΥΛΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συζητάμε σήμερα άλλο ένα νομοσχέδιο για την παιδεία. Ο Γάλλος ιστορικός Ιούλιος Μισελέ, όταν ρωτήθηκε ποιο είναι το πρώτο κεφάλαιο της πολιτικής, απάντησε: «Η παιδεία». «Το δεύτερο;» απάντησε: «Η παιδεία». «Και το τρίτο;» «Η παιδεία». Όπου υπάρχει άγνοια και έλλειψη γνώσης επικρατεί φόβος και προκατάληψη.

Με το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα η Κυβέρνηση του μνημονίου θεσμοθετεί το ταξικότερο λύκειο που γνώρισε ποτέ η Ελλάδα και μάλιστα, σε συνθήκες εξαθλίωσης της ελληνικής οικογένειας. Το νέο λύκειο, όπως σχεδιάζεται να λειτουργήσει από φέτος, θα αποτελέσει εφιάλτη και για τους τρεις παράγοντες της εκπαιδευτικής κοινότητας: και τους μαθητές και τους καθηγητές και τους γονείς.

Για εκπαιδευτική μεταρρύθμιση ακούσαμε σήμερα, πραγματικά μια ωραία έκφραση. Έτσι ονομάζονται όλες οι αλλαγές που τόσες κυβερνήσεις της νεότερης ιστορίας μας επιχειρούν στην παιδεία, τις οποίες κάθε φορά προσαρμόζουν στις υπάρχουσες πολιτικές συνθήκες και επιδιώξεις, ακόμα και προσωπικές, εξυπηρετώντας πάντα συγκεκριμένα συμφέροντα.

Αν εξαιρέσουμε τις ιστορικές, πραγματικές, εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις, όπως το 1964, που καθιερώθηκε η δωρεάν παιδεία, η εννεατάξια υποχρεωτική εκπαίδευση, δωρεάν βιβλία κ.λπ. και το 1976, όταν επανήλθε η δημοτική γλώσσα, όλες οι άλλες λεγόμενες «μεταρρυθμίσεις» εξυπηρετούσαν πάντα την ίδια ταξική λογική και ποτέ δεν εφαρμόστηκαν απόλυτα.

Όλοι θυμόμαστε το πρόσφατο ψηφιακό λύκειο και ξέρουμε κατά πόσο έχει, βέβαια, εφαρμοστεί. Δεν έχει εφαρμοστεί.

Έτσι και σήμερα, στόχος της Κυβέρνησης είναι η θεσμοθέτηση ενός φθινού λυκείου, με λιγότερους εκπαιδευτικούς, οι οποίοι θα διατίθενται σε διάφορα σχολεία, προκειμένου να συμπληρώσουν το ωράριό τους. Μόνο που είναι θέμα χρόνου με το

συγκεκριμένο νομοσχέδιο να κριθούν ως πλεονάζον προσωπικό, να δουν άμεσα την πόρτα της εξόδου, καθώς πολύ σύντομα με τις προωθούμενες αλλαγές τα λύκεια θα «ξεμεινούν» από παιδιά.

Είναι σαφές ότι η άκρως επικίνδυνη επιλογή που γίνεται είναι να μειωθεί το μαθητικό δυναμικό στη λυκειακή βαθμίδα και εν συνεχεία να σταλεί στην ανεργία ένα μεγάλο μέρος των εκπαιδευτικών. Δεν είναι τυχαίο ότι ήδη κάποιοι οραματίζονται τη δημιουργία ενός «μητροπολιτικού λυκείου» που θα λειτουργεί στην έδρα κάθε νομού της επαρχίας, θα απευθύνεται σε μαθητές και οικογένειες που θα μπορούν να τραβήξουν οικονομικά και ψυχολογικά το Γολγοθά της φοίτησης και της απόλυσης από το λύκειο.

Πόσο διαφορετικά, όμως, θα μπορούσαν να είναι τα πράγματα, αν κατά την επεξεργασία του νομοσχεδίου που μας έφερε σήμερα ο κύριος Υπουργός δεν ήταν απόντες οι εκπρόσωποι του κόσμου της εκπαίδευσης, της έρευνας και της σχολικής διοίκησης, αν δεν ήταν απόντες οι εκπρόσωποι των τοπικών κοινωνιών, της αυτοδιοίκησης, των πληθυσμών που υφίστανται αποκλεισμούς και διακρίσεις, όταν το Υπουργείο πέταξε στον κάλαθο των αχρήστων τα δεκαπέντε χιλιάδες σχόλια που έλαβε από τέσσερις χιλιάδες συμμετέχοντες στην εκ του αποτελέσματος για τα μάτια του κόσμου διαβούλευση στην οποία έθεσε το νομοσχέδιο.

Αντίθετα, παρόντες σ' αυτή τη διαδικασία και τη λήψη των καταστροφικών αποφάσεων –και αυτό είναι απόλυτα δηλωτικό του πώς αντιλαμβάνεται την υπόθεση της δημόσιας εκπαίδευσης η συγκεκριμένη Κυβέρνηση– ήταν εκπρόσωποι ορισμένων ισχυρών λόμπι αποφοίτων. Παρόντες ήταν και οι επιχειρηματίες οι οποίοι θα πριμοδοτούνται με ανασφάλιστη και απλήρωτη εργασία είκοσι οκτώ ωρών την εβδομάδα ανήλικων μαθητών στα πλαίσια της μαθητείας στο τρίτο έτος των σπουδών τους.

Είναι ξεκάθαρο πως σε συνθήκες πρωτόγνωρης κρίσης, η διοικητική Κυβέρνηση προωθεί ένα μοντέλο λυκείου είτε γενικό είτε τεχνολογικό- που είναι ένα διαρκές εξεταστικό κέντρο, το οποίο απογοητεύει και διώχνει τους ανθρώπους τους οποίους υποτίθεται ότι υπηρετεί –ενώ τους μαθητές- ενώ μετατρέπει τους εκπαιδευτικούς από δασκάλους-εμπισχυτές, σε ελεγκτές, επιτηρητές και συμβολαιογράφους επιδόσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το κυριότερο όμως το οποίο δεν πρέπει να υποτιμάται είναι ότι το εν λόγω νομοσχέδιο αφυδατώνει την εκπαίδευση από την παιδεία, γιατί ο όρος «παιδεία» με την ευρύτερη έννοια δεν αναφέρεται στο εκπαιδευτικό σύστημα και μόνο, αλλά συνδέεται με έννοιες όπως «μόρφωση», «αγωγή», «κουλτούρα». Εμπεριέχει πλήθος παραγόντων που επηρεάζουν την πνευματική ανάπτυξη και τη διαμόρφωση του ήθους και της συμπεριφοράς του ανθρώπου, διαμορφώνει προσωπικότητες αυθύπαρκτες, ελεύθερες και ολοκληρωμένες, ικανές να αντεπεξέλθουν στις απαιτήσεις της κοινωνικής πραγματικότητας.

Τώρα, θα ήθελα να αναφερθώ αναλυτικότερα στην πολύπαθη από τις συνεχείς μεταρρυθμίσεις των τελευταίων ετών τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση, η οποία πολυδιασπάται ακόμα περισσότερο και ουσιαστικά διαλύεται. Το παρόν νομοσχέδιο καταργεί περί τις πενήντα δύο ειδικότητες στα επαγγελματικά λύκεια και τις επαγγελματικές σχολές, υποβαθμίζοντας δραματικά το επίπεδο της δημόσιας τεχνικής εκπαίδευσης.

Αξίζει να αναφέρω ότι την προηγούμενη χρονιά περισσότερα από δεκαεπτά χιλιάδες παιδιά παρακολούθησαν τις παραπάνω ειδικότητες, περισσότεροι από δέκα χιλιάδες στον τομέα υγείας- πρόνοιας, περισσότεροι από έξι χιλιάδες στις ειδικότητες αισθητικής, κομμωτικής, γραφικών τεχνών. Πρόκειται για τις πιο μαζικές ειδικότητες. Το 60% των μαθητών των ΕΠΑΣ ακολουθούν τις ειδικότητες της αισθητικής, της κομμωτικής και των γραφικών τεχνών. Το 20% των μαθητών των ΕΠΑΛ ακολουθούν τις ειδικότητες στον τομέα της υγείας και της πρόνοιας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κλείνοντας τη συγκεκριμένη αναφορά, θα ήθελα να αναδείξω μία άλλη απαραίτητη διάσταση της κατάρτησης των ειδικοτήτων ΕΠΑΣ-ΕΠΑΛ. Πρόκειται για τον απροσχημάτιστο αποκλεισμό γυναικών από τη δωρεάν επαγγελματική εκπαίδευση. Οι ειδικότητες που καταργούνται, όπως της αισθητικής, της κομμωτικής, των παρ៉ιατρικών επαγγελμάτων είναι αυτές που επιλέγονται κυρίως από νέα κορίτσια κατά ποσοστό 90%-100%. Οι μαθήτριες

των δεκαπέντε ετών εγκαταλείπονται στην τύχη τους, χωρίς κανένα εφόδιο, χωρίς καμμία δυνατότητα για σπουδές ή για επάγγελμα. Ποια θα είναι, άραγε, η τύχη τους αυτή και ποιος πραγματικά θα φέρει την ευθύνη;

Αξίζει δε να σημειώσουμε ότι οι ειδικότητες που καταργούνται και ουσιαστικά έδιναν επαγγελματική διέξοδο σε φτωχά κοινωνικά στρώματα είναι σε τομείς που ενδιαφέρονται ιδιότετα να παρέχουν, έναντι αδρής αμοιβής, επαγγελματική κατάρτιση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Απαγορεύετε με την πολιτική σας σ' αυτά τα παιδιά να ονειρεύονται. Νωρίς, στα δεκαπέντε τους, θα καταλάβουν ότι η παιδεία και η εκπαίδευση είναι ένα μακρινό όνειρο και πάντα αυτοί θα είναι ο αδύναμος κρίκος της κοινωνίας. Θα οδηγηθούν στη φθηνή κατάρτιση, θα μετατραπούν σε φθηνή εργατική δύναμη.

Για εμάς στο ΣΥΡΙΖΑ η εκπαίδευση και η παιδεία είναι αξίες με άλλη στόχευση από την κατάρτιση που θα δοθεί από τα ιδιωτικά ΙΕΚ. Εμείς μιλάμε για ενιαίο σχολείο θεωρίας και πράξης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κυρία συνάδελφε.

ΧΑΡΟΥΛΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, σε μισό λεπτό.

Πριν από δυόμισι χιλιάδες χρόνια ο Πλάτωνας έλεγε: «Εκείνη που τείνει απλώς στο να καταστήσει τον νέο ικανό να κερδίζει χρήματα ή κάποια ιδιαίτερη δύναμη ή κάποιες άλλες γνώσεις, χωρίς την πνευματική και ηθική καλλιέργειά του, είναι βάνουση και ανελεύθερη, γι' αυτό και δεν αξίζει καν να λέγεται παιδεία».

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώνουμε με τον συνάδελφο κ. Μιχελογιαννάκη.

Έχετε τον λόγο, κύριε συνάδελφε, για επτά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μέσα σε ένα Θερινό Τμήμα, Υπουργέ –για να δείτε και την βαρύτητα που δίνετε τελικά για τα θέματα της παιδείας– δίνετε ένα ιδεολογικό στίγμα που είναι και άτολμο και αναχρονιστικό. Είναι άτολμο, γιατί δεν δίνει τη δυνατότητα ούτε καν να επιλέγεις μαθήματα. Δεν δίνει τη δυνατότητα να εστιάσεις στην ανάπτυξη δεξιοτήτων, στη φιλομάθεια. Δημιουργεί εγκυκλοπαιδισμό και μηχανιστικές μεταδόσεις πληροφοριών.

Ουσιαστικά, δεν δημιουργείς καθόλου διδακτικό περιβάλλον για αξιολόγηση, ούτε έσω ούτε έξω αξιολόγηση. Διαλύεις την τεχνολογική εκπαίδευση και πάνω απ' όλα δεν απαντάς σε ένα κομβικό στοιχείο του σήμερα, ότι αυτή τη στιγμή, δεκαετίες ολόκληρες, έπρεπε να μετατρέψουμε το εμπορεύσιμο προϊόν της παιδείας σε κοινωνικό –επιτέλους– αγαθό. Γίνεται ακριβώς το αντίστροφο.

Εξασφαλίζεται η έκρυθμη λειτουργία της εκπαιδευτικής μονάδας σαν ενιαία; Όχι. Εξασφαλίζεται η ποιότητα της γνώσης; Όχι. Εξασφαλίζεται η απρόσκοπτη επιτέλεση του έργου των διδασκάλων; Όχι. Τρία ερωτήματα.

Είναι πρόχειρο. Και όχι μόνο πρόχειρο, αλλά φτάνει στο σημείο να είναι και άκρως αντιπαιδαγωγικό, μια και ενισχύει την παραπαιδεία και έχει μοναδικό στόχο οι μαθητές να τοποθετηθούν στην κατάρτιση και στη μαθητεία, δηλαδή στην εργασιακή εκμετάλλευση. Αν δει κανείς, έγινε ένα κρυφό παζάρι με πρόσχημο μνημονιακό, για να μειώσει το εκπαιδευτικό προσωπικό και να κατασκευάσει τους υπεράριθμους εκπαιδευτικούς σε συγκεκριμένες ειδικότητες.

Για την δε πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση το πιο σπουδαίο απ' όλα είναι ότι δεν υπάρχουν εξετάσεις για τέσσερα μαθήματα. Μη γελιόμαστε. Ήδη τώρα, στα φροντιστήρια από την Α' λυκείου θα τρέχουν. Γιατρός είμαι και γνωρίζω πολύ καλά τι θα γίνεται τώρα. Τριάντα πέντε, τουλάχιστον, μαθήματα θα εξετάζονται με προφορικές επιδόσεις από την Α' Τάξη, συν στο Γυμνάσιο, συν θα φτάνουμε στο τέλος στις πανελλήνιες εξετάσεις.

Φτάσατε ακόμα και σε εσωτερικούς αυτοματισμούς. Είδατε πολύ καλά τι έγινε στο θέμα της Χημείας. Φανταστείτε τους χημικούς, δεκαέξι χιλιάδες άνθρωποι. Πρέπει να δείτε πόσα e-mail παίρνουν καθημερινά οι Βουλευτές από χημικούς και από πληροφορικάριους και πόσα έχετε πάρει εσείς. Φτάσατε στον αυτο-

ματισμό κοινωνικών τάξεων, βγάζοντας την χημεία από τη Β' Λυκείου στην αρχή στη διαβούλευση που γινόταν και αναγκάστηκαν να βάλουν καίρια επιχειρήματα διατροφής, περιβάλλοντος, φυσικών πόρων, χημικά, που τα βλέπουμε καθημερινά στην ειδησεογραφία. Πήγε να υποβαθμιστεί ένα μάθημα.

Το ίδιο είπατε πριν και για τους πληροφορικούς. Και εγώ σας λέω το εξής: Είναι άλλο το να γνωρίζω υπολογιστή και άλλο το να κάνω ανάλυση «διαφορική διαγνωστική» λέγεται αυτό στην ιατρική, δηλαδή προγραμματισμό στην Πληροφορική, που συνθέτει και αναλύει το μυαλό και τη γνώση. Ούτε εκεί τα καταφέρατε.

Και φτάσατε να δημιουργήσετε πέντε δέσμες με ένα υπέρογκο δεύτερο πεδίο, το οποίο αποτελεί το 55% των σχολών και τα υπόλοιπα τέσσερα μόνο το 45%, ενώ μπορούσατε πάρα πολύ καλά το θετικό πεδίο να το χωρίσετε σε δύο κομμάτια και οι ενενήντα έξι ειδικότητες της πληροφορικής να καλυφθούν με την Πληροφορική, οι υπόλοιπες με τη Χημεία και να μη δημιουργείτε τέτοια προβλήματα σε επιστημονικό περιβάλλον και μάλιστα όταν διαταράσσεται η επιστημονική μαζί με την κοινωνική συνοχή. Ούτε καν αυτό τολμήσατε να κάνετε.

Φτάσατε, λοιπόν, στο σημείο να δημιουργήσετε ένα ΕΠΑΛ, όπως το είδατε, υποβαθμισμένο, καταφρονημένο και αποσιλωμένο, όχι μόνο στον πρώτο του κύκλο, το δευτεροβάθμιο, αλλά και στην «Τάξη της Μαθητείας», στην οποία με την αφαίμαξη των σαραντά έξι ειδικοτήτων από τις εκατόν δέκα δημιουργήσατε, ειδικά σε ορισμένες κατηγορίες, τρομερά προβλήματα. Αν θέλετε, μπορείτε να δείτε τι λέει σήμερα ένας γραφίστας για εσάς. Μπορείτε να δείτε e-mail. Επίσης, όπως είπε πολύ καλά η συντρόφισσα πριν, μπορείτε να δείτε τι κάνατε για τα θέματα των νέων κοριτσιών που ασχολούνται είτε με την αισθητική είτε με την κομμωτική είτε με τη διακοσμητική, τα οποία τούτη τη στιγμή είναι με χέρια κρεμάμενα.

Όμως, δεν είναι μόνο αυτό, αλλά φτάσατε στο σημείο να βάσετε ηλικίες δεκαπέντε και δεκαέξι για το νυχτερινό ΕΠΑΛ και να συζητάτε γι' αυτό λες και παίζουμε με νούμερα, ενώ παίζουμε με ανθρώπινες ζωές. Επίσης, εξαφανίσσατε από τα ΕΠΑΛ φιλολογικά μαθήματα, ενώ υπήρξε τόσο μεγάλη ενασχόληση των φιλόλογων για την υποστήριξη των φιλολογικών μαθημάτων στα ΕΠΑΛ. Έτσι βλέπετε εσείς τον εξειδικευμένο εργάτη και τον ανειδίκευτο εργάτη. Αυτή είναι η αστική σας ιδεολογία και αυτό είναι και το ιδεολογικό στίγμα το οποίο βάζετε.

Όσον αφορά στις μεταγραφές, γιατί βάλατε ως βασικό κριτήριο μόνο το εισόδημα; Μπορούσα να σας πω δέκα παραδείγματα από τα οποία φαίνεται ότι το εισόδημα δεν είναι αυτό το οποίο αποτελεί τελικά το κριτήριο για να γίνει μια μεταγραφή. Υπάρχουν χίλιοι δυο άλλοι λόγοι.

Μαζί με τους σχολικούς φύλακες που πήρατε –και αναφέρομαι σε όλο το πακέτο των εκπαιδευτικών και των δημοτικών αστυνομικών- δημιουργήσατε μια κατάσταση η οποία είναι δραματική, ακόμα και σε επιμέρους ζητήματα. Για παράδειγμα, πού είναι η διακρίσιμη οικονομολόγων και κοινωνιολόγων; Θα πρέπει να δείτε αντίλογο που υπάρχει απ' έξω για το σχέδιο νόμου το οποίο φέρατε.

Πού είναι το ζήτημα των φυσικών πόρων, για το οποίο οι γεωπόνοι σας ζήτησαν να μπει μέσα αυτό το μάθημα; Αυτό είναι ένα βασικό θέμα για την εκπαίδευση σήμερα.

Πού είναι η μείωση των γυμναστών και η κατάργηση υπηρεσιακών συμβουλίων; Πού είναι οι μετατάξεις με τις οργανικές θέσεις που να είναι διασφαλισμένες; Πού είναι τα κενά των οκτώ ωρών, ακόμα και στον αναπληρωτή, μία μέση λύση, την οποία και αυτή ουσιαστικά καταργείτε;

Στη δε ιδιωτική εκπαίδευση –γιατί ιδιωτική εκπαίδευση δεν είναι μόνο το ιδιωτικό φροντιστήριο- φτάσατε στο σημείο από το Υγείας να πηγαίνουμε στο Εμπόριο, αλλά και σε άλλα Υπουργεία. Δηλαδή, το λειτουργό τον κάνατε ιδιωτικό υπάλληλο. Θα πρέπει να δείτε πολύ καλά τους ΣΙΕΛ και τις προτάσεις τις οποίες έχουν κάνει για την ιδιωτική εκπαίδευση. Το ΙΕΚ περιγράφεται με μια λέξη: «Χώρος Παρέμβασης Επιχειρήσεων» και τίποτε άλλο.

Θα σας πω κάτι για την πόλη μου, το Ηράκλειο, το οποίο αρχίζει τώρα σε δυο μέρες –δεν θα αρχίσει;– με εκατόν πενήντα δασκάλους λιγότερους και εκατόν σαράντα νηπιαγωγούς. Μιλάμε για τα νηπιαγωγεία τα οποία είναι σε δραματική κατάσταση, γιατί τα βγάλατε από τον ΟΣΚ και δεν τους δίνετε τους λειτουργικούς πόρους, το 80% από τους κεντρικούς αυτοτελείς και το 20% από τους λειτουργικούς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τέλος, θέλω να πω κάτι για τους πολύτεκνους. Θα πρέπει να δείξετε ευαισθησία όσον αφορά τη διαθεσιμότητα, τις μεταγραφές και την πρόσληψη αναπληρωτών. Βέβαια, υπάρχει φοβερή κοινωνική ανισότητα και όσον αφορά και τους τρίτεκνους. Και υπάρχουν ορισμένα πράγματα τα οποία θα τα βρείτε μπροστά σας.

Και τέλος, θέλω να κάνω μια διαφοροποίηση, η οποία έχει αξία όσον αφορά το θέμα των θρησκευτικών. Ούτε συζήτηση ότι είμαι της αντίληψης πως πρέπει να γίνει ο διαχωρισμός Εκκλησίας-Κράτους. Ούτε συζήτηση! Ούτε συζήτηση ότι πρέπει να καταγραφεί η εκκλησιαστική περιουσία και ότι το 95% είναι καταπατημένο. Ούτε συζήτηση ότι η αυτοτελής μισθοδοσία πρέπει να γίνεται από την Εκκλησία. Ούτε συζήτηση ότι η θεολογική ανθρωπολογία πρέπει να δείχνει το είδος του ανθρώπου. Η θεολογική ανθρωπολογία πρέπει να επικρατήσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε συνάδελφε, θα πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Όμως, βάζω σε προβληματισμό έξι λόγους για το θέμα των θρησκευτικών, όπου εκεί διαφοροποιούμαι από το κόμμα μου, το οποίο μου δίνει και την άνεση να διαφοροποιηθώ. Η Ορθοδοξία είναι αναπόσπαστο μέρος της παρადόσας μας. Αυτό είναι το ένα. Είναι ιδιοπρόσωπο χαρακτηριστικό της πατρίδας μας που δεν αγνοείται από κανέναν. Προσανατολίζει το σήμερα και εκεί πρέπει να δώσουμε αγώνα. Επίσης, σε περιόδους που οι μνημονιακές σας πολιτικές έτρωσαν την εθνική αξιοπρέπεια, θα πρέπει κάποιος να δείξει εθνική συνείδηση.

Το σχολείο δεν είναι μόνο εργαλείο γνώσης, αλλά και είναι και πολιτιστικής κληρονομιάς. Το 97% των Ελλήνων είναι ορθόδοξοι.

Μπορεί ταξικά ο Παλαιών Πατρών Γερμανός να ήταν δεξιός και ο Παπαφλέσσας αριστερός. Και οι δύο όμως ήταν ορθόδοξοι.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Αναδιάρθρωση της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και λοιπές διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων».

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Συνεπώς, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Αναδιάρθρωση της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και λοιπές διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 01.02' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα, Τρίτη 10 Σεπτεμβρίου 2013 και ώρα 17.00', με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος νομοθετική εργασία: Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Αναδιάρθρωση της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και λοιπές διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων».

